

หนังสือ 1 พงศาวดาร

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์

(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสรระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวล์ช, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือ 1 พงสาวดาร

บทนำ: หนังสือ 1 และ 2 พงสาวดารถูกถือว่าเป็นหนังสือหนึ่งเล่มในพระคัมภีร์ของคณยิว พระคัมภีร์ของคริสเตียนได้แบ่งหนังสือพงสาวดารเป็นสองเล่ม ในฐานะเป็นหนังสือประวัติศาสตร์สมัยพระคัมภีร์เดิม จุดสนใจหลักอยู่ที่ประชาชาติยูดาห์และเหล่ากษัตริย์โดยเฉพาะ หนังสือพงสาวดารอาจถูกเขียนในช่วงการถูกกวาดต้อนเป็นเชลยในบาบิโลน แม้ว่าเนื้อความไม่ได้ระบุวันเดือนปีเจาะจงก็ตาม อย่างไรก็ตาม ตอนจบของ 2 พงสาวดารก็ไม่เพียงมองไปยังจุดจบของราชวงศ์กษัตริย์ของยิวใน 2 พงสาวดาร 36:21 เท่านั้นแต่ยังมองไปยังการครองราชย์ของไซรัส กษัตริย์แห่งเปอร์เซียด้วย บางคนเชื่อว่าเอสราจึงอาจเป็นผู้บันทึกพงสาวดารนี้ ซึ่งได้รับการคล้อย ประเพณีต่างๆของยิวสนับสนุนทรรศนะนี้

1 พงสาวดาร จริงๆแล้วมีสามส่วน เนื้อหาส่วนแรก (1:1- 9:44) เป็นลำดับพงศัพัตน์ ซึ่งรวมถึงวงศวานของพระคริสต์ด้วย เนื้อหาส่วนที่สอง (10:1- 12:40) เป็นภาพรวมย่อๆของรัชกาลของซาอูล เนื้อหาส่วนที่สาม (13:1- 29:30) เป็นภาพรวมของรัชกาลของดาวิดจนกระทั่งเขาเสียชีวิต

ภาพรวมของ 1 พงสาวดาร 1: ในเนื้อหาส่วนแรกของหนังสือเล่มนี้ ลำดับพงศัพัตน์ของเผ่าพันธุ์มนุษย์ตั้งแต่อาดัมจนถึงอับราฮัมถูกนำเสนอในข้อ 1-27 จากนั้นลูกหลานของอับราฮัมถูกนำเสนอในข้อ 28-54 แม้วงศวานอื่นๆถูกนำเสนอ วงศวานที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือของพระคริสต์ นั่นจะเริ่มปรากฏชัดเจนในบทถัดๆไป 1 พงสาวดาร 1 ให้ภาพรวมของเชื้อสายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าไล่ตั้งแต่อาดัมไปจนถึงยาโคบ ตอนจบของบทนี้นำเสนองวงศวานของเอซาวและลูกหลานของเขาซึ่งรวมถึงกษัตริย์ต่างๆแห่งเอโดม (ซึ่งเป็นจอร์แดนในปัจจุบัน)

1 พศต 1:1-4 อาดัม เสท เอโนช 2 เคนัน มาหะลาเลล ยารედ 3 เอโนค เมธูเสลาห์
ลามก 4 โนอาห์ เขม ฮาม ยาเฟท วงศวานที่ถูกนำเสนอเห็นได้ชัดว่าเป็นวงศวานที่ดำเนินตาม

ทางของพระเจ้าของอาดัม ซึ่งถึงจุดสูงสุดในโนอาห์ *เสท* แห่งปฐมกาล 4 กลายเป็นช่องทางแห่ง
เชื้อสายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าหลังจากอาเบลถูกฆ่าตาย

1 พศด 1:5-7 บุตรชายทั้งหลายของยาเฟท ชื่อ โกอเมอร์ มาโกก มีเดีย ยาวาน ทู
บัล เมเชค และทิวาส 6 บุตรชายทั้งหลายของกอเมอร์ ชื่อ อัสเคนัส รีฟาท และโทการมาห์ 7 บุตร
ชายทั้งหลายของยาวาน ชื่อ เอลีซาห์ ทารซิช คิทธิม และโดดานิม ผู้บันทึกพงศาวดารท่านนี้จึงนำ
เสนอวงศ์วานของบุตรชายเหล่านั้นของยาเฟท

1 พศด 1:8-16 บุตรชายทั้งหลายของฮาม ชื่อ กูช มิสรายิม พุต และคานาอัน
9 บุตรชายทั้งหลายของกูช ชื่อ เฮ-บา ฮาวิล่าห์ สับทา ราอามา และสับเทคา บุตรชายทั้งหลาย
ของราอามา ชื่อ เซบาและเดดาน 10 กูชให้กำเนิดบุตรชื่อนิมโรด เขาเริ่มเป็นคนมีอำนาจมากบน
แผ่นดินโลก 11 มิสรายิมให้กำเนิดบุตรชื่อนูติม อานามิม เลหะบิม นัฟทูอิม 12 ปัทรุสิม คัสตุอิม
(ผู้ซึ่งออกมาจากเขาคือคนฟิลิสเตีย) และคัฟโทริม 13 คานาอันให้กำเนิดบุตรห้วปีชื่อไซดอน
และเฮท 14 และคนเยบุส คนอาโมไรต์ คนเกอร์กาซี 15 คนฮีไวต์ คนอารคี คนสินี 16 คนอารวัต
คนเศเมอร์ และคนฮามัท

วงศ์วานของฮามถูกนำเสนอ น่าสนใจที่จะหมายเหตุเกี่ยวกับวงศ์วานของเขา มันรวมคา
นาอันเข้าไว้ด้วยและในข้อ 12 คนฟิลิสเตีย คนเยบุส และคนอาโมไรต์ก็ถูกกล่าวถึงเช่นกัน
ทั้งหมดนี้เป็นศัตรูของประชาชนของพระเจ้าในเวลาต่อมา เราควรหมายเหตุว่าบรรพบุรุษที่เป็น
คนอธรรมอย่างฮามก่อให้เกิดมรดกตกทอดยาวนานแห่งความอธรรมผ่านทางคานาอันและลูก
หลานของเขา มรดกตกทอดของฮามสืบต่อมาจนทุกวันนี้ในระบบที่เรียกกันทั่วไปว่า *โลก*

1 พศด 1:17-23 บุตรชายทั้งหลายของเชม ชื่อ เอลาม อัสซุร อารฟักซาด
ลูต อาร์รัม อูส สูล เกเชอร์ และเมเชค 18 อารฟักซาดให้กำเนิดบุตรชื่อเซลาห์ และเซลาห์ให้กำเนิด
บุตรชื่อเอเบอร์ 19 เอเบอร์ให้กำเนิดบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพเลก เพราะในสมัยของเขา
แผ่นดินถูกแบ่งแยก และน้องชายของเขาชื่อโยกทาน 20 โยกทานให้กำเนิดบุตรชื่ออัลโมดัด

เชเลฟ ฮาซาร-มาเวท และเยราห์ 21 ฮาโดรัม อุซาล และติคลาห์ 22 เอบาล อาบีมาเอล เซบา
23 โอฟีร์ ฮาวิลาค และโยบับ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโยกทาน

วงศ์วานของเชมถูกนำเสนอตรงนี้ หนึ่งในบุตรชายเหล่านั้นของเชมคือ อูส ซึ่งน่าจะตั้ง
ชื่อนั้นแก่แผ่นดินที่โยบอาศัยอยู่ในเวลาต่อมา นอกจากนี้ ลูกหลานของเชมยังเป็นชนชาติเหล่านี
นั้นที่ย้ายถิ่นฐานไปยังทิศตะวันออก เอลามเป็นที่รู้จักในเวลาต่อมาในชื่อเปอร์เซีย อัสซูรกกลายเป็น
คนอัสซีเรียในเวลาต่อมา ชาวตะวันออกส่วนใหญ่สืบเชื้อสายมาจากเชม

1 พศต 1:24-27 เชม อารฟักซาด เซลาห์ 25 เอเบอร์ เปเลก เรอู 26 เสรุก นาโฮร์ เท
ราห์ 27 อับราม คืออับราฮัม วงศ์วานของเชมถูกนำเสนอ เราควรหมายเหตุไว้ว่าอับราฮัมสืบเชื้อ
สายมาจากเชม

1 พศต 1:28-31 บุตรชายของอับราฮัม ชื่อ อิสอัค และอิชมาเอล 29 ต่อไปนี้เป็น
พงศ์พันธุ์ของเขา บุตรหัวปีของอิชมาเอล คือ เนบาโยช และเคดาร์ อัคบีเอล มิบซัม 30 มิชมา คู
มาห์ มัสสา ฮาดัด เทมา 31 เยทूर นาฟิซ และเคเดมาห์ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของอิชมาเอล ดังที่
หมายเหตุไว้ในบรรทัดสุดท้าย วงศ์วานของอิชมาเอลถูกนำเสนอตรงนี้

1 พศต 1:32-33 บุตรชายทั้งหลายของนางเคทูราห์ภรรยาของอับราฮัม คือ
นางให้กำเนิดบุตรชื่อติมราน โยกซาน เมดาน มีเดียน อิซบาก และชูอาห์ และบุตรชายของโยก
ซาน ชื่อ เซบาและเดดาน 33 บุตรชายของมีเดียน ชื่อ เอฟาห์ เอฟเอร์ ฮาโนค อาปีดา และเอลดา
อาห์ ทั้งหมดนี้เป็นลูกหลานของนางเคทูราห์ วงศ์วานของอับราฮัมผ่านทางนางเคทูราห์ถูกนำ
เสนอ นางคลอดบุตรชายทุกคนให้แก่อับราฮัมดังที่หมายเหตุไว้ในปฐมกาล 25:1 นางเคทูราห์
ถูกเรียกว่าภรรยาของอับราฮัม ตรงนี้นางถูกเรียกว่าภรรยาของเธอ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากว่า
นางซาราค่าตายไปแล้วตอนที่อับราฮัมรับนางเคทูราห์ นางจึงเป็นภรรยาของเขาโดยไม่ต้อง
สงสัย อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้อาจเรียกนางว่าเป็นภรรยาของเธอคนหนึ่งเพื่อที่จะไม่
ยกย่องนางหรือบุตรชายทั้งหลายของนางให้อยู่สถานะเดียวกับของนางซาราค่าและอิสอัค

1 พศต 1:34 อับราฮัมให้กำเนิดบุตรชื่ออิสอัค บุตรชายของอิสอัค ชื่อ เอซาว

และอิสราเอล อย่างไรก็ตาม อับราฮัมมีบุตรชายแห่งพระสัญญาเพียงคนเดียวและผู้นั้นคือ อิสอัค ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ดูเหมือนจะดำเนินตามแบบแผนของการนำเสนอชนรุ่นหลังที่ดีน้อยกว่าก่อน จากนั้นค่อยนำเสนอเชื้อสายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าและโดยเฉพาะวงศ์วานของพระเมสสิยาห์ท้ายสุด อิสอัคจึงถูกหมายเหตุหลังจากที่อิซมาเอลและบุตรชายเหล่านั้นของนางเคทูราห์ถูกกล่าวถึงไปแล้วเท่านั้น

1 พศต 1:35-42 บุตรชายของเอซาว ชื่อ เอลีฟัส เรอูเอล เยอูส ยาลาม และโคราห์

36 บุตรชายของเอลีฟัส ชื่อ เทมาน โอมาร์ เศฟี กาทาม เคนัส ทิมนาและอามาเลข 37 บุตรชายของเรอูเอล ชื่อ นาหัท เศ-ราห์ ชัมมาห์ และมิตซาคห์ 38 บุตรชายของเสอีร์ ชื่อ โลทาน โซบาล คิเบโอน อานาห์ ดีโชน เอเซอร์ และดีชาน 39 บุตรชายของโลทาน ชื่อ โฮรี และโฮมาม และน้องสาวของโลทานชื่อทิมนา 40 บุตรชายของโซบาล ชื่อ เอลียัน มานาฮาท เอบาล เซฟี และโอนัม บุตรชายของคิเบโอน ชื่อ อัยยาห์ และอานาห์ 41 บุตรชายของอานาห์ ชื่อ ดีโชน บุตรชายของดีโชน ชื่อ อัมราม เอชบาน อิธราน และเคราน 42 บุตรชายของเอเซอร์ ชื่อ บิลฮาน ศาวาน และยาอากัน บุตรชายของดีโชน ชื่อ อูศ และอารัน

ก่อนพุ่งเป้าไปที่วงศ์วานที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าของอับราฮัมผ่านทางอิสอัค ผู้เขียนศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้นำเสนอวงศ์วานของอับราฮัมผ่านทางเอซาวก่อน เอซาวมีบุตรชายห้าคน: เอลีฟัส เรอูเอล เยอูส ยาลาม และโคราห์

1 พศต 1:43-50 ต่อไปนี้เป็นกษัตริย์ผู้ทรงครอบครองอยู่ในแผ่นดินเอโดม ก่อนที่มี

กษัตริย์ครอบครองอยู่เหนือคนอิสราเอล คือ เบลาบุตรชายเบโอร์ เมืองหลวงของท่านชื่อดินฮาบาคห์ 44 เมื่อเบลาลิ้นพระชนม์แล้ว โยบับบุตรชายเศ-ราห์ชาวเมืองโบสรากห์ขึ้นครอบครองแทน 45 เมื่อโยบับสิ้นพระชนม์แล้ว หุซามชาวแผ่นดินของคนเทมานขึ้นครอบครองแทน 46 เมื่อหุซามสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดัดบุตรชายของเบดัดผู้รบชนะคนมีเดียนในทุ่งแห่งโมอับขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่ออาวีท 47 เมื่อฮาดัดสิ้นพระชนม์แล้ว ลัมลาห์ชาวเมืองมัดเร

คำขึ้นครอบครองแทน 48 เมื่อล้มลาห์สิ้นพระชนม์แล้ว ชาอูลชาวเมืองเรโโบทอยู่ที่แม่น้ำขึ้น
ครอบครองแทน 49 เมื่อชาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว บาลฮันันบุตรชายอักโบร์ขึ้นครอบครองแทน
50 เมื่อบาลฮันันสิ้นพระชนม์แล้ว ฮาดัดขึ้นครอบครองแทน เมืองหลวงของท่านชื่อปาอี และ
มเหสีของท่านมีพระนามว่า เมหทาเบล ธิดาของมัทรัด ธิดาของเมซาหับ ที่ถูกให้รายชื่อไว้
คือ เหล่ากษัตริย์ในเอโดม แผ่นดินของเอซาว ก่อนกษัตริย์องค์ใดถูกเจิมตั้งในอิสราเอล กษัตริย์
แปดองค์ของเอโดมถูกให้รายชื่อไว้ตั้งแต่คนแรก โดยเห็นได้ชัดว่าเรื่อยมาจนถึงเวลาที่หนังสือ
พงศาวดารถูกเขียน

1 พศต 1:51-54 และฮาดัดก็สิ้นพระชนม์ เจ้านายของเอโดมคือ เจ้านายทิมนา เจ้า
นายอาลียาห์ เจ้านายเยเรท 52 เจ้านายโฮโฮลีบามาห์ เจ้านายเอลาห์ เจ้านายปีโนน 53 เจ้านายเคน
ส เจ้านายเทมาน เจ้านายมิบซาร์ 54 เจ้านายมักติเอล และเจ้านายอิราม คนเหล่านี้เป็นเจ้านาย
ของเอโดม คุณ หรือ 'เจ้านาย' สิบเอ็ดคนของเอโดมถูกให้รายชื่อไว้เช่นกัน

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 2: 1 พงศาวดาร 2 ให้รายชื่อบุตรชายเหล่านั้นของอิสราเอล
อย่างย่อๆ จากนั้นก็เริ่มไล่ตามสายต่างๆของวงศ์วานของยูดาห์ จากนั้นบทนี้พุ่งเป้าแคบลงไปที่
มรดกของดาวิดในเจสซีจากนั้นก็วงศ์วานของคาเลบ – ทุกคนเป็นบุตรชายของยูดาห์

1 พศต 2:1-2 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของอิสราเอล คือ รูเบน ลีเมโอน เลวี ยูดาห์
อิสสาคาร์ เศบูลุน 2 ดาน โยเซฟ เบนยามิน นัฟทาลี กาด และอาเซอร์ ในบทที่ 1:34 บุตรชายสอง
คนนั้นของอิสอัค นั่นคือ เอซาวและอิสราเอล (นั่นคือ ยาโคบ) ถูกให้รายชื่อไว้ คราวนี้ผู้บันทึก
พงศาวดารท่านนี้ให้รายชื่อบุตรชายเหล่านั้นของอิสราเอล (เราควรหมายเหตุว่าเฉพาะลูกหลาน
เพศชายเท่านั้นถูกบันทึกไว้ในที่นี้) อีกครั้งที่ลำดับพงศ์พันธุ์นี้พุ่งเป้าแคบลงไปยังเชื้อสายที่
ดำเนินตามทางของพระเจ้าและวงศ์วานที่ยิ่งใหญ่กว่าของพระเมสสิยาห์ ดังนั้นบุตรชายสิบสอง
คนนั้นของยาโคบจึงถูกบันทึกไว้ในที่นี้

1 พศด 2:3-12 บุตรชายของยูดาห์ชื่อ เออร์ โอนัน และเซ-ลาห์ ทั้งสามคนนี้บุตรสาวของชัวคนคานาอันให้กำเนิดแก่ท่าน ฝ่ายเออร์บุตรหัวปีของยูดาห์นั้นเป็นคนชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสังหารเขาเสีย 4 ทามาร์บุตรสะใภ้ของท่านก็ให้กำเนิดบุตรชื่อเปเรศและเศ-ราห์ให้ท่านด้วย ยูดาห์มีบุตรชายห้าคนด้วยกัน 5 บุตรชายของเปเรศชื่อเฮสโรน และฮามูล 6 บุตรชายของเศ-ราห์คือ สิมรี เอธาน เฮมาน คาลโคล และดารา ห้าคนด้วยกัน 7 บุตรชายของคารมีชื่อ อากาน ผู้นำความเดือดร้อนให้แก่อิสราเอล ผู้ละเมิดในเรื่องของที่ถูกสถาปนาแห่งนั้น 8 และบุตรชายของเอธานชื่อ อาซาริยาห์ 9 บุตรชายของเฮสโรนซึ่งกำเนิดแก่ท่านนั้นคือ เยราเมเอล ราม และเคลูบัย 10 รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาดับ และอัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อนาโชน เจ้านายในบุตรของยูดาห์ 11 นาโชนให้กำเนิดบุตรชื่อสัลมา สัลมาให้กำเนิดบุตรชื่อโอบาส 12 โอบาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอบัด โอบัดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี

คราวนี้พงศาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้พุ่งเป้าแคบลงยิ่งกว่าเดิม โดยตามรอยวงศ์วานของยูดาห์เรื่อยมาจนถึงเจสซี

กรุณาสังเกตด้วยว่าในข้อ 3 มีการกล่าวคำพูดที่เป็นปริศนาเกี่ยวกับการที่เออร์ “เป็นคนชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสังหารเขาเสีย” วงศ์วานของยูดาห์มาจนถึงและผ่านทางเจสซีไม่เพียงเป็นวงศ์วานของราชวงศ์กษัตริย์ของอิสราเอลเท่านั้น แต่ยังเป็นวงศ์วานของพระเมสสิยาห์ด้วย ยูดาห์มีบุตรชายห้าคน น่าสนใจที่ว่าราชวงศ์กษัตริย์และวงศ์วานของพระเมสสิยาห์สืบมาผ่านทางเปเรศซึ่งเป็นบุตรชายนอกสมรสของนางทามาร์ ในข้อ 7 อาคาร์หมายถึงอากานในโยชูวา 7 เขาเริ่มเป็นที่รู้จักในฐานะ “ผู้นำความเดือดร้อนให้แก่อิสราเอล” ในข้อ 12 มีบันทึกเกี่ยวกับโอบาสผู้ให้กำเนิดโอบัด โดยโอบาสเป็นสามีของนางรูธในหนังสือนางรูธ

1 พศด 2:13-17 เจสซีให้กำเนิดเอลีอับบุตรหัวปีของท่าน อาบีนาดับที่สอง ซิเมอานที่สาม 14 นาธานเอลที่สี่ รัศดัยที่ห้า 15 โอเชมที่หก ดาวิดที่เจ็ด 16 และพี่สาวของเขาคือเศรยาห์

และอาปีกายิล บุตรชายของนางเศรฎาห์ชื่ออาปีชัย โยอาบและอาสาเฮล สามด้วยกัน 17 อาปีกายิล
ให้กำเนิดบุตรชื่ออามาสา และบิดาของอามาสาชื่อเยเซอร์คนอิชมาเอล

พงสาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้พุ่งเป้าแคบลงยิ่งกว่าเดิมไปยังครอบครัวของเจสซีและดาวิด โดยเฉพาะ เจสซีมีบุตรชายเจ็ดคน โดยดาวิดเป็นคนสุดท้ายของ คู 1 ซามูเอล 16 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม ดาวิดมีพี่สาวสองคนชื่อว่าเศรฎาห์และอาปีกายิล หญิงสองคนนี้เป็นมารดาของบรรดาหลานชายของดาวิดซึ่งผู้คนรู้จักดี นั่นคือ อาปีชัย โยอาบ อาสาเฮล และอามาสา

1 พศต 2:18-20 คาเลบบุตรชายเฮสโรนให้กำเนิดบุตรกับอาซุบาห์ภรรยาของตน และกับเยริโอท ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของนาง คือ เยเซอร์ โขบับ และอาร์โดน 19 เมื่ออาซุบาห์สิ้นชีพแล้ว คาเลบก็แต่งงานกับเอฟราธาห์ ผู้ให้กำเนิดบุตรชื่อเฮอริให้แก่ท่าน 20 เฮอริให้กำเนิดบุตรชื่ออูรี และอูรีให้กำเนิดบุตรชื่อเบซาเอล

จุดสนใจหลักของพงสาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้ย้ายไปจากวงศ์วานของดาวิด อย่างไรก็ตาม คาเลบเป็นชายที่ดำเนินตามทางของพระเจ้าอย่างแน่นอน เขาและโยชูวามีความเชื่อว่าโดยความช่วยเหลือของพระเจ้า อิสราเอลสามารถพิชิตแผ่นดินนั้นที่ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้ เฉพาะโยชูวาและคาเลบเท่านั้นในคนชั่วอายุนั้นได้รับอนุญาตจากพระเจ้าให้เข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้วันนั้น

1 พศต 2:21-24 ภายหลังเฮสโรนได้เข้าหาบุตรสาวของมาคีร์บิดาของกิเลอาด และได้แต่งงานด้วยเมื่อท่านมีอายุหกสิบปี และนางได้กำเนิดบุตรให้ท่านชื่อ เสกูป 22 และเสกูปให้กำเนิดบุตรชื่อยาอีร์ ผู้มีหัวเมืองยี่สิบสามหัวเมืองในแผ่นดินกิเลอาด 23 แต่จากหัวเมืองเหล่านั้น เขาได้ยึดเกษูร์กับอาร์ัม พร้อมกับหัวเมืองต่างๆของยาอีร์ และหัวเมืองเคนาท กับบรรดาชนบทของหัวเมืองหกสิบชนบทด้วยกัน ทั้งสิ้นเหล่านี้เป็นของลูกหลานมาคีร์บิดาของกิเลอาด 24 ภายหลังเฮสโรนสิ้นชีพในคาเลบเอฟราธาห์ แล้วอาปียาห์ภรรยาของเฮสโรนก็คลอดบุตรให้แก่เขาชื่อ อัสสุร์ผู้เป็นบิดาของเทโคอา

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับครอบครัวใหญ่ของคาเลบถูกบันทึกไว้ เฮสโรนเป็นบิดาของคาเลบ เขาแต่งงานกับ “บุตรสาวของมาคีร์บิดาของกิเลอาด” ผู้ซึ่งลูกหลานของเขาอาศัยอยู่ในยี่สิบสามหัวเมืองในกิเลอาดซึ่งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน ประเพณีต่างๆของยิวเชื่อว่าเขาล่องลงหญิงสาวพรหมจารีคนหนึ่ง นั่นคือ บุตรสาวผู้หนึ่งของมาคีร์ซึ่งบอกเป็นนัยว่าเขาล่วงประเวณีกับเธอแม้ในภายหลังแต่งงานกับเธอก็ตาม ชื่อของเธอไม่ถูกกล่าวถึง กิเลอาดไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของเขตแดนประจำตระกูลยูดาห์ แต่สาขาหนึ่งของพวกเขาที่ตั้งรกรากอยู่ที่นั่น จากสาขานี้ของยูดาห์นั่นเองที่บารซิลัย คนกิเลอาดและเพื่อนของดาวิดให้ความช่วยเหลือแก่เขา ตอนที่เขาหนีมาจากอับซาโลม ดู 2 ซามูเอล 17:26-29

1 พศต 2:25-33 บุตรชายทั้งหลายของเยราเมเอลบุตรหัวปีของเฮสโรน คือ ราม บุตรหัวปีของท่าน บูนาห์ โอเรน โอเชม และอาหิยาห์ 26 เยราเมเอลมีภรรยาอีกคนหนึ่งชื่ออาทาราห์ นางเป็นมารดาของโอนัม 27 บุตรชายของรามบุตรหัวปีของเยราเมเอลชื่อ มาอัธ ยามิน และเอเคอร์ 28 บุตรชายของโอนัมชื่อ ชัมมัยและยาดา บุตรชายของชัมมัยชื่อ นาตับและอาบิซัวร์ 29 ภรรยาของอาบิซัวร์ชื่ออาบิฮาอิล และนางคลอดอัครบานและโมลิดให้ท่าน 30 บุตรชายของนาตับชื่อ เสเลด และอัปปาอิม แต่เสเลดได้สิ้นชีพไม่มีบุตร 31 บุตรชายของอัปปาอิมชื่อ อิซอี บุตรชายของอิซอีชื่อ เซซัน บุตรของเซซันชื่อ อัครลัย 32 บุตรชายของยาดาน้องชายของชัมมัยชื่อ เยเธอร์ และโยนาธาน และเยเธอร์สิ้นชีพไม่มีบุตร 33 บุตรชายของโยนาธานชื่อ เปเลธ และสาขาเหล่านี้เป็นลูกหลานของเยราเมเอล อีกสาขาหนึ่งของตระกูลยูดาห์ถูกบันทึกไว้ ซึ่งนำเสนอวงศ์วานของเยราเมเอล พี่ชายของคาเลบและบุตรชายของเฮสโรนผู้เป็นบิดาของเขา

1 พศต 2:34-41 ฝ่ายเซซันไม่มีบุตรชายมีแต่บุตรสาว แต่เซซันมีทาสชาวอียิปต์อยู่คนหนึ่งชื่อ ยารฮา 35 เซซันจึงยกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยาของยารฮาทาสของตน และนางก็คลอดบุตรให้เขาชื่อ อัททัย 36 อัททัยให้กำเนิดบุตรชื่อนาธัน และนาธันให้กำเนิดบุตรชื่อศาบาด 37 ศาบาดให้กำเนิดบุตรชื่อเอฟาลาด และเอฟาลาดให้กำเนิดบุตรชื่อโอเบด 38 โอเบดให้กำเนิดบุตรชื่อเยชู เยชูให้กำเนิดบุตรชื่ออาซาริยาห์ 39 อาซาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเฮเลส และเฮเลสให้กำเนิดบุตรชื่อเอลาอาสาห์ 40 เอลาอาสาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อติสะมัย และติสะมัยให้กำเนิดบุตรชื่อ

ชัลดุม 41 ชัลดุมให้กำเนิดบุตรชื่อเยคามิยาห์ และเยคามิยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเอลีชามา เซซันสืบเชื้อสายมาจากเยราเมเอล พี่ชายของคาเลบและอยู่ในตระกูลยูดาห์ รายละเอียดต่างๆของวงศ์วานนี้ถูกบันทึกไว้ดังนี้

1 พศต 2:42-49 บุตรชายของคาเลบน้องชายของเยราเมเอลชื่อ เมซาบุตรหัวปีของท่าน ผู้เป็นบิดาของตีฟ และบุตรชายของมาระฮาห์ ผู้เป็นบิดาของเฮโบรน 43 บุตรชายของเฮโบรนชื่อ โคราห์ ทับปัวห์ เรคม และเชมา 44 เชมาให้กำเนิดบุตรชื่อราฮัม ผู้เป็นบิดาของโยเรอัม และเรคมให้กำเนิดบุตรชื่อซัมมัย 45 บุตรชายของซัมมัยคือ มาโอน และมาโอนเป็นบิดาของเบชซูร์ 46 เอฟาห์ภรรยาของคาเลบคลอดบุตรชื่อฮาราน โมซาและกาเซส และฮารานให้กำเนิดบุตรชื่อกาเซส 47 บุตรชายของยาดัยชื่อ เรเกม โยชาม เกชาน เปเลท เอฟาห์ และซาอ์ฟ 48 มาอาคาภรรยาของคาเลบคลอดบุตรชื่อเซเบอร์และทึรหะนาห์ 49 นางคลอดบุตรชื่อซาอ์ฟ ผู้เป็นบิดาของมัดมันนาห์ เขาเป็นผู้เป็นบิดาของมัคเบนาห์ และบิดาของกิเบออดด้วย บุตรสาวของคาเลบชื่ออัคสาห์ รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลูกหลานของคาเลบถูกนำเสนอ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายและลูกหลานของภรรยาคนที่สามชื่อว่ามาอาคาห์ หลังจากเอฟาห์ภรรยาคนที่สองของเขาเสียชีวิต

1 พศต 2:50-55 เหล่านี้เป็นลูกหลานของคาเลบบุตรชายของเฮอร์ บุตรหัวปีของเอฟาราห์ ชื่อ โซบาล บิดาของคีรียาทเยอาริม 51 สัลมาบิดาของเบชเลเฮม และฮารเฟบิดาของเบชกาเดอร์ 52 โซบาลบิดาของคีรียาทเยอาริมมีบุตรชายอีกชื่อ ฮาโรเอห์ และครึ่งหนึ่งของคนเมนูโฮท 53 และครอบครัวของคีรียาทเยอาริม คือครอบครัววิทไรต์ ครอบครัวปุไท ครอบครัวซุมัท ครอบครัวมิชรา จากคนเหล่านี้บังเกิดชาวโศราห์ และชาวเอชทาโอด 54 บุตรชายของสัลมาคือ เบชเลเฮม ชาวเนโทฟาห์ อัทโรท วงศ์วานของโยอาบ และครึ่งหนึ่งของคนเมนูโฮท ผู้เป็นชาวโศราห์ 55 ทั้งครอบครัวของอาลักษณ์ซึ่งอยู่ ณ เมืองยาเบสคือ ครอบครัวทิวไรต์ ครอบครัวซิเมอี และครอบครัวสุคา เหล่านี้เป็นคนแคไนต์ผู้มาจากฮัมมัท ผู้เป็นบิดาวงศ์วานของเรคาบ

เห็นได้ชัดว่าวงศัวานนี้เป็นของคาเลบอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นหลานชายของคาเลบบุตรชายของเฮสโรน เขาเป็นบุตรชายของเฮอร์ บุตรหัวปีของเอฟราธาห์ภรรยาของเขา ดู 1 พงศาวดาร 2:19 โปรดสังเกตชื่อและสถานที่ต่างๆ ในพระคัมภีร์ที่คุ้นหูซึ่งเชื่อมโยงกับสาขานี้ของตระกูลยูดาห์ – ลูกหลานของคาเลบผู้พ่อ: เอฟราธาห์ เบชเลเฮม และคีริยาทเยอาริม ที่อยู่รวมอยู่ด้วยในวงศัวานนี้ของยูดาห์คือ ครอบครัวหนึ่งของพวกอาลักษณ์ ซึ่งเป็นลูกหลานของเยโรบอตาของโมเสส

แม้ไม่ใช่คนตระกูลยูดาห์จริงๆ พวกเขาก็ถูกรวมเข้าไว้ตรงนี้ด้วย คนเรากลับเชื่อสาวยมาจากคนเหล่านี้ ดู เยเรมีย์ 35:2 รายละเอียดต่างๆ จึงถูกนำเสนอเกี่ยวกับสาขาต่างๆ ของตระกูลยูดาห์ โดยเฉพาะครอบครัวเหล่านั้นที่ควรหมายเหตุไว้

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 3: 1 พงศาวดาร 3 นำเสนอวงศัวานของดาวิดและราชวงศ์ลำดับถัดไปของเขาเรื่อยมาจนถึงการกวาดต้อนไปเป็นเชลย จากนั้นก็ต่อมาจนถึงการเริ่มต้นของการกลับจากการเป็นเชลย ดาวิดมีบุตรจำนวนมากจากภรรยาหลายคน อย่างไรก็ตาม วงศัวานของกษัตริย์ก็สืบทอดต่อจากซาโลมอน หนังสือ 2 พงศาวดารจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตและการครองราชย์ของรัชทายาทแต่ละคนของดาวิดจนถึงการกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน

1 พศด 3:1-9 ต่อไปนี้เป็นโอรสของดาวิดประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเฮโบรน อัมโนนโอรสหัวปี พระนางอาหิโนอัมชาวอิสเรเอลประสูติ องค์ที่สองคือดาเนียล พระนางอปีกายิลชาวคารเมลประสูติ 2 องค์ที่สามคืออับซาโลม โอรสของมาอาคาคาห์ราชธิดาของทัลมัย กษัตริย์ของเมืองเกชูร์ องค์ที่สี่คืออาโดเนียห์ โอรสของฮักกิท 3 องค์ที่ห้าคือเซฟาทิยาห์ พระนางอปีทัลประสูติ องค์ที่หกคืออิทเธอัม เอกลาห์มเหสีของพระองค์ประสูติ 4 ทั้งหกองค์ประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเฮโบรน ที่นั่นพระองค์ทรงครอบครองเจ็ดปีกับหกเดือน และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบสามปี 5 ต่อไปนี้เป็นโอรสที่ประสูติให้แก่พระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม คือ ชิเมอา โชบับ นาธานและซาโลมอน สิ่งนี้พระนางบัทชัว บุตรสาวของอัมมีเอล

ประสูติ 6 แล้วก็มีอิบฮาร์ เอลีซามา เอลีเฟเลท 7 โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย 8 เอลีซามา เอลียาดา และ เอลีเฟเลท เก้าองค์ด้วยกัน 9 ทั้งสิ้นนี้เป็นโอรสของดาวิด นอกเหนือจากบุตรชายของนางสนม และทามาร์เป็นขนิษฐาของโอรส

บันทึกเกี่ยวกับลูกหลานของดาวิดและการครองราชย์ของเขาถูกสรุปรวบยอดตรงนี้ วงศ์วานครอบครัวของเขาถูกจัดเรียงตามระยะเวลาการครองราชย์ของเขา ในเฮโบรนซึ่งเป็นที่ๆดาวิดปกครองเหนือยูดาห์นานเจ็ดปีครึ่ง บุตรชายหกคนถูกคลอดให้แก่ดาวิดโดยภรรยาหกคน (อีกครั้งที่มีการมีภรรยาหลายคนถูกยอมให้กระทำได้ในสมัยพระคัมภีร์เดิมในฐานะธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคม แต่ไม่เคยเป็นน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า หนึ่งในผลเสียของครอบครัวซึ่งเกิดจากการมีภรรยาหลายคนของดาวิดก็คือว่า เหล่าภรรยาของเขาเลี้ยงบุตรเหล่านั้นโดยไม่ได้รับอิทธิพลมากนักจากบิดาของพวกเขา ด้วยเหตุนี้ดาวิดจึงเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นต่างๆจากบุตรทั้งหลายของเขาในปีหลายๆของเขา)

พอเริ่มเป็นกษัตริย์ปกครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ดาวิดก็มีบุตรชายอีกสิบสามคนในเยรูซาเล็มจากภรรยาอีกหลายคน ซึ่งรวมถึงซาโลมอนด้วยโดยนางบัทเชบา (นั่นคือ บัทชัว) พงศาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้ให้รายชื่อบุตรชายสี่คนโดยนางบัทเชบาและบุตรชายอีกเก้าคนโดยภรรยาคนอื่นๆอีกซึ่งไม่ถูกเอ่ยชื่อ ดาวิดมีบุตรชายคนอื่นๆอีกซึ่งเป็นของเหล่าภรรยาอื่นของเขา (นั่นคือ ฮาเร็ม) ซึ่งเขามีอย่างน้อยสิบคน ดู 2 ซามูเอล 15:16 และ 2 ซามูเอล 20:3 ทามาร์ไม่ใช่พี่น้องสาวของบุตรชายเหล่านี้ของภรรยาอื่นเหล่านี้ แต่เป็นน้องสาวของบุตรชายคนอื่นๆของเขาและเป็นน้องสาวแท้ๆของอับซาโลม ดู 2 ซามูเอล 13:1-39

1 พศต 3:10-16 โอรสของซาโลมอนคือเรโหโบอัม โอรสของเรโหโบอัมคืออาบียาห์ โอรสของอาบียาห์คืออาสา โอรสของอาสาคือเยโฮชาฟัท 11 โอรสของเยโฮชาฟัทคือโยรัม โอรสของโยรัมคืออาหัทสยาห์ โอรสของอาหัทสยาห์คือโยอาช 12 โอรสของโยอาชคืออามาซิยาห์ โอรสของอามาซิยาห์คืออาซาริยาห์ โอรสของอาซาริยาห์คือโยธาม 13 โอรสของโยธามคืออาหัทส โอรสของอาหัทสคือเฮเซคิยาห์ โอรสของเฮเซคิยาห์คือมนัสเสห์ 14 โอรสของมนัสเสห์คืออาโมน

โอรสของอาโมนคือโยสียาห์ 15 โอรสของโยสียาห์คือโยฮานันโอรสหัวปี องค์ที่สองคือเยโฮยาคิม
องค์ที่สามคือเศเดคียาห์ องค์ที่สี่คือซัลลูม 16 โอรสของเยโฮยาคิมคือเยโคนิยาห์ โอรสของเยโคนิ
ยาห์คือเศเดคียาห์

ราชวงศ์ของดาวิดจนถึงช่วงเวณระยะที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในเศเดคียาห์ถูกบันทึกตรง
นี้ กษัตริย์สิบเก้าองค์สืบเชื้อสายมาจากดาวิดและครอบครองเหนืออิสราเอลจากนั้นก็ยุติลงจนถึง
การกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบาบิโลน ในตอนท้ายของวงศ์วานนี้ เยโฮอาหาสบุตรชายของโยสิ
ยาห์ครองราชย์ ตามมาด้วยเยโฮยาคิม เยโคนิยาห์บุตรชายของเขา (นั่นคือ เยโฮยาคิม) และเศเดคิ
ยาห์บุตรชายของเยโฮยาคิม พร้อมกับเศเดคียาห์ ราชวงศ์ของดาวิดถูกระงับไว้จนกว่าพระบุตร
องค์สุดท้ายและยิ่งใหญ่ที่สุดของดาวิดจะประทับนั่งบนบัลลังก์นั้น – พระเยซูคริสต์ผู้ชอบธรรม

1 พศต 3:17-24 และโอรสของเยโคนิยาห์ชื่ออัสสิร์ เซอติเอลโอรสของพระองค์
18 มัลคิราม เปดาياهو เชนาสซาร์ เยคามิยาห์ โฮซามา เนดาบิยาห์ 19 และบุตรชายของเปดาياهو
คือ เศรบบาเบลและชิมอี และบุตรชายของเศรบบาเบลคือ เมซูลลาม ฮานันยาห์ และน้องสาว
ของเขาชื่อเซโลมิท 20 ฮาซุบาห์ โอเฮล เบเรคิยาห์ ฮาธาดียาห์ และยูซบเฮเลด ห้าคนด้วยกัน
กัน 21 บุตรชายของฮานันยาห์คือ เป-ลาทียาห์และเยซายาห์ ลูกหลานของเรไฟยาห์ ลูกหลาน
ของอารัน ลูกหลานของโอบาดีห์ ลูกหลานของเชคานิยาห์ 22 บุตรชายของเชคานิยาห์คือ เซไม
อาห์ และบุตรชายของเซไมอาห์คือ ฮัทธัช อิกาล บาร์ริยาห์ เนอาริยาห์และซาฟัท หกคนด้วยกัน 23
บุตรชายของเนอาริยาห์คือ เอลีโอนัย เฮเสคิยาห์ และอัสริคัม สามคนด้วยกัน 24 บุตรชายของเอ
ลีโอนัยคือ โฮดาเวียห์ เอลียาซิบ เปไลยาห์ อักซูป โยฮานัน เดไลยาห์ และอานานี เจ็ดคนด้วยกัน

ลูกหลานของเยโฮยาคิมจึงถูกบันทึกไว้ ในช่วงปีที่้ายๆอันวุ่นวายของอาณาจักรแห่งยู
ดาห์ เยโฮยาคิมเสียชีวิตในการตกเป็นเชลยอย่างเห็นได้ชัด ดู 2 พงศกษัตริย์ 24:1-4 และ 2
พงศาวดาร 36:5-6 เศเดคียาห์ถูกเนบูกัดเนสซาร์ฆ่าตาย เฉพาะเยโฮยาคิมเท่านั้นรอดชีวิตในการ
ตกเป็นเชลยในบาบิโลนและมีลูกหลานต่อไป ดู 1 พงศกษัตริย์ 25:27 ดังนั้นลูกหลานของเขาจึง

ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้ แม้ถูกประกาศว่าไม่มีบุตรโดยเยเรมีย์ในเยเรมีย์ 22:30 ความคิดตรงนั้นก็
คือว่าเขาไม่มีทายาทที่จะสืบทอดราชบัลลังก์ต่อจากเขา

น่าสนใจที่เห็นได้ชัดว่ามีเก้าชั่วอายุคนต่อจากเยโคนิยาห์ซึ่งถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้ นี้
บอกเป็นนัยว่าใครบางคนนอกเหนือจากเอสราซึ่งเชื่อกันว่าเป็นผู้แต่งหนังสือพงศาวดารใต้ชื่อ
เหล่านี้เพิ่มเข้ากับรายชื่อนี้ ถึงกระนั้น ไม่ว่าผู้เขียนผู้นี้เป็นใครก็ตาม ข้อความตรงนี้ก็ยังคงได้รับการ
คล้อยใจอยู่ดี บางคนได้พยายามเชื่อมโยงวงศ์วานนี้กับของมัทธิว 1 โดยหมายเหตุชื่อเศรบบาเบลใน
ทั้งสองแห่ง (1 พงศาวดาร 3:19 และมัทธิว 1:12-13) อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากความคล้ายคลึง
นั้นแล้ว สองวงศ์วานนี้ก็ไม่เหมือนกัน

*ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 4: บทถัดไปนี้นำเสนอวงศ์วานของยูดาห์ต่อไปผ่านทางคา
เลบ อัซซูร์ และเซลาห์ จากนั้นบทนี้ให้ภาพรวมของวงศ์วานของสิเมโอน บุตรชายอีกคนหนึ่ง
ของอิสราเอล*

1 พศด 4:1-4 บุตรชายของยูดาห์คือ เปเรศ เฮสโรน การมี เฮอร์ และโซบาล
2 เรอياهوบุตรชายโซบาลให้กำเนิดบุตรชื่อยาหาท และยาหาทให้กำเนิดบุตรชื่อบาหุัมัยและลา
ฮาด เหล่านี้เป็นครอบครัวของชาวโศราห์ **3** ต่อไปนี้มาจากบิดาของเอตาม คือยิสเรเอล อิซมา
และอิดบาช และน้องสาวของเขาชื่อฮัสเซลโพนี **4** และเปนูเอลผู้เป็นบิดาของเกอร์ และเอ
เซอร์ผู้เป็นบิดาของหุซาท เหล่านี้เป็นบุตรชายของเฮอร์ บุตรห้วปีของเอฟราธาห์ผู้เป็นบิดาของ
เบชเลเฮม

ลูกหลานของยูดาห์โดยคาเลบ บุตรชายเฮอร์ ถูกบันทึกเพิ่มเติม มีบันทึกเกี่ยวกับลูกหลาน
ของโซบาลบุตรยูดาห์ด้วย น่าสนใจที่เฮอร์บุตรยูดาห์เป็นบิดาของเอฟราธาห์ ผู้เป็นบิดาของ
เบชเลเฮมซึ่งเป็นที่ๆดาวิดเกิด

1 พศด 4:5-8 อัครทูตบิดาของเทโคอา มีภรรยาสองคนคือ เฮลาห์และนาอาราห์ 6 นาอาราห์คลอดอาหุสซาม เฮเฟอร์ เทเมนี และฮาอาห์ซาทารีให้แก่เขา เหล่านี้เป็นบุตรชายของนาอาราห์ 7 บุตรชายของเฮลาห์ คือ เศเรท ยาโคอาร์ และเอทนาน 8 ฮักโซสให้กำเนิดบุตรชื่ออานูบ โสเบบาห์และบรรดาครอบครัวของอาหารเสลบุตรชายฮารูม อีกสาขาหนึ่งของลูกหลานของยูดาห์ถูกหมายเหตุในอัครทูต บุตรชายของเฮสโรน ผู้เป็นบุตรชายของยูดาห์ หนึ่งในบุตรชายเหล่านั้นของเขาถูกตั้งชื่อว่าเทโคอา ซึ่งต่อมากลายเป็นหมู่บ้านหนึ่งในเขตแดนของยูดาห์ซึ่งเป็นที่ๆ เหตุการณ์อื่นๆ ในสมัยพระคัมภีร์เดิมเกิดขึ้น ดู 2 ซามูเอล 14:1-9, 2 พงศาวดาร 20:20, เยเรมีย์ 6:1 และอาโมส 1:1

1 พศด 4:9-10 ฝ่ายยาเบสเป็นผู้มีเกียรติกว่าพี่น้องทั้งหลายของเขา มารดาของเขาเรียกชื่อเขาว่า ยาเบส กล่าวว่า "เพราะเรากลอดเขาด้วยความเจ็บปวด" 10 ยาเบสทูลพระเจ้าของอิสราเอลว่า "โอ ขอพระองค์ทรงอวยพระพรแก่ข้าพระองค์ และขยายเขตแดนของข้าพระองค์ และขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่กับข้าพระองค์ และขอพระองค์ทรงรักษาข้าพระองค์ให้พ้นจากเหตุร้าย เพื่อมิให้ข้าพระองค์เจ็บใจปวดกาย" และพระเจ้าทรงประสาทตามที่เขาทูลขอ

ส่วนหนึ่งของวงศวานของยูดาห์ผ่านทางคาเลบคือ ยาเบส เราไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับตัวเขา แต่เขาเป็นที่จดจำนานเพราะความเชื่ออันซัดเจนของเขาและความเต็มใจที่จะมาอยู่หน้าบัลลังก์แห่งพระคุณของพระเจ้าและทูลขอตามที่บันทึกไว้ในข้อ 10 ชื่อ ยาเบส (ยาเบทส์) มีความหมายตรงตัวว่า 'ความโศกเศร้า' เราไม่ทราบชัดเจนว่าทำไมมารดาของเขาถึงตั้งชื่อเขาเช่นนั้น นางอาจเจอกับการเจ็บท้องใกล้คลอดอย่างหนักหรืออาจเป็นเหตุการณ์น่าเศร้าอื่นๆ โดยอาจเป็นการเสียชีวิตของสามีของนาง

อย่างไรก็ตาม ความเชื่อของยาเบสก็ปรากฏชัดเจน ในความเชื่ออันเรียบง่ายและคำอธิษฐานอันร้อนรน ชื่อผู้ที่ไม่มีการรู้จักแห่งยูดาห์นี้ร้องทูลพระเจ้าและอ้อนวอนพระองค์ให้ประทาน (1) พระพร, (2) เขตแดนที่ใหญ่โตกว่าเดิม, (3) ความช่วยเหลือของพระเจ้า, (4) การ

ปกป้องจากเหตุร้าย (นั่นคือ ความทุกข์ลำบาก) เกรงว่าเขาจะเจ็บปวด เมื่อพระเจ้าทรงเห็นใจแห่งความเชื่อของเขา คำพูดของอันจริงใจของเขา และความรื้อรอนอันชัดเจนของคำอธิษฐานของยาเบส พระเจ้าก็ประทานตามคำขอสี่ข้อของเขา ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าจะทรงให้เกียรติคำอธิษฐานที่คล้ายกันซึ่งมาจากสภาพจิตใจที่คล้ายกันจนทุกวันนี้

1 พศด 4:11-20 **เคลือบพี่ชายของชูฮาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเมหิร์ ผู้เป็นบิดาของเอชโทน 12 เอชโทนให้กำเนิดบุตรชื่อเบธราฟา ปาเสอาห์ และเทหินนาค์ ผู้เป็นบิดาของอิรนาหาค์ เหล่านี้เป็นคนของเรคาห์ 13 บุตรชายของเคนัส คือโอทนีเอล และเสไรอาห์ และบุตรชายของโอทนีเอล คือฮาธาท 14 เมโอโนธัยให้กำเนิดบุตรชื่อโอฟราห์ และเสไรอารีให้กำเนิดบุตรชื่อโยอาบ ผู้เป็นบิดาของชาวหุบเขาเกหะราซิม เพราะพวกเขาเป็นช่างฝีมือ 15 บุตรชายของคาเลบผู้เป็นบุตรชายเยฟุนเนห์คือ อีรู เอลาห์ และนาอัม และบุตรชายของเอลาคือเคนัส 16 บุตรชายของเยฮาลเลเลคือ ศิฟ ศิฟาห์ ทิริยา และอาสาเรล 17 บุตรชายของเอสราห์ คือเยเซอร์ เมเรด เอเฟอร์ และยาโลน และนางก็คลอดบุตรชื่อมิเรียม ชัมมัย และอิชบาห์ ผู้เป็นบิดาของเอชเทโมอา 18 และภรรยาของท่านชื่อเยฮูดาห์คลอดเยเรดบิดาของเกโดร์ เฮเบอร์บิดาของโสโค และเยคูชีเอลบิดาของศานาอาห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายของบิธียาห์ธิดาของฟาโรห์ผู้ที่เมเรดได้แต่งงานด้วย 19 บุตรชายภรรยาของท่านชื่อโฮดียาห์น้องสาวของนาอัมเป็นบิดาของเคอีลาห์ ผู้เป็นคนเกรม และเอชเทโมอาผู้เป็นคนมาอาคาค์ 20 บุตรชายของชิโมนคือ อัมโนน รินนาค์ เบนฮานัน และทีโลน บุตรชายของอิชอีคือ โศเทท และเบนโซเฮท**

John Gill ออกความเห็นว่าเป็นคนเดียวกันกับหุซาค์ของ 1 พงศาวดาร 4:4 เกลือบก็เป็นบุตรชายของเอเซอร์ “ผู้เป็นบิดาของเอชโทน” ดังนั้น ลูกหลานเพิ่มเติมของวงศ์วานใหญ่ของคาเลบจึงถูกบันทึกไว้

1 พศด 4:21-23 **บุตรชายของเฮลาห์ผู้เป็นบุตรชายยูดาห์ คือ เออร์ บิดาของเลคาห์ ลาอาคาค์บิดาของมาเรซาห์ และบรรดาครอบครัวแห่งวงศ์วานของผู้ทำผ้าปานเนื้อละเอียดแห่งวงศ์วานอัชเบอา 22 และโยคิม และคนเมืองโคเซบา และโยอาช และสาราฟผู้ปกครองในเมืองโม**

อับ และยาซูบิลเฮม เป็นเรื่องแต่โบราณกาล 23 คนเหล่านี้เป็นช่างหม้อ เขาอยู่กับต้นไม้เล็กๆและ
รั้วต้นไม้ ที่นั่นเขาอาศัยอยู่กับกษัตริย์รับราชการ

ลูกหลานของเหล่าหัตถ์บุตรชายคนสุดท้ายของยูดาห์ถูกบันทึกไว้ คนเหล่านี้กลายเป็นช่าง
ฝีมือซึ่งถูกว่าจ้างในการทำผ้าป่านเนื้อละเอียด คัมภีร์ทารกุมกล่าวเสริมว่า “สำหรับเสื้อผ้าของ
บรรดากษัตริย์และพวกปุโรหิตหรือสำหรับผ้า幔ต่างๆของพลับพลา”

วลีที่กล่าวถึง “เรื่องแต่โบราณกาล” มีความหมายตรงตัวว่า “ถ้อยคำสมัยโบราณ” และ
อาจมีความหมายว่าประเพณีอิสลามโบราณเป็นแหล่งที่มาของข้อมูลนี้ คนอื่นๆของวงศ์วานนี้ถูก
ว่าจ้างเป็นช่างหม้อและในการปลูกสวนดอกไม้และสวนผลไม้ต่างๆ (พร้อมกับรั้วต้นไม้ต่างๆ
ของพวกเขา) งานของพวกเขาที่มีคุณภาพเหลือเกินจนพวกเขาถูกว่าจ้างโดยกษัตริย์สำหรับการใช้
งานต่างๆของเขา

1 พศต 4:24-38 บุตรชายของสิเมโอนชื่อ เนมูเอล ยามีน ยาริบ เศ-ราห์ และชาอูล
25 บุตรชายของชาอูลคือซัลลุม บุตรชายของซัลลุมคือมิบัสัม บุตรชายของมิบัสัมคือมิขมา
26 บุตรชายของมิขมาคือฮัมมูเอล บุตรชายของฮัมมูเอลคือศักเกอร์ บุตรชายของศักเกอร์คือซิเม
อี 27 ซิเมอีมีบุตรชายสิบหกคน และบุตรสาวหกคน แต่พี่น้องของซิเมอีไม่มีบุตรมากไม่
ครอบครัวของเขาก็ไม่ทวีมากขึ้นอย่างกับคนยูดาห์ 28 เขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในเมืองเบเออร์เซบา
โมลาดาห์ ฮาซารชูล 29 และที่บิลฮาห์ เอเชม โทลัด 30 เบธูเอล โฮรมาห์ คิกลาก 31 เบธมารคา
โบท ฮาซารตุติม เบธบิรี และที่ซาราอิม เหล่านี้เป็นหัวเมืองของเขาจนถึงดาวิดขึ้นครอง
32 และชนบทของเขาทั้งหลายคือเอตาม อายิน रिมน โทเคน และอาซัน หัวหัวเมือง 33 รวมอยู่
กับบรรดาชนบทของเขาซึ่งอยู่รอบหัวเมืองเหล่านี้ไกลไปจนถึงเมืองบาอัล เหล่านี้เป็นภูมิลำเนา
ของเขา และตำมะโนคร้วเชื้อสายของเขา 34 เมโซบับ ยัมเลค โยซาห์บุตรชายอามาซียาห์ 35 โย
เอล เยฮูบุตรชายโยชิบียาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศโรอาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาสิเอล 36 เอลีโอนัย ยาอาโด
บารห์ เยโซฮายาห์ อาสาฮายาห์ อาดีเอล เยลิมิเอล เปไนยาห์ 37 ศิชาบุตรชายชิฟี ผู้เป็นบุตรชายอา

โลน ผู้เป็นบุตรชายเยดาياهو ผู้เป็นบุตรชายชิมรี ผู้เป็นบุตรชายเซไมอาห์ 38 ท่านที่กล่าวชื่อมานี้ เป็นเจ้านายในครอบครัวของท่าน และเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายก็เพิ่มขึ้นมากมาย

แม้ลำดับพงศ์พันธุ์จนถึงขณะนี้ เป็นของยูดาห์ พงสาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้ก็หันไปกล่าวถึง ตระกูลสิเมโอนแล้วตอนนี้ อาจเป็นไปได้ว่าสิเมโอนถูกกล่าวถึงเป็นคนถัดไปแทนที่จะเป็นรูเบน (บุตรหัวปี) เพราะว่ามีรดกบางส่วนของมันอยู่ในตระกูลยูดาห์ นอกจากนี้ หัวเมืองและหมู่บ้านบางแห่งของตระกูลสิเมโอนยังถูกบันทึกไว้ด้วย ชื่อต่างๆ ที่ถูกบันทึกไว้ตรงนี้ “เป็นเจ้านายในครอบครัวของท่าน และเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายก็เพิ่มขึ้นมากมาย”

1 พศต 4:39-43 เขาทั้งหลายได้เดินทางไปถึงทางเข้าเมืองที่เกโดร์ ถึงข้างทิศ ตะวันออกของหุบเขา เพื่อหาทุ่งหญ้าให้ฝูงแพะแกะของเขา 40 เขาทั้งหลายก็พบทุ่งหญ้าอุดมดี และแผ่นดินนั้นก็กว้างขวางเขียวและสงบสันติ เพราะชาวเมืองที่อยู่ก่อนนั้นเป็นคนฮาม 41 แล้วคนเหล่านี้ซึ่งมีชื่อในสามะโนครวได้เข้ามาในสมัยของเฮเซเกียห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ และโจมตี เต็มที่ของเขา และที่อยู่อาศัยทั้งหลายที่พบอยู่ที่นั่น และกวาดล้างเขาเสียจนถึงทุกวันนี้ แล้วก็ตั้ง ภูมิลำเนาอยู่ในที่ของเขา เพราะที่นั่นมีทุ่งหญ้าให้ฝูงแพะแกะของเขา 42 ส่วนหนึ่งของเขาเหล่านั้นคือส่วนคนสิเมโอนห้าร้อยคนพากันไปที่ภูเขาเสอีร์ มีประมุขชื่อเป-ลาทียาห์ เนอารียาห์ เราไฟ ยาห์และอูสซีเอลบุตรชายทั้งหลายของอิซอี 43 และเขาได้โจมตีคนอามาเลขส่วนที่เหลืออยู่ซึ่ง หนีรอดไป แล้วเขาทั้งหลายก็อาศัยอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้

คนส่วนหนึ่งของตระกูลสิเมโอนพยายามไปตั้งรกรากที่อื่น – ทางทิศตะวันออกของ หุบเขาเกโดร์ แม้ไม่ใช่ทำเลที่ตั้งชัดเจน นักโบราณคดีอิสราเอลใหม่บางท่านก็คิดว่าเกโดร์อยู่ใน เขตแดนของกิเลอาด ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน (อย่างไรก็ตาม บริบทที่ตามมาอาจบ่งชี้ว่ามีเกโดร์อยู่ที่อื่นอีก โดยอาจอยู่ทางทิศใต้ของดินแดนดั้งเดิมของยูดาห์) พวกเขาขับไล่คนต่าง ชาติที่อาศัยอยู่ที่นั่นออกไปในช่วงสมัยของเฮเซเกียห์ พอเวลาผ่านไป ชาย 500 คน (และอาจ ครอบครัวของพวกเขาด้วย) ก็ย้ายไปยังเขตแดนของภูเขาเสอีร์ มีสถานที่ดังกล่าวอยู่อย่างแน่นอนบน ทางทิศใต้ของทะเลตาย มีภูเขาชื่อเสอีร์อยู่บนพรมแดนระหว่างยูดาห์และเบนยามินเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ความเห็นที่ว่า “เขาได้โจมตีคนอามาเลขส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งหนีรอดไป” ดูเหมือน บ่งบอกว่าสาขานี้ของสิเมโอนจริงๆแล้วตั้งรกรากอยู่ทางทิศใต้ของทะเลตาย ประมุขหรือผู้นำที่ คนของสายแยกนี้ของสิเมโอนถูกหมายเหตุไว้

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 5: 1 พงศาวดาร 5 ให้ภาพรวมของวงศ์วานของรูเบน กาด และครึ่งหนึ่งของลูกหลานของมนัสเสห์

1 พศต 5:1-2 บุตรชายของรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล (เขาเป็นบุตรหัวปีก็จริง แต่เพราะเขาได้กระทำที่นอนของบิดาของเขามีมลทิน สิทธิบุตรหัวปีของเขาจึงตกอยู่กับบุตรชายของโยเซฟผู้เป็นบุตรชายอิสราเอล แต่โยเซฟมิได้ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเพื่อสายต้ามสิทธิบุตรหัวปี 2 แม้ว่ายูดาห์มีกำลังมากในพวกพี่น้องของตน และเจ้านายองค์หนึ่งก็มาจากเขา แต่สิทธิบุตรหัวปีก็ยังเป็นของโยเซฟ)

ลำดับพงศ์พันธุ์แรกของบทนี้เริ่มต้นด้วยลูกหลานของรูเบน แม้เป็นบุตรหัวปีของยาโคบ สิทธิบุตรหัวปี (นั่นคือ ส่วนแบ่งมรดกที่เยอะกว่า) ก็ถูกส่งต่อไปยังบุตรชายเหล่านั้นของโยเซฟ แล้ว อย่างไรก็ตาม เพราะว่ารูเบนได้ทำให้ที่นอนของบิดาของเขามีมลทินไปเสียแล้วโดยการเล่นซู้กับนางบิลฮาห์ ภรรยาคนหนึ่งของยาโคบ เขาจึงสูญเสียสิทธิแห่งสิทธิบุตรหัวปีนั้นไป ดูปฐมกาล 35:22 ยาโคบผ่านเลยรูเบนไปตอนให้พรแก่บุตรชายสิบสองคนของเขาใน ปฐมกาล 49:3-4

แม้ความบาปของรูเบนไม่ได้ทำให้เขาพ้นจากการเป็นบุตร มันก็ทำให้เขาสูญเสียบำเหน็จซึ่งอาจตกเป็นของเขาอย่างแน่นอน เรื่องนั้นเป็นจริงสำหรับคริสเตียนทั้งหลายจนถึงยามนี้ ในพระคัมภีร์ใหม่ ทั้งพระเยซูและยอห์นกล่าวถึงบำเหน็จต่างๆในสวรรค์และการสูญเสียบำเหน็จเหล่านั้นได้เพราะความบาป ดู มาระโก 9:41 และ 2 ยอห์น 8 เพราะความบาปของรูเบน อภิสิทธิ์แห่งสิทธิบุตรหัวปีจึงถูกยกให้แก่เหล่าบุตรชายของโยเซฟ แม้ยูดาห์จะกลายเป็นตระกูลที่ราชวงศ์กษัตริย์แห่งอิสราเอลจะพัฒนาขึ้นมา สิทธิบุตรหัวปี (นั่นคือ พระพรต่างๆซึ่งเป็นมรดก

พิเศษ) ก็ถูกส่งต่อไปยังลูกหลานของโยเซฟ แน่ทีเดียว สองตระกูลนั้นของ โยเซฟเมื่อรวมกันก็มีขนาดใหญ่โตกว่าตระกูลอื่นใดของอิสราเอล

1 พศต 5:3-8 บุตรชายของรูเบนบุตรหัวปีของอิสราเอล คือ ฮาโนค ปัสลู เฮสโรนและคารมี 4 บุตรชายของโยเอลคือเซไมอาห์ บุตรชายของเซไมอาห์คือโกก บุตรชายของโกกคือชิมอี 5 บุตรชายของชิมอีคือมีคาห์ บุตรชายของมีคาห์คือเรอายาห์ บุตรชายของเรอายาห์คือบาอัล 6 บุตรชายของบาอัลคือเบเอราห์ ผู้ซึ่งทักทาบิเลเสอร์กษัตริย์เมืองอัสซีเรียได้กวาดไปเป็นเชลย ท่านเป็นเจ้านายของคนรูเบน 7 และญาติของท่านตามครอบครัวเมื่อขึ้นทะเบียนตามมะโนคร้วเชื้อสายไว้ นั่นคือ เจ้าเยอีเอล และเศคาริยาห์ 8 และเบลามบุตรชายอาซาฮ บุตรชายเซมา บุตรชายโยเอล ผู้อาศัยอยู่ในอารีเออร์ ไกลไปถึงเมืองเนโบและบาอัลเมโอน

ด้วยการเสียดสีแบบจงใจ รูเบนถูกหมายเหตุอีกครั้งว่าเป็น “บุตรหัวปีของอิสราเอล” แต่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้รับรางวัลแห่งสิทธิบุตรหัวปีซึ่งเขาควรจะได้ ความบาปมีอำนาจทำลายล้างเสมอ รูเบนมีบุตรชายสี่คนดังที่หมายเหตุไว้ โยเอลที่ถูกกล่าวถึงในข้อ 4 อาจเป็นบุตรชายของฮาโนค บุตรหัวปีของรูเบน เนื่องจากลูกหลานของเขาเป็นพวกเจ้านายของตระกูลนั้น ลูกหลานของรูเบนจึงถูกให้รายชื่อไว้

1 พศต 5:9-10 ท่านอาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกไกลออกไปถึงทางเข้าถิ่นทุรกันดาร ซึ่งอยู่ปากข้างนี้ของแม่น้ำยูเฟรติสด้วย เพราะสัตว์เลื้อยของเขาทวีมากขึ้นในแผ่นดินกิเลอาด 10 ในรัชกาลของซาอูลเขาทั้งหลายทำสงครามกับคนฮาการ์ผู้ต้องล้มตายด้วยมือของเขา เขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในถิ่นที่ของเขาตลอดแถบตะวันออกของกิเลอาด ท่าน ของข้อ 9 อาจหมายถึงเบลลา (ซึ่งถูกกล่าวถึงในข้อ 8) หรือไม่ก็หมายถึงตระกูลรูเบน อย่างหลังเป็นไปได้มากกว่า อาจเป็นได้ว่าแม่น้ำยูเฟรติสนี้หมายถึง แม่น้ำอีกสายหนึ่งที่ไม่ใช่แม่น้ำในบาบิโลน มันน่าจะเป็นแม่น้ำ “ฟรัต” (Phrat) ซึ่งอยู่ใน โมอับ ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน นี่เป็นเขตแดนที่รูเบนครอบครอง ในสมัยของซาอูล ตระกูลรูเบนขยายเขตแดนของตนออกไปโดยการพิชิตคนฮาการ์

ตอนที่ซาอูลทำให้คนอัมโมนพ่ายแพ้ไป ดู 1 ซามูเอล 11:1-14 รูเบนจึงครอบครองพื้นที่หลาย ส่วนของกิเลอาดเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน

1 พศต 5:11-17 ลูกหลานของกาตอาศัยอยู่ตรงหน้าเขาในแผ่นดินบาชานไปจนถึง เมืองสาเลคาค์ 12 โยเอลเป็นเจ้า ชาฟามเป็นที่สอง ยานัย และชาฟัทในบาชาน 13 และวงศ์ญาติ ของเขาตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือมีคาเอล เมซูลลาม เซบา โยรัย ยาคาน ศิอา และเอเบอร์ เจ็ดคนด้วยกัน 14 คนเหล่านี้เป็นบุตรอาบิฮาอิล ผู้เป็นบุตรชายหุรี ผู้เป็นบุตรชายยาโรอาห์ ผู้เป็น บุตรชายกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายมีคาเอล ผู้เป็นบุตรชายเยชิชัย ผู้เป็นบุตรชายยาโด ผู้เป็นบุตรชาย บุส 15 อาหิเป็นบุตรชายอับดีเอล ผู้เป็นบุตรชายกูนิ เป็นเจ้านายในเรือนบรรพบุรุษของเขา 16 และเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในกิเลอาด ในบาชาน และตามหัวเมือง และในเขตทุ่งหญ้าทั้งสิ้นของ ชาโรนจนสุดเขต 17 คนเหล่านี้ทั้งสิ้นขึ้นทะเบียนสำมะโนครัวเพื่อสายไว้ในรัชกาลของโยธา มกษัตริย์แห่งยูดาห์ และในรัชกาลของเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล

ลูกหลานของตระกูลกาตถูกบันทึกไว้ตรงนี้ เช่นเดียวกับตระกูลรูเบน ที่ดินอันเป็นมรดก ของพวกเขาอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนในบาชาน ทางทิศเหนือของกรรมสิทธิ์เหล่านั้น ของรูเบน แม้มิได้ถูกระบุเจาะจงเช่นนั้น เห็นได้ชัดว่ากาตมีบุตรชายสี่คนซึ่งถูกหมายเหตุตรงนี้ ว่าเป็นโยเอลผู้เป็นเจ้าและน้องชายสามคนของเขา: ชาฟาม ยานัยและชาฟัท บุรุษที่โดดเด่นคน อื่นๆของกาตก็ถูกให้รายชื่อไว้ด้วย พวกเขาอาศัยอยู่ในบาชานและกิเลอาดซึ่งอยู่ฝั่งตะวันออก ของแม่น้ำจอร์แดน เห็นได้ชัดว่าในช่วงรัชกาลของโยธาม กษัตริย์แห่งยูดาห์ และอีกช่วงเวลา หนึ่ง ในสมัยเยโรโบอัมกษัตริย์แห่งอิสราเอล มีการขึ้นทะเบียนสำมะโนครัวครอบครัวต่างๆของ ตระกูลรูเบน กาตและมนัสเสห์ครึ่งตระกูล

1 พศต 5:18-22 คนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งมีคนเก่งกล้า ผู้ ถือดั่งและดาบ และโก่งธนู ชำนาญศึกสี่หมื่นสี่พันเจ็ดร้อยหกสิบคน พร้อมทั้งจะเข้ารบ 19 เขาทำ ศึกกับคนฮาการ์ เยทุร์ นาพิซ และโนดบ 20 และเมื่อเขาได้รับความช่วยเหลือ คนฮาการ์และพวก ที่อยู่ด้วยทุกคนก็ถูกมอบไว้ในมือของเขา เพราะเขาร้องทูลต่อพระเจ้าในการสงคราม และ

พระองค์ทรงประสาธตามคำทูลของเขา เพราะเขาทั้งหลายวางใจในพระองค์ 21 เขาได้กวาดเอา
ฝูงสัตว์ของข้าศึกไป คืออูฐห้าหมื่นตัว แกะสองแสนห้าหมื่นตัว ลาสองพัน และคนหนึ่งแสน
22 เพราะเขาล้มตายเสียมาก ด้วยการศึกครั้งนั้นเป็นมาจากพระเจ้า และเขาทั้งหลายอาศัยอยู่ในที่
ของเขาจนถูกกวาดไปเป็นเชลย

สรุปรวบยอดเกี่ยวกับการศึกเหล่านั้นที่ชนะ โดยตระกูลรูเบน กาด และมนัสเสห์ครึ่ง
ตระกูลถูกบันทึกไว้ตรงนี้ สองตระกูลครั้งนี้มีทหารติดอาวุธรวม 44,760 นาย ตลอดเวลาหลายปี
พวกเขาทำสงครามต่อผู้คนฮาการ์ดังที่หมายเหตุไว้ด้วยใน 5:10 เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เป็นลูก
หลานของอิซมาเอล บุตรชายของนางฮาการ์ ในการศึกษาที่นั่น กองทัพของอิสราเอลได้รับความช่วย
เหลือในการต่อสู้คนฮาการ์โดยกำลังพลอื่นๆของอิสราเอลหรือที่น่าจะไ้มากกว่าก็คือ โดยองค์
พระผู้เป็นเจ้าเอง พงสาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้บันทึกว่าพวกเขาร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอความช่วยเหลือ
เหลือและพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของพวกเขา “เพราะเขาทั้งหลายวางใจในพระองค์”

เหมือนเคยหลักการที่ชัดเจนถูกแสดงให้เห็นเป็นภาพว่าพระเจ้าทรงตอบสนองต่อคน
เหล่านั้นที่แสวงหาความช่วยเหลือของพระองค์ในความเชื่อที่แท้จริงต่อพระองค์ ดู ฮีบรู 11:33
พระเจ้าประทานชัยชนะและของปล้นมากมายแห่งสงครามแก่พวกเขาหลังจากนั้น สำหรับคน
เหล่านั้นที่ประกาศว่าพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรักไม่มีวันเห็นชอบให้ทำสงคราม กรุณาหมายเหตุ
วลีที่ว่า “เพราะเขาล้มตายเสียมาก ด้วยการศึกครั้งนั้นเป็นมาจากพระเจ้า” ตระกูลเหล่านี้จึงอาศัย
อยู่ในเขตแดนที่ถูกขยายออกของตนโดยยึดมาจากคนฮาการ์ จนถึงสมัยการถูกกวาดไปเป็นเชลย
ยังอัศจรรย์

1 พศต 5:23-24 คนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น เขามีคนมาก
ขึ้นด้วยกันตั้งแต่เมืองบาซานถึงเมืองบาอัลเซอร์โมน เสินีร์ และภูเขาเซอร์โมน 24 ต่อไปนี้เป็น
หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขาคือ เอเฟอร์ อิซอี เอลีเอล อัตรีเอล เยเรมีย์ โฮดาเวียห์ และยาดีเอล
เป็นทแกล้วทหาร คนมีชื่อเสียง เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา

คนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน พอเอาชนะคนฮาการ์ได้แล้วก็ขยายเขตแดนของตนออกไปทางทิศเหนือตลอดทางไปจนถึงภูเขาเฮอร์โมน อันหลังนี้อยู่ทางทิศเหนือก่อนไปทิศตะวันออกเฉียงเหนือห่างจากทะเลกาลิลีประมาณสามสิบลี้ ชั่วโมง บารุชสำคัญๆของคนมนัสเสห์ส่วนนั้นจึงถูกให้รายชื่อไว้เพื่อบันทึก ดังนั้นเมื่อหลายตระกูลเหล่านี้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าโดยความเชื่อในการศึกษาต่อผู้เหล่าผู้ครอบครองธรรมของแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้แก่พวกเขา พระเจ้าก็ประทานชัยชนะใหญ่โตแก่พวกเขาและพวกเขาก็ขยายเขตแดนของตนออกไปอย่างมหาศาล “ความสุขเป็นของคนทั้งหลายผู้วางใจในพระองค์” (เพลงสดุดี 2:12)

1 พศต 5:25-26 แต่เขาทั้งหลายละเมิดต่อพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และเล่นชู้กับบรรดาพระของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงทำลายเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย 26 พระเจ้าแห่งอิสราเอลจึงทรงเร้าจิตใจของปลุกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจิตใจของทีกัลทีปีเลสเตอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และพระองค์ทรงกวาดเขาไปเสียคือ คนรูเบน คนกาต และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง และพาเขาทั้งหลายไปยังฮาธาห์ ฮาโบร์ ฮารา และแม่น้ำเมืองโกซาน จนถึงทุกวันนี้

แม้ได้รับชัยชนะยิ่งใหญ่โดยความเชื่อ ตระกูลเหล่านี้ก็กลับสับสนและล้มลงในความบาป “แต่เขาทั้งหลายละเมิดต่อพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และเล่นชู้กับบรรดาพระของชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินนั้น ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงทำลายเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย” การทดลองให้เป็นเหมือนชาวโลกและเลียนแบบวิธีปฏิบัติทางศาสนาแบบคนนับถือพระต่างด้าวของพวกเขากลายเป็นการล่อลวงที่คนจำนวนมากในอิสราเอลจะพ่ายแพ้ ด้วยเหตุนี้ เหมือนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้มานานมาแล้ว พระองค์ทรงเตือนพวกเขา

ความบาปนั้นคือการนับถือรูปเคารพและการละเมิดสามข้อแรกของบัญญัติสิบประการ การเริ่มไม่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าเป็นเหมือนคนๆหนึ่งที่เริ่มไม่สัตย์ซื่อต่อกูสมรส อย่างหลังเป็นการเล่นชู้ฝ่ายร่างกาย อย่างแรกเป็นการเล่นชู้ฝ่ายวิญญาณ ทั้งคู่เป็นความบาปอันร้ายแรง โปรด

สังเกตการตีสอนที่พระเจ้าทรงนำมาสู่พวกเขาเพราะการเล่นซู้ฝ่ายวิญญาณของพวกเขา พระเจ้าเองทรงเป็นผู้ที่เร้าจิตใจปลุก กษัตริย์แห่งอัสซีเรียในสมัยของเมนาเฮมกษัตริย์แห่งอิสราเอล ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:19-20 อิสราเอลยังไม่ยอมเจ็ดหลาบเสียที ดังนั้นพระเจ้าจึงทรงใช้ทีกัลทปีเลเซอร์ กษัตริย์ของคนอัสซีเรียมาในสมัยของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อรุกรานแผ่นดินนั้นและทำสงครามต่อสู้นั้น ดู 2 พงศ์กษัตริย์ 15:29 สิบตระกูลฝ่ายเหนือสิ้นสุดท้ายแล้วถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยทั้งหมดจากแผ่นดินของตนและตกเป็นเชลยอยู่จนถึงสมัยของการเขียนหนังสือพงสาวดาร ซึ่งเชื่อกันว่าเขียนโดยเอสรา

ภาพรวมของ 1 พงสาวดาร 6: 1 พงสาวดาร 6 นำเสนอภาพรวมของวงศ์วานของเลวี พวกปุโรหิตและนครต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

1 พศต 6:1-3 บุตรชายของเลวีคือ เกอร์โซม โคฮาท และเมราลี 2 บุตรชายของ โคฮาทชื่อ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอูสซีเอล 3 บุตรของอัมรามคือ อาโรน โมเสส และนางมิเรียม บุตรชายอาโรนคือ นาถับ อาบิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์ ลูกหลานของเลวีถูกบันทึกไว้ในที่นี่ อาโรนมีบุตรชายเจ็ดคน นาถับและอาบิฮูตายเมื่อพระเจ้าทรงฆ่าพวกเขาดังที่บันทึกไว้ในเลวีนิติ 10 บุตรชายเหล่านั้นของเกอร์โซม โคฮาท และเมราลีกลายเป็นประมุขของสามวงศ์วานนั้นของคนเลวี วงศ์วานของพวกปุโรหิตสมัยพระกัมภีร์เดิมที่สืบเชื้อสายมาจากอาโรนจึงถูกนำเสนอ อาโรนเป็นหลานชายของโคฮาท บุตรชายของเลวี เอเลอาซาร์สืบเชื้อสายต่อจากอาโรนและเริ่มวงศ์วานของพวกปุโรหิตตามแบบอาโรน

1 พศต 6:4-15 เอเลอาซาร์ให้กำเนิดบุตรชื่อฟิเนหัส ฟิเนหัสให้กำเนิดบุตรชื่ออาบิฮูวา 5 อาบิฮูวาให้กำเนิดบุตรชื่อบุกกี บุกกีให้กำเนิดบุตรชื่ออูสซี 6 อูสซีให้กำเนิดบุตรชื่อเศ-ราหิยาห์ เศ-ราหิยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อเมราโยท 7 เมราโยทให้กำเนิดบุตรชื่ออามาริยาห์ อามาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาหิทูป 8 อาหิทูปให้กำเนิดบุตรชื่อสาโดค สาโดคให้กำเนิดบุตรชื่ออานิมาอัธ 9 อานิมาอัธให้กำเนิดบุตรชื่ออาซาริยาห์ อาซาริยาห์ให้กำเนิดบุตรชื่อโยฮานัน 10 และโยฮานันให้

กำเนตบุตรชื้ออาชารียาห์ (ท่านนี้แหละที่ทำหน้าที่ปุโรหิตอยู่ในพระวิหารซึ่งซาโลมอนทรงสร้าง
ในเยรูซาเล็ม) 11 อาชารียาห์ให้กำเนตบุตรชื้ออามารียาห์ อามารียาห์ให้กำเนตบุตรชื้ออาหิทูป 12
อาหิทูปให้กำเนตบุตรชื้อศาโดก ศาโดกให้กำเนตบุตรชื้อซัลลุม 13 ซัลลุมให้กำเนตบุตรชื้อฮิลคิ
ยาห์ ฮิลคิยาห์ให้กำเนตบุตรชื้ออาชารียาห์ 14 อาชารียาห์ให้กำเนตบุตรชื้อเสโรอาห์ เสโรอาห์ให้
กำเนตบุตรชื้อเยโฮชาดัก 15 และเยโฮชาดักถูกกวาดไปเป็นเชลย เมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงให้ยู
ดาห์ และเยรูซาเล็มเข้าสู่การถูกกวาดไปเป็นเชลยด้วยหัตถ์ของเนบูคัดเนสซาร์

วงศ์วานของพวกปุโรหิตตามแบบอาโรนตั้งแต่เอเลอาซาร์จนถึงสมัยการถูกกวาดต้อนไป
เป็นเชลยยังบาบิโลนถูกบันทึกไว้ตรงนี้ ในสมัยของอูสซี ตำแหน่งปุโรหิตถูกโอนย้ายไปยัง
ครอบครัวของอิธามาร์ ซึ่งเอลีเป็นมหาปุโรหิตคนแรก จากนั้นมันก็ต่อเนื่องมาจนถึงสมัยของซา
โลมอนเมื่อมันถูกคืนให้แก่ศาโดกซึ่งเป็นของเชื้อสายของเอเลอาซาร์

1 พศต 6:16 บุตรชายของเลวีคือ เกอร์โซม โคฮาท และเมรารี คนเลวีสามพวก
ถูกแนะนำให้รู้จักและจะถูกพรรณนาข้างล่าง

1 พศต 6:17-30 ต่อไปนี้เป็นชื่อบุตรชายของเกอร์โซมคือ ลิบนิ และซิเมอี 18 บุตร
ชายของโคฮาทคือ อัมราม อิสฮาร์ เฮโบรน และอูสซีเอล 19 บุตรชายของเมรารีคือ มาห์ลี และมุช
เหล่านี้เป็นครอบครัวของคนเลวีตามวงศ์พันธุ์บิดาของเขา บุตรชายเหล่านี้ของบุตรชายทั้ง
สามของเลวีถูกให้รายชื่อไว้ 20 บุตรชายของเกอร์โซมคือลิบนิ บุตรชายของลิบนิคือยาหาท บุตร
ชายของยาหาทคือคิมมาห์ 21 บุตรชายของคิมมาห์คือโยอาห์ บุตรชายของโยอาห์คืออิดโด บุตร
ชายของอิดโดคือเศ-ราห์ บุตรชายของเศ-ราห์คือเยอาเธรัย 22 บุตรชายของโคฮาทคือ อัมมีนาดับ
บุตรชายของอัมมีนาดับคือโคราห์ บุตรชายของโคราห์คืออัสสิร์ 23 บุตรชายของอัสสิร์คือเอลคา
นาห์ บุตรชายของเอลคานาห์คืออาบียาสาฟ บุตรชายของอาบียาสาฟคืออัสสิร์ 24 บุตรชายของ
อัสสิร์คือทาห์ท บุตรชายของทาห์ทคืออูรีเอล บุตรชายของอูรีเอลคืออูสซียาห์ บุตรชายของอูสซี
ยาห์คือซาอูล 25 บุตรชายของเอลคานาห์คือ อามาสัย และอาหิโมท 26 สำหรับเอลคานาห์นั้น
บุตรชายของเอลคานาห์คือโคฟัย บุตรชายของโคฟัยคือนาห์ท 27 บุตรชายของนาห์ทคือเอลีอัป

บุตรชายของเอลีอับคือเยโรธัม บุตรชายของเยโรธัมคือเอลคานาห์ 28 บุตรชายของซามูเอลคือ
วัตนีบุตรหัวปีของเขา และอาบียาห์ 29 บุตรชายของเมรารีคือมาห์ลี บุตรชายของมาห์ลีคือลิปนี
บุตรชายของลิปนีคือชิมเอี บุตรชายของชิมเอีคืออูสซาห์ 30 บุตรชายของอูสซาห์คือชิมเอี บุตร
ชายของชิมเอีคืออักกียาห์ บุตรชายของอักกียาห์คืออาสาياهو ลูกหลานเพิ่มเติมของบุตรชายเหล่านี้
นั้นของเลวีจึงถูกให้รายชื่อไว้

1 พศต 6:31-32 เหล่านี้เป็นบุคคลที่ดาวิดทรงแต่งตั้งให้ดูแลการร้องเพลงในพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ หลังจากที่หีบพันธสัญญามาตั้งอยู่ที่นั่นแล้ว 32 เขาทั้งหลายทำการ
ปรนนิบัติด้วยเพลง ข้างหน้าที่พักอาศัยในพลับพลาแห่งซุมนุม จนซาโลมอนได้ทรงสร้างพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ในเยรูซาเล็ม และเขาได้ปฏิบัติหน้าที่ของเขาตามตำแหน่ง ที่ถูกให้รายชื่อ
ไว้ข้างล่างนี้คือ พวกนักดนตรีของพลับพลาและของพระวิหารในเวลาต่อมา ทุกคนเป็นคนเลวี
ดาวิดเป็นผู้จัดระเบียบพวกเขาเช่นนั้น หลังจากพระวิหารถูกสร้างขึ้นแล้ว คนเลวีที่มีชื่ออยู่ข้าง
ล่างก็สลับเปลี่ยนหมุนเวียนกันตามตารางเวลาที่เจาะจงดังที่ดาวิดได้สั่งไว้ใน 1 พงศาวดาร 25

1 พศต 6:33-48 ต่อไปนี้เป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานอยู่พร้อมกับบุตรของเขา พวกบุตร
ชายของคนโคธาทคือ เฮมานนักร้อง ผู้เป็นบุตรชายโยเอล ผู้เป็นบุตรชายเชมูเอล 34 ผู้เป็นบุตร
ชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยโรธัม ผู้เป็นบุตรชายเอลีเอล ผู้เป็นบุตรชายโทอาห์ 35 ผู้เป็นบุตร
ชายสุฟ ผู้เป็นบุตรชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายมาฮาท ผู้เป็นบุตรชายอามาธัย 36 ผู้เป็นบุตร
ชายเอลคานาห์ ผู้เป็นบุตรชายโยเอล ผู้เป็นบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเศฟันยาห์ 37 ผู้
เป็นบุตรชายทาห์ท ผู้เป็นบุตรชายอัสนีร์ ผู้เป็นบุตรชายอาบียาสาฟ ผู้เป็นบุตรชายโคราห์ 38 ผู้
เป็นบุตรชายอิสฮาร์ ผู้เป็นบุตรชายโคธาท ผู้เป็นบุตรชายเลวี ผู้เป็นบุตรชายอิสราเอล 39 กับอา
สาฟพี่น้องของเขา ผู้ซึ่งยืนอยู่ข้างขวามือของเขา คืออาสาฟบุตรชายเบเรคิยาห์ ผู้เป็นบุตรชายชิ
เมอา 40 ผู้เป็นบุตรชายมีคาเอล ผู้เป็นบุตรชายบาอาเสยาห์ ผู้เป็นบุตรชายมัดคิยาห์ 41 ผู้เป็น
บุตรชายเอทนี ผู้เป็นบุตรชายเศ-ราห์ ผู้เป็นบุตรชายอาดายาห์ 42 ผู้เป็นบุตรชายเอธาน ผู้เป็น
บุตรชายคิมมาห์ ผู้เป็นบุตรชายชิมเอี 43 ผู้เป็นบุตรชายยาฮาท ผู้เป็นบุตรชายเกอร์โซม ผู้เป็น

บุตรชายเลวี 44 ที่ข้างซ้ายมือมีบุตรชายของเมาริ พี่น้องของเขาคือ เอธานผู้เป็นบุตรชายคีชี ผู้เป็นบุตรชายอับดี ผู้เป็นบุตรชายมัดลุก 45 ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบียาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามาซียาห์ ผู้เป็นบุตรชายฮิลคียาห์ 46 ผู้เป็นบุตรชายอัมซี ผู้เป็นบุตรชายบานี ผู้เป็นบุตรชายเซเมอร์ 47 ผู้เป็นบุตรชายมาห์ลี ผู้เป็นบุตรชายมุชิ ผู้เป็นบุตรชายเมาริ ผู้เป็นบุตรชายเลวี 48 และคนเลวีพี่น้องของเขาได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานทุกอย่างของพลับพลาของพระนิเวศของพระเจ้า

เหล่านักดนตรีประจำพระวิหารจึงถูกให้รายชื่อไว้ โดยทุกคนเป็นวงศ์วานของโคซาท ซึ่งเชื้อสายปุโรหิตของอาโรนก็มาจากเขาเช่นกัน เราควรหมายเหตุ เอลคานาห์ ในข้อ 34 ไว้ นี้ น่าจะใช่บิดาของซามูเอล บุตรชายของเขาซึ่งถูกหมายความว่าชื่อ *ซามูเอล* เป็นการออกเสียงอีกแบบหนึ่งสำหรับซามูเอล มันจึงปรากฏชัดเจนว่าซามูเอลเป็นเลวีคนหนึ่งแห่งวงศ์วานของโคซาท ซึ่งเชื้อสายปุโรหิตก็มาจากเขาเช่นกัน เขาถูกให้รายชื่อตรงนี้เป็นหนึ่งในนักดนตรีสมัยแรกของพลับพลา ในข้อ 33, 39 และ 44 เราอ่านเกี่ยวกับนักดนตรีประจำพระวิหารสมัยแรกๆซึ่งถูกกล่าวถึงในหนังสือเพลงสดุดี: เฮมาน อาสาฟ และเอธาน คนเหล่านี้ทั้งหมดสืบเชื้อสายมาจากโคซาทซึ่งเชื้อสายปุโรหิตก็มาจากเขาเช่นกัน

1 พศต 6:49-53 แต่อาโรนกับบุตรชายของท่านถวายเครื่องบูชาบนแท่นเครื่องเผาบูชาและบนแท่นเครื่องหอม และปฏิบัติงานทั้งสิ้นในที่บริสุทธิ์ที่สุด และกระทำการลบมลทินบาปของอิสราเอล ตามทุกอย่างที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้าได้บัญชาไว้ 50 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของอาโรนคือเอลาซาร์ บุตรชายของเอลาซาร์คือฟีเนหัส บุตรชายของฟีเนหัสคืออาบิซัว 51 บุตรชายอาบิซัวคือบูกี บุตรชายของบูกีคืออูสซี บุตรชายของอูสซีคือเศ-ราหิยาห์ 52 บุตรชายของเศ-ราหิยาห์คือเมรายท บุตรชายของเมรายทคืออามาริยาห์ บุตรชายของอามาริยาห์คืออาหิทูป 53 บุตรชายของอาหิทูปคือศาโดค บุตรชายของศาโดคคืออาหิมาอัธ

วงศ์วานของเลวีคราวนี้โยกไปยังวงศ์วานของอาโรน งานของพวกปุโรหิตและสายปุโรหิต กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ พวกเขาจะต้อง “กระทำการลบมลทินบาปของอิสราเอล ตามทุก

อย่างที่โมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้าได้บัญชาไว้” วงศ์วานของอาโรนผ่านทางเอเลอาซาร์ถูก
หมายเหตุอีกครั้งจนถึงอาหิมาอัศ

1 พศต 6:54-81 ต่อไปนี้เป็นที่อาศัยของเขาตามค่ายในเขตแดนของเขา คือลูก
หลานของอาโรน ครอบครัวคนโคฮาต เพราะสลากตกเป็นของเขา 55 เขาได้รับเมืองเฮโบรนใน
แผ่นดินยูดาห์ และทุ่งหญ้าซึ่งอยู่ล้อมรอบนั้น 56 แต่ทุ่งนาและตามชนบทของเมืองนั้น เขายกให้
แก่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ 57 เขาให้เมืองต่างๆแห่งยูดาห์แก่ลูกหลานของอาโรน คือเมืองเฮโบ
รนซึ่งเป็นเมืองลี้ภัย เมืองลิบนาห์กับทุ่งหญ้า เมืองยาทัทร์ เมืองเอชเทโมอากับทุ่งหญ้า 58 ฮีเลน
พร้อมกับทุ่งหญ้า เดบีร์พร้อมกับทุ่งหญ้า 59 อาซานพร้อมกับทุ่งหญ้า และเบธเซเมชพร้อมกับ
ทุ่งหญ้า 60 และจากดินแดนตระกูลเบนยามินก็มอบเมืองเกบาพร้อมกับทุ่งหญ้า อาเลเมทพร้อม
กับทุ่งหญ้า และอานาโททพร้อมกับทุ่งหญ้า หัวเมืองทั้งสิ้นของเขาทุกครอบครัวเป็นสิบสามหัว
เมืองด้วยกัน 61 ส่วนคนโคฮาตที่เหลืออยู่นั้นได้รับส่วนมอบโดยสลากที่ได้จากครอบครัวของ
ตระกูล จากตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่งมีสิบหัวเมือง 62 และมอบสิบสามหัวเมืองจากตระกูลอิสสา
คาร์ ตระกูลอาเซอร์ ตระกูลนัฟทาลี และจากตระกูลมนัสเสห์ในบาชานให้แก่คนเกอร์โซมตาม
ครอบครัวของเขา 63 และมอบโดยสลากสิบสองหัวเมืองจากตระกูลรูเบน ตระกูลกาต และตระ
กูลเศบูลุนให้แก่คนเมรารีตามครอบครัวของเขา 64 ดังนี้แหละประชาชนอิสราเอลได้มอบหัว
เมืองพร้อมกับทุ่งหญ้าให้แก่คนเลวี 65 และคนอิสราเอลได้จับสลากให้หัวเมืองจากตระกูลยูดาห์
ตระกูลสิเมโอน และตระกูลเบนยามิน ตามที่กล่าวชื่อไว้ในวันด้วย 66 และครอบครัวคนโคฮาตที่
เหลืออยู่มีหัวเมืองอันเป็นดินแดนของเขาจากตระกูลเอฟราอิม 67 คนอิสราเอลได้ให้หัวเมืองลี้
ภัย คือเมืองเซเคมพร้อมกับทุ่งหญ้าในถิ่นภูเขาเอฟราอิม เมืองเกเซอร์พร้อมกับทุ่งหญ้า 68 เมือง
โยกเมอัมพร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองเบธโฮโรนพร้อมกับทุ่งหญ้า 69 เมืองอัยยาโลนพร้อมกับทุ่งหญ้า
เมืองกัทริมโมนพร้อมกับทุ่งหญ้า 70 และมอบเมืองจากตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง คือเมืองอานอ
ร์พร้อมกับทุ่งหญ้า เมืองบิเลอัมพร้อมกับทุ่งหญ้าให้แก่ครอบครัวคนโคฮาตที่เหลืออยู่ 71 ดิน
แดนของมนัสเสห์ครึ่งตระกูลที่มอบให้แก่คนเกอร์โซมคือ โกลานในเมืองบาชานพร้อมกับทุ่ง
หญ้า และอัททาโรทพร้อมกับทุ่งหญ้า 72 และจากตระกูลอิสสาคาร์ คือเมืองเคเดชพร้อมกับทุ่ง

หญา เมืองดาเบรัทพร้อมกับทุงหญา 73 และเมืองราโมทพร้อมกับทุงหญา และเมืองอาเนม
พร้อมกับทุงหญา 74 จากตระกูลอาเซอร์ คือ เมืองมาซาลพร้อมกับทุงหญา เมืองอัปโดนพร้อม
กับทุงหญา 75 เมืองหูกอกพร้อมกับทุงหญา และเมืองเรโหบพร้อมกับทุงหญา 76 และจากตระกูล
ฉนัฟทาดี คือ เมืองเคเดชในกาลิลีพร้อมกับทุงหญา เมืองฮัมโมนพร้อมกับทุงหญา เมืองคิริ
ยาธาอิมพร้อมกับทุงหญา 77 ส่วนคนเมราธิที่เหลืออยู่นั้ได้รับจากตระกูลเศบูลุนคือ เมืองริมโม
นพร้อมกับทุงหญา เมืองทาโบร์พร้อมกับทุงหญา 78 และฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นที่เยรีโค
คือฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนนั้น จากตระกูลรูเบน คือเมืองเบเซอร์ในถิ่นทุรกันดาร
พร้อมกับทุงหญา เมืองยาฮาซพร้อมกับทุงหญา 79 เมืองเคเดโมทพร้อมกับทุงหญา และเมือง
เมฟาอาทพร้อมกับทุงหญา 80 และจากตระกูลกาดี คือ เมืองราโมทในกิเลอาดพร้อมกับทุงหญา
เมืองมาหะนาอิมพร้อมกับทุงหญา 81 เมืองเฮสโบนพร้อมกับทุงหญา เมืองยาเซอร์พร้อมกับทุง
หญา

รายชื่อหัวเมืองและหมู่บ้านเหล่านั้นของคนเลวีและพวกปุโรหิตถูกให้ไว้ตรงนี้ นคร
สำคัญๆได้แก่ เฮโบรน (ข้อ 55) เดบีร์ (ข้อ 58) เบธเชเมช (ข้อ 59) และอานาโทท (ข้อ 60) บุตร
ชายเหล่านั้นของ โคซาทได้รับมอบสิบหัวเมืองโดยการจับฉลากในข้อ 61 บุตรชายเหล่านั้นของ
เกอร์โซมได้รับมอบสิบสามหัวเมืองในข้อ 62 และบุตรชายเหล่านั้นของเมราธิได้รับมอบสิบสอง
หัวเมืองในข้อ 63

เมืองลี้ภัยถูกให้รายชื่อไว้เช่นกัน บางชื่อเหล่านั้นที่คู้้นหุมากกว่า ได้แก่: เซเคม (ข้อ 67)
เบธโฮโรน (ข้อ 68) โกลาน (ข้อ 71) คิริยาธาอิม (ข้อ 76) ราโมท (ข้อ 80) มาหะนาอิม (ข้อ 80)
และเฮสโบน (ข้อ 81)

*ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 7: 1 พงศาวดาร 7 นำเสนอภาพรวมต่างๆของวงศ์วานของ
อิสสาการ์ เบนยามิน นัฟทาดี เอฟราอิมและอาเซอร์ ในข้อ 27 โยชูวาถูกหมายเหตู่ว่าเป็นคนตระกูล
เอฟราอิม*

1 พศต 7:1-5 บุตรชายของอิสสาการ์ คือ โทลา ปูอาห์ ยาซุบ และซิมโรน สี่คนด้วยกัน 2 บุตรชายของโทลา คือ อูสซี เรไฟยาห์ เยรีเอล ยามัย ยิบลัม และเชมูเอล หัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา คือของโทลา เป็นทแกล้วทหารของพงศ์พันธุ์ของเขา และจำนวนของคนเหล่านี้ในรัชสมัยของดาวิดเป็นสองหมื่นสองพันหกร้อยคน 3 บุตรชายของอูสซี คือ อิสราหิยาห์ และบุตรชายของอิสราหิยาห์ คือ มีคาเอล โอบาดีห์ โยเอล และอิสซืออาห์ ห้าคนด้วยกัน ทุกคนเป็นคนชั้นหัวหน้า 4 และพร้อมกับคนเหล่านี้ตามพงศ์พันธุ์ของเขาตามเรือนบรรพบุรุษของเขา มีหน่วยทหารศึกสามหมื่นหกพันคน เพราะเขามีภรรยาและบุตรชายมาก 5 ญาติพี่น้องของเขา ซึ่งเป็นคนในบรรดาครอบครัวของอิสสาการ์ มีหมัดด้วยกันเป็นทแกล้วทหารแปดหมื่นเจ็ดพันคน ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสาย

ลูกหลานของอิสสาการ์ถูกนำเสนอ อิสสาการ์ให้กำเนิดบุตรชายสี่คน ได้แก่ โทลา ปูอาห์ ยาซุบ และซิมโรน ณ เวลาที่ไม่ถูกระบุเจาะจง มีบุรุษ 87,000 คนที่เหมาะสมสำหรับทำศึกจากตระกูลอิสสาการ์

1 พศต 7:6-12 บุตรชายของเบนยามิน คือ เบลา เบเคอร์ และเยดียาเอล สามคนด้วยกัน 7 บุตรชายของเบลาคือ เอสโบน อูสซี อูสซีเอล เยรีโมท และอิรี ห้าคนด้วยกัน เป็นหัวหน้าของเรือนบรรพบุรุษ เป็นทแกล้วทหาร และจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายของเขาเป็นสองหมื่นสองพันสามสิบสี่คน 8 บุตรชายของเบเคอร์ คือ เสมิราห์ โยอาช เอลีเยเซอร์ เอลีโอนัย อมรี เยรีโมท อาบียาห์ อานาโธท และอาเลเมท ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของเบเคอร์ 9 และจำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสาย ตามพงศ์พันธุ์ เป็นหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหาร เป็นสองหมื่นสองร้อยคน 10 บุตรชายของเยดียาเอล คือ บิลฮาน และบุตรชายของบิลฮาน คือ เยอูช เบนยามิน เอสูด เคนาอะนาห์ เศธาน ทารซิช และอาหิซาฮาร์ 11 ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของเยดียาเอล ตามหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหาร เป็นหนึ่งหมื่นเจ็ดพันสองร้อยคน พร้อมทั้งจะทำศึกสงคราม 12 และซุบปีม และหุบปีม เป็นบุตรอิระ และหุซิมบุตรชายอาเฮอร์

ลูกหลานของตระกูลเบนยามินถูกบันทึกไว้ตรงนี้ เบนยามินมีบุตรชายห้าคน แม้ว่าเบลาเบเคอร์และเยดียาเอลถูกกล่าวถึงตรงนี้เท่านั้นก็ตาม ดู 1 พงศาวดาร 8:1-2 โปรดสังเกตุชื่อสมัยใหม่ที่คุ้นหู อูซซี ว่ามาจากตระกูลเบนยามิน แม้ไม่ถูกระบุยอดรวมในข้อความนี้ บุรุษที่เหมาะสมสำหรับทำศึกซึ่งสืบเชื้อสายมาจากบุตรชายทั้งสามของเบนยามินมีทั้งหมด 59,434 คน

1 พศต 7:13 บุตรชายของนัฟทาลีคือ ยาซีเอล กุณี เยเซอร์ และซัลลุม ลูกหลานของนางบิลฮาห์ บุตรชายสี่คนถูกคลอดให้แก่ันฟทาลี: ยาซีเอล กุณี เยเซอร์ และซัลลุม เราไม่ทราบชัดเจนว่าทำไมรายละเอียดเกี่ยวกับลูกหลานของนัฟทาลีถึงไม่ถูกบันทึกไว้

1 พศต 7:14-19 บุตรชายของมนัสเสห์คือ อัสรีเอล ซึ่งนางกำเนิดให้ท่าน (แต่ภรรยาของนางคือชาวอาร์มกำเนิดมาคีร์บิดาของกิเลอาด 15 มาคีร์ก็รับพี่สาวของหุปีม และหุปีมมาเป็นภรรยา พี่สาวของเขาชื่อมาอาคาห์) และคนที่สองชื่อเศโลเฟหัด และเศโลเฟหัดมีบุตรสาว 16 และมาอาคาห์ภรรยาของมาคีร์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง นางเรียกชื่อเขาว่า เปเรช และน้องชายของเขาชื่อเซเรช และบุตรชายของเขาชื่อ อุลาม และราเคม 17 บุตรชายของอุลามคือเบดาน เหล่านี้เป็นบุตรชายกิเลอาด ผู้เป็นบุตรชายมาคีร์ ผู้เป็นบุตรชายมนัสเสห์ 18 และฮัมโมเลเททน้องสาวของเขาคลอดบุตรชื่ออิชโฮด อาบีเยเซอร์ และมาฮาฮาห์ 19 บุตรชายของเชมิดา คือ อาหิยัน เซเคม ลิกฮี และอานียม

ลูกหลานของมนัสเสห์ถูกพรรณนาไว้ พงศาวดารศักดิ์สิทธิ์นี้เริ่มต้นโดยแยกแยะระหว่างบุตรชายเหล่านั้นของมนัสเสห์กับบุตรเหล่านั้นของภรรยาของนาง บุตรเหล่านั้นที่เกิดกับภรรยาของเขาคือ อัสรีเอลและเศโลเฟหัด บุตรชายของภรรยาของนางคือ มาคีร์บิดาของกิเลอาด มีบันทึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับบุตรสาวเหล่านั้นของเศโลเฟหัดในกัณดารวิถี 26:33; 27:1; 36:11 และโยชูวา 17:3 ดูเหมือนว่าเชื้อสายเพศชายหลักๆของมนัสเสห์สืบทอดผ่านทางมาคีร์ แม้ไม่ถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้ อัสรีเอลก็มีบุตรหลายคนดังที่หมายเหตุไว้สั้นๆในกัณดารวิถี 26:31 ไม่ปรากฏชัดเจนว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้

1 พศต 7:20-27 บุตรชายของเอฟราอิมคือชูเชลาห์ และบุตรชายของชูเชลาห์คือ เบเรด บุตรชายของเบเรดคือทาห์ท บุตรชายของทาห์ทคือเอลาดาห์ บุตรชายของเอลาดาห์คือ ทาห์ท 21 บุตรชายของทาห์ทคือสาบาด บุตรชายของสาบาดคือชูเชลาห์ กับเอเซอร์และเอเลียด ซึ่งคนของกัทผู้ที่เกิดในเมืองนั้นได้ฆ่าเสีย เพราะเขาทั้งหลายลงมาปล้นสัตว์เลี้ยงของเขา 22 และ เอฟราอิมบิดาของเขาไว้ทุกข์โศกเศร้าเป็นหลายวัน และพี่น้องของเขาก็มาเฝ้าโลมเขา 23 และ เอฟราอิมก็เข้าไปหาภรรยา และนางก็ตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และท่านเรียกชื่อเขาว่า เบ รียาห์ เพราะเหตุชั่วร้ายตกอยู่กับเรือนของเขา 24 (บุตรสาวของท่านชื่อเชเอราห์ ผู้ซึ่งสร้างเมือง เบธโฮโรนล่างและบน และเมืองอูสเซนเชเอราห์) 25 เอฟราอิมมีบุตรชายชื่อเรฟาห์ บุตรชายของ เรฟาห์คือเรเซฟ บุตรชายของเรเซฟคือเทลาห์ บุตรชายของเทลาห์คือทาทาน 26 บุตรชายของทาทานคือลาดาน บุตรชายของลาดานคืออัมมีฮูด บุตรชายของอัมมีฮูดคือเอลิชามา 27 บุตรชาย ของเอลิชามาคือนูน บุตรชายของนูนคือโยชัว

แม้หลายชั่วอายุคนของเอฟราอิมถูกให้ร้ายชื่อไว้ตรงนี้ คุณเหมือนว่าเขามีบุตรชายแค่สาม คนเท่านั้น: ชูเชลาห์ สาบาดและเบรียห์ (บางคนคิดว่าเรฟาห์ก็เป็นบุตรชายคนหนึ่งของเอฟราอิม ด้วยแทนที่จะเป็นบุตรชายคนหนึ่งของเบรียห์) เห็นได้ชัดว่าสาบาดและบุตรชายสามคนของเขาถูกชาวเมืองกัทฆ่าตาย ความเศร้าโศกนั้นทำให้เอฟราอิมสมสู่กับภรรยาของตนซึ่งตั้งครรภ์เบ รียาห์ ความคิดในข้อ 24 ก็คือว่าเขาเข้าไปหลับนอนกับภรรยาของเขาเพราะเหตุชั่วร้ายได้ตกอยู่ กับเรือนของเขาในการเสียชีวิตของสาบาดและบุตรชายทั้งหลายของเขา เอฟราอิมยังมีบุตรสาว คนหนึ่งชื่อว่าเชเอราห์ด้วยผู้สร้างทั้งเมืองเบธโฮโรนบนและล่าง บางทีลูกหลานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ของเอฟราอิมคือ เยโฮชัว หรือเป็นที่รู้จักมากกว่าในชื่อ โยชัว บุตรชายนูน

1 พศต 7:28-29 ที่ดินกรรมสิทธิ์และกมิลำเนาของเขาคือ เบธเอลพร้อมกับบรรดา หัวเมือง และนาอารันด้านตะวันออก และเกเซอร์ด้านตะวันตกพร้อมกับบรรดาหัวเมือง เซเคม พร้อมกับบรรดาหัวเมือง และกาซาพร้อมกับบรรดาหัวเมือง 29 และตามพรหมแดนของคนมนัส เสห์ มีเมืองเบชานพร้อมกับบรรดาหัวเมือง ทาอานาคพร้อมกับบรรดาหัวเมือง เมกิดโดพร้อม กับบรรดาหัวเมือง โดร์พร้อมกับบรรดาหัวเมือง ลูกหลานโยเซฟบุตรชายอิสราเอลได้อาศัยอยู่ใน

ที่เหล่านี้ หัวเมืองต่างๆที่ถูกยึดเอาโดยเอฟราอิมและโดยมนัสเสห์ถูกให้รายชื่อไว้ ที่เด่นๆได้แก่ เบธเอล เซเคมและกาซาของเอฟราอิม เมืองเด่นๆของมนัสเสห์ ได้แก่ เบธชานและเมกิดโด ท่ามกลางเมืองอื่นๆ

1 พศต 7:30-40 บุตรชายของอาเซอร์คือ อิมนาห์ อิชวাহ์ อิชวี เบรียห์ และเสราห์ น้องสาวของเขา 31 บุตรชายของเบรียห์คือ เฮเบอร์และมัลคีเอล ผู้เป็นบิดาของบิรชาวิท 32 เฮเบอร์ให้กำเนิดบุตรชื่อยาเฟลัท โขเมอร์ โสธามและชวาน้องสาวของเขา 33 บุตรชายของยาเฟลัทคือ ปาสัก บิมฮาล และอัชวาท เหล่านี้เป็นบุตรยาเฟลัท 34 บุตรชายของเซเมอร์คือ อาฮี โรกาห์ เยฮูบาห์ และอาร์ัม 35 บุตรชายของเฮเลมน้องชายของเขาชื่อ โศฟาห์ อิมนา เซเสช และอามัล 36 บุตรชายของโศฟาห์คือ สุอาห์ ฮารเนเฟอร์ ชูอัล เบริ อิมราห์ 37 เบเซอร์ โสด ชัมมา ซิลซาห์ อิชราน และเบโอร่า 38 บุตรชายของเยเซอร์คือ เยฟุนเนห์ ปีสปา และอารา 39 บุตรชายของอูลลาคือ อาร่าห์ ฮันนีเอล และรีเซีย 40 ทั้งสิ้นเหล่านี้เป็นคนที่อาเซอร์ หัวหน้าในเรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นทแกล้วทหารที่คัดเลือกไว้ เป็นเจ้านายใหญ่ จำนวนที่ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายเพื่อทำศึกสงครามเป็นสองหมื่นหกพันคน

ลูกหลานของอาเซอร์ถูกบันทึกไว้ดังนี้ อาเซอร์มีบุตรชายสี่คนและบุตรสาวหนึ่งคน: อิมนาห์ อิชวাহ์ อิชวี เบรียห์ และเสราห์ น้องสาวของพวกเขา ตอนที่พวกเขาถูกนับจำนวน อาเซอร์มีบุรุษ 26,000 คนสำหรับทำศึก

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 8: 1 พงศาวดาร 8 ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลูกหลานของเบนยามิน โดยเฉพาะต้นตระกูลของซาอูลและโยนาธาน

1 พศต 8:1-32 เบนยามินให้กำเนิดเบลาบุตรหัวปีของเขา อัชเบลคนที่สอง อาหะราห์คนที่สาม 2 โนฮาห์คนที่สี่ ราฟาคนที่ห้า 3 และบุตรชายของเบลาคือ อัคดาห์ เก-รา อาบีฮูด 4 อาบีชวา นาอามาน อาโฮอาห์ 5 เก-รา เชฟูฟาน และหุราม 6 ต่อไปนี้เป็นบุตรชายของเอสูด เขา

ทั้งหลายเป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของชาวเมืองเกบา และเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยยังเมืองมานาฮาท 7 คือนาอามาน อาหิยาห์ และเก-รา เขาทั้งหลายถูกกวาดไปเป็นเชลย และท่านให้กำเนิดบุตรชื่อ อุตซาร์ และอาหิสูด 8 และซาหะราอิมให้กำเนิดบุตรในดินแดนโมอับ ภายหลังจากที่เขาได้ไล่หุซิมและบาอาราภรรยาของเขาไปแล้ว 9 เขาให้กำเนิดบุตรกับโธเดภรรยาของเขาชื่อ โยบับ คิเบีย เมชา มัลคาม 10 เยอูส ตาเคีย และมิรมาห์ เหล่านี้เป็นบุตรชายของเขา เป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของเขา 11 เขาให้กำเนิดบุตรกับหุซิมด้วยคือ อาบีทูป และเอลปาอัล 12 บุตรชายของเอลปาอัลคือ เอเบอร์ มิซอัม และเซเมด ผู้สร้างเมืองโอโน และเมืองโลดพร้อมกับหัวเมือง 13 และเบรียห์ และเซมา เขาทั้งหลายเป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของชาวเมืองอัยยาโลน ผู้ซึ่งขับไล่ชาวเมืองกัทไปเสีย นั้น 14 และอาหิโย ซาซัค และเยรีโมท 15 เศบาติยาห์ อาราด เอเดอร์ 16 มีคาเอล อิซปาห์ และโยฮา เป็นบุตรชายของเบรียห์ 17 เศบาติยาห์ เมซูลาม ฮิสกี เฮเบอร์ 18 อิซเมรีย ยิสลียาห์และโยบับ เป็นบุตรชายของเอลปาอัล 19 ยาคิม คิครี ศับดี 20 เอลีเยนัย คิลเลธัย เอลีเอล 21 อาดาياهو เบไรอาห์ และซิมราทเป็นบุตรชายของซิมเออ 22 อิซปาน เอเบอร์ เอลีเอล 23 อับโดน คิครี ฮานาน 24 ฮานันياهو เอลาม อันโซธียาห์ 25 อิฟไต่ياهو และเปนูเอลเป็นบุตรชายของซาซัค 26 ซัมเชรีย เซหะรียาห์ อาธาเลียห์ 27 ยาอาเรชียาห์ เอลียาห์ และคิครี เป็นบุตรชายของเยโรธัม 28 คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าบรรพบุรุษของเขา ตามพงศ์พันธุ์ของเขา เป็นชั้นหัวหน้า คนเหล่านี้อยู่ในเยรูซาเล็ม 29 และในกิเบโอนก็มีบิดาของกิเบโอนอาศัยอยู่ และภรรยาของท่านชื่อมาอาคาห์ 30 บุตรชายหัวปีของท่านชื่ออับโดน แล้วก็มี สุร์ กิซ บาอัล นาตับ 31 เกโดร์ อาหิโย เศเคอร์ 32 และมิกโลทให้กำเนิดบุตรชื่อซิมเออห์ คนเหล่านี้อาศัยอยู่ตรงข้ามกับญาติของเขาในเยรูซาเล็มด้วย เขาอยู่กับญาติของเขา

รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับลูกหลานของเบนยามินถูกบันทึกไว้ รวมถึงบุตรชายสองคนซึ่งไม่ถูกกล่าวถึงใน 6:6 ด้วย – โนฮาห์และราฟา บันทึกครอบครัวของบุรุษคนสำคัญคนอื่นๆ ของตระกูลเบนยามินถูกบันทึกตรงนี้เช่นกัน ตระกูลเบนยามินมีพรมแดนด้านหนึ่งร่วมกับยูดาห์ นั่นคือ พื้นที่ส่วนทิศเหนือของนครเยรูซาเล็ม ดังนั้นในข้อ 28-32 บุรุษคนสำคัญของเบนยามินที่อาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็มจึงถูกหมายเหตุไว้

1 พศต 8:33-40 เนอร์ให้กำเนิดบุตรชื่อคิซ ก็ซให้กำเนิดบุตรชื่อซาอูล ซาอูลให้

กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน มัลคีชูวา อาบีนาดับ และเอชบาอัล 34 และบุตรชายของโยนาธานคือ เม
ริบบาอัล และเมริบบาอัลให้กำเนิดบุตรชื่อมีคาห์ 35 บุตรชายของมีคาห์คือ ปีโรน เมเลค ทาเรีย
และอาห์ส 36 และอาห์สให้กำเนิดบุตรชื่อเยโฮอัลดาคาห์ และเยโฮอัลดาคาห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาเลเมท
อัสมาวทและติมรี ติมรีให้กำเนิดบุตรชื่อโมซา 37 โมซาให้กำเนิดบุตรชื่อบิเนอา บุตรชายของบิ
เนอาคือราฟาห์ บุตรชายของราฟาห์คือเอเลอาสาห์ บุตรชายของเอเลอาสาห์คืออาเชล 38 อาเชล
มีบุตรชายหกคน และต่อไปนี้เป็นชื่อของเขา อัสรักัม โบเครู อิชมาเอล เซอริยาห์ โอบาดีห์ และ
ฮานัน ทั้งหมดนี้เป็นบุตรชายของอาเชล 39 บุตรชายของเอเชกน้องชายของเขาชื่อ อุลามบุตร
หัวปีของเขา เยชูชคนที่สอง และเอลิเฟเลทคนที่สาม 40 บุตรชายของอุลามเป็นคนที่เป้นทแกล้ว
ทหาร นักธนู มีลูกหลานมากหนึ่งร้อยห้าสิบคน คนเหล่านี้ทั้งสิ้นเป็นลูกหลานของเบนยามิน

วงศ์วานของเบนยามินคราวนี้พุ่งเป้าไปที่วงศ์วานของซาอูล – ทั้งมรดกของเขาและลูก
หลานของเขา เป็นไปได้ว่าเนอร์ ปู่ของซาอูลมีอีกชื่อหนึ่ง ใน 1 ซามูเอล 9:1 ข้อความศักดิ์สิทธิ์
อ่านว่า “มีชายคนหนึ่งคนเบนยามินชื่อคิซ บุตรชายของอาบีเอล” เห็นได้ชัดว่า อาบีเอลและเนอร์
เป็นคนๆเดียวกัน เช่นเดียวกัน อาบีนาดับเป็นคนเดียวกันกับอิชวี (ดู 1 ซามูเอล 14:49) เอชบาอัล
อาจเป็นอิชโบเซท เมริบบาอัลเป็นคนเดียวกันกับเมฟีโบเซท ดู 2 ซามูเอล 4:4 และ 9:6

ตั้งแต่ข้อ 34 เป็นต้นไปคือ ลูกหลานของโยนาธาน บุตรชายของซาอูล ที่ถูกหมายเหตุไว้ใน
ในข้อ 35 คือ อาห์สซึ่งถูกหมายเหตุไว้ในข้อความใน 9:41 ในข้อ 36 เยโฮอัลดาคาห์ถูกเรียกว่ายา
ราห์ใน 9:42 ในข้อ 37 ราฟาห์ถูกเรียกว่าเรไฟยาห์ใน 9:43 นอกจากนี้ เอลาสาห์ในข้อ 37 ก็ถูก
เรียกว่าเอเลอาสาห์ในข้อ 43 ลูกหลานคนหนึ่งในสมัยต่อมาของซาอูลชื่อว่าอุลามมีบุตรชาย
หลายคนและหลานชาย 150 คนซึ่งล้วนเป็นนักรบที่กล้าหาญ ทุกคนเหล่านี้เป็นลูกหลานคน
สำคัญของเบนยามิน

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 9:1 พงศาวดาร 9 บิดท้ายลำดับพงศ์พันธุ์หลักของหนังสือเล่มนี้พร้อมกับรายชื่อญาติอื่นๆ ที่ถูกรวมไว้ด้วยคือ รายชื่อเหล่านั้นของครอบครัวแรกๆที่ได้แผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์จริงๆหลังการพิชิตนั้น และผู้คนที่น่าสนใจซึ่งถูกเอ่ยถึงในหนังสือเนหะมีย์ นั่นคือ คนเนซันิม ก็ถูกกล่าวถึงในข้อ 14-25 คนลึกลับเหล่านี้เป็นผู้ใช้ของคนเลวี

1 พศด 9:1 ดั่งนั้นอิสราเอลทั้งปวงได้ขึ้นทะเบียนไว้ในสำมะโนครัวเชื้อสายและดูเถิด ทะเบียนนี้ก็บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ ผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลนเพราะการละเมิดของเขา ตั้งแต่การเริ่มต้นของประชาชาติคนฮีบรู บันทึกสาธารณะต่างๆถูกจัดทำไว้โดยมีทะเบียนชื่อของบุคคลทุกคนรวมถึงตระกูลและครอบครัวที่คนๆนั้นอยู่ด้วย “หนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์” ไม่ได้หมายถึงหนังสือเล่มหนึ่งของพระคัมภีร์ แต่หมายถึงบันทึกพลเมืองต่างๆซึ่งจัดทำโดยทางการฮีบรูของอาณาจักรนั้นๆของอิสราเอล ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลสมัยพระคัมภีร์เดิมถูกสรุปรวบรวมได้อย่างได้ใจความในความเห็นที่ว่า “ผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลนเพราะการละเมิดของเขา” รายชื่อเหล่านั้นที่ตามมาคือ คนเหล่านั้นที่สุดท้ายแล้วกลับมาจากบาบิโลนภายใต้เอสราและเนหะมีย์กระมัง

1 พศด 9:2-9 ฝ่ายพวกแรกที่เข้ามาอาศัยในที่กรรมสิทธิ์ของเขาอีกในบรรดาหัวเมืองของเขานั้น คืออิสราเอล พวกปุโรหิต พวกเลวี และพวกคนใช้ประจำพระวิหาร 3 และในเยรูซาเล็มมีประชาชนบางคนในพวกยูดาห์ พวกเบนยามิน พวกเอฟราอิม และพวกมนัสเสห์ ได้อาศัยอยู่ 4 คืออูซัยเป็นบุตรชายอัมมีสูด ผู้เป็นบุตรชายอมรี ผู้เป็นบุตรชายอิมรี ผู้เป็นบุตรชายบาหนี ในพวกบุตรเปเรศ ผู้เป็นบุตรชายยูดาห์ 5 และจากคนซีโลห์คือ อาสาياهوบุตรหับปี และบุตรชายของเขา 6 จากบุตรชายของเศ-ราห์คือ เยอูเอล กับญาติของเขาเป็นหกร้อยเก้าสิบคน 7 จากลูกหลานของเบนยามินคือ สัลตู ผู้เป็นบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายโฮดาเวียห์ ผู้เป็นบุตรชายหัสเสนูอาห์ 8 อิบเนยาห์บุตรชายเยโรธัม เอลาห์บุตรชายอูสซี ผู้เป็นบุตรชายมิครี และเมซูลลามบุตรชายเซฟาเวียห์ ผู้เป็นบุตรชายเรอูเอล ผู้เป็นบุตรชายอิบนิยาห์ 9 และญาติของเขาตามพงศ์พันธุ์ของเขา เป็นเก้าร้อยห้าสิบหกคน ทั้งสิ้นนี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษตามเรือนบรรพบุรุษของเขา

ข้อ 2 จริงๆแล้วสรุปรวบรวมขอดีวพวกแรกที่กลับมาจากการตกเป็นเชลยในบาบิโลน พวกเขาเป็น (1) คนอิสราเอล, (2) พวกปุโรหิต, (3) พวกเลวี และ (4) พวกคนใช้ประจำพระวิหาร หรือพวกเนธินิม มีการกล่าวถึงพวกเนธินิมเป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์ตรงนี้ คนเหล่านี้เป็นพวกคนใช้ของคนเลวีและพวกปุโรหิต เชื่อกันว่าพวกเขาเป็นลูกหลานของคนกิเบโอนซึ่งได้ทำพันธสัญญากับโยชูวาโดยใช้วิธีเสแสร้งต่างๆ ดู โยชูวา 9:27

เยรูซาเล็มกลายเป็นบ้านของพวกยิวและคนเบนยามินที่กลับมา (1) คนเหล่านี้เป็นตระกูลเหล่านี้ที่เป็นตัวแทนของคนส่วนใหญ่ที่ตกเป็นเชลยในบาบิโลน และ (2) ทั้งสองตระกูลนี้อ้างสิทธิ์ในเยรูซาเล็ม เขตแดนของเบนยามินรวมถึงพื้นที่ส่วนเหนือของกรุงเยรูซาเล็มเข้าไว้ด้วย แต่สมาชิกทั้งหลายของตระกูลเอฟราอิมและมนัสเสห์ก็กลับมาจากการเป็นเชลยด้วย ไม่ต้องสงสัยเลยว่าคนเหล่านี้เป็นคนอิสราเอลพร้อมกับตระกูลอื่นๆที่ได้หนีไปยังยูดาห์ตอนที่เยโรโบอัมที่ 1 นำการนับถือรูปเคารพเข้ามาในอาณาจักรฝ่ายเหนือ คนอื่นๆได้หนีไปยังยูดาห์ตอนที่สะมาเรียถูกยึดหรือตอนที่อัสซีเรียกำลังจะพิชิตตฝ่ายเหนือ ครอบครัวต่างๆของกลุ่มคนเหล่านี้ถูกกล่าวถึงในข้อ 4 และ 5 คนซีโลห์ หมายถึงบรรดาผู้อยู่อาศัยในซีโลห์สมัยก่อน ครอบครัวต่างๆที่เจาะจงของคนเบนยามินที่กลับมาถูกหมายเหตุในข้อ 7-9 จากตระกูลเบนยามินมีพวกผู้ชายกลับมาทั้งสิ้น 956 คนซึ่งเป็นพวกผู้นำของตระกูลนั้น

1 พศต 9:10-13 จากพวกปุโรหิตมี เยดาياهو เยโฮยาริบ ยาคีน 11 และอาซาริياهو ผู้เป็นบุตรชายฮิลคิياهو ผู้เป็นบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายศาโดค ผู้เป็นบุตรชายเมราโยท ผู้เป็นบุตรชายอาหิทูป เจ้าหน้าที่ปกครองของพระนิเวศแห่งพระเจ้า 12 และอาดาياهو ผู้เป็นบุตรชายเยโรอัม ผู้เป็นบุตรชายปาซเซอร์ ผู้เป็นบุตรชายมัลลิกياهو และมาอาลัย ผู้เป็นบุตรชายอาดีเอล ผู้เป็นบุตรชายยาเซราห์ ผู้เป็นบุตรชายเมซูลลาม ผู้เป็นบุตรชายเมซิลเลมิต ผู้เป็นบุตรชายอิมเมอร์ 13 และญาติของเขา หัวหน้าเรือนบรรพบุรุษของเขา รวมเป็นหนึ่งพันเจ็ดร้อยหกสิบคน เป็นคนสามารถมากที่จะทำงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า

พวกปุโรหิตที่กลับมาจากการเป็นเชลยถูกให้รายชื่อไว้ ปุโรหิตหนึ่งพันเจ็ดร้อยหกสิบคน กลับมาจากบาบิโลน พวกเขาถูกเรียกตรงนี้ว่า “เป็นคนสามารถมากที่จะทำงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า” ความคิดก็คือว่าพวกเขาเป็นคนแข็งแรงทั้งฝ่ายร่างกายและจิตใจสำหรับงานนำหัวนของการรื้อฟื้นพระวิหารและการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆของมันขึ้นมาใหม่ ชื่อต่างๆที่น่าสนใจในรายชื่อนี้ได้แก่: บุตรชายของฮิลคียาห์ (ฝ่ายหลังอาจเป็นบิดาของเยเรมีย์); บุตรชายของศาโดกและบุตรชายของปาซเซอร์ (ฝ่ายหลังเป็นผู้ข่มเหงเยเรมีย์)

1 พศต 9:14-16 จากคนเลวีมี เชไมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายหัสซุบ ผู้เป็นบุตรชายอัสรักัม ผู้เป็นบุตรชายฮาซาบียาห์ ลูกหลานของเมรารี 15 กับบักบัคคาร์ เฮเรช กาลาล และมัชชานียาห์ ผู้เป็นบุตรชายมีคา ผู้เป็นบุตรชายติคีรี ผู้เป็นบุตรชายอาสาฟ 16 และโอบาดีห์ ผู้เป็นบุตรชายเชไมอาห์ ผู้เป็นบุตรชายกาลาล ผู้เป็นบุตรชายเยดูธุน และเบเรคยาห์ ผู้เป็นบุตรชายอาสา ผู้เป็นบุตรชายเอลคานาห์ ผู้อาศัยอยู่ในชนบทของชาวเนโทฟาห์ ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ คราวนี้เริ่มเนื้อหาต่างๆโดยให้รายชื่อคนเลวีที่กลับมาจากการเป็นเชลย คนเหล่านั้นที่ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในหน้าที่ต่างๆที่เฉพาะเจาะจงซึ่งจะถูกแจกแจงในไม่ช้า ดังนั้นพวกเขาจึงอาจเป็นคนเลวีระดับหัวหน้า

1 พศต 9:17-22 ผู้เฝ้าประตูคือ ชัลลูม อักซูป ทัลโมน อาหิมาน และญาติของเขา ชัลลูมเป็นหัวหน้า 18 ประจำอยู่จนบัดนี้ที่พระทวารของกษัตริย์ทางด้านตะวันออก คนเหล่านี้เป็นผู้เฝ้าประตูค่ายของคนเลวี 19 ชัลลูมเป็นบุตรชายโคเร ผู้เป็นบุตรชายอาบียาสาฟ ผู้เป็นบุตรชายโคราห์ และญาติของเขาคือเรือนบรรพบุรุษของเขา คือคนโคราห์ เป็นผู้ดูแลการงานปรนนิบัติ เป็นผู้เฝ้าธรณีประตูของพลับพลา ดังบรรพบุรุษของเขา เป็นผู้ดูแลค่ายของพระเยโฮวาห์ เป็นผู้ดูแลทางเข้า 20 และฟีเนหัสบุตรชายเอลาซาร์ เป็นผู้ครอบครองเหนือเขาในกาลก่อน พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเขา 21 เศคาริยาห์ บุตรชายเมเชเลมียาห์ เป็นผู้เฝ้าทางเข้าประตูพลับพลาแห่งชุมนุม 22 ผู้ถูกเลือกเป็นผู้เฝ้าประตูที่ธรณีนี้นั้นมีสองร้อยสิบสองคน เขายืนทะเบียนตำมะโนคร่าวเชื้อสายไว้ในชนบทของเขา ดาวิดและซามูเอลผู้ทำนายได้สถาปนาเขาไว้ในตำแหน่งหน้าที่

รายชื่อหนึ่งของคนเลวี่ที่กลับมาซึ่งเป็นคนเฝ้าประตูของพระวิหารถูกนำเสนอ ผู้เฝ้าประตูในความหมายที่แท้จริงแล้วก็คือ คนยามประจำพระวิหาร เฉพาะคนเหล่านั้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเท่านั้นสามารถเข้าในพระวิหารได้ โดยเฉพาะลานชั้นในซึ่งสงวนไว้สำหรับพวกผู้ชายชาวยิวที่สะอาดในทางพิธีแล้ว *ฟิเนหัส* ผู้ถูกกล่าวถึงนี่เดิมที่เป็นปุโรหิตผู้ดูแลพวกคนเฝ้าประตูของพลับพลา คนเลวี่เหล่านั้นที่กลับมาจากการเป็นเชลยในฐานะผู้เฝ้าประตูถูกนับได้ 212 คน

1 พศต 9:23-25 ดังนั้นเขาและลูกหลานของเขาจึงเป็นผู้ดูแลประตูรั้วพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เป็นผู้เฝ้าประตูรั้วพระนิเวศแห่งพลับพลา 24 ผู้ดูแลประตูรั้วอยู่ทั้งสี่ด้าน คือ ด้านตะวันออก ตะวันตก เหนือ และใต้ 25 และญาติของเขาซึ่งอยู่ในชนบทของเขาต้องเข้ามาทุกๆเจ็ดวัน ตามเวลากำหนดเพื่อจะอยู่กับคนเหล่านี้ คนเลวี่ที่ถูกเอ่ยถึงข้างบนจึงถูกมอบหมายหน้าที่ในการเป็นผู้เฝ้าประตูในพระวิหารที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ของเอสรา ตาราง 'เข้าเวร' ของคนเลวี่และพวกปุโรหิตคือ เข้าเวรปฏิบัติหน้าที่ครึ่งละหนึ่งสัปดาห์ จากนั้นพวกเขาก็กลับไปบ้านและหมู่บ้านของตนจนถึงครั้งถัดไปที่ 'เวร' ของพวกเขาถูกกำหนดสำหรับงานปรนนิบัติ

1 พศต 9:26-34 เพราะนายประตูรั้วทั้งสิ้นคน ผู้เป็นพวกเลวี่นั้น มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ดูแลห้องและคลังของพระนิเวศแห่งพระเจ้า 27 และเขาพักอาศัยอยู่รอบพระนิเวศของพระเจ้า เพราะหน้าที่เฝ้าตกอยู่กับเขา และเขามีหน้าที่เปิดทุกเช้า 28 บางคนเป็นคนดูแลเครื่องใช้ในการปรนนิบัติ เพราะว่าจะเบิกออกไปหรือส่งเข้ามาต้องนับทุกครั้ง 29 และบางคนถูกแต่งตั้งให้ดูแลเครื่องใช้ และดูแลเครื่องใช้ของสถานบริสุทธิ์ทั้งสิ้น ดูแลยอดแป้ง น้ำมัน กายาน และเครื่องเทศ 30 และบางคนซึ่งเป็นลูกหลานของปุโรหิตก็เตรียมเครื่องเทศประสม 31 และมัทธิยยาห์คนเลวี่คนหนึ่ง ผู้เป็นบุตรหัวปีของซัลลูม คนโคราห์ มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ดูแลสิ่งของที่ปิ้งในถาด 32 และญาติของเขาบางคน ซึ่งเป็นคนโคฮาท เป็นผู้ดูแลขนมปังหน้าพระพักตร์ มีหน้าที่จัดเตรียมทุกวันสะบาโต 33 ต่อไปนี่เป็นนักร้อง คือประมุขของบรรพบุรุษคนเลวี่ ผู้อาศัยอยู่ในห้องในพระวิหารไม่ต้องทำการปรนนิบัติอย่างอื่น เพราะเขาอยู่เวรทั้งกลางวันและกลางคืน 34 คนเหล่านี้เป็นบรรดาหัวหน้าของคนเลวี่ ตามวงศ์พันธุ์ของเขาเป็นชั้นหัวหน้า คนเหล่านี้อาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม

คนเลวี่ที่เฉพาะเจาะจงถูกมอบหมายหน้าที่ต่างๆที่เจาะจง เช่น การเปิดประตูของพระวิหารแต่ละวัน การดูแลห้องต่างๆ การดูแลคลังต่างๆ การดูแลภาชนะต่างๆที่ใช้ในงานปรนนิบัติ การดูแลส่วนผสมต่างๆสำหรับของถวายศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ และการดูแลองค์ประกอบศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เช่น ขนมอบ่งหน้าพระพักตร์ เป็นต้น คนเหล่านั้นที่มีหน้าที่ดูแลจริงๆแล้วอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นเลยหรือไม่ก็ประชิด นอกจากนี้ พวกนักดนตรีประจำพระวิหารก็อาศัยอยู่ตามสบายในห้องพิเศษต่างๆของส่วนประกอบ โดยรอบพระวิหาร งานรับใช้ต่างๆของพวกเขามีต่อเนื่องทั้งกลางวันและกลางคืน

1 พศด 9:35-44 ในกิเบโอนนั้นเยฮีเอลบิดาของกิเบโอนอาศัยอยู่ และภรรยาของท่านชื่อมาอาคาห์ 36 และบุตรชายหัวปีของท่านชื่อ อับโดน แล้วก็มี สุร์ คีช บาอัล เนอร์ นาดีบ 37 เกโดร์ อาฮีโย เศคาริยาห์ และมิกโลท 38 และมิกโลทให้กำเนิดบุตรชื่อซิเมอัม และคนเหล่านี้อาศัยอยู่ตรงข้ามกับญาติของเขาในเยรูซาเล็มด้วย อยู่กับญาติของเขา 39 เนอร์ให้กำเนิดบุตรชื่อ คีช คีชให้กำเนิดบุตรชื่อซาอูล ซาอูลให้กำเนิดบุตรชื่อโยนาธาน มัลคีชวา อาบีนาดีบ และเอชบาอัล 40 บุตรชายของโยนาธานชื่อเมริบบาอัล และเมริบบาอัลให้กำเนิดบุตรชื่อมีคาห์ 41 บุตรชายของมีคาห์คือ บีโชน เมเลค ทาเรีย และอาห์ส 42 และอาห์สให้กำเนิดบุตรชื่อยาร่าห์ และยาร่าห์ให้กำเนิดบุตรชื่ออาเลเมท อัสมาวท และคิมรี และคิมรีให้กำเนิดบุตรชื่อโมซา 43 โมซาให้กำเนิดบุตรชื่อบิเนอา และบุตรชายของบิเนอาคือเรไฟยาห์ บุตรชายของเรไฟยาห์คือเอเลอาสาห์ บุตรชายของเอเลอาสาห์คืออาเชล 44 อาเชลมีบุตรชายหกคน และต่อไปนี้เป็นชื่อของเขาทั้งหลายคือ อัสรักัม โบเครู อิชมาเอล เซอริยาห์ โอบาดีห์ และฮานัน เหล่านี้เป็นบุตรชายของอาเชล

รายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆเกี่ยวกับมรดกและลูกหลานของซาอูลและตระกูลเบนยามินถูกนำเสนอ รายชื่อนี้สอดคล้องกับของ 1 พงสาวดาร 8:33-40 มีความผิดปกติต่างๆระหว่างรายชื่อทั้งสองนั้น แต่ดูความเห็นต่างๆสำหรับ 1 พงสาวดาร 8:33-40 สำหรับการทำให้ตรงกัน

ภาพรวมของ 1 พงสาวดาร 10: เนื้อหาตอนกลางของ 1 พงสาวดาร เริ่มต้นพร้อมกับภาพรวมของวันท้ายๆของรัชกาลของซาอูลและส่วนแรกของรัชกาลของดาวิด บทที่ 10 นำเสนอความเห็นเพียงสั้นๆเกี่ยวกับชีวิตและการครองราชย์ของซาอูล รายละเอียดตรงนี้สอดคล้องกับ 1 ซามูเอล 31

1 พศด 10:1-3 คนฟิลิเตียได้สู้กับคนอิสราเอล และคนอิสราเอลก็หนีไปให้พ้นหน้าคนฟิลิเตียล้มตายอยู่ที่บนภูเขากิลโบอา 2 และคนฟิลิเตียก็ไล่ทันซาอูลกับพวกราชโอรส และคนฟิลิเตียก็ฆ่าโยนาธาน อาปีนาดับ และมัลคีชัว ราชโอรสของซาอูลเสีย 3 การรบหนักก็ประชิดซาอูลเข้าไป และนักธนูมาพบพระองค์เข้า พระองค์ก็ทรงบาดเจ็บสาหัสด้วยฝีมือของนักธนู

บันทึกเรื่องราวตรงนี้สอดคล้องอย่างมากกับของ 1 ซามูเอล 31 ภาพเหตุการณ์ที่ใหญ่กว่าคือ การศึกครั้งสุดท้ายของซาอูลและการเสียชีวิตอันขมขื่นของเขา ความแตกต่างในเรื่องรายละเอียดระหว่างตรงนี้กับ 1 ซามูเอล 31 ไม่ได้ขัดแย้งกันแต่ส่งเสริมกันมากกว่า การรวมบันทึกทั้งสองเข้าด้วยกันย่อมทำให้รายละเอียดครบถ้วนเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

1 พศด 10:4-7 แล้วซาอูลรับสั่งคนถืออาวุธของพระองค์ว่า "จงชักดาบออก แทรงเราเสียให้ทะลุเถิด เกรงว่าคนที่มิได้เข้าสู่หนัดเหล่านี้จะเข้ามาทำลอบหลู่แก่เรา" แต่ผู้ถืออาวุธไม่ยอมกระทำตาม เพราะเขากลัวมาก ซาอูลจึงทรงชักดาบของพระองค์ออก ทรงล้มทับดาบนั้น 5 และเมื่อผู้ถืออาวุธเห็นว่าซาอูลสิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ล้มทับดาบของเขาตายด้วย 6 ดังนั้นซาอูลก็สิ้นพระชนม์พร้อมกับราชโอรสทั้งสามของพระองค์ และราชวงศ์ทั้งสิ้นของพระองค์ก็ตายด้วยกัน 7 เมื่อบรรดาคนอิสราเอลผู้อยู่ในหุบเขาเห็นว่ากองทัพหนีไป และซาอูลกับโอรสของพระองค์ก็สิ้นพระชนม์แล้ว เขาก็ทิ้งบ้านเมืองของเขาและหลบหนีไป คนฟิลิเตียก็เข้ามาอาศัยอยู่ในนั้น ความคิดตรงนี้แทบเหมือนกันทุกประการกับ 1 ซามูเอล 31 ดูความเห็นในข้อนี้

1 พศด 10:8-10 อยู่มาวันรุ่งขึ้น เมื่อคนฟิลิเตียมาปลดเสื้อผ้าจากคนที่ถูกฆ่า เขาพบพระศพซาอูลและราชโอรสทั้งสามอยู่บนภูเขากิลโบอา 9 เขาก็ถอดเครื่องทรงของพระองค์

เอาพระเศียรและอาวุธของพระองค์ไป และส่งผู้สื่อสารไปทั่วดินแดนฟิลิเตียให้นำข่าวดีไปยัง
รูปเคารพและประชาชนของเขา 10 เขาเอาเครื่องอาวุธของพระองค์ไปไว้ในวิหารพระของเขา
และเอาพระเศียรของพระองค์มัดไว้ในวิหารของพระดาโกน อีกครั้งที่ข้อมูลตรงนี้เกือบเหมือน
กันทุกประการกับของ 1 ซามูเอล 31 รายละเอียดสำคัญอย่างหนึ่งซึ่งควรหมายเหตุไว้ก็คือว่า คน
ฟิลิเตียเอาศีรษะของซาอูลมัดไว้ในวิหารของพระดาโกน – ขณะที่ลำตัวหรือศพไร้หัวของเขา
ถูกมัดไว้กับกำแพงของเมืองเบรชาน ดู 1 ซามูเอล 31:10

1 พศต 10:11-12 แต่เมื่อชายาเบชกิเลอาดทั้งสิ้นได้ยินเรื่องทั้งหมดที่คนฟิลิเตีย
ได้กระทำแก่ซาอูล 12 ทหารเก่งกล้าทั้งสิ้นก็ลุกขึ้นไปเชิญพระศพของซาอูลและศพออร์สของ
พระองค์ นำมาที่ยาเบช และเขาก็ฝังพระอัฐินั้นใต้ต้นโอ๊กในยาเบช และได้อดอาหารเจ็ดวัน อีก
ครั้งที่ดูความเห็นสำหรับ 1 ซามูเอล 31:11-13 อีกครั้งที่ความแตกต่างเล็กน้อยในรายละเอียด
ต่าง ๆ นั้นส่งเสริมกันและไม่ขัดแย้งกัน

1 พศต 10:13-14 ซาอูลจึงสิ้นพระชนม์ด้วยความละเมิดของพระองค์ซึ่งพระองค์
กระทำต่อพระเยโฮวาห์ ในเรื่องที่พระองค์มิได้รักษาพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ และได้ทรง
แสวงการนำโดยทรงปรึกษาคนทรงด้วย 14 และมีได้ทรงแสวงการนำจากพระเยโฮวาห์ พระเยโฮ
วาห์จึงทรงสั่งหารพระองค์เสีย และทรงยกราชอาณาจักรให้แก่ดาวิดบุตรชายเจสซี

ข้อ 13-14 บอกว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงอนุญาตให้ซาอูลเสียชีวิตก่อนวัยอันควร กล่าว
สั้นๆคือ มันเป็นเพราะความไม่เชื่อฟังของเขา ผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะเรียกเอาจากผู้นั้นมาก
ซาอูลถูกกล่าวหาสามเรื่องอย่างเจาะจง (1) เขาไม่รักษาพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้า (2) เขา
แสวงหาคำปรึกษาของคนทรง และ (3) เขาไม่ได้แสวงหาการนำขององค์พระผู้เป็นเจ้า สองอย่าง
หลังนี้เป็นการไม่เชื่อฟังพระวาระของพระเจ้าโดยตรง นี่ไม่ใช่แค่การขาดความเชื่อเท่านั้นแต่
เป็นการบ่งบอกถึงสภาพฝ่ายวิญญาณที่ตกต่ำของเขาด้วย เพราะลักษณะเฉพาะตัวอันร้ายแรงของ
ความบาปของซาอูล พระเจ้าจึงทรงฆ่าเขา นั่นอาจฟังดูรุนแรง – แต่มันก็รุนแรงจริงๆ พระเจ้า
ทรงเอาจริงกับผู้นำที่ทำบาป พระองค์จึงทรงยกราชอาณาจักรอิสราเอลให้แก่ดาวิด

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 11: บทนี้นำเสนอภาพรวมของการครองราชย์ช่วงแรกของดาวิด บทต่อไปจะย้อนกลับไปและนำเสนอรายละเอียดคั่นกลางบางประการ บันทึกพงศาวดารนี้ข้ามข้อเท็จจริงที่ว่าดาวิดเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์นานเจ็ดปีในเฮโบรน บทนี้เก็บตกเหตุการณ์ตอนที่พวกผู้นำของอิสราเอลที่หนีขอให้เขาเป็นกษัตริย์ปกครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น หลังจากนั้นไม่นาน ดาวิดก็ใช้กำลังทหารยึดเยรูซาเล็มซึ่งไม่เคยถูกพิชิตอย่างเสร็จสรรพจากคนเยบรูสเลยนับตั้งแต่สมัยของโยชูวา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา นครหลวงของอิสราเอลก็คือเยรูซาเล็ม หรือเป็นที่รู้จักในชื่อภูเขาศิโยนเช่นกัน ส่วนที่หนีของบทนี้นำเสนอรายชื่อ 'เหล่าวีรบุรุษ' ของดาวิด

1 พศด 11:1-3 แล้วคนอิสราเอลทั้งสิ้นก็ชุมนุมอยู่ด้วยกันเผ่าดาวิดที่เมืองเฮโบรน ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นกระดูกและเนื้อของพระองค์ 2 ในกาลก่อน แม่เมื่อซาอูลทรงเป็นกษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นผู้นำอิสราเอลออกไปและเข้ามา และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ตรัสแก่พระองค์ว่า 'เจ้าจะเลี้ยงดูอิสราเอลประชาชนของเรา และเจ้าจะเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา'" 3 ดังนั้นพวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของคนอิสราเอลก็มาเฝ้ากษัตริย์ที่เมืองเฮโบรน และดาวิดทรงกระทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลายที่เมืองเฮโบรนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายก็เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์โดยซามูเอล เนื้อหาส่วนนี้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับของ 2 ซามูเอล 5:1-3 ดูความเห็นตรงนั้นได้

1 พศด 11:4-6 ดาวิดและคนอิสราเอลทั้งสิ้นไปยังเยรูซาเล็ม คือเยบรูส ที่นั่นคนเยบรูสอยู่ ซึ่งเป็นชาวแผ่นดินนั้น 5 ชาวเมืองเยบรูสทูลดาวิดว่า "พระองค์จะเสด็จเข้ามาที่นี่ไม่ได้" 6 อย่างไรก็ดี ดาวิดทรงยึดที่กำบังเข้มแข็งแห่งศิโยนไว้ คือนครของดาวิด 6 ดาวิดรับสั่งว่า "ผู้ใดที่โจมตีคนเยบรูสได้ก่อนจะได้เป็นหัวหน้าและผู้บังคับบัญชา" และโยอาบบุตรชายของนางเศรุยาห์ได้ยกขึ้นไปก่อน ท่านจึงได้เป็นหัวหน้า

พอขึ้นครองบัลลังก์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ดาวิดก็ให้สิ่งสำคัญอันดับแรกคือ การพิชิตเยรูซาเล็มอย่างเสร็จสรรพ ชื่อสมัยโบราณของมันคือ *เยบุส* ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า ‘สถานที่สำหรับการนวดข้าว’ แม้ยูดาห์ได้ครอบครองพื้นที่ส่วนล่างของนครนั้น คนเยบุสก็ขมขื่นใจคิดว่าป้อมปราการเข้มแข็งของตนในที่สูงของเยรูซาเล็มไม่อาจตีแตกได้ พวกเขาจึงเยาะเย้ยดาวิดโดยกล่าวประมาณว่า ‘เจ้าไม่มีทางขึ้นมาบนนี้ได้’ ดู ความเห็นสำหรับ 2 ซามูเอล 5:6-12 สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติม

ในบริเวณใกล้เคียงกับนครของดาวิดในเยรูซาเล็มตะวันออกคือ ปล่องลึกอันหนึ่งที่ทอดยาวลงไปสู่แหล่งน้ำใต้ดิน คนเยบุสสมัยโบราณได้ขุดปล่องนั้นเพื่อที่จะได้น้ำในช่วงเวลาที่ถูกข้าศึกโจมตี ดาวิดทราบเรื่องนี้ดีและเสนอรางวัลที่เป็นตำแหน่งผู้นำให้แก่ผู้ใดก็ตามในพวกทหารของเขาที่จะขึ้นไปบนภูเขานั้นผ่านทางปล่องมีดๆนั้น ในสมัยหลังๆ นักโบราณคดีท่านหนึ่งชื่อวอร์เรนค้นพบปล่องนี้และปัจจุบันมันถูกเรียกว่า ‘ปล่องวอร์เรน’ (Warren’s Shaft) คนเยบุสคิดว่าตนปลอดภัยในกำแพงเข้มแข็งนั้นแห่งศิโยน โดยคิดว่าเสบียงน้ำและปล่องของตนไม่เป็นที่ทราบแก่ดาวิด เขาจึงลอบส่งคนขึ้นไปบนปล่องนั้นและโจมตีนครนั้นจากภายใน โยอาบหลานชายของดาวิดเป็นผู้แรกที่เข้าไปในนครเยรูซาเล็มตอนบน ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อปราสาทแห่งศิโยนเช่นกัน เขาจึงกลายเป็นแม่ทัพแห่งกองทัพของดาวิดหลังจากนั้นเป็นต้นมา

1 พศต 11:7-9 **และดาวิดทรงประทับอยู่ในที่กำบังเข้มแข็ง เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกว่า นครของดาวิด 8 และพระองค์ทรงสร้างเมืองรอบ ตั้งแต่มิลโลโดยรอบ และโยอาบก็ซ่อมส่วนที่เหลือของเมืองนั้น 9 และดาวิดทรงจำเริญยิ่งขึ้น เพราะว่าพระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงสถิตกับพระองค์**

พื้นที่ส่วนทิศตะวันออกของเยรูซาเล็ม โดยเฉพาะที่ราบสูงของมันเริ่มเป็นที่รู้จักในชื่อนครของดาวิด ป้อมปราการต่างๆระหว่างนครส่วนล่างและส่วนบนถูกเรียกว่า มิลโล นครนั้นจึงเริ่มถูกสร้างไปทางทิศเหนือและทิศตะวันตก หนึ่งในโครงการแรกๆของโยอาบคือ การกำกับดูแลการซ่อมแซมและการบูรณะนครเยรูซาเล็ม เพราะว่าพระเจ้าทรงสถิตกับดาวิดและเขาอยู่ใน

ใจกลางน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงอวยพรเขาอย่างมากมาย ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงยิ่งใหญ่
มากขึ้นเรื่อยๆ การอวยพรขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นดีและเป็นสมบัติหายากซึ่งไม่ควรถูกทำลาย
เด็ดขาด

1 พศด 11:10-11 **ต่อไปนี้เป็นคนที่เด่นในพวกวีรบุรุษของดาวิด ผู้สนับสนุน**
พระองค์อย่างแข็งแรงในราชอาณาจักรของพระองค์ ด้วยกันกับอิสราเอลทั้งสิ้น **เชอูพระองค์ให้**
เป็นกษัตริย์ ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล **11** **ต่อไปนี้เป็นจำนวน**
วีรบุรุษของดาวิด คือ ยาโฮเบอัม คนฮักโมนี เป็นหัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชา เขายกหอกของเขา
คนสามร้อย และฆ่าเสียในคราวเดียวกัน

ตั้งแต่ตรงนี้ไปจนจบบทนี้เป็นรายชื่อของพวกวีรบุรุษของดาวิด – บุรุษทั้งหลายที่ได้ช่วย
เหลือเขาขณะศึกต่างๆของเขาและเป็นผู้ที่ช่วยเขาขึ้นสู่บัลลังก์ คนแรกในวีรบุรุษเหล่านี้คือ ชาย
คนหนึ่งชื่อว่า “ยาโฮเบอัม คนฮักโมนี เป็นหัวหน้าของพวกผู้บังคับบัญชา” เห็นได้ชัดว่าในศึก
ครั้งหนึ่ง (ซึ่งมิได้ถูกพรรณนาไว้) เขาได้ฆ่าทหารข้าศึก 300 คนด้วยหอกของเขา

1 พศด 11:12-14 **และในวีรบุรุษทั้งสาม คนที่ถัดเขาไปคือเอเลอาซาร์ บุตรชายโดโด**
คนอาโหอาห์ **13** เขาอยู่กับดาวิดที่บีสดัมมิม เมื่อคนฟิลิสเตียชุมนุมกันทำสงครามที่นั่น มีที่ดิน
แปลงหนึ่งมีข้าวบาร์เลย์เต็มไปหมด และคนทั้งหลายก็หนีไปให้พ้นหน้าคนฟิลิสเตีย **14** แต่พวก
เขายืนหยัดอยู่ท่ามกลางที่ดินแปลงนั้น และป้องกันมันไว้ได้ฆ่าคนฟิลิสเตียเสีย และพระเยโฮ
วาห์ทรงช่วยเขาทั้งหลายให้พ้นด้วยชัยชนะอันยิ่งใหญ่

วีรบุรุษคนถัดมาของดาวิดคือ ชายคนหนึ่งชื่อว่า “เอเลอาซาร์ บุตรชายโดโด คนอาโห
อาห์” เหตุการณ์ตอนนี้เป็นตอนที่ดาวิดหลบหนีอยู่ในถิ่นทุรกันดาร คนฟิลิสเตียได้โจมตีอิสรา
เอลที่บีสดัมมิมและเอาชนะประชาชนในท้องถิ่นได้ ดาวิดด้วยความช่วยเหลือของเอเลอาซาร์ทำ
ให้คนฟิลิสเตียแตกพ่ายไปและชนะศึกนั้น ดู 2 ซามูเอล 23:9-12 และความเห็นตรงนั้นสำหรับ
รายละเอียดเพิ่มเติม ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้กล่าวชัดเจนด้วยว่าสุดท้ายแล้วชัยชนะ
นั้นเป็นมาจากพระเจ้า

1 พศด 11:15-19 สามคนในพวกทหารเอกทั้งสามสิบคนนั้นได้ลงไปถึงศิลาหาวา
วิดที่ถ้ำอูดุลัม เมื่อกองทัพของคนฟีลิสเตียตั้งค่ายอยู่ที่หุบเขาเรฟาอิม 16 คราวนั้นดาวิดอยู่ในที่
กำบังเข้มแข็ง และทหารประจำป้อมของคนฟีลิสเตียอยู่ที่เบธเลเฮม 17 ดาวิดตรัสด้วยความ
อาลัยว่า "โอ ใครหนอจะส่งน้ำจากบ่อที่เบธเลเฮมซึ่งอยู่ข้างประตูเมืองมาให้เราดื่มน้ำได้" 18 แล้ว
คนทั้งสามก็แหกค่ายของคนฟีลิสเตียเข้าไป และตักน้ำมาจากบ่อเบธเลเฮมที่ข้างประตูเมือง นำ
เอามาถวายดาวิด แต่ดาวิดหาทรงดื่มน้ำนั้นไม่ พระองค์ทรงเทออกถวายแต่พระเยโฮวาห์
19 ตรัสว่า "ขอพระเจ้าของข้าทรงห้ามข้าไม่ให้กระทำอย่างนี้ ควรหรือที่ข้าจะดื่มน้ำของคน
เหล่านี้ผู้ที่เสี่ยงชีวิตของเขา เพราะด้วยการเสี่ยงชีวิตของเขาเอง เขาได้เอาน้ำนี้มา" เพราะฉะนั้น
พระองค์จึงหาทรงดื่มน้ำไม่ ทแกลั้วทหารสามคนนั้นได้กระทำดังนี้

เห็นได้ชัดว่าดาวิดมีนายทหารหรือทหารเอกสามสิบคนในกองทัพของเขา สามคนใน
พวกนี้นำทหารไปต่อสู้คนฟีลิสเตียตอนที่พวกเขาถูกรานอิสราเอลและตั้งค่ายอยู่ที่เรฟาอิม ดู 2
ซามูเอล 5:18 และ 1 พงศาวดาร 14:9 ศิลาของดาวิดและถ้ำอูดุลัมเห็นได้ชัดว่าเป็น 'ที่มั่น' หรือ
'ที่กำบังเข้มแข็ง' ของดาวิด คำที่แปลเป็น ที่กำบังเข้มแข็ง (*มัทซุวคาคห์*) ยังหมายถึงสิ่งที่ต่อมา
มีชื่อว่า มาซาคาด้วย อย่างไรก็ตาม เพราะว่าที่กำบังนั้นถูกพรรณนาตรงนี้ว่าเชื่อมโยงกับถ้ำอูดุล
ลัมซึ่งอาจอยู่ใกล้เอนเกติ 'ที่กำบังเข้มแข็ง' นี้และมาซาคาจึงไม่น่าใช่อันเดียวกันแม้ว่าพวกมันอยู่
ในพื้นที่เดียวกันอย่างแน่นอน ในตอนนั้น ดาวิดอยากดื่มน้ำจากบ่อน้ำที่เบธเลเฮมเมืองเกิดของ
เขา

นายทหารทั้งสามของดาวิดจึงฝ่าเข้าไปในเบธเลเฮม โดยที่ดาวิดไม่รู้และตักน้ำมาจาก
บ่อน้ำที่นั่นและนำมาดื่มให้ดาวิด อย่างไรก็ตาม เขาไม่ยอมดื่มน้ำเพราะว่าเหล่าทหารเอกผู้จงรัก
ภักดีของเขาได้เสี่ยงชีวิตของตนเพื่อไปเอามันมา ทแกลั้วทหารสามคนนั้นเห็นได้ชัดว่าเป็น ยา
โซเบอัม (ข้อ 11), เอลาซาร์ (ข้อ 12) และอาบียัซ (ข้อ 20)

1 พศด 11:20-21 ฝ่ายอาบียัซน้องชายของโยอาบเป็นหัวหน้าของทั้งสามคนนั้น
ท่านได้ยกหอกของท่านสู้คนสามร้อย และฆ่าเสีย และได้รับชื่อเสียงดังวีรบุรุษสามคนนั้น 21 ใน

สามคนนั้นท่านมีชื่อเสียงมากกว่าอีกสองคนนั้น และได้เป็นผู้บังคับบัญชาของเขา แต่ท่านไม่มียศเท่ากับสามคนแรกนั้น

อาบิซัยเป็นน้องชายของโยอาบและหลานชายของดาวิด เขาจึงถูกแต่งตั้งเป็นหัวหน้าของนายทหารสามคนนั้นแห่งเหล่าวีรบุรุษของดาวิด เขาจึงเป็นรองแม่ทัพของดาวิดภายใต้โยอาบ ในศึกครั้งหนึ่ง อาบิซัยได้ฆ่าศัตรู 300 คนเช่นกัน ดังนั้นในหมู่นายทหารทั้งหมดของดาวิด อาบิซัยมียศสูงที่สุดภายใต้โยอาบ

1 พศด 11:22-25 และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นบุตรชายของคนแก่กล้าแห่งเมืองซับเซเอล เป็นคนประกอบมหกิจ เขาได้ฆ่าคนดูสิงโตของโมอับเสียสองคน เขาลงไปฆ่าสิงโตที่ในบ่อในวันที่หิมะตกด้วย 23 เขาได้ฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่ง เป็นชายรูปร่างใหญ่โต สูงห้าศอก คนอียิปต์นั้นถือหอกเหมือนไม้กระพันทอผ้า แต่เบไนยาห์ถือไม้เท้าลงไปหาเขา และแยงเอาหอกมาจากมือของคนอียิปต์ และฆ่าเขาเสียด้วยหอกของเขาเอง 24 สิงเหล่านี้เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดาได้กระทำ และได้ชื่อเสียงในหมู่พวกทแกล้วทหารสามคนนั้น 25 ดูเถิด เขามีชื่อเสียงโด่งดังกว่าสามสิบคนนั้น แต่เขาไม่มียศเท่ากับสามคนแรกนั้น และดาวิดได้ทรงแต่งตั้งเขาให้เป็นผู้บังคับบัญชาทหารรักษาพระองค์

อีกคนหนึ่งของเหล่าวีรบุรุษของดาวิดถูกพรรณนามีชื่อว่า “เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นบุตรชายของคนแก่กล้าแห่งเมืองซับเซเอล” ตลอดอาชีพการเป็นทหารของเขา เขาได้ (1) ฆ่าสิงโตตัวหนึ่งด้วยมือเปล่าในช่วงฤดูหนาว สิงโตตัวนั้นอาจเป็นสิงโตภูเขา แม้กระนั้นชัยชนะดังกล่าวก็เป็นความสำเร็จอันน่าทึ่งจริงๆ (2) เขายังฆ่าคนอียิปต์คนหนึ่งด้วยซึ่งสูงกว่าเจ็ดฟุตครึ่ง ฝ่ายหลังถือหอกขนาดสองคูณสี่ฟุต เบไนยาห์แยงหอกขนาดมหึมานั้นมาจากมือของเจ้ายักษ์นั้นและฆ่าเขาเสียด้วยมัน เบไนยาห์จึงมีชื่อเสียงท่ามกลางพวกวีรบุรุษของดาวิดและถูกถือว่าเป็นผู้มีเกียรติท่ามกลางนายทหารสามสิบคนนั้น อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้มีชื่อเสียงมากเท่าสามคนแรกนั้น ดาวิดจึงมอบหมายให้เขาดูแลพวกคนเครีซีและคนเปลิซีซึ่งรวมกันเป็นทหาร

รักษาพระองค์ซึ่งคอยคุ้มกันกษัตริย์เสมอ ฝ่ายหลังก็เปรียบได้กับตำราจล็ดและการที่พวกเขาคุ้มกันประธานาธิบดีของอเมริกา

1 พศด 11:26-47 นอกนั้นมีพวกทแกล้วทหารของกองทัพคือ อาสาเสลน้องชายของโยอาบ เอลฮานันบุตรชายของโดโดชาวเบชเลเฮม 27 ชัมโมทชาวเมืองฮาโรด เฮเลศคนเปโลน 28 อีราบบุตรชายอิกเขชชาวเมืองเทโคอา อาบิเยเซอร์ชาวเมืองอานาโธท 29 ลิบเบคัย คนหุซาท อิลัย คนอาโหอาห์ 30 มาหะรัย ชาวเนโทฟาห์ เฮเลศ บุตรชายบาอานาห์ชาวเนโทฟาห์ 31 อิชัย บุตรชายรีบัยแห่งเมืองกิเบอาของคนเบนยามิน เปไนยาห์ ชาวปีราโชน 32 หุรัย ชาวลำธารกาอัส อาบีเอล คนอารบาห์ 33 อัสมาวะท คนบาสุริม เอลียาบา ชาวซาอัลบอน 34 ลูกหลานฮาเชมคนกิมโซ โยนาธาน บุตรชายซากิชาวฮาราท 35 อาฮีอัม บุตรชายสาการ์ชาวฮาราท เอลีฟีล บุตรชายอูระ 36 เฮเฟอร์ คนเมเค-ราไซต์ อาหิยาห์ คนเปโลน 37 เฮสโร ชาวคารเมล นาอารัย บุตรชายเอสบัย 38 โยเอล น้องชายนาซัน มิบฮาร์ บุตรชายฮากรี 39 เศเลก คนอัมโมน นาหะรัย ชาวเบเอโรท ผู้ถืออาวุธของโยอาบบุตรชายนางเศรุษยาห์ 40 อีรา คนอิทไรต์ กาบเรบ คนอิทไรต์ 41 อูริยาห์ คนอิทไรต์ ศาบาด บุตรชายอัครลัย 42 อาดีนา บุตรชายชิชาคนรูเบน หัวหน้าคนหนึ่งของคนรูเบน และสามสิบคนด้วยกันกับเขา 43 ฮานัน บุตรชายมาอาคาห์ และโยชาฟัท คนมิทเน 44 อูสซียา ชาวอัสทาโรท ซามาและเยอีเอล บุตรชายโธธามคนอาโรเออร์ 45 เยดียาเอล บุตรชายชิมรี และโยฮา น้องชายของเขา ชาวทิไซต์ 46 เอลีเอล คนมาหะไวต์ เยรีบัยและโยชาเวียห์ บุตรชายเอลนาอัม และอิทมาห์ คนโมอับ 47 เอลีเอล โอบะด และยาอาซีเอล คนเมโซบัย

ที่ถูกให้รายชื่อไว้คือ คนที่เหลือของพวกวีรบุรุษของดาวิด อาสาเสลน้องชายของโยอาบ เป็นหัวหน้าของพวกเขา วีรบุรุษอีกสี่สิบกว่าคนถูกพรรณนาถึง

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 12: บทนี้ย้อนกลับไปยังช่วงแรกๆแห่งชีวิตของดาวิดตอนที่เขาหนีไปจากซาอูลและไปยังศิกลากในแผ่นดินของคนฟีลิสเตียในข้อ 1-22 ส่วนที่เหลือของบท

นี่ให้รายชื่อคนเหล่านั้นที่ต่อมาสวมทาบเข้ากับดาวิดและช่วยเขาขึ้นครองบัลลังก์ในที่สุดหลังจาก
ซาอูลเสียชีวิตในข้อ 23-40

1 พศด 12:1-7 ต่อไปนี้เป็นคนที่มาหาดาวิดที่ศิกลาก ขณะเมื่อท่านไปไหนไม่ได้
สะดวกเพราะเหตุซาอูลบุตรชายคิซ เขาทั้งหลายเป็นคนในพวกทแกล้วทหาร ผู้ช่วยท่านในการ
รบ 2 เขาเป็นนักธนู เขาเหวี่ยงหินด้วยสลิงและยิงธนูได้ด้วยมือขวาหรือมือซ้าย เขาเป็นคนเบน
ยามิน ญาติของซาอูล 3 อาหิเยเซอร์เป็นหัวหน้า ถัดไปคือโยอาช บุตรชายของเซมาอาห์ชาวเมือง
กิเบอา และเยชีเอลกับเปเลท บุตรชายของอัสมาวท เบ-ราคาคห์และเยชูชาวอานาโรท 4 อิชมัย
ยาห์แห่งกิเบโอน ทแกล้วทหารในพวกสามสิบคนนั้น และเป็นหัวหน้าเหนือสามสิบคนนั้น เยเร
มีย์ ยาฮาซีเอล โยฮานัน โยซาบาดชาวเมืองเกเดราห์ 5 เอลูชัย เยร์โมท เบอัลยาห์ เซมาริยาห์ เซฟ
าทิยาห์คนฮารุฟ 6 เอลคานาคห์ อิศชืออาห์ อาซารเอล โยเอเซอร์ ยาไซเบอัม คนโคราห์ 7 และโยเอ
ลาคห์ กับ เสบาดิยาห์ บุตรชายของเยโรอัมชาวเกโดร์

ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้คราวนี้นำเสนอบันทึกต่างๆเกี่ยวกับบุรุษเหล่านั้นที่
เข้าร่วมกับดาวิดขณะเขาอยู่ในศิกลาก เวลาขณะนั้นคือตอนที่ดาวิดหนีจากซาอูลไปยังฟิลิสเตีย
และกษัตริย์ฟิลิสเตียแห่งศิกลากให้ที่ลี้ภัยแก่เขา บางคนในพวกนี้ถูกหมายเหตุดูว่าเป็นวีรบุรุษคน
แรกๆของดาวิด ดู 1 ซามูเอล 22:2 ข้อความนี้กล่าวชัดเจนว่าชายเหล่านี้ทุกคนเป็นหรือไม่ก็กลายเป็น
เป็นผู้ยิงธนูแม่นหรือใช้สลิงแม่น ชายเหล่านี้บางคนยังเป็นคนตระกูลเบนยามินด้วย ซึ่งซาอูลก็
มาจากตระกูลนี้

หัวหน้าของคนเหล่านี้ในสมัยแรกๆของการขึ้นเรื่องอำนาจของดาวิดคือ ชายคนหนึ่งนาม
ว่า อาหิเยเซอร์ เมืองต่างๆของชายเหล่านี้รวมถึงบางเมืองจากเบนยามินอย่างแน่นอน ซึ่งรวมถึง
กิเบอาห์ อานาโรท และกิเบโอน อย่างน้อยคนหนึ่งในชายเหล่านี้ นั่นคือ อิชมัยยาห์ชาวเมืองกิเบ
โอนกลายเป็นหนึ่งในเหล่าวีรบุรุษของดาวิดและนายทหารคนหนึ่งเหนือสามสิบคนนั้น อย่าง
หลังนี้หมายถึงนายทหารสามสิบคนนั้นในบทที่แล้ว

1 พศด 12:8-15 มีทแก้วทหารและผู้ชำนาญศึกจากคนกาดหนีเข้าไปหาดาวิด ณ ที่กำบังเข้มแข็งในถิ่นทุรกันดาร เขาชำนาญโล่และดั่ง ผู้ซึ่งหน้าของเขาเหมือนหน้าสิงโต และผู้ซึ่งรวดเร็วเหมือนละมั่งบนภูเขา 9 เอเซอร์เป็นหัวหน้า โอบาดีห์ที่สอง เอลีอับที่สาม 10 มิซมันนาห์ที่สี่ เยเรมียที่ห้า 11 อัททัยที่หก เอลีเอลที่เจ็ด 12 โยฮานันที่แปด เอลซาบาดที่เก้า 13 เยเรมียที่สิบ มักบันนัยที่สิบเอ็ด 14 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของกาด เป็นนายทหารในกองทัพ ผู้น้อยก็เป็นนายร้อย ผู้ใหญ่ก็เป็นนายทหาร 15 เหล่านี้เป็นคนที่ข้ามแม่น้ำจอร์แดนในเดือนแรก เมื่อน้ำท่วมฝั่งทั้งสิ้น และให้คนที่อยู่ ณ ลุ่มแม่น้ำแตกหนีไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก

มีการกล่าวถึงหลายคนในตระกูลกาดที่ดีจากซาอูลและร่วมเข้าส่วนกับดาวิดขณะที่เขาซ่อนตัวอยู่ในที่กำบังเข้มแข็งแห่งถิ่นทุรกันดารนั้น ดูความเห็นสำหรับ 1 พงศาวดาร 11:15-19 สำหรับอันหลัง ชายเหล่านี้ชำนาญในการใช้อาวุธต่างๆและมีร่างกายแข็งแรง สิบเอ็ดคนถูกเอ่ยชื่อและทุกคนเป็นนายทหารหรือผู้นำ สิ่งที่เด่นชัดก็คือว่า ชายเหล่านี้เลือกที่จะข้ามแม่น้ำจอร์แดนในช่วงน้ำท่วมฤดูใบไม้ผลิ (เดือนแรกคือ เดือนนิसानซึ่งเป็นตอนต้นของฤดูใบไม้ผลิ) พวกเขาต้องตีฝ่ากองทัพที่จงรักภักดีต่อซาอูลบนทั้งสองฝั่งของแม่น้ำนั้น (ฝั่งตะวันออกและตะวันตก) เพื่อที่จะตะลุยไปยังที่ๆดาวิดอยู่

1 พศด 12:16-18 มีคนเบนยามินและยูดาห์มาเฝ้าดาวิด ณ ที่กำบังเข้มแข็ง 17 ดาวิดทรงออกไปต้อนรับเขา และตรัสกับเขาว่า "ถ้าท่านทั้งหลายมาฉันมิตรเพื่อช่วยข้าพเจ้า จิตใจของข้าพเจ้าจะพันผูกติดกับท่าน แต่ถ้ามาเพื่อขายข้าพเจ้าให้แก่ปฏิปักษ์ของข้าพเจ้า แม้ว่าในมือของข้าพเจ้าไม่มีความผิดใดๆ ก็ขอพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเราทั้งหลายทอดพระเนตร และทรงกล่าวโทษท่านทั้งหลายเถิด" 18 แล้วพระวิญญูณได้มาเหนืออามาธัย หัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชานั้น และเขาทูลว่า "ข้าแต่ดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นของพระองค์ และอยู่กับพระองค์ ข้าแต่บุตรเจสซี สันติภาพ สันติภาพจงมีแก่พระองค์ และสันติภาพจงมีแก่ผู้ช่วยของพระองค์ เพราะว่าพระเจ้าของพระองค์ทรงอุปถัมภ์พระองค์" แล้วดาวิดทรงรับเขาทั้งหลายไว้ และทรงตั้งให้เป็นนายทหารในกองทัพของพระองค์

นอกเหนือจากคนตระกูลเบนยามินที่แปรพักตร์มาหาดาวิดแล้วในข้อ 2 คนเบนยามินอีกกลุ่มหนึ่งก็ตะลุยมายังที่กำบังเข้มแข็งนั้นที่ดาวิดตั้งค่ายพักอยู่ พอเจอกับพวกเขา ดาวิดก็อาวระแวงอยู่บ้าง เขาบอกคนเหล่านั้นว่าถ้าพวกเขามาอย่างสันติ ใจของเขาก็จะรวมเป็นหนึ่งกับใจของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ถ้าพวกเขามาเพื่อที่จะทรยศเขา พระเจ้าก็จะทรงเป็นผู้พิพากษาของพวกเขา ในกล่าวถึงพระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธิในพระคัมภีร์เดิม “พระวิญญูณ ได้มาเหนืออามาสัย หัวหน้าพวกผู้บังคับบัญชานั้น” คำที่แปลเป็น ได้มาเหนือ (ลาบาซ) มีความหมายตรงตัวว่า ‘สวมทับ’ อามาสัยถูกสวมทับด้วยพระวิญญูณของพระเจ้าตอนที่เขาตอบกลับดาวิดในการใช้คำพูดของพระคัมภีร์ใหม่ เขาเต็มสันด้วยพระวิญญูณ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระวิญญูณของพระเจ้าทรงกำกับสิ่งที่เขาจะกล่าวแก่ดาวิด อามาสัยกล่าวชัดเจนแก่ดาวิดว่าพวกเขามาในการนบนอบเชื่อฟังต่อเขา เขาขอให้สันติสุขมีแก่ดาวิดและนำเสนอตัวพวกเขาเองเป็นผู้รับใช้ของเขา ดาวิดจึงรับพวกเขาและตั้งพวกเขาเป็นนายทหารเหนือกลุ่มคนของเขา

1 พศต 12:19-22 คนมนัสเสห์ด้วยได้หลบหนีไปเข้าฝ่ายดาวิดบ้าง เมื่อพระองค์ยกมากับคนฟีลิสเตียเพื่อทำสงครามกับซาอูล แต่พวกฝ่ายดาวิดมิได้ช่วยคนฟีลิสเตีย เพราะผู้ครอบครองของคนฟีลิสเตียได้หารื้อกันและส่งพระองค์กลับไปเสีย บอกว่า "เขาจะหลบหนีไปคืนดีกับซาอูลนายของเขาโดยเอาหัวของเราไปด้วย" 20 ขณะเมื่อพระองค์ไปยังทีกลาท คนมนัสเสห์เหล่านี้หลบหนีไปสมทบพระองค์ คือ อัคนาห์ โยซาบาด เยดียาเอล มีคาเอล โยซาบาด เอลีชู และคิลเลชัย หัวหน้าบรรดากองพันในคนมนัสเสห์ 21 เขาทั้งหลายช่วยเหลือดาวิดต่อผู้พวกปล้น เพราะเขาทั้งหลายเป็นทแกล้วทหารทั้งสิ้น และเป็นผู้บังคับบัญชาในกองทัพ 22 ในสมัยนั้นทุกๆ วันมีคนมาเข้าฝ่ายดาวิด เพื่อจะช่วยเหลือพระองค์ จนเป็นกองทัพใหญ่อย่างกองทัพของพระเจ้า

ในช่วงหลายเดือนนั้นที่ดาวิดอยู่ในเขตแดนของทีกลาท คนจากตระกูลมนัสเสห์มาสมทบเข้ากับเขา แม้คนฟีลิสเตียไม่ยอมอนุญาตให้ดาวิดกับคนของเขาเข้าร่วมกับตนในการทำศึกต่อผู้ซาอูล กำลังพลของดาวิดก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้ชัดว่าซาอูลเริ่มเสื่อมความนิยมในอาณาจักรของเขาเองแล้ว อาสาสมัครเหล่านี้เป็นทหารที่มีความสามารถในการเป็นผู้นำ ดาวิดตั้งคนเหล่านี้ให้อยู่เหนือเหล่าผู้ติดตามที่ไม่เป็นระเบียบของเขา นอกจากนี้ พวกเขาช่วยเหลือดาวิด

ได้อย่างมากตอนที่เขาไล่ติดตามคนอามาเลข (นั่นคือ กลุ่มคนร่อนเร่) ที่ได้ปล้นค่ายของเขา ผู้คน
แปรพักตร์จากซาอูลมาหาดาวิดต่อไปเรื่อยๆทุกวันจนกำลังพลของดาวิดเริ่มกลายเป็นกองทัพ
ใหญ่โต (นั่นคือ พลโยธา) วลีที่กล่าวถึง กองทัพของพระเจ้า อาจหมายถึงกองทัพทางการของ
อิสราเอล ซึ่งนำโดยซาอูล บางคนคิดว่ามันหมายถึงเหล่ากองทัพแห่งสวรรค์ อย่างไรก็ตาม อย่าง
แรกน่าจะไ้มากกว่า เมื่อเป็นเช่นนั้น กองทัพของดาวิดจึงเริ่มสู้ศึกกองทัพของซาอูลในเรื่อง
จำนวนและความแข็งแกร่ง

1 พศต 12:23-37 ต่อไปนี้เป็นจำนวนทหารติดอาวุธพร้อมสำหรับสงคราม ผู้มาหา
ดาวิดในเมืองเฮโบรนเพื่อจะมอบราชอาณาจักรของซาอูลให้กับพระองค์ ตามพระวอนะของพระ
เยโฮวาห์ 24 คนยูดาห์ที่ถือโล่และหอกมีหกพันแปดร้อย เป็นทหารติดอาวุธพร้อมสำหรับ
สงคราม 25 จากคนสิเมโอน มีทแกล้วทหารชำนาญศึกเจ็ดพันหนึ่งร้อย 26 จากคนเลวีสี่พันหก
ร้อย 27 เยโฮยาดาเป็นหัวหน้าคนของอาโรน มีคนมากับท่านสามพันเจ็ดร้อย 28 ศาโดททแกล้ว
ทหารหนุ่ม และคนจากเรือนบรรพบุรุษของเขาเองเป็นผู้บังคับบัญชาสี่สิบสองคน 29 จากคน
เบนยามินญาติของซาอูลสามพันคน ซึ่งแต่ก่อนนี้จำนวนมากจงรักภักดีต่อราชวงศ์ซาอูล
30 จากคนเอฟราอิม ทแกล้วทหารแกล้วกล้าสองหมื่นแปดร้อยคน เป็นคนมีชื่อเสียงในเรือน
บรรพบุรุษของเขา 31 จากคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล หนึ่งหมื่นแปดพันคน ผู้ซึ่งเขาบ่งชื่อไว้ให้มา
เชิญดาวิดไปเป็นกษัตริย์ 32 จากคนอิสสาการ มีผู้รู้กาลเทศะ ทราบว่าอิสราเอลควรทำประการใด
มีหัวหน้าสองร้อยคน และญาติของเขาทั้งสิ้นอยู่ใต้บังคับบัญชาของเขา 33 จากคนเศบูลุน มีหัว
หมื่นคนที่ฝึกแล้วเตรียมพร้อมเข้าสู้รบ สรรพด้วยอาวุธทุกอย่างเพื่อทำสงครามเพื่อช่วยเหลือ
มิใช่ด้วยสองจิตสองใจ 34 จากคนนัฟทาลี ผู้บังคับบัญชาหนึ่งพัน ซึ่งมีคนติดโล่และหอกมาด้วย
สามหมื่นเจ็ดพันคน 35 จากคนดาน มีคนเตรียมพร้อมทำสงครามสองหมื่นแปดพันหกร้อยคน
36 จากคนอาเซอร์ สี่หมื่นคนฝึกพร้อมที่จะทำสงคราม 37 และจากฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น
จากคนรูเบน และคนกาด และคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูล มีหนึ่งแสนสองหมื่นคน ติดอาวุธทุกอย่าง
เพื่อทำสงคราม

เหล่าทหารจากทั่วอิสราเอลแปรพักตร์จากกองทัพของซาอูลไปหากองทัพของดาวิดขณะ
เขายังอยู่ในเฮโบรน พวกเขา “ติดอาวุธพร้อมสำหรับสงคราม” นั่นคือ พวกเขาติดอาวุธและ
พร้อมที่จะต่อสู้ นอกจากนี้ พวกเขาพร้อมที่จะล้มล้างอาณาจักรของซาอูลและมอบมันให้แก่ดา
วิดด้วย คู 2 ซามูเอล 5:1

จากหลายตระกูลเหล่านี้ ทหารจากคนเหล่านี้มาหาดาวิด: 6,800 คนจากยูดาห์; 7,100 คน
จากสิเมโอน; 4,600 คนจากเลวี; คนอาโรน (นั่นคือ พวกปุโรหิต) 3,700 คนพร้อมกับผู้บังคับ
บัญชาที่เป็นปุโรหิต 22 คน; ราชองครักษ์ 3,000 คนของซาอูลจากเบนยามิน; ทหาร 2,800 คน
จากเอฟราอิม; 18,000 คนจากครึ่งตระกูลมนัสเสห์ฝั่งตะวันตกผู้ซึ่งมาอย่างแสดงออกชัดเจนเพื่อ
ตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์; ผู้นำ 200 คนจากอิสสาคาร์ผู้มีการสวมักดิ์ของพวกเขาที่เหลือของหมดทั้ง
ตระกูลของพวกเขา; ทหารผู้เชี่ยวชาญ 50,000 คนจากเศบูลุน (ฝ่ายหลังมีวินัยทางทหารและจงรัก
ภักดีต่อดาวิดอย่างเต็มที่); นายทหาร 1,000 คนจากนัฟทาลีผู้นำทหารถือโล่และหอก 37,000 คน;
ทหารผ่านศึก 28,600 คนจากดาน; ทหารผ่านศึก 40,000 คนจากอาเซอร์; ทหาร 120,000 คนจาก
ตระกูลต่างๆที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน นี่รวมทหารได้ทั้งหมด 326,522 คน ไม่รวม
ทหารติดอาวุธทั้งหมดของอิสสาคาร์ผู้จงรักภักดีต่อดาวิด ดาวิดจึงมีกองทัพพร้อมใช้งานซึ่งมี
กำลังพลประมาณ 350,000 คนขณะเขายังอยู่ในเฮโบรน วันเวลาของวงศ์วานของซาอูลถูกนับไว้
แล้วอย่างแน่นอน

1 พศต 12:38-40 ทหารทั้งสิ้นเหล่านี้ พร้อมที่จะทำศึก ได้มายังเฮโบรน ด้วยเจตนา
เต็มเปี่ยมที่จะเชิญดาวิดเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น ในทำนองเดียวกันบรรดาคนอิสราเอล
ที่เหลืออยู่ ก็เป็นใจเดียวกันที่จะเชิญดาวิดเป็นกษัตริย์ 39 เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นกับดาวิดสามวัน
กินและดื่ม เพราะว่าพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา 40 ยิ่งกว่านั้นผู้ที่อยู่ใกล้เขาทั้งหลายด้วยคือ
ไกลออกไปถึงอิสสาคาร์ และเศบูลุน และนัฟทาลีได้จัดอาหารบรรทุกลา อูฐ ล่อ และวัว กับ
เสบียงอาหารมากมายเป็นแป้ง ขนมะเดื่อ ฮ่องกงแห้ง หนองุ่น น้ำมัน วัวและแกะ เพราะว่ามี
ความชื่นบานในอิสราเอล

ช่วงเวลาของเหตุการณ์ตอนนี้สอดคล้องกับของ 2 ซามูเอล 5 ประชาชาตินั้นร่วมกัน
กันหนุนหลังดาวิดหลังจากซาอูลเสียชีวิตและอิซโบเซทถูกฆ่า พวกเขาชุมนุมกันนานสามวัน
เพื่อเจิมตั้งดาวิดเป็นกษัตริย์ของประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้น ตระกูลเหล่านั้นที่อยู่ใกล้เฮโบรน
มากกว่าได้นำอาหารปริมาณมากมาเพื่อเฉลิมฉลองให้กษัตริย์องค์ใหม่ของพวกเขา พระเจ้าจึง
ทรงยกชูดาวิดให้เป็นผู้ปกครองเหนือประชาชนของพระองค์

*ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 13: บทถัดไปนี้นำเสนอกิจการแรกๆบางอย่างของดาวิดใน
ฐานะกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้น เพราะความรักของเขามีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาจึง
แสวงหาที่จะถวายเกียรติพระองค์โดยการนำหีบพันธสัญญามายังเยรูซาเล็ม ซึ่งถูกยึดไปโดยคน
ฟีลิสเตียก่อนหน้านั้นและพระเจ้าทรงบังคับให้พวกเขาปล่อยไป ตั้งแต่นั้นมาก็อยู่ที่ศิรียาทเยอา
ริม ซึ่งเป็นหมู่บ้านหนึ่งบนพรมแดนของยูดาห์และเบนยามิน*

1 พศด 13:1-4 ดาวิดได้ทรงหารี้อภัยกับนายทหารและนายร้อย กับหัวหน้าทุกคน
2 และดาวิดตรัสกับชุมนุมชนอิสราเอลทั้งปวงว่า "ถ้าท่านทั้งหลายเห็นด้วย และถ้าเป็นน้ำ
พระทัยของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ก็ให้เราทั้งหลายส่งคนไปหาพี่น้องของเรา ผู้ที่เหลื่ออยู่
ในแผ่นดินอิสราเอลทั้งสิ้น ให้ไปยังปุโรหิตและคนเลวีด้วย ผู้ซึ่งอยู่ในหัวเมืองและทุ่งหญ้าของ
เขา เพื่อให้เขาทั้งหลายมาหาพวกเราพร้อมกัน 3 และให้เราทั้งหลายนำหีบแห่งพระเจ้าของเรา
มายังเราอีก เพราะเราทั้งหลายมิได้ไต่ถามถึงในสมัยของซาอูล" 4 ชุมชนชนทั้งสิ้นนั้นก็พากัน
กล่าวว่าพวกเขาจะกระทำตาม เพราะสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของประชาชนทั้งสิ้น

เหตุการณ์เหล่านี้ของบทนี้สอดคล้องกับบันทึกของ 2 ซามูเอล 6 นำเส้าที่ดาวิดปล่อยให้
หีบนั้นถูกขนมาด้วยวิธีที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์ คำสั่งที่ชัดเจนของพระเจ้าในหนังสือกันดารวิถีก็
คือว่า คนเลวีเท่านั้นจะต้องขนหีบนั้นและใช้ไม้คานหามบนบ่าของพวกเขา เมื่อยิวคนหนึ่งนาม
ว่าอุสซาคห์ “เหยียดมือออกจับหีบของพระเจ้า” เมื่อมันเกือบจะตก พระเจ้าก็ทรงประหารเขาเสีย
หีบพันธสัญญานั้นเป็นรูปแบบหนึ่งที่ต้องได้แห่งความบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระเจ้าทรงประ

हारुसซหำเพราะว่ำเขำซึ่เป็นคณบำนคณหนึ่งได้เขำไค้การสดีตออยู่อันบรสุทซึ่บนโลกของพระเจ้ำ แม้พระเจ้ำทรงเปี่ยมด้ว้ความเมตตา ความบรสุทซึ่ของพระองค์ก็เค็ดขาดพร้อมกั้ผลที่ตามมำต้งๆซึ่ถึงต่ายได้ ต้องขอชมควำดที่เขำปรำรณำจะทำลั่หนึ่งที่ดี อย่งไรก็ตาม เขำก็ทำม้นผิควีธี

1 พศด 13:5-8 เพราะฉะนั้นควำดจึงประชุมอิสรำเอลต้งถิ่น ต้งแต่ซีฮอร์แห่งอียิปต์ ถึงทงเขำเมืองฮำมัท เพื่อจะเชิญหีบแห่งพระเจ้ำจากคัรียาทยเออรำม 6 ควำดกั้บอิสรำเอลต้งปวงซึ่นไปย้งบอำลำน ค็ือคัรียาทยเออรำมซึ่เป็นของยูดำน เพื่อจกที่นั่นจะได้เชิญหีบของพระเจ้ำค็ือพระเยโฮวำน ผู้ประทั้ระหว่างพวคเรือบ อันเป็นหีบที่เรียกกันตามพระนำน 7 และเขำต้งหลำยกั้บรทุกหีบของพระเจ้ำไปในเกวียนเล่มใหม่จกเรือนของอำบินำด้บ และอูสซหำกั้บอำฮีโยเป็นคณซั้บเกวียน 8 และควำดกั้บอิสรำเอลต้งปวงก็รำเริงกันอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้ำด้ว้เต็มกำล้งของเขำต้งหลำย ด้ว้เพลง พิณเขำคู้ พิณใหญ่ รำมะนนำ ฉำบ และแตร

ในกำรเตรียมพร้อมที่จะย่ำยหีบของพระเจ้ำมำย้งเยรูซำเล็ม ควำดก็ประชุมนุ้มประชำขำดินั้นต้งหมด: ต้งแต่พรมแดนของอียิปต์บนฝั้งตะวันตกเฉียงใต้ไปจนถึงพรมแดนของซีเรียซึ่อยู่ทงทิศตะวันออกเฉียงเหนือ พร้อมกั้กับความโออ่ำและพิธิการใหญ่โต ควำดให้ว่งหีบนั้นบนเกวียนว้วเล่มใหม่ (ซึ่ถูกตคแต่งอย่งเหมาะสมอย่งไม่ต้องสงสั้ย) ขบวนพำหเรดนี้จึงเริ่มด้นแ่หมำจกเรือนของอำบินำด้บแห่งคัรียาทยเออรำม (นั่นค็ือ หมู่บำนแห่งปำ) ไปย้งเยรูซำเล็ม ยิวสองคณนำนว่ำอูสซหำและอำฮีโยซั้บเกวียนนั้น (แน่อนอนว่ำเดินเฉียงซั้งเกวียนนั้นขณะทีพวคเขำกระด้นว้วต้งสองนั้นให้เดินไป) ควำดให้มีวงคณตรีมำร์ชในขบวนแ่นั้นด้ว้ซึ่เล่น “ต่อพระพักตร์พระเจ้ำด้ว้เต็มกำล้งของเขำต้งหลำย” ขบวนแ่นี้คงเป็นภำพทีน่าชมจริง ๆ มีอยู่เพียงเรืองเดียวทีผิควำดควำดกำล้งทำลั่ที่ตรงซั้มกับกำล้งทีเจำะจงเหลำน้ันของพระคัมภีร์

1 พศด 13:9-12 และเมื่อเขำต้งหลำยมำถึงถำนนวดข่ำวของคิโดน อูสซหำก็เหยียดมือออกกุมหีบไว้เพราะว้วสะดุด 10 และพระพิโรธของพระเยโฮวำนได้พล่งซึ่นต่ออูสซหำและพระองค์ทรงประหำรเขำ เพราะเขำเหยียดมือออกย้งหีบนั้น และเขำก็สิ้นชีวิตต่อพระพักตร์

พระเจ้า 11 และดาวิดก็ไม่ทรงพอพระทัย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงทลายออกมาเหนืออูสซาคห์ จึงเรียกที่ตรงนั้นว่า เปเรศอูสซาคห์ จนถึงทุกวันนี้ 12 และดาวิดทรงเกรงกลัวพระเจ้าในวันนั้น และพระองค์ตรัสว่า "เราจะนำหีบของพระเจ้าไปบ้านไปเมืองอย่างไรได้"

ขณะที่ขบวนแห่นั้นเดินทางผ่านไปเรื่อยๆ วัวตัวหนึ่งก็สะดุดข้างลานนวดข้าวของกิโดน อูสซาคห์จึงเอื้อมไปกุมหีบนั้นด้วยมือเปล่าของเขาเกรงว่ามันจะตกจากเกวียนนั้น ที่นั่น ณ จุดนั่นเอง พระเจ้าทรงประหารอูสซาคห์ สถานที่แห่งนั้นจึงถูกเรียกว่า เปเรศอูสซาคห์ (การทลายของอูสซาคห์) กระทั่งจนถึงเวลาที่หนังสือพงศาวดารถูกเขียนขึ้น คำที่แปลเป็น กั้ว (ยาร) แปลได้ด้วยว่า 'เกรงกลัว' นั้นน่าจะใช่ความหมายตรงนี้ ดาวิดจงงว่าควรขนหีบนั้นมายังเยรูซาเล็มอย่างไรดี เห็นได้ชัดว่าเขาสนิมเขระอะในความจำของเขาเกี่ยวกับรายละเอียดของการขนย้ายหีบนั้นดังที่ถูกรพรรณไว้ในพระราชบัญญัติ

1 พศด 13:13-14 ดาวิดจึงมิได้ทรงย้ายหีบไปไว้ในนครของดาวิด แต่ทรงนำหีบแะไปไว้ที่บ้านโอบาดเอโดมคนกัท 14 และหีบของพระเจ้าได้ค้างอยู่กับครวเรือนของโอบาดเอโดมที่เรือนของเขาสามเดือน และพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพรแก่ครวเรือนของโอบาดเอโดมกับทั้งสิ้นซึ่งเขามีอยู่

เห็นได้ชัดว่าหีบนั้นถูกขนย้ายอย่างเหมาะสมเข้าไปในเรือนของผู้หนึ่งนามว่าโอบาดเอโดมซึ่งเห็นได้ชัดว่าอยู่ใกล้เคียง แม้มิได้ถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้ โอบาดเอโดมก็เป็นเลวีคนหนึ่ง เพราะว่าต่อมาเขาถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้เฝ้าประตูของพระวิหารที่เยรูซาเล็ม เขาถูกเรียกว่าคนกัท เพราะว่าเขาอาศัยอยู่ในเมืองกัทชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือไม่กี่เพราะเขาเป็นคนกัทริมโมน ซึ่งเป็นนครหนึ่งของคนเลวี ดู โยชูวา 21:24

หีบนั้นอยู่ในเรือนของเขาสามเดือน อย่างไรก็ตาม ใดที่หีบนั้นอยู่ในเรือนของโอบาดเอโดม พระเจ้าก็ทรงอวยพรชายผู้นี้และครอบครัวของเขาอย่างเห็นได้ชัด เห็นได้ชัดว่าการอวยพรของพระเจ้านำมาซึ่งความมั่งคั่งเพราะมันเริ่มเป็นที่ทราบแก่ผู้อื่นอย่างรวดเร็ว

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 14: บทถัดไปนี้เล่าเรื่องการสถาปนาเต็มทีของการครองราชย์ของดาวิด กษัตริย์เพื่อนบ้านของเขาซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ นั่นคือ ฮีราม กษัตริย์เมืองไทรโอะ ให้เกียรติดาวิด โดยจัดหาวัสดุและช่างฝีมือให้แก่เขาเพื่อสร้างวังหลังหนึ่งให้ดาวิด

1 พศด 14:1-2 ฮีรามกษัตริย์เมืองไทรโอะได้ทรงส่งผู้สื่อสารมาเฝ้าดาวิด และทรงส่งไม้สนสีดาร์ ทั้งช่างก่อและช่างไม้เพื่อจะสร้างวังถวายพระองค์ 2 และดาวิดทรงทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนาพระองค์เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล เพราะพระราชอาณาจักรของพระองค์ก็เป็นที่ยกย่องอย่างยิ่ง เพื่อเห็นแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์

เห็นได้ชัดว่าดาวิดได้สร้างสัมพันธภาพที่เป็นมิตรกับฮีราม กษัตริย์เมืองไทรโอะซึ่งอยู่ทางทิศเหนือไปก่อนหน้านั้นแล้ว ฮีรามส่งไม้สนสีดาร์ พร้อมกับช่างก่อและช่างไม้มาเพื่อช่วยดาวิดสร้างวังหลังหนึ่งที่เยรูซาเล็ม ขณะเดียวกัน ดาวิดก็ตระหนักว่าพระเจ้าได้ทรงสถาปนาเขาเป็นกษัตริย์เหนือประชาชาติอิสราเอลทั้งสิ้นแล้ว

การอวยพรของพระเจ้าปรากฏชัดเจน การขึ้นเรืองอำนาจของเขาเห็นได้ชัดว่าเป็นมาโดยความช่วยเหลือแบบจัดเตรียมของพระเจ้า ดาวิดได้แรงสนับสนุนทางการเมืองแบบรวมเป็นหนึ่งจากประชาชาติของเขาและราชอาณาจักรนั้นก็กำลังเจริญขึ้น ดาวิดจึงคู่ออกว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับเขา

1 พศด 14:3-7 และดาวิดทรงรับมเหสีเพิ่มขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และดาวิดทรงให้กำเนิดโอรสและธิดาอีก 4 ต่อไปนี้เป็นชื่อราชบุตรซึ่งพระองค์ทรงมีในเยรูซาเล็มคือ ชัมมูอา โขบับ นาธัน ชาโลมอน 5 อิบฮาร์ เอลิชูวา เอลเปเลท 6 โนกาห์ เนเฟก ยาเฟีย 7 เอลิชามา เบเอลยาดา เอลีเฟเลท

ขณะที่รัชกาลของดาวิดเจริญขึ้น เขาก็หาภรรยาเพิ่มให้แก่ตัวเอง การมีภรรยาหลายคนเป็นสิ่งที่ยอมให้กระทำได้ในสมัยพระคัมภีร์เดิม แต่มันไม่เคยเป็นน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า นอกจากนี้ ดาวิดยังเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นในลูกๆของเขาในหลายปีต่อมาด้วย ผลบางประการนั้นเป็นผลลัพธ์โดยตรงของการจัดการเรื่องภายในครอบครัวของเขา ที่ถูกให้รายชื่อไว้

ตรงนี้คือ บุตรสิบสามคนที่ถูกคลอดให้แก่ดาวิดที่เยรูซาเล็ม ดู 1 พงศาวดาร 3:9 และ 2 ซามูเอล 5:14-16 เช่นกัน ในรายชื่ออันหลัง ชื่อของเอลีเฟเลทและ โนกาห์ไม่ปรากฏและเบเอลยาาคู เหมือนว่าเป็นคนเดียวกันกับเอลียาคา

1 พศต 14:8-9 เมื่อคนฟิลิเตียได้ยินว่าดาวิดทรงรับการเจิมเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งปวงแล้ว คนฟิลิเตียทั้งปวงก็ขึ้นไปแสวงหาดาวิด ดาวิดทรงได้ยินเรื่องนั้นก็เสด็จออกไปสู้รบกับเขาทั้งหลาย 9 ฝ่ายคนฟิลิเตียได้มาปล้นในหุบเขาเรฟาอิม เหตุการณ์ที่ถูกบันทึกไว้ตรงนี้สอดคล้องกับของ 2 ซามูเอล 5:17 ชาวแพร์ไปถึงฟิลิเตียว่าดาวิดกลายเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลทั้งสิ้นแล้ว ในการตอบโต้กลับ ประชาชาติฟิลิเตียจึงตั้งใจว่าจะทดสอบความกล้าหาญของดาวิดและรุกรานอิสราเอล โดยมีเจตนาก่อสงคราม หุบเขาเรฟาอิมเปิดออกสู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้โดยห่างไปเพียงประมาณห้าไมล์จากเยรูซาเล็ม พวกเขาตั้งค่ายอยู่ที่นั่น ดาวิดจึงนำกองทัพของตนออกไปประจันหน้าพวกเขา

1 พศต 14:10-12 และดาวิดก็ทรงทูลถามพระเจ้าว่า "ควรที่ข้าพระองค์จะขึ้นไปต่อสู้ฟิลิเตียหรือ พระองค์จะทรงมอบเขาไว้ในมือของข้าพระองค์หรือ" และพระเยโฮวาห์ตรัสตอบพระองค์ว่า "ขึ้นไปเถอะ และเราจะมอบเขาไว้ในมือเจ้า" 11 และพระองค์เสด็จไปยังบาอัลเปราซิม และดาวิดทรงชนะเขาทั้งหลายที่นั่น และดาวิดตรัสว่า "พระเจ้าทรงทะลวงข้าศึกของข้าพเจ้าเหมือนดังกระแสน้ำที่ฟุ้งใส" เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกที่นั่นว่า บาอัลเปราซิม 12 เขาทั้งหลายก็ทิ้งรูปเคารพของเขาเสียที่นั่น และดาวิดก็ทรงมีพระบัญชา และรูปเคารพเหล่านั้นก็ถูกเผาด้วยไฟเสียหมด

ในโมฆยามวิภวติเมื่อคำตอบนั้นดูเหมือนชัดเจน ดาวิดแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าในเรื่องนั้นเป็นอย่างแรก เขาอาจใช้ธูริมและทุมมิมซึ่งมีให้สำหรับผู้นำของอิสราเอล ในการใช้คำของพระคัมภีร์ใหม่ เราก็จะกล่าวว่าเขาอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนั้น พูดย่างๆคือ เขาถามพระเจ้าว่าเขาควรทำอะไรดี เห็นได้ชัดว่าดาวิดไม่พึ่งพาความเข้าใจของตนเอง แม้อูเหมือนเห็นได้ชัดว่าเขาควรต่อสู้กับพวกผู้รุกราน ก่อนที่เขาเคลื่อนไหวกองทหาร เขาก็แสวงหาคำปรึกษาของพระเจ้า

ก่อนเป็นอันดับแรก พระเจ้าตรัสชัดเจนให้เขาเดินหน้าต่อ โดยทรงสัญญาเรื่องชัยชนะ สถานที่แห่งนั้น นั่นคือ บาอัลเปราซิม ห่างออกไปเพียงสองไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเยรูซาเล็ม เห็นได้ชัดว่าคนฟิลิเตียได้รุกรานลึกเข้ามาในอิสราเอลแล้ว คำว่า *บาอัลเปราซิม* มีความหมายตรงตัวว่า 'เจ้าแห่งการทะเลว' หรือ 'เจ้าแห่งการทลาย' นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้ดาวิดตีฝ่าแนวของคนฟิลิเตียออกมาเหมือนน้ำท่วมใหญ่ คนฟิลิเตียถูกตีแตกจนถึงขนาดที่ว่าพวกเขาทิ้งรูปเคารพต่างๆของตนไว้ข้างหลัง ดาวิดสั่งคนของเขาให้เผารูปเคารพเหล่านี้เสียตรงนั้นเลย

1 พศด 14:13-16 และคนฟิลิเตียยังมาปล้นในหุบเขานั้นอีก 14 และเมื่อดาวิดทูลถามพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าตรัสตอบพระองค์ว่า "เจ้าอย่าขึ้นไปตามเขา จงอ้อมไปและโจมตีเขาที่ตรงข้ามกับหมุดันหม่อน 15 และเมื่อเจ้าได้ยินเสียงกระบวนทัพอยู่ที่ยอดหมุดันหม่อนแล้ว จงออกไปทำศึก เพราะว่าพระเจ้าได้เสด็จออกไปข้างหน้าเพื่อโจมตีกองทัพของคนฟิลิเตีย" 16 และดาวิดทรงกระทำตามที่พระเจ้าบัญชาแก่พระองค์ และเขาทั้งหลายโจมตีกองทัพคนฟิลิเตียตั้งแต่เมืองกิเบโอนถึงเมืองเกเซอร์

เราอาจคิดว่าคนฟิลิเตียน่าจะเข็ดหลาบแล้ว แต่หลังจากนั้นไม่นาน พวกเขาก็รุกรานอิสราเอลอีกครั้ง โดยกลับมายังหุบเขาเรฟาอิมซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเยรูซาเล็ม อาจเป็นได้ว่าพวกเขาคิดว่าตัวเองมีกลยุทธ์ที่ดีกว่าเดิม โจเซฟสันก็คิดว่าพวกเขากลับมาพร้อมกับกองทัพหนึ่งซึ่งใหญ่โตกว่าครั้งก่อนสามเท่า ไม่ว่ากรณีใด พวกเขาก็คิดว่าคราวนี้ตนจะมีชัยเหนือดาวิด ดาวิดแสวงหาการทรงนำของพระเจ้าสำหรับวิกฤติครั้งนี้เหมือนเดิม

คราวนี้พระเจ้าทรงให้คำสั่งแก่ดาวิดต่างไปจากเดิม การตอบสนองตามธรรมชาติแบบมนุษย์คือ การออกไปและเอาชนะคนเหล่านั้นเหมือนครั้งก่อน อย่างไรก็ตาม ดาวิดมีสติปัญญาแบบพระเจ้าที่จะแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าอีกครั้ง อาจเป็นได้ว่าเขารู้สึกได้ว่าคนฟิลิเตียมีอะไรใหม่ๆซ่อนอยู่ใต้แขนเสื้อ หรืออาจเป็นได้ว่าเขาได้รับรายงานข่าวกรองซึ่งบ่งบอกว่าพวกเขากลับมาพร้อมกับกำลังทหารมหาศาล ไม่ว่ากรณีใด พระเจ้าก็ทรงสั่งเขาให้อ้อมไปข้างหลัง

พวกเขายังหมุดต้นหม่อน ในกลยุทธ์ทางทหารแสนคลาสสิก ดาวิดโอบรอบกำลังทหารของคนฟิลิ
สเทีย ในการช่มอยู่หลังหมุดต้นหม่อน ดาวิดจะต้องรอฟังเสียงลมพัดผ่านยอดต้นหม่อนเหล่านั้น
พระเจ้าทรงสั่งเขาให้โจมตีผ่านหมุดต้นหม่อนและด้านหลังของคนฟิลิสเทียเมื่อได้ยินเสียงลมนั้น

อาจเป็นไปได้ว่าคนฟิลิสเทียเริ่มอดทนไม่ไหวในการรอคอยให้ดาวิดออกมาทำศึกและเริ่ม
เคลื่อนไหวต่อสู้ยูธูชาเต็ม เพราะพวกเขาไม่คิดมาก่อนว่าจะถูกโจมตีจากด้านหลัง พระเจ้าทรง
สั่งดาวิดให้ทำเช่นนั้นเมื่อพวกเขาคาดคิดถึงเรื่องนั้นน้อยสุด ดังนั้น “ดาวิดทรงกระทำตามที่
พระเจ้าบัญชาแก่พระองค์” และฆ่าฟันคนฟิลิสเทียตั้งแต่เกบาไปจนถึงเกเซอร์ คนฟิลิสเทียหนีไป
ทางทิศเหนือ จากนั้นก็ไปทางทิศตะวันตกโดยดาวิดไล่ตามผ่านเข้าไปในเกบา (กิเบอาห์) ตลอดทาง
จนไปถึงเกเซอร์ อันหลังนี้เป็นจุดเริ่มต้นของพื้นที่ชายฝั่งซึ่งคนฟิลิสเทียมาจากที่นั่น

ในข้อ 10 และ 14 เราอ่านว่า “ดาวิดทูลถามพระเจ้า” เมื่อดาวิดมาถึงการตัดสินใจครั้ง
สำคัญในชีวิตของเขา เขาก็แสวงหาคำปรึกษาและการทรงนำของพระเจ้า สิ่งที่น่าทึ่งที่ชัดเจนก็คือ
คือว่าดาวิดเป็นชายคนหนึ่งที่ดีำเนินชีวิตโดยความเชื่อ แสวงหาน้ำพระทัยและการทรงนำของ
พระเจ้าในการตัดสินใจวันต่อวันของชีวิต ดู เพลงสดุดี 32:8 และสุภาษิต 3:5-6 ในข้อ 16 เราอ่าน
ว่า “ดาวิดทรงกระทำตามที่พระเจ้าบัญชาแก่พระองค์” ความเข้าใจลึกซึ้งซึ่งอีกเรื่องในชีวิตของดา
วิดก็คือว่าเขาเชื่อฟังน้ำพระทัยและการทรงนำของพระเจ้า นั่นทำให้เขาอยู่ในจุดศูนย์กลางแห่ง
การอวยพรของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

1 พศด 14:17 **กิตติศัพท์ของดาวิดก็ลือไปสู่วรรดาประเทศทั้งหลาย และพระเย**
โฮวาห์ทรงให้ประชาชาติทั้งปวงครั่นคร้ามดาวิด ชื่อเสียงของดาวิดจึงจรจรายไปทั่วโลกใน
สมัยนั้น เพราะว่าดาวิดอยู่ในใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงทำให้บรรดา
ประชาชาติเพื่อนบ้านที่อาจชอบทำสงครามเกรงกลัวดาวิดและอำนาจของเขา สันติภาพจึงมีชัย
สำหรับอิสราเอล

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 15: บทถัดไปนี้เล่าย้อนการที่ดาวิดนำหีบนั้นมายังเยรูซาเล็ม
อย่างถูกวิธีในที่สุด เขาเกณฑ์คนเลวีให้มาทำงานปรนนิบัติต่างๆตามที่กำหนดไว้ในพระราช
บัญญัติของโมเสส

1 พศด 15:1-3 ดาวิดทรงสร้างพระราชวังของพระองค์หลายหลังในนครดาวิด
และพระองค์ทรงเตรียมที่ไว้สำหรับหีบของพระเจ้าและทรงตั้งเต็นท์ไว้ให้ 2 แล้วดาวิดตรัสว่า
"นอกจากคนเลวีแล้วไม่ควรที่คนอื่นจะหามหีบของพระเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเลือกเขา
ให้หามหีบของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์เป็นนิตย์" 3 และดาวิดทรงประชุมอิสราเอลทั้ง
สิ้นที่เยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบของพระเยโฮวาห์มาสู่ที่ของหีบนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงเตรียมไว้ให้

เห็นได้ชัดว่าผ่านไปหลายปีนับตั้งแต่ความพยายามครั้งแรกนั้นที่จะนำหีบพันธสัญญา
มายังเยรูซาเล็ม ดาวิดในระหว่างนั้นได้สร้างพระราชวังหลายหลังที่เยรูซาเล็มสำหรับครอบครัว
ที่ขยายใหญ่ขึ้นของเขา ดาวิดยังถูกเตือนความจำจากพระราชบัญญัติด้วยว่าเฉพาะคนเลวีเท่านั้น
จะต้องหามหีบนั้นด้วยไม้คานหามบนบ่าของพวกเขา ดู กัณฑ์การวิถึ 4:5, 15; 7:9 และ 10:17 ดาวิด
จึงจัดขบวนแห่รื่นเริงอีกขบวนเพื่อนำหีบนั้นมายังนครหลวงของเขา โดยคราวนี้ทำอย่างถูกวิธี
ขณะเดียวกัน เขาได้จัดเตรียมที่พิเศษ (เต็นท์) ไว้สำหรับมัน

1 พศด 15:4-10 และดาวิดทรงรวบรวมลูกหลานของอาโรนและคนเลวี 5 คือจาก
ลูกหลานของโคฮาท ได้อูรีเอลเป็นหัวหน้า พร้อมกับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยยี่สิบคน 6 จากลูก
หลานของเมราลี ได้อาสาياهوเป็นหัวหน้า พร้อมกับพี่น้องของเขาสองร้อยยี่สิบคน 7 จากลูก
หลานของเกอร์โซม ได้อิเอลเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยสามสิบคน 8 จากลูกหลาน
ของเอลีซาฟาน ได้เซไมอาห์เป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาสองร้อยคน 9 จากลูกหลานของเฮโบ
รน ได้เอลีเอลเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาแปดสิบคน 10 จากลูกหลานของอูสซีเอล ได้อัมมีนา
ดับเป็นหัวหน้า กับพี่น้องของเขาหนึ่งร้อยสิบสองคน

ดาวิดจึงประชุมพวกปุโรหิตและคนเลวีผู้นำของแผ่นดินนั้น จากคนเลวีสามพวก คนโค
ฮาทส่งคนมา 120 คน; คนเมราลีส่งคนมา 220 คน และคนเกอร์โซมส่งคนมา 130 คน เอลีซาฟาน

เป็นหลานชายคนหนึ่งของโคซาทซึ่งกลุ่มของเขาส่งคนเลวีมา 200 คน เฮโบรนก็สืบเชื้อสายมาจากโคซาทและกลุ่มของเขาส่งคนเลวีมา 80 คน อูซซีเอลเป็นทายาทอีกคนของโคซาทและกลุ่มของเขาส่งคนเลวีมา 112 คน ดังนั้นคนเลวีทั้งสิ้น 862 คนถูกส่งมาเพื่อช่วยเหลือในการขนย้ายหีบนั้น

1 พศด 15:11-13 แล้วดาวิดทรงเรียกศาโคคและอาบียาซาร์ปุโรหิต และคนเลวีคือ อูรีเอล อาสาซาร์ โยเอล เซไมอาห์ เอลีเอล และอัมมีนาดับ 12 และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "เจ้าทั้งหลายเป็นประมุขของบรรพบุรุษของคนเลวี จงชำระตัวของเจ้าเสีย ทั้งเจ้าและพี่น้องของเจ้า เพื่อเจ้าจะนำหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลขึ้นมายังสถานที่ซึ่งเราได้จัดเตรียมไว้ให้" **13** เพราะเจ้ามิได้ไปห้ามเสียแต่ครั้งแรก พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงทรงทลายออกมาเหนือเรา เพราะเรามีได้แสวงหาตามระเบียบอันสมควร"

ศาโคคและอาบียาซาร์เป็นตัวแทนของสองวงศ์วานนั้นของบุตรสองคนนั้นของอาโรน – เอลอาซาร์และอิธามาร์ อูรีเอล อาสาซาร์ โยเอล เซไมอาห์ เอลีเอล และอัมมีนาดับเป็นคนเลวีชั้นหัวหน้า ดาวิดจึงสั่งพวกเขาให้ชำระตัวให้สะอาดในทางพิธี – จงชำระตัวของเจ้าเสีย ดาวิดมุ่งมั่นที่จะนำหีบนั้นมายังเยรูซาเล็มอย่างเหมาะสมคราวนี้ เขาเข็ดแล้วในการทำมันด้วยวิธีของมนุษย์ในครั้งแรกนั้น คราวนี้เขาจะทำมันตามวิธีของพระเจ้า พวกเขามิได้ทำมัน “ตามระเบียบอันสมควร” ในครั้งแรกนั้น น่าสนใจที่คำที่แปลเป็น ระเบียบอันสมควร (มิชพัท) ปกติแล้วถูกแปลเป็น ‘การพิพากษา’ มันมีความหมายด้วยว่า ‘ถูกต้อง’ จริงๆแล้วดาวิดสารภาพว่าเขามิได้ทำมันอย่างถูกต้องในครั้งแรกนั้น

1 พศด 15:14-15 แล้วปุโรหิตและคนเลวีจึงได้ชำระตัวของเขาเพื่อจะเชิญหีบของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลขึ้นมา **15** และคนเลวีได้ห้ามหีบของพระเจ้าบนบ่าด้วยคานหาม ดังที่โมเสสได้บัญชาเขาไว้ตามพระวอนนะของพระเยโฮวาห์ ดังนั้นพวกปุโรหิตและคนเลวีจึงทำการจัดเตรียมต่างๆที่จำเป็นเพื่อที่พวกเขาจะสะอาดในทางพิธี (นั่นคือ ถูกชำระให้บริสุทธิ์) สำหรับภารกิจตรงหน้า พวกเขาจึงขนย้ายหีบพันธสัญญาอย่างเหมาะสมบนบ่าของพวกเขา

เขา “ด้วยคานหาม ดังที่โมเสสได้บัญชาเขาไว้ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์” ดู อพยพ 25:14
และกัณฑ์คาราวี 7:9

1 พศด 15:16-24 ดาวิดได้ทรงบัญชาแก่บรรดาหัวหน้าของคนเลวีให้แต่งตั้งพี่น้อง
ของเขาให้เป็นนักร้องเล่นเครื่องดนตรี มีพิณใหญ่ พิณเขาคู่ และฉาบ เพื่อทำเสียงดังด้วยความ
ชื่นบาน 17 คนเลวีจึงแต่งตั้งเสมานบุตรชายโยเอล และพี่น้องของเขา คือ อาสาฟบุตรชายเบเรคิ
ยาห์ และจากลูกหลานเมราริพี่น้องของเขา คือ เอชานบุตรชายคูชายาห์ 18 และพร้อมกับเขาได้
แต่งตั้งพี่น้องของเขาในอันดับสองคือ เศคาริยาห์ เบน ยาอาชีเอล เซมิราโมท เยอีเอล อุนนี เอลี
อับ เบไนยาห์ มาอาเสอาห์ มัททีธิยาห์ เอลีฟัด และมิกเนยาห์ และโอบเดโอดม กับเยอีเอล เป็นคน
เฝ้าประตู 19 นักร้องคือ เสมาน อาสาฟ เอชาน เป็นคนตีฉาบทองสัมฤทธิ์ 20 เศคาริยาห์ อาชีเอล
เซมิราโมท เยอีเอล อุนนี เอลีอับ มาอาเสยาห์ และเบไนยาห์ เล่นพิณใหญ่ตามสำเนียงอาลาโมท
21 แต่มัททีธิยาห์ เอลีฟัด มิกเนยาห์ โอบเดโอดม เยอีเอล และอาซาซิยาห์ เป็นผู้นำด้วยพิณเขาคู่
ตามสำเนียงเซมินิท 22 เคนานิยาห์หัวหน้าของคนเลวีในเรื่องเพลงเป็นผู้อำนวยการเพลง เพราะ
เขาเข้าใจดี 23 เบเรคิยาห์และเอลคานาห์ เป็นนายประตูเฝ้าหีบ 24 เซบานิยาห์ เยโฮซาฟัท เนซัน
เอล อามาธัย เศคาริยาห์ เบไนยาห์ และเอลิเยเซอร์ปุโรหิตได้เป่าแตรหน้าหีบของพระเจ้า โอบเด
โอดม และเยฮิยาห์เป็นนายประตูเฝ้าหีบด้วย

ขณะเดียวกัน ดาวิดได้สั่งให้พวกนักดนตรีคนเลวีเตรียมพร้อมที่จะเล่นและร้องเพลงอย่าง
ชื่นบานขณะที่หีบนั้นถูกขนย้าย จริงๆแล้วดาวิดจัดเตรียมคณะวงดนตรีดุริยางค์พร้อมกับคณะ
นักร้องประสานเสียงเดินแถวไปพร้อมกับขบวนแห่งของหีบนั้นและทำเสียงชื่นบานถวายแด่องค์
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของขณะที่พวกเขาขึ้นไปยังเยรูซาเล็ม ในข้อ 16-19 มีการกล่าวถึงเหล่านักดนตรีในพระ
คัมภีร์อีกครั้ง นั่นคือ อาสาฟ เสมาน และเอชาน แต่ละคนเหล่านี้เป็นคนตระกูลเลวีและแต่ละคน
รับผิดชอบในการแต่งเพลงสดุดีบางบท เห็นได้ชัดว่าโอบเดโอดมเป็นเลวีคนหนึ่งเช่นกันเพราะ
ว่าหลังจากนั้นเขากลายเป็นคนเฝ้าประตูที่เดินที่ของหีบนั้น ดังนั้น ด้วยการประ โคมใหญ่โตและ
พิธีรีตอง หีบพันธสัญญาธรรมนั้นถูกส่งมอบไปยังเยรูซาเล็มอย่างเหมาะสม

1 พศด 15:25-28 ดาวิด และบรรดาผู้ใหญ่ของอิสราเอล และผู้บัญชากองพัน จึงได้
ไปนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นจากเรือนของโอบเอดเอโดมด้วยความเปรมปรีดิ์ 26 อยู่
มาเพราะพระเจ้าทรงช่วยคนเลวีผู้ห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็ได้ถวาย
เครื่องบูชาเป็นวัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัว 27 ดาวิดทรงฉลองพระองค์ผ้าป่านเนื้อละเอียด ทั้ง
คนเลวีทั้งปวงผู้ห้ามหีบ และนักร้อง และเคนานิยาห์ผู้อำนวยการเพลงของนักร้อง และดาวิดทรง
เอโฟดผ้าป่าน 28 ดังนั้นแหละคนอิสราเอลทั้งปวงได้นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมา
ด้วยเสียงโห่ร้อง เสียงแตรทองเหลืองขนาดเล็ก เสียงแตร และฉาบ และทำเพลงเสียงดังด้วยพิณ
ใหญ่และพิณเขาคู่

มันคงเป็นขบวนแห่ที่ยิ่งใหญ่จริงๆ! ดาวิด พวกผู้ใหญ่ของประชาชนคนนั้น และเหล่าผู้
บัญชากองพันแห่งกองทัพของเขาเดินตามพวกปุโรหิตและคนเลวี พร้อมกับวงดนตรีและคณะ
นักร้องของคนเลวี นอกจากนี้ พระเจ้าทรงช่วยคนเลวีที่ห้ามหีบนั้นด้วย พระองค์อาจทรงช่วย
พวกเขาต้านร่างกายและเพื่อมิให้มีการทำสิ่งผิดพลาดใดๆอีก ดังนั้นดาวิดจึงถวายเครื่องสัตวบูชา
พิเศษต่างๆตรงนั้นเลย นั่นคือ “วัวผู้เจ็ดตัวและแกะผู้เจ็ดตัว” ดาวิดแต่งกายด้วยผ้าป่านเนื้อ
ละเอียดเช่นเดียวกับคนเลวีและทุกคนที่ร่วมขบวนแห่นั้น ดาวิดยังสวมเอโฟดผ้าป่านทับเสื้อคลุม
ของเขาด้วย อย่างหลังนี้คือเสื้อคลุมไหล่ทับเสื้อคลุมของเขา คล้ายเสื้อกั๊ก มันถูกสวมโดยพวก
ปุโรหิต แต่ไม่ใช่ชุดพิเศษของพวกเขาจนคนอื่นใส่ไม่ได้ (ดู 1 ซามูเอล 2:18 และ 22:18) ดังนั้น
พร้อมกับบรรยากาศของขบวนแห่ฉลองชัยชนะ หีบพันธสัญญาถูกนำมายังเยรูซาเล็มพร้อมกับ
ดนตรีใหญ่โต เสียงโห่ร้องและฝูงชนจำนวนมาก

1 พศด 15:29 และต่อมาเมื่อหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มาถึงนครดาวิด
แล้ว มีคาลราษิดาของซาอูลแลดูตามช่องพระแกลเห็นกษัตริย์ดาวิดทรงเต้นรำและทรงรำเริงอยู่
พระนางก็มีใจดูหมิ่นพระองค์ ข้อ 29 กล่าวถึงการที่ดาวิดนำหีบนั้นกลับมายังเยรูซาเล็มด้วยความ
ชื่นบานและเต้นรำ

คำที่แปลเช่นนั้น (ราคัด) มีความหมายว่า กระโดดโลดเต้นด้วยความชื่นบาน มันไม่เกี่ยวข้องกับเลยกับการเดินรำสมัยใหม่ ขณะดาวิด 'เต้น' และเล่นพิณเขาคู่โดยสวมเอโฟด มีกาลกรรยาของเขาก็รู้สึกขะเขวขะและดูหมิ่นเขา ความคิดตรงนี้อาจเป็นไปได้ว่ามีคาลคิดว่าดาวิดได้ลดตัวลงในฐานะกษัตริย์โดยกระโดดโลดเต้นด้วยความชื่นบานขณะสวมสิ่งที่นางมองว่าเป็นเครื่องแต่งกาย (นั่นคือ เอโฟด) ที่ต่ำกว่าศักดิ์ศรีของเขาในฐานะกษัตริย์ ความเย่อหยิ่งแห่งชีวิตปรากฏชัดเจนในใจของนางและจะกลายเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในชีวิตคู่ของพวกเขา

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 16: บทถัดไปนี้นำเสนอการเฉลิมฉลองและงานเลี้ยงรื่นเริงที่ตามมาขณะหีบพันธสัญญาถูกนำมายังเยรูซาเล็มและถูกตั้งในสถานที่ของมันอย่างเหมาะสม พอเหตุการณ์ต่างๆผ่านไป ดาวิดก็แต่งตั้งคนเลวีเพิ่มเติมเพื่อขับร้องและมีงานรับใช้ในเรื่องดนตรีหน้าหีบนั้น อาสาฟผู้อำนวยการคณะนักร้องประจำพระวิหารคนแรกก็ถูกแต่งตั้งอย่างเหมาะสมเช่นกัน

1 พศต 16:1-3 และเขาทั้งหลายได้นำหีบของพระเจ้าเข้ามา วางไว้ภายในเต็นท์ซึ่งดาวิดได้ทรงตั้งไว้ให้ และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเจ้า 2 และเมื่อดาวิดทรงถวายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาเสร็จแล้ว พระองค์ทรงอวยพระพรแก่ประชาชนในพระนามพระเยโฮวาห์ 3 และทรงแจกขนมปังคนละก้อน เนื้อคนละส่วน และขนมองุ่นแห้งคนละอัน แก่บรรดาประชาชนอิสราเอลทั้งชายและหญิง

ดาวิดได้จัดเตรียมเต็นท์พิเศษหลังหนึ่งไว้ในเยรูซาเล็มสำหรับหีบนั้นและมันถูกวางไว้ที่นั่น จากนั้นเขาก็ถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆที่มีกลิ่นหอมจำนวนมากกว่าเดิมเพื่อสรรเสริญและขอบพระคุณ สูดท้ายเขาก็อวยพรประชาชนของเขาในพระนามของพระเจ้า มันเป็นช่วงเวลาแห่งการชื่นบานและการอวยพรยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง ดาวิดจึงจัดการเลี้ยงให้แก่ประชาชนของเขาตอนที่พวกเขากลับไปยังบ้านของตน คำว่า **ขนมองุ่นแห้ง (อาชีซซาทห์)** ถูกเชื่อกันว่าเป็นขนมเล็ก

ถูกกดซึ่งถูกใช้ในการเลี้ยงที่มีการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆ แน่แน่นอนว่ามันทำมาจากองุ่นแห้ง เราไม่ควรคิดว่าดาวิดส่งประชาชนกลับบ้านไปพร้อมกับภาชนะที่ใส่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1 พศด 16:4-6 และพระองค์ทรงตั้งคนเลวบางคนให้เป็นผู้ปรนนิบัติหน้าหีบของพระเยโฮวาห์ ให้ระลึกถึง ถวายโมทนาและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล 5 อาสาฟเป็นหัวหน้า และรองท่านคือเศคาริยาห์ เยอีเอล เชมิราโมท เยอีเอล มิททีธียาห์ เอลียับ เบนินยาห์ โอบตเอโดม และเยอีเอล ผู้ซึ่งจะเล่นพิณใหญ่และพิณเขาคู่ อาสาฟเป็นคนตีฉาบ 6 และเบนินยาห์กับยาฮาซีเอลปุโรหิตจะเป่าแตรเรื่อยไปหน้าหีบพันธสัญญาของพระเจ้า

พอวางหีบนั้นในพลับพลาพิเศษหลังหนึ่งที่ยูซาเล็มแล้ว ดาวิดก็แต่งตั้งคนเลวหลายคนให้เป็นผู้ปรนนิบัติหน้าหีบนั้น งานปรนนิบัติของพวกเขาคือ งานด้านดนตรีเป็นหลัก คำที่แปลเป็น ให้ระลึกถึง (ซาการ์) หมายความว่า “ทำให้เกิดการระลึก” เห็นได้ชัดว่าคนเหล่านี้เขียนคำสรรเสริญต่างๆถวายแด่พระเจ้าไว้ในหนังสือ หากกล่าวโดยใช้คำสมัยใหม่กว่า พวกเขาก็คือ นักแต่งเพลงศักดิ์สิทธิ์ คนอื่นๆเป็นนักดนตรีที่เล่นหรือขับร้องดนตรีนั้น แต่เป้าหมายหลักและจุดประสงค์ของดนตรีนั้นคือ เพื่อ “ถวายโมทนาและสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล” จุดประสงค์ของดนตรีศักดิ์สิทธิ์คือ เพื่อสรรเสริญพระเจ้าเสมอ และไม่ใช่ว่าเพื่อความบันเทิงผู้ฟัง เครื่องดนตรีหลายชนิดจึงถูกหมายเหตุ ซึ่งรวมถึงพิณใหญ่ ซึ่งเป็นเครื่องสายชนิดหนึ่ง พินเขาคู่ซึ่งอธิบายตัวมันเองอยู่แล้ว ฉาบซึ่งเป็นเครื่องเคาะและแตร คำที่แปลเช่นนั้น (ซัทสดซาราห์) ไม่ใช่แตร ‘โซฟาร์’ ที่เป็นแตรเขาสัตว์ แต่เป็น ‘แตร’ ทองเหลือง นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่ามีการเล่นและขับร้องดนตรีศักดิ์สิทธิ์ต่อหน้าหีบของพระเจ้าเรื่อยไป พระองค์ทรงเป็นผู้ฟัง ไม่ใช่หูของมนุษย์

1 พศด 16:7 แล้วในวันนั้นดาวิดทรงกำหนดเป็นครั้งแรกให้มีการร้องเพลงโมทนาถวายแด่พระเยโฮวาห์โดยอาสาฟและพี่น้องของท่าน ในวันที่หีบนั้นถูกวางอย่างเป็นทางการในเต็นท์พิเศษนั้นซึ่งถูกตั้งขึ้นสำหรับมันที่ยูซาเล็ม ดาวิดก็นำเสนอเพลงสดุดีต่อไปนี้

ซึ่งเป็นการโหมทนาขอบพระคุณและการสรรเสริญแก่อาสาฬหวัหน้าคณะนักร้อง เพลงสดุดีต่อไปนี้สอดคล้องอย่างมากกับเพลงสดุดี 105

1 พศต 16:8-12 เพลงสดุดีนี้ขึ้นต้นด้วยรายการคำสั่งหลายประการซึ่งตั้ง

ประชาชนของพระเจ้าให้ขอบพระคุณและสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า "จงโหมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์ จงร้องทูลออกพระนามพระองค์ จงให้บรรดาพระราชกิจของพระองค์แจ้งแก่ชนชาติทั้งหลาย คำสั่งฝ่ายวิญญูณอันลึกซึ่งสามประการปรากฏดังนี้: (1) การขอบพระคุณ, (2) การอธิษฐาน และ (3) การเป็นพยาน ประชาชนของพระเจ้าถูกบัญชาให้ทำสิ่งเหล่านี้ในตอนนั้น คำสั่งนั้นยังมีอยู่จนถึงวันนี้

9 จงร้องเพลงถวายพระองค์ ร้องเพลงสดุดีถวายพระองค์ จงเล่าถึงการมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์ จุดสนใจหลักของคนตรีคริสเตียนปรากฏชัดเจน เราจะต้องร้องเพลงถวายพระองค์ด้วยความบันเทิงหรือแม้แต่พระพรสำหรับมนุษยย์ไม่ถูกสื่อตรงนี้เลย เราไม่เพียงถูกกำชับให้ร้องเพลงถวายพระองค์เท่านั้น แต่เรายังถูกสั่งให้เล่าถึงสิ่งมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำด้วย

10 จงอวดพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้จิตใจของบรรดาผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์เปรมปรีดี นอกจากนี้ เรายังถูกสั่งให้อวดในพระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ด้วย ปัญหาของเราบ่อยครั้งก็คือว่า จุดสนใจหลักของเราเป็นแบบโลกมากเกินไป เมื่อเราหันจุดสนใจหลักของเราไปยังสวรรค์และพระองค์ผู้ประทับอยู่ในที่นั่น ก็มีเหตุยิ่งใหญ่ที่จะชื่นชมยินดี จิตวิทยาแห่งพระวณะของพระเจ้ายกก็เรียบง่ายจริงๆ

เราจึงถูกสั่งว่า **11 จงแสวงหาพระเยโฮวาห์ และพระกำลังของพระองค์ แสวงหาพระพักตร์ของพระองค์เรื่อยไป** ในการแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระพักตร์ของพระองค์ ผู้แสวงหากี่จะได้รับพระกำลัง การแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ในทางปฏิบัติย่อมถูกพบในการอธิษฐานอย่างแนบเนียน เราต้องอธิษฐานมากขึ้นไม่ใช่ลดลง

รายการคำสั่งต่างๆในบทนำนี้ปิดท้ายโดยการบัญชาเราว่า **12 จงระลึกถึงการอัศจรรย์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ การมหัศจรรย์และคำพิพากษาแห่งพระโอษฐ์ของพระองค์** เราต้องเตือนความจำของเราบ่อยๆเกี่ยวกับกิจการอันมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ส่วนใหญ่แล้วนั้นมาจากการเข้าหาพระวณะของพระองค์ นั่นจะช่วยเตือนความจำของเราอยู่เสมอเกี่ยวกับกิจการต่างๆของพระเจ้ามากกว่าสิ่งอื่นใด

1 พศต 16:13-14 เนื้อหาส่วนบทนำของเพลงสดุดีนี้ปิดท้ายโดยหมายความว่าผู้ใดจะต้องแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้น **โอ เชื้อสายของอิสราเอล ผู้รับใช้ของพระองค์ ลูกหลานของยาโคบ ผู้เลือกสรรของพระองค์** แม้ว่าเราในฐานะคริสเตียนต่างชาติไม่ใช่เชื้อสายโดยตรงของอับราฮัม เราก็เป็นเชื้อสายฝ่ายวิญญาณของเขาอย่างแน่นอนในพระคริสต์ เปาโลเขียนไว้ว่า “และถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้ว ท่านก็เป็นเชื้อสายของอับราฮัม คือเป็นผู้รับมรดกตามพระสัญญา” (กาลาเทีย 3:29)

กระนั้น จุดสนใจหลักก็ยังอยู่ที่พระองค์ผู้ที่เราจะต้องสรรเสริญ **14 พระองค์คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา คำพิพากษาของพระองค์อยู่ทั่วไปในแผ่นดินโลก** ความคิดอย่างหลังอาจเป็นไปได้ว่าคำพิพากษาต่างๆของเจ้ามีอยู่ทั่วไปแผ่นดินอิสราเอล (คำฮีบรู *เอเรทซ์* ปกติแล้วถูกแปลเป็น *แผ่นดินโลก* หรือไม่ก็ *แผ่นดิน*) ในสมัยของดาวิด คำตัดสินต่างๆของพระเยโฮวาห์เป็นที่รู้จักอย่างแน่นอนทั่วแผ่นดินอิสราเอล ในยุคพันปี พวกมันจะอยู่ทั่วทั้งโลก อย่างไรก็ตาม ดาวิดอาจหมายถึงสิ่งเหล่านั้นที่ไม่ปรากฏแก่ตาของพระองค์ตั้งแต่การเนรมิตสร้าง – คำพูดนั้นที่ออกไปทั่วโลกซึ่งเป็นการเปิดเผยทั่วไปดังที่พรรณนาไว้ในเพลงสดุดี 19

1 พศต 16:15-17 จงจดจำพันธสัญญาของพระองค์อยู่เป็นนิตย์ คือพระวณะที่พระองค์ทรงบัญชาไว้ตลอดชั่วหนึ่งพันชั่วอายุ พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์เสมอ – ในกรณีนี้คือ พันธสัญญาที่พระองค์ทรงทำไว้กับอับราฮัม นอกจากนี้ พระองค์ไม่เคยลืมพระสัญญาต่างๆของพระองค์ด้วย ในพระราชบัญญัติ 7:9 โมเสสเตือนใจเราว่าพระองค์ “ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุ

คน” ชั่วอายุคนหนึ่งถูกเชื่อกันว่ากินเวลาประมาณสามสิบปี พันชั่วอายุคนจึงเท่ากับ 30,000 ปี
อย่างไรก็ตาม ไม่ต้องสงสัยเลยว่าความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือว่า พระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของ
พระองค์ตลอดไป พันชั่วอายุคนจึงเป็นคำพูดเปรียบเปรยที่หมายถึงชั่ววันจันทร์ พระเจ้าไม่เคยผิด
คำสัญญาต่างๆของพระองค์!

16 คือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม คำปฏิญาณซึ่งทรงกระทำไว้กับ
อิสอัค 17 ซึ่งพระองค์ทรงยืนยันอีกกับยาโคบให้เป็นพระราชบัญญัติ และแก่อิสราเอลให้เป็น
พันธสัญญานิรันดร์ พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงทำไว้กับอับราฮัมถูกหมายเหตุน้อยอย่างเจาะจง (ดู
ปฐมกาล 12:1-3, 17:1-8 และ 22:16-18) พันธสัญญาเดียวกันนั้นถูกยืนยันแก่ทั้งอิสอัคและยา
โคบ (ดู ปฐมกาล 26:3 และ 28:13-14) มันยังเป็นพันธสัญญานิรันดร์เหมือนเดิม แผ่นดินนั้นที่
พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัมยังอยู่ที่นั่นเหมือนเดิม พระเจ้าได้ทรงสัญญามันไว้แก่เชื้อสาย
ของอิสอัคและยาโคบแล้ว – ประชาชาติอิสราเอล

1 พศต 16:18-20 ว่า ‘เราจะให้แผ่นดินคานาอันแก่เจ้า เป็นส่วนมรดกของเจ้าทั้ง
หลาย’ เกรงว่าจะมีคำถามใดๆเกี่ยวกับว่าปาเลสไตน์เป็นของใคร พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพระองค์
ทรงสัญญามันไว้แก่ลูกหลานของยาโคบซึ่งก็คืออิสราเอลในปัจจุบัน พันธสัญญานั้นที่พระเจ้า
ทรงกระทำไว้แก่อับราฮัมอยู่ดีก็กลายเป็นจุดสนใจหลักของเหตุการณ์ต่างๆในปัจจุบัน เพราะ
ว่าการสู้รบกันในตะวันออกกลางยังเป็นเรื่องของผู้ใดมีสิทธิ์ในแผ่นดินนั้น ในอิสราเอลเหมือน
เดิม

พระเจ้าทรงสัญญามันไว้แก่อับราฮัม อิสอัคและยาโคบ **19** เมื่อเจ้าทั้งหลายยังมีคน
จำนวนน้อย จำนวนน้อยจริง ยังเป็นแต่คนอาศัยอยู่ในนั้น 20 พเนจรไปจากประชาชาตินี้ถึง
ประชาชาตินั้น จากราชอาณาจักรนี้ถึงอีกชนชาติหนึ่ง พันธสัญญานั้นไม่เคยถูกเพิกถอนเลย ตรง
กันข้าม มันยังเป็นพันธสัญญานิรันดร์! แม้ประชาชาติอิสราเอลเป็นเพียงชนชาติกลุ่มเล็กๆตอนที่
พระเจ้าทรงกระทำพันธสัญญานั้น พระสัญญานี้ก็ยังมีมั่นคงอยู่เหมือนเดิม

1 พศด 16:21-22 พระองค์มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับเขา พระองค์ทรงขนาน

กษัตริย์หลายองค์ด้วยเห็นแก่เขา 22 ว่า ‘อย่าแตะต้องบรรดาผู้ที่เราเจมิไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้
พยากรณ์ทั้งหลายของเรา’ ดังนั้นดาวิดจึงระลึกถึงการที่พระเจ้า “มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับ
เขา พระองค์ทรงขนานกษัตริย์หลายองค์ด้วยเห็นแก่เขา” เมื่ออับราฮัมและลูกหลานของเขา
ดำเนินในความเชื่อฟังต่อพระเจ้า พระเจ้าก็ทรงปกป้องพวกเขาอย่างอัศจรรย์ พระองค์ทรงคว่ำ
กษัตริย์ต่างๆอย่างฟาโรห์แห่งอียิปต์และอาปีเมเลคแห่งแกราร์ พระเจ้าทรงดูแลประชาชนของ
พระองค์เมื่อพวกเขาดำเนินต่อพระพักตร์พระองค์ในความเชื่อฟังและความเชื่อ

นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเตือนว่า “อย่าแตะต้องบรรดาผู้ที่เราเจมิไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้
พยากรณ์ทั้งหลายของเรา” พระเจ้าทรงเตือนอาปีเมเลคอย่างแน่นอนเกี่ยวกับอับราฮัมในปฐม
กาล 20:6-7 พระองค์ทรงเข้าแทรกแซงเช่นกันเพื่อปกป้องโมเสสและอาโรนเมื่อพวกเขาถูกไล่
ขึ้นต่อสู้พวกเขาในค่ายนั้น ดู กัณดารวิถี 12:7 และ 16:1 พระเจ้าทรงดูแลบรรดาผู้รับใช้ของ
พระองค์เมื่อพวกเขาทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ หลักการนี้ยังมีอยู่เหมือนเดิมจน
ทุกวันนี้

1 พศด 16:23-26 แผ่นดินโลกทั้งสิ้น จงร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ จงประกาศ

ความรอดของพระองค์ทุกๆวัน 24 จงเล่าถึงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ถึง
การมหัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย 25 เพราะพระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่
และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง 26 เพราะ
พระทั้งปวงของชนชาติทั้งหลายเป็นรูปเคารพ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงสั่งประชาชนของพระเจ้าให้ร้องเพลงถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
อีกครั้งที่จุดประสงค์ของดนตรีศักดิ์สิทธิ์ (นั่นคือ แบบคริสเตียน) คือ เพื่อร้องเพลงถวายแด่องค์
พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ฟังและไม่ใช่ตัวเราเอง ดนตรีศักดิ์สิทธิ์มิใช่เพื่อการถวายสง่า
ราศีพระเจ้าและไม่ใช่เพื่อความบันเทิงหรือ ‘นำวิญญาณ’ ผู้อื่น โปรดสังเกตคำกำชับนั้นที่สั่ง
ประชาชนของพระเจ้าว่า (1) “จงประกาศความรอดของพระองค์ทุกๆวัน” หากนั่นเป็นความจริง

สำหรับเหล่าวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิม มันจะเป็นความจริงในวันนี้มากกว่านั้นสักเท่าใด? ประชาชนของพระเจ้ามีหน้าที่ที่จะบอกเล่าแก่ผู้อื่นถึงความรอดอันมหัศจรรย์ของพระเจ้าเสมอ เรายังถูกสั่งด้วยว่า (2) “จงเล่าถึงสง่าราศีของพระองค์ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ”

คำที่แปลเป็น **บรรดาประชาชาติ** (*โกย* หรือ *โกยิม* พหูพจน์) หมายถึง คนต่างชาติ ในความหมายแบบกว้างกว่ามันหมายถึง *คนอธรรม* หรือในคำพูดแบบปัจจุบันก็คือ *ชาวโลก* เราถูกพระเจ้ากำชับมาโดยตลอดให้ประกาศสง่าราศีของพระองค์แก่ชาวโลกที่อยู่รอบตัวเรา มันเป็นส่วนหนึ่งของคำกำชับใหญ่กว่าที่ให้เป็นพยาน กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ อิสราเอลถูกกำชับให้ประกาศ “การมหัศจรรย์ของพระองค์ท่ามกลางบรรดาชนชาติทั้งหลาย” ไม่ว่าจะเป็นการนมิตสร้างหรือการทรงไถ่ พระราชกิจต่างๆของพระองค์ก็มหัศจรรย์

ผู้แต่งเพลงสดุดีท่านนี้จึงนำเสนอเหตุผลอื่นๆที่จะร้องเพลงถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพยานเรื่องพระองค์: (1) “พระเยโฮวาห์นั้นทรงยิ่งใหญ่และสมควรจะสรรเสริญอย่างยิ่ง” (2) “พระองค์ทรงเป็นที่เกรงกลัวเหนือพระทั้งปวง” ในโลกที่เต็มไปด้วยรูปเคารพและพระเทียมเท็จต่างๆในสมัยนั้น แน่แน่นอนว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าพระทั้งปวงและต้องเป็นที่เกรงกลัว พระองค์ได้ทรงสำแดงฤทธิ์เดชอันน่ากลัวของพระองค์ได้อย่างแน่นอนตลอดหลายยุคสมัย (3) พระเล็กน้อยเหล่านั้นของประชาชาติต่างๆเป็นชิ้นไม้ โลหะหรือหินที่ไม่มีชีวิตและไม่มีฤทธิ์เดชใดๆ อยากรู้ก็ตาม พระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงสร้างจักรวาล ซึ่งรวมถึงฟ้าสวรรค์เบื้องบนด้วย!

1 พศด 16:27-30 **เกียรติและความโอ้อ่าตระการมีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ กำลังและความชื่นบานอยู่ในสถานที่ประทับของพระองค์ 28** ตระกูลของชนชาติทั้งหลายเอ๋ย จงถวายแด่พระเยโฮวาห์ จงถวายสง่าราศีและกำลังแด่พระเยโฮวาห์ **29** จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์ จงนำเครื่องบูชาและมาเข้าเฝ้าพระองค์ จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ **30** ชาวโลกทั้งสิ้นเอ๋ย จงตัวสั่นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ **เออ** พิภพถูกสถาปนาแล้ว จะไม่หวั่นไหวเลย

ความคิดเบื้องต้นก็คือว่า สง่าราศีและความโออ่ามีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ พระองค์ทรงเป็นสง่าราศีที่แสดงตัวเป็นบุคคล พระองค์ทรงเป็นแก่นแท้ของความโออ่า นอกจากนี้ “กำลังและความชื่นบานอยู่ในสถานที่ประทับของพระองค์” หน้าพระที่นั่งของพระเจ้าคือ บ่อน้ำพุแห่งพลละกำลังและความชื่นบานทั้งสิ้น พระองค์ทรงเป็นแหล่งที่มาของความชื่นบานและความชื่นบานเป็นลักษณะเฉพาะตัวของบรรยากาศรอบพระที่นั่งของพระองค์ (บริบทในทันทีอาจเป็นความชื่นบาน (นั่นคือ ความดีใจ) ต่อหน้าหีบนั้นตอนที่มันถูกนำมายังเยรูซาเล็ม อย่างไรก็ตาม หีบนั้นเป็นเพียงโลกจิวของสง่าราศีแห่งสวรรค์เบื้องบน)

ดังนั้น ดาวิดจึงตั้งประชาชนของเขาว่า (1) “จงถวายสง่าราศีซึ่งควรแก่พระนามของพระองค์แด่พระเยโฮวาห์” ประชาชนของพระเจ้าจนทุกวันนี้มีหน้าที่ถวายสง่าราศีแก่พระนามของพระเจ้า มันไม่ใช่ทางเลือก (นอกจากนี้ สำหรับเหล่าวิสุทธิชนสมัยพระคัมภีร์เดิม พวกเขาถูกสั่งให้นำเครื่องบูชาไปยังพลับพลา – อาจเป็นเครื่องบูชาที่มีกลิ่นหอมหวาน) (2) จนทุกวันนี้เราก็ถูกกำชับว่า “จงนมัสการพระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์” คำที่แปลเป็นนมัสการ (ชาซาห์) มีความหมายตรงตัวว่า ‘โน้มตัวลง’ หรือ ‘หมอบราบ’ นี่บอกเป็นนัยถึงการศิโรราบและความยำเกรงอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ โปรดสังเกตว่ามีความงามแท้จริงในความบริสุทธิ์แท้ นอกจากนี้ มีความบริสุทธิ์แท้จริงซึ่งถูกเชื่อมโยงกับความงามแท้

เราจึงอยู่ภายใต้คำสั่งต่างๆจากเบื้องบนให้นมัสการพระเจ้าในความบริสุทธิ์ – มันสวยงามต่อพระเจ้า (3) ประชาชนของพระเจ้ายังถูกสั่งด้วยว่า “จงตัวสั่นต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” อันที่จริง ทั้งพิภพอยู่ภายใต้คำสั่งต่างๆให้ยำเกรงพระเจ้า ที่ถูกกล่าวถึงคือ ความจริงอันยิ่งใหญ่กว่าของความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า มันไม่ใช่ทางเลือกหนึ่ง นำเสรีที่คนมากมายจะเริ่มยำเกรงพระเจ้าเมื่อเข็ดแล้ว พระเจ้าในความเมตตาอาจต้องใช้มาตรการรุนแรงเพื่อดึงความสนใจของบางคน หรือไม่คนทั้งหลายจะเผชิญหน้ากับความเกรงกลัวพระเจ้าเมื่อพวกเขายืนอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์สักวันหนึ่ง จะดีกว่าเยอะหากเราจะยำเกรงพระองค์ตอนนี้และจัดระเบียบชีวิตของเราตามนั้น เพราะความเมตตาของพระเจ้า แผ่นดินโลกจึงตั้งมั่นคงอยู่ พระเจ้า

ได้ประทานดาวเคราะห์ที่มีเสถียรภาพแก่เราเพื่อให้เราอาศัยอยู่บนนั้น เราจึงควรสรรเสริญ
พระองค์สำหรับเรื่องนั้นเช่นกัน

1 พศต 16:31-33 ดังนั้นสิ่งทรงสร้างทั้งปวงจึงถูกกำชับให้สรรเสริญพระองค์ **จงให้**
ฟ้าสวรรค์ยี่สิบและแผ่นดินโลกเปรมปรีดี ให้เขาพูดในหมู่บรรดาประชาชาติว่า ‘**พระเยโฮวาห์**
ทรงครอบครอง’ 32 ให้ทะเลถ่มน้ำ กับสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น ให้ทุ่งนาเรียงโลด กับสิ่งทุกอย่างที่อยู่ใน
ในนั้น 33 แล้วต้นไม้ทั้งสิ้นของป่าไม้จะร้องเพลง เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ด้วยพระองค์
เสด็จมาพิพากษาโลก สิ่งทรงสร้างทั้งปวงถูกเรียกให้ชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
เหตุผลก็คือว่า พระองค์จะเสด็จมาพิพากษาแผ่นดิน โลกและการพิพากษาของพระองค์จะอยู่ใน
ความชอบธรรมและในความจริง ในวันนั้นความชอบธรรมและความจริงจะมีชัย

1 พศต 16:34-36 โอ จงโมทนาขอบพระคุณพระเยโฮวาห์เพราะพระองค์ประเสริฐ
เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์ 35 และท่านจงกล่าวว่า ‘โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่ง
ความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอจงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด และขอทรงรวบรวม
ข้าพระองค์ทั้งหลาย และทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งปวงให้พ้นจากประชาชาติทั้งหลาย เพื่อข้า
พระองค์ทั้งหลายจะโมทนาขอบพระคุณพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และถึงโลกในการ
สรรเสริญพระองค์’ 36 จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่ในรัชกาล
จนถึงนิรันดร์กาล” แล้วประชาชนทั้งปวงได้กล่าวว่า “เอเมน” และได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์

ดังที่ถูกล่ามโซ่ในเพลงสดุดี 106, 107, 118 และ 136 เราในฐานะประชาชนของพระเจ้า
อยู่ใต้คำกำชับนิรันดร์ที่จะ โมทนาขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าของ เหตุผลนั้นเรียบง่ายพอๆกับที่
มันลึกซึ้ง: พระองค์ประเสริฐ! นอกจากนี้ “ความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” ดาวิดยังสั่ง
ประชาชนของพระเจ้าให้กล่าวด้วยว่า “โอ ข้าแต่พระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ขอจงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้รอด” ที่ถูกบอกเป็นนัยอยู่ในนั้นคือ แก่นแท้ของความรอด –
การร้องทูลต่อพระเจ้าในความเชื่ออันเรียบง่ายเพื่อรับความรอดของพระองค์ ในบริบทโดยตรง
นั้น ความคิดก็คือ คำอธิษฐานหนึ่งเพื่อขอความช่วยเหลือให้พ้นจากพวกศัตรูต่างชาติ (นั่นคือ

ประชาชาติทั้งหลาย) เมื่อพระเจ้าทรงช่วยประชาชนของพระองค์ให้พ้นแล้ว พวกเขาที่จะมีเหตุ
มากยิ่งขึ้นกว่าเดิมที่จะ “โมทนาขอบพระคุณพระนามอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และเรีงโลดในการ
สรรเสริญพระองค์”

ดาวิดจึงปิดท้ายเพลงสดุดีของเขาซึ่งเป็นการสรรเสริญและการ โมทนาขอบพระคุณด้วย
คำถวายสาธุการอันยิ่งใหญ่: “จงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลแต่นิรันดร์
กาลจนถึงนิรันดร์กาล” ความจริงนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมจนทุกวันนี้ นอกจากนี้ ในฐานะคริสเตียน
สมัยพระคัมภีร์ใหม่ เราก็ก้าวเสริมได้ว่า สาธุการแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าแห่งความรอด
ของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ เมื่อดาวิดกล่าวคำถวายสาธุการอันไพเราะและลึกซึ้งแล้ว “ประชาชน
ทั้งปวงได้กล่าวว่า "เอเมน" และได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์”

คำว่า *เอเมน* ไม่ได้ถูกแปลแต่ถูกใช้ทับศัพท์จากคำฮีบรู *อาเมน* มันคือคำหนึ่งซึ่งใช้กันทั่ว
โลกในหลายภาษา เช่นเดียวกับในพระคัมภีร์ใหม่ มันหมายความว่า ‘ตามจริง’, ‘อย่างแท้จริง’
หรือ ‘ขอให้เป็นอย่างนั้น’

1 พศด 16:37-40 ดาวิดจึงทรงให้อาสาฟและพี่น้องของท่านอยู่ที่นั่นต่อหน้าหีบ
พันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ให้ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้นเรื่อยไปตามงานประจำวันที่ต้องทำ 38
ทั้งโอเบดเอโดมและพี่น้องหกสิบแปดคนของท่านด้วย ฝ่ายโอเบดเอโดมบุตรชายเยดูธุนกับโฮ
สาห์ให้เป็นคนเฝ้าประตู 39 และพระองค์ทรงให้ศาโดกปุโรหิต กับพี่น้องของท่านผู้เป็นปุโรหิต
อยู่หน้าพลับพลาแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในปุชนียสถานสูงเมืองกิเบโอน 40 เพื่อถวายเครื่องเผา
บูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นเครื่องเผาบูชาในเวลาเช้าเวลาเย็นเสมอ ตามซึ่งได้บันทึกไว้ทั้งสิ้นใน
พระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาอิสราเอล

หีบพันธสัญญาบัดนี้พำนักอยู่ในเยรูซาเล็มแล้ว ดูเหมือนว่าดาวิดได้สร้างเต็นท์พิเศษหลัง
หนึ่งสำหรับมันและสถานที่พำนักของมันไม่ได้อยู่ในพลับพลาหลังเดิมนั้นซึ่งยังตั้งอยู่ที่กิเบโอน
เหมือนเดิม ดู ข้อ 39 อย่างไรก็ตาม ดาวิดยังแต่งตั้งคนเลวีเพื่อ “ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้นเรื่อยไป
ตามงานประจำวันที่ต้องทำ” เห็นได้ชัดว่าพวกเขาปรนนิบัติอยู่ทุกวันด้วยบทเพลงสรรเสริญ

ต่างๆ หัวหน้าของพวกเขา คือ อาสาฟซึ่งกำกับดูแลนักดนตรีเลวีคนอื่นๆ ไม่มีการถวายเครื่อง
สัตวบูชาใดๆ ที่นั่นและไม่มีการเผาเครื่องหอมเพราะแท่นบูชาต่างๆ ไม่อยู่ที่นั่น ถึงกระนั้น หีบ
นั้นกลายเป็นสถานที่แห่งหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงในเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นที่ๆ ดาวิดสามารถถวายคำ
อธิษฐานแก่สวรรค์และนมัสการพระเจ้า

โอบีเดโอมพร้อมกับเลวีคนอื่นๆ อีกหกสิบแปดคนก็ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้นในฐานะ
คนเฝ้าประตู “โอบีเดโอมบุตรชายเยชูธุน” มีความหมายว่า โอบีเดโอม นั่นคือ บุตรชายของ
เยชูธุน ไม่มีโอบีเดโอมสองคน ทั้งคู่ที่ถูกเอ่ยชื่อตรงนี้เป็นคนๆ เดียวกัน โสสาห์ก็กลายเป็น
หัวหน้าคนเฝ้าประตูคนหนึ่งเช่นกัน

ขณะเดียวกันที่กิเบโอน ซึ่งอยู่ห่างไปประมาณเจ็ดไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของ
เยรูซาเล็มในเขตแดนของเบนยามิน พลัปปลาหลังเดิมของพระเจ้ายังอยู่เหมือนเดิม ที่นั่นศา
โคทพร้อมกับปุโรหิตคนอื่นๆ ยังถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆ และเครื่องเผาบูชาต่างๆ ต่อไป “แต่
พระเยโฮวาห์บนแท่นเครื่องเผาบูชาในเวลาเช้าเวลาเย็นเสมอ ตามซึ่งได้บันทึกไว้ทั้งสิ้นในพระ
ราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาอิสราเอล” ดังนั้น ไม่ไกลจากเยรูซาเล็ม
ระบบของคนเลวีในการถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆ ยังมีอยู่ต่อไปที่กิเบโอน อย่างไรก็ตาม หีบ
พันธสัญญาฉบับนี้ก็ถูกตั้งอยู่ในเยรูซาเล็มแล้ว

1 พศต 16:41-43 **เฮมานและเยชูธุนอยู่กับเขาทั้งหลายและบรรดาคนอื่นๆ ที่ถูกเลือก**
และบ่งชื่อไว้ให้ถวายโมทนาแก่พระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
42 และพร้อมกับเขาเฮมานและเยชูธุนมีเศแรและฉาบเพื่อบรรเลง และเครื่องดนตรีประกอบเพลง
ถวายพระเจ้า ลูกหลานของเยชูธุนได้รับแต่งตั้งให้ประจำประตู 43 และประชาชนทั้งปวงต่างก็
จากไปยังบ้านของตน และดาวิดเสด็จกลับเพื่ออวยพรแด่ราชวงศ์ของพระองค์

เลวีคนอื่นๆ เช่น เฮมานและเยชูธุน พร้อมกับคนอื่นๆ ถูกเลือกให้ขอบพระคุณองค์พระผู้
เป็นเจ้าเป็นประจำ “เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์” ทั้งเฮมานและเยชูธุนเป็น
นักดนตรีที่พลัปลานั้นที่กิเบโอน บุตรชายทั้งหลายของเยชูธุนเป็นคนเฝ้าประตูที่พลัปลาใน

วันเหล่านั้น ดังนั้นหลังจากได้พรรณนาถึงความชื่นบานของการขนย้ายหีบนั้นมายังเยรูซาเล็ม และพรรณนาอย่างย่อๆถึงพลับพลานั้นที่กิเบโอนแล้ว ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็บันทึกว่า “ประชาชนทั้งปวงต่างก็จากไปยังบ้านของตน และดาวิดเสด็จกลับเพื่ออวยพรแด่ราชวงศ์ของพระองค์” 2 ซามูเอล 6:20 เสริมเรื่องราวที่ท่ายเพิ่มเติมเข้ากับช่วงเวลาอันชื่นบานนี้ นำเสียดายที่มัน ไม่ใช่เรื่องชื่นบานสำหรับดาวิด

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 17: บทถัดไปนำเสนอพันธสัญญาของดาวิดและเนื้อหาของมัน ดาวิดปรารถนาที่จะสร้างพระนิเวศถาวรแห่งหนึ่ง (นั่นคือ พระวิหาร) สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เยรูซาเล็ม แต่ทว่าพระเจ้าทรงใช้คนมาบอกดาวิดว่าพระองค์จะทรงสร้างวงศ์วานหนึ่งให้ดาวิด มีการเล่นคำเล็กน้อยตรงนี้ ความตั้งใจของดาวิดคือ ที่จะสร้างพระนิเวศหลังหนึ่งให้พระเจ้า แต่ความตั้งใจของพระเจ้านั้นคือ ที่จะสร้างลูกหลานหรือราชวงศ์สืบต่อจากดาวิด แน่แน่นอนว่า จุดสูงสุดแห่งวงศ์วานของดาวิดจะหาใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ พันธสัญญาของดาวิดให้โครงร่างว่าพระเจ้าจะทรงสงวนเชื้อสายของดาวิดในฐานะเชื้อสายกษัตริย์ของอิสราเอลเสมอไป การสำเร็จจริงในที่สุดของพันธสัญญานี้จะอยู่ในพระเมสสิยาห์ บทนี้ใกล้เคียงอย่างมากกับ 2 ซามูเอล 7

1 พศด 17:1-2 อยู่มาเมื่อดาวิดประทับในพระราชวังของพระองค์ ดาวิดตรัสกับนาธานผู้พยากรณ์ว่า "ดูเถิด เราอยู่ในบ้านทำด้วยไม้สนสีดาร์ แต่หีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์อยู่ภายใต้幔" 2 และนาธานทูลดาวิดว่า "ขอพระองค์ทรงกระทำทั้งสิ้นตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับพระองค์"

เห็นได้ชัดว่าเวลาขณะนั้นคือ ไม่นานหลังจากดาวิดได้ขนย้ายหีบนั้นมายังเยรูซาเล็มแล้ว อยู่มาวันหนึ่ง ดาวิดนั่งอยู่ในวังของเขาและพูดคุยกับนาธานผู้พยากรณ์ เขารำพึงว่าเขาอาศัยอยู่ในวังหลังหนึ่งที่ถูกสร้างและถูกทำเสร็จแล้วด้วยไม้สนสีดาร์ แต่หีบพันธสัญญายังอยู่ในเต็นท์หลังหนึ่ง นี่บอกเป็นนัยแม้ไม่ถูกกล่าวตรงนี้ถึงความปรารถนาที่จะสร้างพระวิหารถาวรหลังหนึ่งเพื่อ

พระเจ้า นาธานซึ่งเห็นได้ชัดว่า 'กล่าวตามใจชอบเกินไปหน่อย' บอกดาวิดให้เดินหน้าและลงมือทำเลย เพราะว่าพระเจ้าจะสถิตกับเขา อย่างไรก็ตาม ดังที่เนื้อความที่ตามมาจะเผยให้เห็น นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าจะทรงอนุญาต

1 พศต 17:3-6 แต่อยู่มาในคืนวันนั้นเอง พระวณะของพระเจ้ามาถึงนาธานว่า 4 "จงไปบอกดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าอย่าสร้างนิเวศให้เราอยู่ 5 เพราะเราไม่เคยอยู่ในนิเวศนับแต่วันที่เราพาอิสราเอลขึ้นมาจนกระทั่งวันนี้ แต่เราได้ไปจากเต็นท์นี้ถึงเต็นท์โน้น และจากพลับพลาแห่งนี้ถึงแห่งโน้น 6 ในที่ต่างๆที่เราเคลื่อนไปมากับอิสราเอลทั้งหมด เราได้เคยพูดสักคำกับผู้วินิจฉัยของอิสราเอลคนใด ผู้ที่เราได้บัญชาให้เขาเลี้ยงดูประชาชนของเราหรือว่า "ทำไมเจ้ามิได้สร้างนิเวศด้วยไม้สนสีดาร์ให้แก่เรา"

แม้นาธานบอกดาวิดโดยไม่คิดให้เดินหน้าทำตามแผนการต่างๆของเขาเลย คืนนั้นพระเจ้าก็ทรงบอกนาธานว่าพระองค์ทรงมีแผนการอื่นๆ นาธานจะต้องไปหาดาวิดวันถัดไปและแจ้งให้เขาทราบแทนพระเจ้าว่าเขาจะต้องไม่สร้างพระวิหารหลังหนึ่ง นอกจากนี้ พระเจ้าไม่เคยขอประชาชนของพระองค์ให้สร้างพระวิหารหลังหนึ่งที่ทำด้วยไม้สนสีดาร์ให้พระองค์เลย อันที่จริง การสถิตอยู่บนโลกนี้ของพระเจ้าได้ประทับอยู่ในพลับพลาต่างๆ (นั่นคือ เต็นท์ต่างๆ) ตลอดหลายปีก่อนหน้านั้น

1 พศต 17:7-9 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าจงกล่าวแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเราว่า `พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสว่า เราได้เอาเจ้ามาจากทุ่งหญ้า จากการตามฝูงแพะแกะ เพื่อให้เจ้าเป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา 8 และเราได้อยู่กับเจ้าไม่ว่าเจ้าไปที่ไหน และได้ขจัดบรรดาศัตรูของเจ้าให้พ้นหน้าเจ้า และเราได้กระทำให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตอย่างกับชื่อเสียงของผู้ยิ่งใหญ่ในโลก 9 และเราจะกำหนดที่หนึ่งในอิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปลูกฝังเขาไว้ เพื่อเขาทั้งหลายจะได้อยู่ในที่ของเขาเอง และไม่ต้องถูกกวาดใจอีก และคนชั่วจะไม่มาตีปล้นเขาดังแต่ก่อนมา

นาธานจะต้องเตือนใจดาวิดว่าพระเจ้าได้ทรงพาเขามาจากทุ่งหญ้า (นั่นคือ สถานที่ๆพวกคนเลี้ยงแกะอาศัยอยู่) ความคิดตรงนี้หมายถึง พี่นโปแตร์และบ้านนอก สมัยเป็นคนหนุ่ม ดาวิดได้ติดตามแกะของบิดาตนขณะที่พวกมันย้ายจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อหาหญ้ากิน กระนั้นจากกำพืดอันต่ำต้อยขนาดนั้น พระเจ้าได้ทรงยกชูดาวิดขึ้นเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล ประชาชนของพระองค์ นอกจากนี้พระเจ้าทรงอยู่กับดาวิดตลอดชีวิตของเขา พระองค์ได้ทรงช่วยดาวิดชนะพวกศัตรูของเขาไม่ว่าจะเป็นคนฟิลิเตีย ซาอูลหรือประชาชาติอื่นๆที่เป็นศัตรู

ดาวิดได้กลายเป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดบนแผ่นดิน โลกในสมัยนั้น พระเจ้าทรงสัญญาแก่ดาวิดเพิ่มเติมอีกว่าอิสราเอลในฐานะประชาชาติหนึ่งจะอาศัยอยู่อย่างถาวรในแผ่นดินนั้นที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่พวกเขาแล้ว อย่างน้อยในช่วงรัชกาลของดาวิด เหล่าศัตรูของพวกเขาก็ไม่รังควานพวกเขาอีกต่อไปเหมือนอย่างที่เคยเป็นมาในหลายศตวรรษก่อนหน้านั้น สรุปก็คือพระเจ้าได้ทรงอวยพรดาวิดและทรงสัญญาว่าจะทำเช่นนั้นต่อไป บัดนี้ทุกอย่างจึงถูกเตรียมพร้อมแล้วสำหรับพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นั้นซึ่งกำลังจะถูกให้

1 พศด 17:10-15 ตั้งแต่สมัยเมื่อเราตั้งผู้วินิจฉัยเหนืออิสราเอลประชาชนของเรา และเราจะปราบปรามศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า ยิ่งกว่านั้นอีก เรากล่าวแก่เจ้าว่า พระเยโฮวาห์จะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์ 11 และอยู่มาเมื่อวันทั้งหลายของเจ้าครบแล้ว เจ้าจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะให้เชื้อสายของเจ้าที่มาจากหลังเจ้าเกิดขึ้น ผู้ซึ่งจะเป็นบุตรชายคนหนึ่งของตัวเจ้าเอง และเราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา พระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือประชาชนของพระองค์มาตั้งแต่สมัยพวกผู้วินิจฉัย พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทำเช่นนั้นต่อไป

อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงมีข้อเสนอหนึ่งที่จะเสนอแก่ดาวิด แทนที่ดาวิดจะสร้างพระนิเวศหลังหนึ่งถวายพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสร้างราชวงศ์หนึ่งให้ดาวิด เห็นได้ชัดว่ามีการเล่นคำและพระเจ้ายิ่งทรงตั้งใจกระทำเช่นนั้น ขณะที่ดาวิดได้เสนอที่จะสร้างพระนิเวศหลังหนึ่งให้พระเจ้า พระเจ้าก็ทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างชนรุ่นหลังที่ยิ่งใหญ่ – วงศ์วานหนึ่งในความ

หมายของราชวงศ์ พระเจ้าทรงสัญญาแก่ดาวิดว่าบุตรชายทั้งหลายของเขาจะนั่งบนบัลลังก์ของเขาอยู่เสมอไป พระเจ้าเองจะทรงสถาปนาอาณาจักรของพวกเขา

12 เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศให้เรา และเราจะสถาปนบัลลังก์ของเขาไว้เป็นนิเวศ **13** เราจะ เป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา เราจะไม่นำความเมตตาของเราไปจากเขาเสีย อย่าง ที่เราเอาไปจากคนที่อยู่ก่อนหน้านั้น **14** แต่เราจะให้เขาดำรงอยู่ในนิเวศของเรา และในอาณาจักร ของเราเป็นนิเวศ เราจะสถาปนบัลลังก์ของเขาไว้เป็นนิเวศ'"

บุตรชายของดาวิดที่จะสืบทอดต่อจากเขา (นั่นคือ ซาโลมอน) จะสร้างพระวิหารเป็น หลังจริงๆที่ดาวิดได้นึกภาพไว้ นอกจากนี้ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสถาปนบัลลังก์ของซาโลม ोनตลอดไป การสำเร็จจริงในที่สุดของพระสัญญานั้นยังมาไม่ถึงและจะถูกทำให้สำเร็จจริงเมื่อ พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาในฤทธานุภาพและสง่าราศีและทรงครองราชย์จากเยรูซาเล็มตลอด ไป พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะไม่ทรงถอดซาโลมอนจากบัลลังก์นั้นเหมือนที่พระองค์ได้ ทรงกระทำแก่ซาอูล สรุปลก็คือ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะสถาปนาราชวงศ์นิรันดร์ผ่านทางดาวิด และบุตรชายของเขา (ซาโลมอน)

15 นาธันก็กราบทูลดาวิดตามถ้อยคำเหล่านี้ทั้งสิ้นและตามนิมิตนี้ทั้งหมด นาธันจึงแจ้ง เรื่องนี้แก่ดาวิดซึ่งเป็นสิ่งที่คนรู้จักนับแต่นั้นเป็นต้นมาในฐานะพันธสัญญาของดาวิด

1 พศด 17:16-18 ข้อความตั้งแต่ตรงนี้ไปจนจบบทนี้คล้ายกันมากกับของ 2 ซามูเอล 7:18-29 ดาวิดจึงร้องทูลต่อพระเจ้าในความถ่อมใจอย่างเห็นได้ชัดว่า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ข้าพระองค์เป็นผู้ไต่เต่า และราชวงศ์ของข้าพระองค์เป็นอะไรเล่าที่พระองค์ทรงนำข้า พระองค์มาไกลจนถึงแค่นี้ ดาวิดตระหนักว่าตนไม่มีค่าอะไรเลยในฐานะคนบาปคนหนึ่งต่อพระ พักตร์พระเจ้า นอกจากนี้เขายังตระหนักดีถึงกำแพงอันต่ำต้อยแห่งวงศ์วานครอบครัวของตนที่ เบรเลเฮม การที่พระเจ้าทรงยกชูเขาถึงขนาดนั้นก็เข้ามาโดยพระคุณของพระองค์เท่านั้น

เขากล่าวต่อไปว่า **17** โอ ข้าแต่พระเจ้า สิ่งนี้เป็นของเล็กน้อยในสายพระเนตรของ พระองค์ เพราะพระองค์ยังตรัสถึงราชวงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ในอนาคตอันไกลที่จะมาถึง

นั้น ยิ่งกว่านั้น การยกชูที่พระเจ้าได้ประทานแก่ดาวิดก็เป็นสิ่งเล็กน้อยเมื่อเทียบกับพระสัญญา
นั้นที่พระองค์ได้กระทำเพื่อลูกหลานของดาวิด โปรดสังเกตว่าดาวิด (ผู้เป็นกษัตริย์) เรียกตัวเอง
ว่าผู้รับใช้ของพระเจ้า เขากล่าวต่อไปว่า และทรงมองข้าพระองค์ตามชนชั้นของมนุษย์ที่มีฐานะ
อันสูงส่ง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า คำถามนี้ไม่ต้องการคำตอบ ดาวิดทราบว่ามันไม่ได้
กระทำกันอย่างนี้ มีแต่พระเจ้าผู้ทรงอำนาจสิทธิ์ขาดผู้เปี่ยมพระเมตตาเท่านั้นจะทรงยกชูคนๆ
หนึ่งที่ต่ำต้อยอย่างเขาให้ได้รับพระพรและพระสัญญาเช่นนั้น มันเป็นการคารวะต่อพระคุณของ
พระเจ้าอย่างแท้จริง

ดาวิดกล่าวได้แต่เพียงว่า 18 และดาวิดจะกล่าวทูลอะไรแก่พระองค์ได้อีกในเรื่องเกียรติ
อันทรงประทานแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรู้จักผู้รับใช้ของพระองค์ ความถ่อม
ใจของดาวิดจึงปรากฏชัดเจน

1 พศด 17:19-20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพื่อทรงเห็นแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ และ
ตามน้ำพระทัยของพระองค์เอง พระองค์ทรงกระทำการใหญ่ยิ่งนี้ทั้งสิ้นเพื่อจะกระทำสิ่งใหญ่
นี้เป็นที่รู้จักกันไป 20 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ หากมีผู้ใดเหมือนพระองค์ที่ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอก
เหนือพระองค์ ตามที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ยืนกับหูของข้าพระองค์ โปรดสังเกตว่าดาวิดเรียก
ตัวเองว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า แม้เป็นกษัตริย์ เขาก็ตระหนักว่าตนต่ำต้อยแค่นั้น นอกจากนี้
เขาแม้เป็นกษัตริย์ก็ยังคงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าเหมือนเดิม ดาวิดจึงได้แต่สรรเสริญพระเจ้าสำหรับ
ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่มีผู้อื่นทำได้เหมือนที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ

1 พศด 17:21-22 ประชาชาติอื่นใดบนแผ่นดินโลกเหมือนอิสราเอลประชาชนของ
พระองค์ ผู้ซึ่งพระเจ้าเสด็จไปให้ให้เป็นประชาชนของพระองค์ เพื่อทรงกระทำให้พระองค์มี
พระนามใหญ่ยิ่งโดยสิ่งที่ใหญ่โตน่าสะพึงกลัว ในการที่ทรงขับไล่ประชาชาติทั้งหลายให้พ้นหน้า
ประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงนำมาจากอียิปต์ 22 และพระองค์ทรงกระทำให้
อิสราเอลประชาชนของพระองค์เป็นประชาชนของพระองค์เป็นนิത്യ และข้าแต่พระเยโฮวาห์
พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย

ดาวิดเห็นความสนใจของตนมายังประชาชาติของเขาเองชั่วขณะ พวกเขาเป็นประชาชนของพระเจ้า พระเจ้ามิได้ทรงเข้าแทรกแซงและไถ่ประชาชาติอื่นใดเลย กระนั้น สุดท้ายแล้วมันก็เพื่อถวายสง่าราศีและเชิดชูพระนามของพระเจ้า คำที่แปลเป็น นาสะพริงกัลว (ยาเร) เป็นคำฮีบรูทั่วไปที่หมายความว่า 'ความเกรงกลัว' ส่วนหนึ่งแล้วพระเจ้าทรงปฏิบัติอย่างเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเพื่ออิสราเอลไม่เพียงเพื่อเชิดชูพระนามของพระองค์เท่านั้นแต่เพื่อปลุกฝังความเกรงกลัวองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย

1 พศต 17:23-25 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ฉะนั้นบัดนี้ขอให้พระวณะซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับผู้รับใช้ของพระองค์ และเกี่ยวกับราชวงศ์จงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ และขอพระองค์ทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสแล้วนั้นเถิด 24 และขอพระนามของพระองค์สถาปนาไว้และเกรียงไกรอยู่เป็นนิรันดร์ว่า 'พระเยโฮวาห์จอมโยธาทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล คือพระเจ้าแห่งอิสราเอล' และวงศ์ของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์จะถูกสถาปนาไว้ต่อพระพักตร์ของพระองค์ 25 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ว่าพระองค์จะทรงสร้างวงศ์ให้ เพราะฉะนั้นผู้รับใช้ของพระองค์จึงได้ประสบความสำเร็จที่อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์

ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าให้ทรงกระทำสิ่งที่พระองค์ตรัสไว้แล้ว เขาวิงวอนพระเจ้าให้สถาปนาวงศ์วานของเขาจริงๆเพื่อที่พระนามของพระเจ้าจะได้รับการยกย่อง โปรดสังเกตว่ามันไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัวใดๆเลยในส่วนของดาวิด ตรงกันข้าม เขาทูลขอพระเจ้าให้กระทำตามพระวณะของพระองค์เพื่อที่พระองค์จะทรง "ถูกยกย่องเป็นนิรันดร์" นอกจากนี้ มันจะชัดเจนตลอดไปว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของอิสราเอล ดาวิดจึงขอพระเจ้าให้ทรงสร้างราชวงศ์นั้นที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แล้ว พระองค์ได้ทรงสัญญามันแก่เขาแล้ว ดังนั้นดาวิดจึงอธิษฐานเช่นนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้า

1 พศต 17:26-27 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ บัดนี้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระองค์ได้ทรงสัญญาสิ่งที่ดีนี้ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ 27 เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอให้เป็นที่พอพระทัย

พระองค์ที่จะทรงอวยพระพรแก่วงศ์ของผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อวงศ์นั้นจะดำรงอยู่ต่อพระ
พักตร์พระองค์เป็นนิตย์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าสิ่งใดที่พระองค์ทรงอวยพระพร สิ่ง
นั้นก็ได้รับพระพรเป็นนิตย์" ดาวิดจึงปิดท้ายคำอธิษฐานของตนซึ่งเป็นการขอบพระคุณและการ
สรรเสริญแด่พระเจ้าสำหรับพันธสัญญานั้นที่พระเจ้าได้ทรงกระทำกับเขาแล้ว จากนั้นเขาก็ปิด
ท้ายคำอธิษฐานอันยิ่งใหญ่ของเขาด้วยคำทูลขอให้พระเจ้าทรงอวยพรเขาและวงศ์ของเขา วลีที่
กล่าวถึงวงศ์ของเขาเห็นได้ชัดว่าไม่ได้หมายถึงบ้านที่อยู่อาศัยของเขา แต่หมายถึงชนรุ่นหลังของ
เขาซึ่งจะมาภายหลังเขา

*ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 18: บทที่สิบแปดนำเสนอการอวยพรแบบจัดเตรียมและ
ปกป้องดูแลของพระเจ้าที่มีต่อดาวิด การอวยพรของพระเจ้อมีผลลัพธ์ต่างๆอันจับต้องได้และนำ
ปรารถนา ยิ่ง ตรงนี้ดาวิดถูกช่วยเหลือให้ได้รับชัยชนะทางทหารครั้งแล้วครั้งเล่า*

1 พศด 18:1-5 และอยู่ต่อมาดาวิดทรงโจมตีคนฟิลิเตียและทรงปราบปรามเขา
เสีย ทรงยึดเมืองกัทและชนบทของเมืองนั้นจากมือคนฟิลิเตีย 2 และพระองค์ทรงโจมตีโมอับ
และคนโมอับก็เป็นผู้รับใช้ของดาวิดและนำบรรณาการมาถวาย 3 ดาวิดทรงโจมตีฮาดัดเอเซอร์
กษัตริย์ของเมืองโศบาห์ด้วยตรงไปยังเมืองฮามัท ขณะเมื่อพระองค์เสด็จไปตั้งอาณาจักร
ปกครองของพระองค์ที่แม่น้ำยูเฟรติส 4 และดาวิดทรงยึดรถรบจากท่านมาหนึ่งพันคัน พลม้า
เจ็ดพัน และทหารราบสองหมื่น และดาวิดทรงตัดเอ็นโคนขาม้ารถรบเสียสิ้น แต่ทรงเหลือไว้ให้
พอแก่รถรบหนึ่งร้อยคัน 5 และเมื่อคนซีเรียแห่งเมืองดามัสกัสมาช่วยฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่ง
เมืองโศบาห์ ดาวิดทรงประหารคนซีเรียเสียสองหมื่นสองพันคน

อาณาจักรของดาวิดบัดนี้บรรลุถึงจุดสูงสุดแล้ว พระเจ้าทรงช่วยให้เขาสามารถกำราบคน
ฟิลิเตียที่อยู่ทางทิศตะวันตกของเขาอย่างราบคาบ จากนั้นเขาเอาชนะ โมอับที่อยู่ทางทิศตะวัน
ออกของเขา นอกจากนี้ คน โมอับกลายเป็นข้ารับใช้ของดาวิด จากนั้นดาวิดก็เอาชนะคนซีเรียที่
อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (โศบาห์และฮาดัดเอเซอร์) ตลอดทางไปจนถึงแม่น้ำยูเฟรติส

นอกจากนี้ ดาวิดยึดครอง 1,000 คัน พลม้า 7,000 คนและทหารราบ 20,000 คนจากกษัตริย์ซีเรีย หลายองค์ ดาวิดจึงตัดเอ็น โคนขาม้ารถรบที่เหลืออยู่ของกษัตริย์เหล่านี้และเหลือรถรบให้พวกเขาแค่ 100 คัน เมื่อคนซีเรียแห่งดามัสกัสมาเพื่อช่วยเหลือฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งโศบาก็ว่าพวกเขาไป 22,000 คน

1 พศต 18:6 แล้วดาวิดทรงตั้งทหารประจำป้อมในซีเรียแห่งเมืองดามัสกัส และคนซีเรียเป็นผู้รับใช้ของดาวิด และนำบรรณาการมาถวาย ดาวิดเสด็จไป ณ ที่ใด พระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่พระองค์ที่นั่น อาณาจักรของดาวิดจึงเริ่มเป็นปีกแผ่นตลอดทาง เข้าไปในซีเรียซึ่งรวมถึงดามัสกัสด้วย ฝ่ายหลังนี้จึงยอมมอบตนต่อการปกครองของดาวิด โปรดสังเกตตรงนี้และในข้อ 13 ถึงคำพูดที่ว่า “ดาวิดเสด็จไป ณ ที่ใด พระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่พระองค์ที่นั่น” ดาวิดมีประสบการณ์โดยตรงถึงพระพรแห่งเพลงสดุดี 5:12 พระเจ้าทรงอวยพรการครองราชย์ของเขาอย่างชัดเจน

1 พศต 18:7-8 ดาวิดทรงยึดโล่ทองคำที่ผู้รับใช้ของฮาดัดเอเซอร์ถือ และทรงนำมาที่เยรูซาเล็ม 8 ดาวิดทรงยึดทองสัมฤทธิ์เป็นอันมากจากเมืองทิบทาตและจากเมืองคูน หัวเมืองของฮาดัดเอเซอร์ ซึ่งซาโลมอนทรงใช้สร้างชั้นเสาครทองสัมฤทธิ์และเสา และเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์

เหล่าผู้รับใช้คนสำคัญของฮาดัดเอเซอร์จนถึงขณะนั้นถือ โล่ทองคำต่างๆ ดาวิดจึงยึดพวกมันมายังเยรูซาเล็ม จากนครอื่นๆของซีเรีย ดาวิดนำทองสัมฤทธิ์ปริมาณมหาศาลมา ซาโลมอนจะใช้ประโยชน์จากสิ่งนี้ในภายหลังสำหรับการทำเครื่องใช้ต่างๆที่เป็นทองสัมฤทธิ์ของพระวิหารที่จะมานั้น

1 พศต 18:9-11 เมื่อโทกษัตริย์แห่งเมืองฮามัทได้ยินว่าดาวิดทรงโจมตีกองทัพทั้งสิ้นของฮาดัดเอเซอร์กษัตริย์แห่งเมืองโศบาก็แล้ว 10 พระองค์ทรงใช้ฮาโดรัมโอรสของพระองค์ไปเฝ้ากษัตริย์ดาวิดเพื่อรับเสด็จ และถวายพระพรที่พระองค์ทรงรบกับฮาดัดเอเซอร์

และทรงชนะ (เพราะว่าซาตัดเอเซอร์ได้สู้รบกับโทอูบ่อยๆ) และพระองค์ได้ส่งของทุกอย่างที่ทำด้วยทองคำ ด้วยเงิน และด้วยทองสัมฤทธิ์มาถวาย

สามัทเป็นอาณาจักรเล็กๆอีกแห่งซึ่งอยู่ทางทิศเหนือและทิศตะวันออกของอิสราเอลใน ที่ๆปัจจุบันเรียกว่าซีเรีย เมื่อกษัตริย์ของมัน โทอู ได้ยินเรื่องชัยชนะต่างๆของดาวิด เขาก็ส่งบุตรชายของเขาเป็นทูตมาหาดาวิด ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาหวังโดยวิธีทางการทูตที่จะหลีกเลี่ยงการ ถูกพิชิต โดยดาวิด ข้อความตรงนี้เปิดเผยว่า “เพราะว่าซาตัดเอเซอร์ได้สู้รบกับโทอูบ่อยๆ” และแน่นอนว่าโทอูดีใจที่ดาวิดได้ทำให้ซาตัดเอเซอร์พ่ายแพ้แล้ว บุตรชายของโทอูจึงนำ ‘เครื่องสันติบูชาต่างๆ’ ที่เป็นทองคำ เงินและทองสัมฤทธิ์มามอบให้แก่ดาวิด

11 และกษัตริย์ดาวิดทูลถวายสิ่งเหล่านี้แด่พระเยโฮวาห์ พร้อมกับเงินและทองคำซึ่ง พระองค์ทรงนำมาจากประชาชาติทั้งปวง จากเอโดม โมอับ คนอัมโมน คนฟีลิสเตีย และอามาเลข เมื่อทองคำ เงินและทองสัมฤทธิ์หลังไหลเข้ามาหาดาวิด ทั้งโดยการพิชิตและในฐานะเป็น เครื่องสันติบูชาต่างๆ ดาวิดจึงมอบถวายสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า เขาไม่เก็บสักสิ่ง เดียวไว้สำหรับตัวเองเลย แน่แน่นอนว่ามันทั้งหมดจะถูกใช้ในการก่อสร้างพระวิหารที่จะมานั้น ทองคำ เงินและทองสัมฤทธิ์ไม่เพียงมาจากอาณาจักรซีเรียเท่านั้น แต่มาจากเอโดม โมอับและอัมโมนซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออก คนฟีลิสเตียทางทิศตะวันตก และคนอามาเลขทางทิศใต้ด้วย

1 พศด 18:12-13 และอาบิซัยบุตรชายนางเศรฺยาห์ได้ประหารคนเอโดมหนึ่งหมื่นแปดพันคนเสียในหุบเขาเกลือ 13 และท่านตั้งทหารประจำป้อมในเอโดม และคนเอโดมทั้งสิ้นได้ เป็นคนรับใช้ของดาวิด และพระเยโฮวาห์ทรงประทานชัยชนะแก่ดาวิดไม่ว่าพระองค์เสด็จไป ณ ที่ใดๆ อาบิซัยเป็นผู้บัญชาการทหารคนหนึ่งของดาวิดและเขาเอาชนะคนเอโดมซึ่งอยู่ทางทิศ ตะวันออกเฉียงใต้โดยฆ่าพวกเขา 18,000 คนในระหว่างนั้น เอโดมจึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของ จักรวรรดิของดาวิด ในคำพูดทางภูมิศาสตร์สมัยใหม่ จักรวรรดิของดาวิดขยายออกจากอียิปต์ไป ยังทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปยังอิรักและแม่น้ำยูเฟรติสที่อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ไปยัง

ซาอูลอาระเบียทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ และไปยังเลบานอนทางทิศเหนือซึ่งเป็นมิตรกับดาวิด
แน่ทีเดียว พระเจ้าทรงพิทักษ์รักษาเขาไม่ว่าเขาไปที่ใดก็ตาม

1 พศด 18:14-17 ดาวิดจึงทรงครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งสิ้น และพระองค์ทรง
ให้ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรมแก่ประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้น 15 และโยอาบบุตรชาย
นางเศรยาห์เป็นผู้บัญชาการกองทัพ และเยโฮชาฟัทบุตรชายอาหิถูดเป็นเจ้ากรมสารบรรณ
16 และศาโดกบุตรชายอาหิทูปและอาหิเมเลคบุตรชายอาบียาซาร์เป็นปุโรหิต และชาวะซาเป็น
ราชเลขา 17 และเบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดอาศัยอยู่นอกคนเครธีและคนเปเลธ และบรรดาโอรส
ของดาวิดก็เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้าในราชการของกษัตริย์

ดาวิดจึงครองราชย์เหนือพื้นที่หลายส่วนของตะวันออกกลางในฐานะกษัตริย์แห่ง
อิสราเอล อำนาจปกครองของเขามีลักษณะเฉพาะตัวคือ **ความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม** –
ความยุติธรรมและความชอบธรรม พระเจ้าทรงอวยพรความชอบธรรมจริงๆ ที่ถูกให้รายชื่อไว้
คือ นายทหารคนสำคัญของเขา: โยอาบเป็นผู้บัญชาการกองทัพ; เยโฮชาฟัทเป็นเจ้ากรม
สารบรรณ; ศาโดกและอาบิเมเลคเป็นมหาปุโรหิต; ชาวะซาเป็นราชเลขา; เบไนยาห์เป็นหัวหน้า
ราชองครักษ์ (คนเครธีและคนเปเลธ) และบุตรชายทั้งหลายของดาวิดเป็นหัวหน้ากรมก
งอื่นๆแห่งรัฐบาลนั้น

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 19: บทที่สิบเก้ามีเนื้อหาคล้ายกับ 2 ซามูเอล 10 ดาวิดได้ขึ้น
มาถึงจุดสูงสุดแห่งชีวิตและอาชีพการงานของเขาแล้ว การล้มลงครั้งใหญ่ของเขากำลังจะมาถึง
แล้ว สงครามก่อตัวขึ้นพร้อมกับคนอัมโมนและคนซีเรีย คนอัมโมนสมัยโบราณเป็นบรรพบุรุษ
ของนครอัมโมนในจอร์แดนปัจจุบัน ดาวิดเจริญก้าวหน้าต่อไป แต่การล้มลงกำลังจะมา

1 พศด 19:1-5 และอยู่ต่อมาภายหลังนี้นาหาชกษัตริย์ของคนอัมโมน
สิ้นพระชนม์ และโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทน 2 และดาวิดตรัสว่า "เราจะแสดง
ความเมตตาต่อฮานูนโอรสของนาหาช เพราะว่าบิดาของท่านได้แสดงความเมตตาต่อเรา" ดาวิด

จึงทรงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าโลมท่านเกี่ยวกับบิดาของท่าน และข้าราชการของดาวิดก็มายังฮานูนใน
แผ่นดินของคนอัมโมน เพื่อจะเฝ้าโลมท่าน 3 แต่บรรดาเจ้านายของคนอัมโมนทูลฮานูนว่า
"พระองค์ดำริว่าดาวิดส่งผู้เฝ้าโลมมาหาพระองค์เพราะนับถือพระราชบิดาของพระองค์เช่นนั้น
หรือ ข้าราชการของท่านมาหาพระองค์เพื่อค้นหาและคว้าและสอดแนมแผ่นดินมิใช่หรือ" 4 ฮา
นูนจึงจับข้าราชการของดาวิดและโกนเขาสี และตัดเครื่องแต่งกายของเขาออกเสียที่ตรงกลาง
ตรงตะโพก แล้วปล่อยตัวไป

หนึ่งในความผิดพลาดแห่งประวัติศาสตร์ทางการทูตถูกบันทึกไว้ในที่นี้ นานาฮาแม่มัก
พิชิตโดยดาวิดแล้วก็กลายเป็นพันธมิตรคนหนึ่งของเขา เมื่อเขาตาย ฮานูนบุตรชายของเขาจึงสืบ
บัลลังก์ของเขาต่อ ดาวิดจึงตั้งใจที่จะส่งพวกทูตไปค้ำนักษัตริย์องค์ใหม่และแสดงความเสียใจ
กับเขาเนื่องในการเสียชีวิตของบิดาของเขา อย่างไรก็ตาม แทนที่จะต้อนรับทูตเหล่านี้ในฐานะ
แขกผู้มาเยือน พวกเขากลับถูกปฏิบัติในฐานะผู้สอดแนม ฮานูนจึงสั่งให้โกนเคราครึ่งหนึ่งของ
พวกเขา (ดู 2 ซามูเอล 10:4) และตัดเสื้อคลุมของพวกเขาค้ำกว่าเอวนิดหนึ่ง ฮานูนผู้โง่เขลาไม่
เพียงกระทำความผิดพลาดครั้งใหญ่ทางการเมืองเท่านั้น เขายังโง่ที่จะทำให้ผู้ครอบครองที่ทรง
อำนาจที่สุดบนพื้นพิภพในสมัยนั้นขุ่นเคืองด้วย

5 เมื่อมีบางคนไปทูลดาวิดถึงเรื่องคนเหล่านั้น พระองค์ก็ทรงใช้ให้ไปรับเขา เพราะคน
เหล่านั้นอายมาก และกษัตริย์ตรัสว่า "จงพักอยู่ที่เมืองเยรีโคจนกว่าเคราของท่านทั้งหลายจะขึ้น
แล้วจึงค่อยกลับมา" ข่าวก็นำไปถึงดาวิดว่าฮานูนได้ทำให้คณะทูตของเขาขายหน้าอย่างที่สุด ดาวิด
จึงสั่งพวกเขาให้พักอยู่ในเยรีโคซึ่งอยู่ในอิสราเอลตอนกลับมาจากอัมโมน ที่นั่นเคราของพวกเขา
จะงอกขึ้นมาใหม่ได้

1 พศด 19:6-7 เมื่อคนอัมโมนเห็นว่าเขาทั้งหลายเป็นที่เกลียดชังแก่ดาวิด ฮานูน
และคนอัมโมนจึงส่งเงินหนึ่งพันตะลันต์ไปจ้างรถรบและพลม้าจากเมโสโปเตเมีย จากซีเรียมาอา
คาคห์ และจากโศบาร์ 7 เขาได้จ้างรถรบสามหมื่นสองพันคันและกษัตริย์แห่งเมืองมาอาคาคห์กับ

กองทัพของท่าน ผู้ซึ่งมาตั้งค่ายอยู่ที่หน้าเมืองเมเดบา และคนอัมโมนก็รวบรวมกันมาจากหัวเมืองของเขาทั้งหลาย และมาทำสงคราม

เมื่อคนอัมโมนตระหนักถึงความโง่ของตนและผลที่ตามมาอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ของมัน พวกเขาจึงขอความช่วยเหลือจากเหล่าทหารรับจ้างจากเมโสโปเตเมีย (อิรักตอนล่างในปัจจุบัน) และโศบาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรเล็กๆทางตะวันออกเฉียงเหนือของคานัน รถม้าของทหารรับจ้าง 32,000 คันถูกจ้างมาซึ่งตั้งค่ายอยู่ในเมเดบาของโมอับทางทิศเหนือ พวกเขาจึงฝึกกำลังกับกองทัพของอัมโมน

1 พศต 19:8-13 เมื่อดาวิดทรงได้ยินเรื่องนั้นจึงใช้โยอาบ และกองทัพที่เหลือทหารทั้งสิ้นไป 9 คนอัมโมนออกมาจัดทัพตรงหน้าประตูเมือง และบรรดากษัตริย์ที่ยกมาอยู่ที่ชนบทกลางแจ้งต่างหาก 10 เมื่อโยอาบเห็นว่าการศึกนั้นขนานอยู่ข้างหน้าและข้างหลัง ท่านจึงคัดเอาจากบรรดาคอนิสราเอลที่สรรไว้แล้วและจัดทัพเข้าไปต่อสู้คนซีเรีย 11 ส่วนคนของท่านที่เหลืออยู่ ท่านก็มอบไว้ในกำกับการบังคับบัญชาของอาบิซัยน้องชายของท่าน คนเหล่านั้นก็จัดเข้าสู้กับคนอัมโมน 12 และท่านพูดว่า "ถ้ากำลังคนซีเรียแข็งเหลือกำลังของเราแล้วเจ้าจงช่วยเรา แต่ถ้ากำลังคนอัมโมนแข็งเกินกำลังของเจ้า เราจะช่วยเจ้า"

โยอาบหลานชายของดาวิดยังเป็นผู้บัญชาการกองทัพอยู่เหมือนเดิม ดาวิดจึงใช้โยอาบไปพร้อมกับกองทัพหนึ่ง ไปต่อสู้อัมโมน เมื่อเห็นกองทัพของอิสราเอลเคลื่อนเข้ามาหาพวกเขา คนอัมโมนก็วางกำลังของตนนอกประตูเมืองเพื่อตั้งรับ อย่างไรก็ตาม พวกเขาว่างกำลังทหารรับจ้างของตนไว้ต่างหากในแถบชนบทที่อยู่ใกล้เคียง เหตุผลนั้นไม่ปรากฏชัดเจน อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาไม่วางใจทหารรับจ้างเหล่านี้หรืออาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาวางแผนที่จะซุ่มโจมตีกองทัพของโยอาบจากด้านข้างหรือจากด้านหลัง บันทึกเรื่องราวที่ตามมาสนับสนุนตรรกะหลัง ข้อความกล่าวว่าพ่ายทัพไปสู่รบกับคนอัมโมนหน้านครของพวกเขา พวกเขาก็ถูกโจมตีจากด้านหลังโดยกำลังพลที่เป็นทหารรับจ้าง (เรียกรวมๆกันว่าคนซีเรีย) เมื่อตระหนักว่าตนอยู่ในฐานะลำบาก

แล้ว โยอาบก็ตั้งใจว่าจะส่งหน่วยรบฝีมือดีที่สุดของเขาไปต่อสู้คนซีเรีย กลยุทธ์ของเขาอาจเป็นการชนะพวกเขาก่อน แล้วค่อยจัดการกับคนอัมโมนทีหลัง

ส่วนรองผู้บัญชาการกองทัพของเขา นั่นคือ อาบิซัยน้องชายของเขา โยอาบสั่งพวกทหารที่เหลือของตนให้ต่อสู้คนอัมโมน โยอาบแบ่งปันแผนการรบของตนกับน้องชายของตนเพิ่มเติม และแผนการของพวกเขานั้นเรียบง่าย ที่ใดที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด พวกเขาจะช่วยอีกฝ่ายที่เหลือ ดังนั้นกลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นจึงถูกคิดค้นขึ้นเพื่อตอบโต้ต่อการศึกนั้นขณะมันก่อตัวขึ้น

โยอาบปิดท้ายการหารือเรื่องกลยุทธ์ของตนกับอาบิซัยด้วยคำเตือนสดินี้ 13 จึงมีความกล้าหาญเถิด และให้เราประพฤติตัวอย่างกล้าหาญเพื่อชนชาติของเรา และเพื่อหัวเมืองของพระเจ้าของเรา และขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำสิ่งที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด" โยอาบจึงส่งอาบิซัยออกไปพร้อมคำสั่งให้กล้าหาญและเข้มแข็ง ประชาชนของพวกเขา ประชาชาติของพวกเขา และคำพยานเรื่องพระเจ้าของพวกเขาตกเป็นเดิมพัน นอกจากนี้ เขาฝากการศึกษาไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า: "และขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำสิ่งที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด" เขาจึงฝากศึกษาไว้กับพระเจ้า

1 พศต 19:14-16 ดังนั้นโยอาบและประชาชนผู้อยู่กับท่านได้เข้ามาใกล้ข้างหน้าคนซีเรียเพื่อสู้รบกัน และเขาทั้งหลายก็แตกหนีไปต่อหน้าท่าน 15 และเมื่อคนอัมโมนเห็นว่าคนซีเรียหนีไปแล้ว เขาก็หนีไปให้พ้นหน้าอาบิซัยน้องชายของโยอาบด้วย และเข้าไปในเมือง แล้วโยอาบก็กลับมายังเยรูซาเล็ม 16 แต่เมื่อคนซีเรียเห็นว่าเขาพ่ายแพ้แก่อิสราเอล เขาจึงส่งผู้สื่อสารไปนำคนซีเรียซึ่งอยู่ฟากแม่น้ำข้างโน้นออกมา มีโซฟัดผู้บังคับบัญชากองทัพของฮาดีดเอเซอร์เป็นหัวหน้าของเขาทั้งหลาย

ศึกนี้กลับกลายเป็นการตีแตกสำหรับพวกอิสราเอล โยอาบโจมตีคนซีเรียอย่างหนักซึ่งฝ่ายหลังหนีไปอย่างรวดเร็ว เห็นได้ชัดว่าพวกเขาได้รับค่าจ้างสำหรับบริการของตนล่วงหน้าแล้ว พวกเขาจึงคว่ำเงินนั้นและวิ่งหนีไป พวกเขามาแสดงตัวแล้วแต่พวกเขาจะไม่ยอมให้โยอาบฆ่าตาย อย่างไรก็ตาม เมื่อกำลังพลของคนอัมโมนเห็นคนซีเรียถูกตีแตก พวกเขาก็ถอยกลับเข้าไป

ในนครของตน นี้บอกเป็นนัยว่าโยอาบจึงล้อมมันและเตรียมพร้อมสำหรับการล้อมกรุง ขณะเดียวกัน โยอาบเองก็กลับไปยังเยรูซาเล็มเพื่อไปรายงานสถานการณ์แก่ดาวิด แม้ถูกตีแตกในศึกแรกนี้ ดูเหมือนว่าคนซีเรียรวมกลุ่มอีกครั้ง โดยอาจตั้งรับมากกว่าเดิม

ขณะเดียวกัน ข่าวเรื่องความพ่ายแพ้ของพวกเขาได้ลือไปถึงบ้านอย่างชัดเจน ดังนั้นฮาคัดเรเซอร์ หนึ่งในกษัตริย์เหล่านั้นแห่งภูมิภาคของซีเรียจึงส่งกำลังเสริมมา โจเซฟสันักประวัติศาสตร์ยิวอ้างว่าฮาคัดเรเซอร์ส่งกำลังพลมา 80,000 คนภายใต้การบัญชาการของโซฟัก พวกเขาเดินทัพลงใต้ไปยังสถานที่แห่งหนึ่งชื่อว่าเฮลามซึ่งอยู่ที่ไหนสักแห่งในกิเลอาดทางทิศเหนือของอัมโมน (ทั้งหมดนี้อยู่ในจอร์แดนปัจจุบัน)

1 พศต 19:17-19 และเมื่อมีคนกราบทูลดาวิด พระองค์ก็ทรงรวมอิสราเอลทั้งสิ้นเข้าด้วยกัน และข้ามแม่น้ำจอร์แดนมาหาเขา และจัดทัพต่อสู้กับเขา และเมื่อดาวิดทรงจัดทัพเข้าต่อสู้กับคนซีเรีย เขาทั้งหลายต่อสู้กับพระองค์ 18 และคนซีเรียก็หนีไปต่อหน้าอิสราเอล และดาวิดทรงประหารคนซีเรียคือคนของรบบเจ็ดพันคนและทหารราบสี่หมื่นคน และฆ่าโซฟักผู้บัญชาการกองทัพของเขาทั้งหลายด้วย 19 และเมื่อผู้รับใช้ของฮาคัดเรเซอร์เห็นว่าเขาพ่ายแพ้ต่ออิสราเอล เขาก็ยอมทำสันติภาพกับดาวิด และเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ คนซีเรียจึงไม่ช่วยคนอัมโมนอีกต่อไป

เมื่อดาวิดทราบเรื่องภัยคุกคามใหม่นี้ เขาก็หันความสนใจไปจากอัมโมน ไม่เป็นที่ชัดเจนว่ากำลังพลล้อมกรุงถูกเหลือไว้ที่นั่นหรือไม่ ดาวิดจึงเคลื่อนกำลังพลสำรองแห่งประชาชาติของเขาและเดินทัพไปต่อสู้กองกำลังผสมของซีเรีย ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าดาวิดบัญชาการกองทัพของตนด้วยตัวเอง (นี่ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิงกับการที่เขาได้อยู่ที่เยรูซาเล็มดังที่ถูกหมายเหตุไว้ในบทถัดไป) ศึกนี้มีการประจันหน้ากันที่เฮลามและที่นั่นดาวิดทำให้กำลังพลของซีเรียพ่ายแพ้อย่างราบคาบ ส่วนคนเหล่านั้นที่หนีรอดจากดาวิดได้ พวกเขาหนีกระเจิดกระเจิงไป คนของรบบเจ็ดพันคนของคนซีเรียถูกฆ่าตาย นอกจากนี้ ทหารราบ 40,000 คนของซีเรียก็ถูกสังหาร โซฟักผู้บัญชาการกองทัพของพวกเขาที่ถูกฆ่าในศึกนั้นเช่นกัน

บางคนได้สันนิษฐานว่ามีความแตกต่างกันระหว่างบันทึกใน 2 ซามูเอล 10:18 กับตรงนี้
ในบันทึกของซามูเอล รรถรบเจ็ดร้อยคนถูกทำลายขณะที่ตรงนี้มีหมายเหตุถึงคนเหล่านั้นที่สู้ใน
รถรบ เห็นได้ชัดว่าคนซีเรียมีรถรบขนาดใหญ่ซึ่งจุได้คนละสิบคน บันทึกทั้งสองนั้นเสริมกัน
และกันและไม่ขัดแย้งกัน

เหล่ากษัตริย์ที่ด้อยกว่าซึ่งถูกกล่าวถึงก่อนหน้านี้ในบทนี้ตระหนักว่าตนแพ้แล้ว มี
หมายเหตุด้วยว่าพวกเขาอยู่ภายใต้ความเป็นเจ้าเหนือหัวของฮาดีดเรเซอร์ (ฮาดีดเอเซอร์) อย่างไร
ก็ตาม คนซีเรียได้รับบทเรียนแล้ว แม้พวกเขาไม่ใช่เพื่อนของอิสราเอล พวกเขาจะไม่ให้ความ
ช่วยเหลือทางทหารแก่อัม โมนอีกเลย ศึคนั้นกับคนซีเรียสิ้นสุดลงแล้วสำหรับเวลาขณะนั้น แต่
บัญชีกับอัม โมนก็ยังถูกสะสางไม่เสร็จ ศึคนั้นจะดำเนินต่อไปดังที่หมายเหตุไว้ในบทถัดไป มัน
คือ ณ เวลานั้นเช่นกันที่ความบาปอันเสื่อมเสียในชีวิตของดาวิดเกิดขึ้น

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 20: บันทึกที่ตามมา¹เหมือนกับกับของ 2 ซามูเอล 11
อย่างไรก็ตาม ตรงนี้ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์²ให้รายละเอียดแค่เกี่ยวกับผลลัพธ์ทางทหาร
ของการศึกและไม่กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับการเล่นซู้ของดาวิดกับนางบัทเชบา นอกจากนี้
สงครามอีกครั้งกับฟิลิสเตียก็ถูกบันทึกไว้ หลังจากความบาปอันใหญ่โตของดาวิด สิ่งต่างๆก็เริ่ม
ไปในทางที่แย่มากสำหรับอิสราเอล

1 พศต 20:1-3 และอยู่มาพอสิ้นปีแล้วเมื่อบรรดากษัตริย์ยกกองทัพออกไปรบ โย
อาบก็นำกำลังกองทัพไปกวาดล้างแผ่นดินของคนอัมโมน และมาล้อมเมืองรับบาห์ไว้ แต่ดาวิด
ประทับที่เยรูซาเล็ม และโยอาบก็โจมตีเมืองรับบาห์ และคว้าเมืองนั้นเสีย 2 และดาวิดทรงถอด
มงกุฎจากพระเศียรของกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงทราบว่ามงกุฎนั้นมีทองคำหนัก
หนึ่งตะลันต์ และมีเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งต่อมาอยู่บนพระเศียรของดาวิด และพระองค์ทรงริบ
ของจากเมืองนั้นได้ข้าวของเป็นอันมาก 3 พระองค์ทรงนำประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้นออกมา ตั้ง

เขาให้ทำงานหนักอยู่กับเลื่อยและเหล็กขูดและขวาน และดาวิดทรงกระทำเช่นนั้นแก่หัวเมืองทั้งสิ้นของคนอัมโมน แล้วดาวิดกับประชาชนทั้งปวงก็กลับสู่เยรูซาเล็ม

บันทึกตรงนี้มีเนื้อหาเหมือนกับของ 2 ซามูเอล 11 สงครามกับอัมโมนยังไม่จบ มันเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในสงครามต่างๆของตะวันออกกลางในสมัยโบราณที่จะเรียกให้มี ‘การหยุดยิง’ ในช่วงฤดูหนาว ดาวิดและกำลังพลของเขาเร่งการทำสงครามกับอัมโมนในช่วงฤดูหนาว นอกจากนี้ ปิฮิบรูก็สิ้นสุดลงที่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ นี่จึงเป็นที่มาของความเห็นที่ว่า “อยู่มาพอสิ้นปีแล้ว” เมื่อฤดูใบไม้ผลิเริ่มเบ่งบาน ดาวิดก็ส่งทหารกลับไปทำศึกอีกครั้งภายใต้โยอาบแม่ทัพของเขา มีหมายเหตุไว้ว่าพวกเขาทำลายกำลังพลหลักๆของคนอัมโมนในการศึก จากนั้นก็เริ่มล้อมกรุงรับบาห์ซึ่งเป็นนครสำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคนั้นของอัมโมน

อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุผลต่างๆที่ไม่ถูกบอกไว้ ดาวิดพักอยู่ในเยรูซาเล็มแทนที่จะนำกำลังพลของตนเข้าทำศึก มันจะกลับกลายเป็นหายนะของเขา แทนที่จะบริบูรณ์ในงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เขากลับหยุดพัก คริสเตียนทั้งหลายที่ทำแบบเดียวกันวันนี้มักประสบความยุ่งยากเช่นกัน ในเวลาที่ดาวิดควรออกไปนำทัพในฐานะผู้บัญชาการใหญ่ เขากลับ “ประทับที่เยรูซาเล็ม” เขาจึงกลายเป็นเหยื่อง่ายๆสำหรับความบาปเมื่อเขาไม่ทำสิ่งที่เขาควรทำ

หลังจากหายนะเรื่องนางบัทเชบาและผลพวงอันน่าเศร้าของมัน ดาวิดจึงนำทัพด้วยตัวเองเพื่อสู้ศึกครั้งสุดท้ายกับเมืองรับบาห์และยึดมันได้ มีผู้เสนอว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นไม่นานหลังจากการเสียชีวิตของอูริยาห์และขณะนางบัทเชบากำลังไว้ทุกข์อยู่ มีบันทึกว่าเขายึดมงกุฎงามของกษัตริย์แห่งรับบาห์เป็นของริบแห่งสงคราม นอกจากนี้ ดาวิดกับคนของเขายังริบข้าวของเป็นอันมากจากเมืองรับบาห์ด้วย เราควรระลึกว่าสงครามครั้งนี้ถูกเริ่มต้นเมื่อคนอัมโมนกระทำอัปยศต่อคณะทูตของดาวิดดังที่บันทึกไว้ใน 19:1-3

บางคนได้เสนอว่าคำพรรณนาข้างบนกล่าวถึงการที่ดาวิดทรมาณพวกเชลยของเขาหลังจากได้ชัยชนะเหนือพวกเขา อย่างไรก็ตาม มันน่าจะหมายถึงการที่ดาวิดบังคับคนอัมโมนให้ทำงานรับใช้เป็นแรงงานทั่วไปซึ่งเลื่อยท่อนไม้ ทำงานในทุ่งนา (เหล็กขูด) ตัดต้นไม้ (ขวาน)

และทำก่อนอิฐ ฯลฯ นั่นดูเหมือนตรงกับอุปนิสัยของดาวิดมากกว่าการทรمانพวกศัตรูของเขา
อย่างทารุณ เขาจึงกลับไปยังเยรูซาเล็มอย่างผู้มีชัยชนะ แต่ความยุ่งยากมากกว่าเดิมกำลังก่อตัวขึ้น

1 พศต 20:4-8 และอยู่มาภายหลังเกิดสงครามขึ้นกับคนฟีลิสเตียที่เมืองเกเซอร์
แล้วสิบเบศัยคนหุซาห่าได้สังหารสิบปัยผู้เป็นลูกหลานของคนยักษ์เสย และคนฟีลิสเตียก็ถูก
ปราบปราม 5 และมีสงครามกับคนฟีลิสเตียอีก และเอลฮานันบุตรชายยาอีร์ได้ฆ่าลามิบูตรชาย
ของโกลิอัทชาวกัทเสย ผู้มีหอกที่มีด้ามโตเท่าไม้กระพั้นทอผ้า 6 และมีสงครามที่เมืองกัทอีก มี
ชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โต ผู้ที่มีมือข้างหนึ่งมีนิ้วหกนิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว จำนวนยี่สิบสี่นิ้ว
และเขาเป็นบุตรชายของคนยักษ์ด้วย 7 และเมื่อเขาทำทนายอิสราเอล โยนาธานบุตรชายซิเมอีพระ
เชษฐาของดาวิดก็ประหารเขาเสย 8 คนเหล่านี้บังเกิดแก่คนยักษ์ในเมืองกัท และเขาล้มตายด้วย
พระหัตถ์ของดาวิด และด้วยมือผู้รับใช้ของพระองค์

โปรดสังเกตว่ามีสงครามต่างๆเกิดขึ้นต่อเนื่องหลังจากความบาปครั้งใหญ่ของดาวิด
พระหัตถ์แห่งการอวยพรของพระเจ้ากำลังถูกยั้งไว้เสยจากดาวิด ความบาปมีผลที่ตามมาหลาย
อย่างจริงๆ สงครามที่ถูกพรรณนาตรงนี้ถูกเชื่อว่าเป็นอันเดียวกับใน 2 ซามูเอล 21:18 กำลังพล
ของฟีลิสเตียรุกรานอิสราเอลและ โจมตีเกเซอร์ซึ่งเป็นเขตแดนประจำตระกูลเอฟราอิม ในศึก
คราวนั้น “สิบเบศัยคนหุซาห่าได้สังหารสิบปัยผู้เป็นลูกหลานของคนยักษ์เสย และคนฟีลิสเตียก็
ถูกปราบปราม” อีกศึกหนึ่งปะทุขึ้นกับฟีลิสเตีย “และเอลฮานันบุตรชายยาอีร์ได้ฆ่าลามิบูตรชาย
ของโกลิอัทชาวกัทเสย ผู้มีหอกที่มีด้ามโตเท่าไม้กระพั้นทอผ้า”

บันทึกคล้ายๆกันถูกพบใน 2 ซามูเอล 21:19 ไม้กระพั้นทอผ้าจะมีขนาดเท่ากับ 2 ลูก 4
ฟุต กระนั้นยังมีการสงครามปะทุขึ้นกับฟีลิสเตียที่เมืองกัท “มีชายคนหนึ่งรูปร่างใหญ่โต ผู้ที่มี
มือข้างหนึ่งมีนิ้วหกนิ้ว และนิ้วเท้าข้างละหกนิ้ว จำนวนยี่สิบสี่นิ้ว และเขาเป็นบุตรชายของคนยักษ์
ด้วย” ดูเหมือนว่าครอบครัวของโกลิอัทมุ่งมั่นที่จะแก้แค้นให้การเสียชีวิตของบิดาของพวกเขา
ด้วยน้ำมือของดาวิดแม้ผ่านมาหลายปีแล้วก็ตาม คราวนี้บุตรชายอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นยักษ์เองที่มี
มือข้างละหกนิ้วและเท้าข้างละหกนิ้วทำทนายอิสราเอลให้สู้กับเขา คราวนี้โยนาธานหลานชาย

ของดาวิดจัดการเขาเสีย แม้มีขนาดใหญ่โต พวกคนยักษ์แห่งฟิลิสเตียก็ไม่ใช่คู่ปรับสำหรับเหล่า
นักรบที่เก่งกาจของอิสราเอล คนของดาวิดคนแล้วคนเล่ามาพวกเขาเสีย

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 21: รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำสำมะโนประชากร
ประชาชาตินั้นของดาวิดในช่วงปีท้ายๆของเขาถูกให้ไว้ตรงนี้ (นี่สอดคล้องกับ 2 ซามูเอล 24)
ปัญหาตรงนี้ไม่ใช่การรู้ว่ามิใช่ประชาชนก็คนอาศัยอยู่ในอิสราเอล ตรงกันข้าม มันมีจุดประสงค์
ทางทหาร ดาวิดอยากรู้ว่ามีทหารกี่คนที่เขาพึ่งพาได้หากเกิดความต้องการขึ้นมา ความบาปตรงนี้
คือ การพึ่งพาทรัพยากรมนุษย์แทนที่จะพึ่งพาพระเจ้าของเขา

1 พศด 21:1-2 ซาตานได้ยั่วยุขึ้นต่อสู้อิสราเอล และคลพระทัยให้ดาวิดนับจำนวน
อิสราเอล **2** ดาวิดจึงตรัสกับโยอาบและผู้บังคับบัญชากองทัพว่า "จงไปนับอิสราเอลตั้งแต่เมือง
เบเออร์เซบาถึงเมืองดาน แล้วนำรายงานมาให้เราเพื่อจะได้ทราบจำนวนรวมของเขาทั้งหลาย"

บันทึกเรื่องการนับจำนวนคนอิสราเอลจะกลายเป็นหายนะ อย่างไรก็ตาม ผู้ยุยงให้เกิด
เรื่องนี้ทั้งหมดถูกเปิดเผยตรงนี้: "ซาตานได้ยั่วยุขึ้นต่อสู้อิสราเอล และคลพระทัยให้ดาวิดนับ
จำนวนอิสราเอล" แม้ดาวิดถูกทดลองใจในช่วงเวลาแห่งการขาดความเชื่อ สุดท้ายแล้วมันกลายเป็น
ผลดีตรงที่ว่าสถานที่ของพระวิหารที่จะมาถูกเลือกและจัดหามาได้ พลังกำลังทางทหารของ
ดาวิดขึ้นอยู่กับขนาดของกำลังพลติดอาวุธของเขา ดาวิดจึงสั่งโยอาบให้นับจำนวนทหารเพื่อที่
จะทราบกำลังพลที่มีอยู่ของเขา แทนที่จะวางใจพระเจ้าสำหรับความช่วยเหลือ ดาวิดกลับหันไป
พึ่งทรัพยากรมนุษย์ ดังที่ถูกบันทึกไว้ในบทที่แล้ว เกิดสงครามขึ้นหลายครั้งซึ่งดาวิดต้องรับมือ
ในสภาพที่กลับสัถย์และขาดความเชื่อ เขาจึงสั่งให้นับจำนวนทหาร

โยอาบ แม่ทัพแห่งกองทัพของดาวิดถูกสั่งให้นับจำนวนทหารตั้งแต่เมืองเบเออร์เซบาใน
ปลายสุดด้านทิศใต้สุดจนถึงดานในปลายสุดด้านทิศเหนือ ดาวิดอยากทราบว่าตนมีกำลังพล
เท่าไร

1 พศต 21:3-5 แต่โยอาบทูลว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงเพิ่มประชาชนของ
พระองค์อีกร้อยเท่าของที่มีอยู่แล้ว ข้าแต่กษัตริย์เจ้านายของข้าพระองค์ แต่ประชาชนนี้ทั้งสิ้น
เป็นผู้รับใช้ของเจ้านายของข้าพระองค์มิใช่หรือ โฉนเจ้านายของข้าพระองค์จึงรับสั่งเช่นนี้ โฉน
พระองค์จึงทรงนำการละเมิดมาสู่อิสราเอล " 4 แต่โยอาบขัดรับสั่งของกษัตริย์มิได้ โยอาบจึงจาก
ไป และไปตลอดคนอิสราเอลทั้งสิ้น และกลับมายังเยรูซาเล็ม 5 และโยอาบถวายจำนวน
ประชาชนที่นับได้แก่ดาวิด ในอิสราเอลทั้งสิ้นมีหนึ่งล้านหนึ่งแสนคนที่ชักดาบ และในยูดาห์มีสี่
แสนเจ็ดหมื่นคนที่ชักดาบ

แม้โยอาบหลายครั้งถูกสงสัยในเรื่องความจงรักภักดี เขาก็มีเหตุผลที่จะตั้งคำถามการ
ตัดสินใจของดาวิด เขาได้ออกว่าคำสั่งของดาวิดมีต้นกำเนิดมาจากเนื้อหนังและเป็นผลมาจากการ
ขาดความเชื่อในพระเจ้า แม้โยอาบทักท้วงว่าไม่ควรกระทำ คำสั่งของดาวิดก็มีผลต่อไป โยอาบ
จึงทำการนับจำนวนทหารของอิสราเอล เช่นเดียวกับกองทัพอิสราเอลในปัจจุบัน ชายหนุ่มทุก
คนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วของอิสราเอลเป็นส่วนหนึ่งของกำลังพลสำรองประจำชาติ โยอาบจึงนับ
จำนวนผู้ชายได้ 1.1 ล้านคนในสิบตระกูลฝ่ายเหนือและในยูดาห์เขานับผู้ชายได้ 470,000 คนที่สุ
รบได้ เห็นได้ชัดว่านี่เป็นจำนวนที่มากและเกินกว่า 300,000 คนนั้นในกองทัพที่มีอยู่ของดาวิด ดู
1 พงศาวดาร 27:1-9 เราไม่ทราบชัดเจนว่าทำไมยูดาห์ถึงมีคนประมาณร้อยละ 43 ของกำลังพล
ของประชาชาตินั้นนอกเสียจากว่าบางทีพระเจ้าได้ทรงอวยพรตระกูลนั้นเพราะเหตุดาวิด

1 พศต 21:6-7 แต่ท่านมิได้นับเลวีและเบนยามินท่ามกลางจำนวนนั้นด้วย เพราะ
ว่าพระดำรัสของกษัตริย์เป็นที่น่ารังเกียจแก่โยอาบ 7 แต่พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในเรื่องนี้
พระองค์จึงทรงลงโทษอิสราเอล

แม้ได้รับคำสั่งจากกษัตริย์ โยอาบก็ไม่ยอมนับตระกูลเลวีหรือเบนยามิน มันไม่ชัดเจนว่า
ทำไมเขาถึงผ่านเลยตระกูลเบนยามิน อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาถูกรวมอยู่กับจำนวนที่ไม่ได้สัดส่วน
ของยูดาห์เนื่องจากว่าจริงๆแล้วเบนยามินได้ผนวกรวมเข้ากับยูดาห์แล้วเพื่อจุดประสงค์เชิง
ปฏิบัติทุกประการ

อย่างไรก็ตาม ที่เป็นกลางร้ายยิ่งกว่าความไม่พอใจของโยอาบที่มีต่อการนับจำนวนทหารนี้ก็คือว่า พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัย พระองค์จึงทรง ‘ลงโทษ’ อิสราเอล 2 ซามูเอล 24:1 ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ ที่นั่นข้อความบันทึกว่า “พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ได้เกิดขึ้นต่ออิสราเอลอีก เพื่อทรงต่อสู้เขาทั้งหลายจึงทรงคลาไคลดาวิดตรัสว่า "จงไปนับคนอิสราเอลและคนยูดาห์"” นี่บอกเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงเริ่มกริ้วแล้วเพราะความบาปที่เพิ่มพูนขึ้นและสภาพอันกลับสัถย์ของคนอิสราเอลส่วนใหญ่ นี่บอกเป็นนัยว่าเพราะว่าพระองค์ทรงกริ้วกับประชาชาตินั้นโดยรวม พระองค์จึงทรงอนุญาตให้พญามารช่วยดาวิดให้สั่งนับจำนวนทหาร พระเจ้าจึงทรงเริ่มติสอนอิสราเอล เห็นได้ชัดว่าคนส่วนใหญ่ของประชาชาตินั้นได้กลับสัถย์ไปจากพระเจ้าแล้วได้ตั้งแต่วาดลงมา

1 พศต 21:8 และดาวิดทูลพระเจ้าว่า "ข้าพระองค์ได้ทำบาปใหญ่ยิ่งในการที่ข้าพระองค์ได้กระทำการนี้ ข้าแต่พระองค์ บัดนี้ขอทรงให้อภัยความชั่วช้าของผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะข้าพระองค์ได้กระทำการอย่างโง่เขลามาก" เพราะถูกพ้องใจโดยจิตสำนึกผิดชอบ ดาวิดจึงสารภาพต่อพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์ได้ทำบาปใหญ่ยิ่งในการที่ข้าพระองค์ได้กระทำการนี้” เขาจึงวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้อภัยความบาปของเขาไปเสีย เขายอมรับต่อพระเจ้าอย่างเปิดเผยว่าเขาได้กระทำการอย่างโง่เขลามาก

1 พศต 21:9-13 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกาดผู้ทำนายของดาวิดว่า 10 "จงไปบอกดาวิดว่า `พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เราเสนอเจ้าสามประการ จงเลือกเอาประการหนึ่ง เพื่อเราจะได้กระทำให้แก่เจ้า" 11 กาดจึงเข้าเฝ้าดาวิดและกราบทูลพระองค์ว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า จงเลือกเอาตามที่เจ้าพอใจ 12 คือ กันดารอาหารสามปี หรือการล้างผลาญโดยศัตรูของเจ้าสามเดือนขณะที่ดาบของศัตรูจะขับเจ้าทัน หรือดาบของพระเยโฮวาห์สามวันคือโรคระบาดบนแผ่นดิน และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ทำลายทั่วไปในดินแดนทั้งสิ้นของอิสราเอล ฉะนั้นบัดนี้ขอทรงพิจารณาว่าจะให้ข้าพระองค์กราบทูลพระองค์ผู้ทรงใช้ข้าพระองค์มาว่าประการใด" 13 แล้วดาวิดตรัสกับกาดว่า "เรามีความกระวนกระวายมาก ขอให้เรตกเข้าไปอยู่ใน

พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ เพราะพระกรุณาคุณของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก แต่ขออย่าให้เราตกเข้าไปในมือของมนุษย์เลย"

พระเจ้าทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งนามว่ากาดมาเผชิญหน้าดาวิด เราไม่ทราบมากนักเกี่ยวกับกาด แต่ดูเหมือนว่าเขาเป็นผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ในสมัยของดาวิดและดูเหมือนจะเข้าร่วมกับดาวิดตอนที่เขาหลบซ่อนตัวอยู่ เขาปรากฏตัวอีกครั้งตรงนี้ โดยเกี่ยวข้องกับการลงโทษนั้น เพราะเหตุการณ์นับจำนวนทหาร เขายังช่วยในการจัดเรียงต่างๆ สำหรับการปรนนิบัติด้านดนตรีของพระวิหารด้วย

พระเจ้าผ่านทางผู้พยากรณ์ท่านนี้ทรงเสนอทางเลือกสามอย่างแก่ดาวิดสำหรับการลงโทษ: (1) การกัณดารอาหารสามปี; (2) การฟ่ายแพ้ในการศึกสามเดือน หรือ (3) โรคระบาดสามวัน โดยทูตสวรรค์แห่งความตายผู้หนึ่งที่เที่ยวไปทั่วแผ่นดินนั้น ดาวิดถูกสั่งให้เลือกว่าจะเอาอันไหน ดาวิดไม่ยอมเลือกอันไหนทั้งนั้น โดยยอมให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือก

1 พศด 21:14-17 ดังนั้นพระเยโฮวาห์ทรงให้โรคระบาดเกิดขึ้นในอิสราเอล และคนอิสราเอลได้ล้มตายเจ็ดหมื่นคน 15 และพระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ไปยังเยรูซาเล็มเพื่อจะทำลายเสีย แต่เมื่อท่านจะลงมือทำลาย พระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตร และพระองค์ทรงกลับพระทัยในเหตุร้ายนั้น และพระองค์ตรัสกับทูตสวรรค์ผู้ทำลายนั้นว่า "พอแล้ว ยับยั้งมือของเจ้าได้" ส่วนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็กำลังยืนอยู่ที่ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบรูส 16 และดาวิดแหงนพระพักตร์ทรงเห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ยืนระหว่างแผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ และในมือถือดาบที่ชักออกเหนือเยรูซาเล็ม แล้วดาวิดและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล ผู้ได้สวมผ้ากระสอบแล้ว ก็ชบหน้าลง 17 และดาวิดทูลพระเจ้าว่า "ข้าพระองค์มิใช่หรือที่บัญชาให้นับประชาชน ข้าพระองค์เป็นผู้ได้กระทำบาป และได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งนัก แต่บรรดาแกะเหล่านี้เขาได้กระทำอะไร โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระหัตถ์ของพระองค์อยู่เหนือข้าพระองค์ และราชวงศ์ของข้าพระองค์ แต่ขออย่าให้โรคร้ายนั้นอยู่เหนือประชาชนของพระองค์"

พระเจ้าจึงทรงใช้โรคระบาดแห่งความตายมาทั่วอิสราเอลเป็นเวลาสามวัน ในภัยพิบัตินั้น ผู้ชายในอิสราเอลตาย 70,000 คน เมื่อทูตสวรรค์แห่งความตายนั้นเริ่มกวาดไปทั่วเยรูซาเล็ม พระเจ้าก็ทรงยับยั้งเขา พระพิโรธอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ถูกทำให้สงบแล้วและความเมตตาของพระองค์ก็มีชัย โปรดสังเกตว่าพระเจ้าทรงกลับพระทัยในเหตุร้ายนั้นซึ่งถูกทำให้เกิดขึ้นโดยทูตสวรรค์แห่งความตายนั้น เมื่อทูตสวรรค์นั้นถูกยับยั้ง เขาก็อยู่ที่ “ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบุส” โอรันเห็นได้ชัดว่าเป็นคนเยบุสที่ยังอาศัยอยู่ที่เยรูซาเล็ม 2 ซามูเอล 24:23 กล่าวถึงเขาว่าเป็นกษัตริย์องค์หนึ่ง เขาอาจสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์องค์สุดท้ายของคนเยบุสและอาจเป็นผู้นำของผู้สืบเชื้อสายกลุ่มเล็กใดก็ตามของคนทั้งหลายที่ยังอาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้ดาวิดมองเห็นทูตสวรรค์แห่งความตายนั้นที่ปกติแล้ว คนมองไม่เห็นซึ่งยืนอยู่เหนือเยรูซาเล็มพร้อมกับดาบที่ถูกชักออก พวกผู้นำคนอื่นๆของอิสราเอลก็ได้รับอนุญาตให้เห็นสิ่งเดียวกันนั้น พวกเขาจึงถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าในผ้ากระสอบและชบหน้าลงต่อพระพักตร์พระองค์ ดาวิดจึงสารภาพบาปของตนเพิ่มเติม โดยรู้สึกพ้องใจถึงความผิดพลาดแห่งทางทั้งหลายของตน เขาจึงอ้อนวอนพระเจ้าให้ทรงพระเมตตาต่อประชาชนของพระองค์และขอร้องพระเจ้าให้ทรงพิพากษาเขาและครอบครัวของเขาเพราะความบาปของเขาเอง อีกครั้งที่ 2 ซามูเอล 24:1 บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอลไม่ใช่เพราะความบาปของดาวิดเท่านั้น แต่เพราะความบาปของประชาชาตินั้นโดยรวมด้วย

1 พศด 21:18-23 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาให้กาดทูลดาวิดว่า ให้ดาวิดขึ้นไปสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบุส 19 ดาวิดจึงเสด็จขึ้นไปตามคำของกาด ซึ่งท่านได้กราบทูลในพระนามของพระเยโฮวาห์ 20 ฝ่ายโอรันกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ ท่านหันมาเห็นทูตสวรรค์ บุตรชายสี่คนของท่านที่อยู่กับท่านก็ซ่อนตัวเสีย 21 เมื่อดาวิดเสด็จมายังโอรัน โอรันมองเห็นดาวิด และออกไปจากลานนวดข้าวถวายบังคมดาวิดด้วยชบหน้าลงถึงดิน 22 และดาวิดตรัสกับโอรันว่า "จงให้ที่ลานนวดข้าวแก่เราเถิด เพื่อเราจะสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์บนนั้น จงให้แก่เราตามราคาเต็ม เพื่อว่าโรคระบาดนั้น

จะได้ระงับเสียจากประชาชน" 23 แล้วโอรันนักราบทูลดาวิดว่า "ขอทรงรับไปเถิดพะยะคะ และขอทูลทูลเกล้าฯ ถวายของข้าพระองค์กระทำสิ่งทีพระองค์ทรงเห็นชอบเถิด นี่พะยะคะ ข้าพระองค์ขอถวายวัวสำหรับเครื่องเผาบูชา และถวายเลื้อนนวดข้าวให้เป็นฟืน แล้วข้าวสาลีเป็นธัญญาบูชา ข้าพระองค์ขอถวายหมด"

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงสั่งผู้พยากรณ์กาดีให้ไปบอกดาวิดให้ตั้งแท่นบูชาหนึ่งบนลานนวดข้าวของโอรันนัคนเยบุส ดาวิดจึงไปยังลานนวดข้าวของโอรันนัซึ่งเป็นทีๆ ฝายหลังกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ (เห็นได้ชัดว่าโอรันนัทำธุรกิจเกี่ยวกับข้าว) เมื่อเห็นทูลทูลเกล้าฯ เสด็จมา โอรันนัก็ถวายบังคม ดาวิดจึงขอซื้อลานนวดข้าวของโอรันนัซึ่งอยู่บนยอดภูเขาโมริยาห์ ดาวิดเสนอเต็มมูลค่าตลาดของที่ดินนั้น โอรันนัปฏิเสธที่จะรับเงินค่าที่ดิน ตรงกันข้าม เขาเสนอที่จะยกมันทั้งหมดให้แก่ดาวิด อันที่จริงเขากล่าวว่า "นี่พะยะคะ ข้าพระองค์ขอถวายวัวสำหรับเครื่องเผาบูชา และถวายเลื้อนนวดข้าวให้เป็นฟืน แล้วข้าวสาลีเป็นธัญญาบูชา ข้าพระองค์ขอถวายหมด" สรุปก็คือ โอรันนัเสนอที่จะถวายทุกสิ่งแก่พระเจ้า ขอพระเจ้าทรงโปรดให้คริสเตียนทั้งหลายจนทุกวันนี้มีใจที่ยอมจำนนเช่นนั้นเหมือนโอรันนัคนเยบุส

1 พศต 21:24-27 แต่ทูลทูลเกล้าฯ ดาวิดตรัสกับโอรันนัว่า "หามิได้ แต่เราจะซื้อเอาตามราคาเต็ม เราจะไม้อาของของเจ้าถวายพระเยโฮวาห์ หรือถวายสิ่งทีเรามีได้เสียค่าเป็นเครื่องเผาบูชา" 25 ดาวิดจึงทรงชำระให้โอรันนัเป็นทองคำนำหนักหกร้อยเชเชลเพื่อที่นั่น 26 ดาวิดก็ทรงสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์ที่นั่น และทรงถวายเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชา และกราบทูตออกพระนามพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบพระองค์ด้วยไฟจากสวรรค์บนแท่นเครื่องเผาบูชา 27 แล้วพระเยโฮวาห์ก็ทรงบัญชาทูตสวรรค์ และท่านก็เอาดาบใส่ฝักเสียม

ดาวิดไม่ยอมเอาที่ดินของโอรันนั โดยไม่เสียอะไรเลย ตรงกันข้ามเขาขึ้นกรานทีจะจ่ายเต็มราคาแก่โอรันนั เขาจึงจ่ายแก่โอรันนัเป็นทองคำ 600 เชเชล (บันทึกใน 2 ซามูเอล 24:24) กล่าวถึงห้าสิบบเชเชลสำหรับวัวเหล่านั้น แต่ไม่ใช่สำหรับที่ดินนั้น) ดาวิดจึงสร้างแท่นบูชาหนึ่งถวายแด่พระเจ้าและถวายทั้งเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชา (เครื่องบูชาต่างๆที่มีกลิ่นหอม

หวาน) เขาอธิษฐานต่อพระเจ้าด้วย อาจเพื่อขอความเมตตา พระเจ้าจึงทรงตอบจากสวรรค์โดยส่งไฟลงมาจากสวรรค์เผาไหม้บูชานั้น นอกจากนี้ พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์แห่งความตายนั้นให้ยับยั้งเสียจากการตีสอนอิสราเอลเพิ่มเติม

1 พศต 21:28-30 ครั้งนั้น เมื่อดาวิดทรงเห็นว่าพระเยโฮวาห์ทรงตอบพระองค์ที่ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบูน พระองค์ก็ทรงถวายสัตวบูชาที่นั่น 29 เพราะพลับพลาของพระเยโฮวาห์ซึ่งโมเสสได้สร้างขึ้นในถิ่นทุรกันดาร และแท่นเครื่องเผาบูชา ในเวลานั้นอยู่ในปุชนียสถานสูงที่กิเบโอน 30 แต่ดาวิดจะไปทูลถามพระเจ้าที่นั่นไม่ได้ เพราะพระองค์ทรงกลัวดาบของทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์

เมื่อเห็นไฟนั้นลงมาจากสวรรค์บนแท่นบูชาของเครื่องสัตวบูชาซึ่งถูกสร้างขึ้นที่นั่น ดาวิดก็เริ่มถวายเครื่องสัตวบูชาแด่พระเจ้า มีหมายเหตุว่าพลับพลาที่ยังอยู่ที่กิเบโอนเหมือนเดิม โดยห่างออกไปประมาณเจ็ดไมล์ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเยรูซาเล็ม ในเขตแดนของเบนยามิน ในการพิพากษาก่อนหน้านี้ ดาวิดหวาดกลัวที่จะเสี่ยงออกไปนอกเยรูซาเล็มไปยังกิเบโอน และพลับพลาที่นั่น เขาจึงถวายเครื่องสัตวบูชาต่างๆแด่พระเจ้าบนแท่นบูชาที่นั่นซึ่งถูกสร้างขึ้นบนลานนวดข้าวของโอรัน ดังที่บันทึกไปจะหมายเหตุไว้ นี่จะเป็นที่ตั้งของพระวิหารของพระเจ้าในอนาคต เห็นได้ชัดว่ามันเป็นที่เดียวกันกับที่อับราฮัมได้ถวายอิสอัค

ภาพรวมของ 1 พศต 22: บทนี้ให้รายละเอียดว่าดาวิดในวัยชราเริ่มทำการจัดเตรียมสำหรับการก่อสร้างพระวิหารที่จะมา แม้พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้ดาวิดสร้างพระวิหารนั้นจริงๆ “ดาวิดจึงทรงจัดวัตถุเป็นจำนวนมากก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์”

1 พศต 22:1 แล้วดาวิดตรัสว่า "นี่แหละพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้า นี่แหละแท่นเครื่องเผาบูชาสำหรับอิสราเอล" ดาวิดมองออกว่าสถานที่นั้นที่เขาขึ้นอยู่กับคือ ที่ตั้งของพระวิหารที่จะมา มันอยู่บนยอดภูเขาโมริยาห์ ซึ่งดาวิดรู้อย่างแน่นอนว่าเป็นที่อับราฮัมได้

เตรียมที่จะถวายอิสอัคเมื่อหลายร้อยปีก่อนหน้านั้น แน่ทีเดียว ซาโลมอนจะสร้างพระวิหารของพระเจ้าบนสถานที่นั้นอีกหลายปีต่อมา

1 พศต 22:2-5 ดาวิดทรงบัญชาให้รวบรวมคนต่างด้าวที่อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล และพระองค์ทรงจัดคนสกัดหินให้เตรียมหินสกัดเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า 3 ดาวิดยังทรงจัดสะสมเหล็กเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นตะปูของบานประตูรั้วและเป็นเหล็กหนับ ทั้งทองสัมฤทธิ์เป็นจำนวนมากเหลือที่จะชั่งได้ 4 และไม้สนสีดาร์นับไม่ถ้วน เพราะว่าชาวไซดอน และชาวไทรส ได้นำไม้สนสีดาร์จำนวนมากมายถวายดาวิด 5 เพราะดาวิดตรัสว่า "ซาโลมอนบุตรชายของเรายังเด็กและไม่เคยงาน และพระนิเวศซึ่งจะสร้างถวายพระเยโฮวาห์นั้นต้องหรูหราอย่างยิ่ง มีชื่อเสียงและสง่าราศีในบรรดาประเทศทั้งหลาย เพราะฉะนั้นบัดนี้เราจึงจะจัดเตรียมไว้" ดาวิดจึงทรงจัดวัตถุเป็นจำนวนมากก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์

แม้พระเจ้าจะไม่ทรงอนุญาตให้ดาวิดสร้างพระวิหารนั้นจริงๆ เขาก็เริ่มจัดเตรียมสิ่งต่างๆ อย่างจริงจัง คนต่างด้าว (นั่นคือ คนต่างประเทศ) ที่อาศัยอยู่ในอิสราเอลถูกรวบรวมกันมาเพื่อช่วยในงานจัดเตรียม ซึ่งรวมถึงคนสกัดหินและช่างก่อ คนเหล่านี้เริ่มจัดเตรียมงานหินใหญ่ โคนอกสถานที่ ยอคเขาที่เป็นวงกลมของภูเขาโมริยาห์จะถูกสร้างขึ้นรอบๆ ขอบของมันเพื่อทำเป็นยกพื้นขนาดมหึมาเพื่อตั้งพระวิหารบนนั้น บางส่วนของงานหินนั้นยังมีอยู่จนทุกวันนี้

ขณะเดียวกัน ดาวิดทำการจัดเตรียมอื่นๆ ในการสะสมวัสดุสำคัญๆ สำหรับการก่อสร้างพระวิหาร: เหล็กเป็นจำนวนมากสำหรับตะปูและเครื่องโลหะ, ทองสัมฤทธิ์เป็นจำนวนมาก และไม้สนสีดาร์จากเลบานอน ดาวิดรู้ว่าซาโลมอนบุตรชายของเขาจะเด็กและอ่อนประสบการณ์ เขารู้ด้วยว่าพระวิหารที่จะถูกสร้างขึ้นนั้นจะ "หรูหราอย่างยิ่ง มีชื่อเสียงและสง่าราศีในบรรดาประเทศทั้งหลาย" ดังนั้นดาวิดจึงจัดเตรียมวัสดุต่างๆ เป็นจำนวนมากสำหรับโครงการก่อสร้างพระวิหารอันใหญ่โตนั้นในอนาคต

1 พศด 22:6-10

แล้วพระองค์ทรงเรียกซาโลมอนราชโอรสของพระองค์ และ

กำชับท่านให้สร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดาวิดจึงเรียกซาโลมอนให้
มาอยู่ตรงหน้าตนและกำชับเขาอย่างแข็งขันให้สร้างพระวิหารนั้นทันทีที่เขาขึ้นครองบัลลังก์

7 ดาวิดรับสั่งซาโลมอนว่า "ลูกเอ๋ย เรามีใจประสงค์ที่จะสร้างพระนิเวศถวายพระนาม
แห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา 8 แต่พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเราว่า 'เจ้าได้ทำให้
โลหิตตกมาก และได้ทำสงครามใหญ่โต เจ้าอย่าสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเราเลย เพราะเจ้าได้
ทำให้โลหิตตกเป็นอันมากต่อสายตาของเราบนแผ่นดินโลก ดาวิดอธิบายความปรารถนาของตน
ที่จะสร้างพระวิหารอันใหญ่โตและสง่างามหลังหนึ่งเพื่อพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมให้เขาทำ
เช่นนั้น ดาวิดเป็นนักรบมาตลอดชีวิตวัยผู้ใหญ่ของเขา เขาได้ทำให้โลหิตตกมากในการฆ่าศัตรู
จำนวนมาก พระเจ้าจึงไม่ทรงอนุญาตให้เขาเป็นผู้สร้างพระวิหารนั้น

9 ดูกูเถิด บุตรชายคนหนึ่งจะบังเกิดมาแก่เจ้า เขาจะเป็นคนแห่งความสงบ เราจะให้ความ
สงบแก่เขาให้พ้นจากศัตรูทั้งสิ้นของเขารอบข้าง เพราะเขาจะมีชื่อว่าซาโลมอน และเราจะให้
สันติภาพและความสงบแก่อิสราเอลในสมัยของเขา 10 เขาจะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของเรา
เขาจะเป็นบุตรของเรา และเราจะเป็นบิดาของเขา และเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเขาเหนือ
อิสราเอลเป็นนิตย์'

ดาวิดอธิบายว่าพระเจ้าได้ทรงบอกตนล่วงหน้าแล้วว่าบุตรชายของเขาจะเป็นคนแห่ง
ความสงบและพระองค์จะประทานความสงบแก่เขาจากเหล่าศัตรูของเขา นอกจากนี้ ดาวิดบอก
ซาโลมอนว่าพระเจ้าได้ทรงตั้งชื่อเขา (นั่นคือ ซาโลมอน) เขาจะกลายเป็นผู้ที่สร้างพระวิหารนั้น
ในการทำเช่นนั้น พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะสถาปนาราชบัลลังก์ของดาวิดและซาโลมอน
เหนืออิสราเอลตลอดไป แม้ว่าราชวงศ์นั้นถูกเพิกถอนหลังเศเคคียาห์ มันก็เป็นเพียงการ
ขัดจังหวะชั่วคราวเท่านั้น มันจะถูกฟื้นขึ้นใหม่เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาและทรงขึ้น
ครองบัลลังก์ของดาวิด

1 พศด 22:11-13 **นี่แหละ ลูกของข้าเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า และขอให้เจ้ามีความสำเร็จ และสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าสำเร็จดังที่พระองค์ตรัสถึงเรื่องเจ้า** ดาวิดจึงทูลขอการอวยพรของพระเจ้าให้มีแกะซาโลมอนและกำชับเขาอย่างแข็งแรงให้สร้างพระวิหารนั้นตามที่พระเจ้าตรัสสั่ง

12 **ขอเพียงพระเยโฮวาห์ประสาทให้เจ้ามีความเฉลียวฉลาดและความเข้าใจ และทรงตั้งเจ้าให้ปกครองอิสราเอลและทรงโปรดให้เจ้ารักษาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า** ดาวิดจึงทูลขอพระเจ้าให้ประทานสติปัญญาและความเข้าใจแก่ซาโลมอนด้วยเมื่อเขาขึ้นปกครองประชาชาติอิสราเอล กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ดาวิดอธิษฐานเช่นนั้นเพื่อที่ซาโลมอนจะ “รักษาพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” ประเด็นหลักก็คือ ความเชื่อฟัง ดาวิดทูลขอพระเจ้าให้ประทานสติปัญญาแก่ซาโลมอนเพื่อที่เขาจะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า ซาโลมอนทำเช่นนั้นนานประมาณครึ่งแรกแห่งรัชสมัยของเขา นำเสรีที่จากนั้นเขาก็ล้มพระวณะของพระเจ้าและไถลลงสู่ความตกต่ำฝ่ายวิญญาณ

13 **แล้วเจ้าจะทำสำเร็จ ถ้าเจ้าจะระมัดระวังที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสเกี่ยวกับอิสราเอล จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวและอย่าทอดอวยเลย**

ถึงกระนั้นดาวิดก็บอกซาโลมอนว่าถ้าเขาจะเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า “แล้วเจ้าจะทำสำเร็จ” หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าก็คือว่าพระเจ้าทรงอวยพรคนเหล่านั้นที่ตั้งใจเชื่อฟังพระองค์ เพราะเป็นหลักการหนึ่ง นี่ยังเป็นจริงสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำ ถ้าซาโลมอนจะตั้งใจเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า พระเจ้าก็จะทำให้เขาเจริญและอวยพรเขา อีกครั้งที่เงื่อนไขสำหรับการทำให้เจริญเช่นนั้นถูกนำเสนอ: “ถ้าเจ้าจะระมัดระวังที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชากับโมเสสเกี่ยวกับอิสราเอล” หลักการเดียวกันนั้นยังมีอยู่เหมือนเดิมสำหรับเหล่าคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์ใหม่จนบัดนี้ พระเจ้าทรงอวยพรความเชื่อฟังที่

มีต่อพระวาทะของพระองค์ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นมาโดยตลอดและพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นเสมอไป ดู วิวรรณ์ 1:3, 22:7, 14

ดาวิดจึงเตือนสติบุตรชายของเขาว่า “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวและอย่าท้อถอยเลย” ความคิดตรงนี้คือ การเป็นคนเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณและมีกำลังใจ ไม่กังวลหรือกระวนกระวาย พระเจ้าจะทรงช่วยเหลือซาโลมอนเมื่อเขาเป็นคนเชื่อฟัง

1 พศด 22:14-16 และดูเถิด เราได้จัดเตรียมไว้เพื่อพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้วยความยากเหน้อยอย่างยิ่ง เป็นทองคำหนักหนึ่งแสนตะลันต์ เงินหนักหนึ่งล้านตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์และเหล็กเหลืองที่จะชั่ง เพราะมีมากมายเหลือเกิน เราได้จัดเตรียมตัวไม้และหินด้วย เจ้าจะเพิ่มเติมเข้าอีกก็ได้

ดาวิดจึงแจ้งบุตรชายของเขาว่าด้วยความยากเหน้อยอย่างยิ่ง (นั่นคือ ความยากลำบาก) เขาได้ทำการจัดเตรียมสิ่งต่างๆสำหรับการก่อสร้างพระวิหารนั้น เขาได้สะสมทองคำ 100,000 ตะลันต์มาตลอดหลายปี ปริมาณของมันในคำพูดปัจจุบันนั้นไม่แน่นอน อย่างไรก็ตาม มีผู้ประมาณการว่าทองคำ 100,000 ตะลันต์จะเท่ากับทองคำประมาณ 6,000 ตัน นั้นจะเท่ากับเงินประมาณหลายพันล้านดอลลาร์ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ ดาวิดยังได้สะสมเงินหนึ่งล้านตะลันต์ด้วย อย่างหลังนี้จะเท่ากับเงินหนึ่งพันล้านดอลลาร์ในปัจจุบัน ยิ่งกว่านั้น ทองสัมฤทธิ์และเหล็กที่ถูกเก็บรวบรวมไว้สำหรับโครงการสร้างพระวิหารที่จะมานั้นก็มหาศาลเสียจนพวกมันไม่ถูกทำบัญชีไว้ด้วยซ้ำ นอกจากนี้ ไม้และหินปริมาณมหาศาลได้ถูกเก็บสะสมและถูกสำรองไว้เช่นกัน ดาวิดแจ้งแก่ซาโลมอนว่าเขาจะเพิ่มเติมเข้าอีกก็ได้ตามที่เขาปรารถนา

15 ยิ่งกว่านั้นเจ้ามีคนทำงานมากมาย คือช่างสกัดหิน ช่างก่อ ช่างไม้ และช่างฝีมือทุกชนิด นอกจากนี้แล้ว ดาวิดยังได้รวบรวมช่างฝีมือผู้ชำนาญงานจำนวนมากสำหรับงานในอนาคตนั้นด้วย: ช่างก่อหิน ช่างไม้ และช่างฝีมือที่จำเป็นทุกชนิด

16 ส่วนทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ และเหล็กนั้นก็ยังมีมากมายเหลือที่จะนับได้ ลูกขึ้นทำไป
เถิด ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า" จากวัสดุที่จำเป็นสำหรับงานก่อสร้างพระวิหารที่จะมา
นั้น ไม่มีการทำบัญชีเกี่ยวกับวัสดุที่จำเป็นเหล่านั้นเลย นี่บอกเป็นนัยว่ามีของมากเกินพอเพื่อ
ทำงานนั้น ดาวิดจึงสั่งซาโลมอนให้ลงมือทำงานนั้นได้เลย อาจเป็นไปได้ว่ากระทั่งก่อนที่ซาโลมอน
กลายเป็นกษัตริย์อย่างเป็นทางการเสียอีก เขาก็เริ่มทำความคุ้นเคยกับพิมพ์เขียวต่างๆและ
วางแผนจัดเตรียมสิ่งต่างๆเบื้องต้นแล้ว

1 พศต 22:17-19 ดาวิดทรงบัญชาประมุขทั้งปวงของอิสราเอลให้ช่วยซาโลมอน
โอรสของพระองค์ด้วยว่า 18 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทรงสถิตอยู่กับเจ้ามิใช่หรือ และ
พระองค์มิได้ประทานการหยุดพักสงบแก่เจ้าทุกด้านหรือ เพราะพระองค์ทรงมอบชาวแผ่นดินนี้
ไว้ในมือของเรา และแผ่นดินนั้นก็ราบคาบต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และต่อหน้าประชาชนของ
พระองค์ ดาวิดยังสั่งเหล่าผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาให้คอยช่วยเหลือซาโลมอนในทุกเรื่องด้วย เขา
เตือนใจคนเหล่านั้นว่าพระเจ้าได้ทรงช่วยเหลือพวกเขาจนบัดนี้และได้ประทานการหยุดพัก
สงบแก่พวกเขาแล้ว

19 บัดนี้จงตั้งใจตั้งใจของเจ้าที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า จงลูกขึ้นสร้าง
สถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์พระเจ้า เพื่อว่าหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ก็ดี และเครื่องใช้
อันบริสุทธิ์ของพระเจ้านี้ก็ดี จะได้นำเอามาไว้ในพระนิเวศที่จะสร้างขึ้นเพื่อพระนามของพระเยโฮ
วาห์" ดาวิดจึงสั่งซาโลมอนให้เริ่มทำการจัดเตรียมสิ่งต่างๆที่จำเป็นสำหรับงานก่อสร้างพระ
วิหารที่จะมา พอเสร็จสิ้นแล้ว เขาจะต้องนำหีบพันธสัญญาตลอดจนเครื่องใช้บริสุทธิ์แห่งการ
ปรนนิบัติเข้ามาไว้ในพระวิหารสำหรับการนมัสการพระเจ้า ดูเหมือนว่าคำสั่งนี้ที่ให้แก่ซาโลมอน
มีขึ้นก่อนดาวิดส่งมอบบัลลังก์นั้นให้แก่เขา ดูเหมือนเห็นได้ชัดแก่คนทั้งปวงว่าซาโลมอนเป็น
รัชทายาทอย่างเห็นได้ชัด ข้อเท็จจริงนั้นจึงทำให้เราเห็นความซื่อของอาโดเนียห์ตอนที่เขา
พยายามชิงมงกุฏนั้นมาเป็นของตัวเองก่อนดาวิดสิ้นชีวิต

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 23: เมื่อซาโลมอนขึ้นครองราชย์ บทนี้ก็นำเสนอรายชื่อสามครอบครัวหลักๆของคนเลวี: บุตรชายเหล่านั้นของเกอร์โซม, บุตรชายเหล่านั้นของโคฮาท และ บุตรชายเหล่านั้นของเมราลี พวกเขาถูกมอบหมายอย่างเป็นทางการให้ทำงานปรนนิบัติของพระวิหารและช่วยเหลือบุตรชายเหล่านั้นของอาโรน โปรดสังเกตคำสั่งของพวกเขาในข้อ 30 ด้วยที่ว่า “และทุกๆเช้าเขาจะต้องยืน โมทนาและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และเวลาเย็นก็เช่นเดียวกัน” มีบทเรียนหนึ่งตรงนี้สำหรับชีวิตในการเข้าเกี่ยวข้องส่วนตัวของเรากระทั่งในปัจจุบัน

1 พศด 23:1 เมื่อดาวิดทรงชราและห่อหมแล้ว พระองค์ทรงตั้งซาโลมอนโอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ดู 1 พงศกษัตริย์ 1:33-40 และ 1 พงศาวดาร 28:4-5 ซาโลมอนจึงสืบทอดบัลลังก์ของดาวิดบิดาของเขา

1 พศด 23:2-6 ดาวิดทรงให้ประชุมเจ้านายทั้งสิ้นของอิสราเอล และบรรดาปุโรหิตและคนเลวี หนึ่งในกิจการแรกๆของซาโลมอนในฐานะกษัตริย์คือ การเรียกประชุมพวกผู้นำของประชาชาตินั้น: พวกเจ้านาย พวกปุโรหิตและพวกคนเลวี เห็นได้ชัดว่านี่ก็คือเพื่อสรุปแผนงานต่างๆสำหรับการเริ่มต้นงานก่อสร้างพระวิหารหลังใหม่นั้น

3 คนเลวี่นั้นอายุตั้งแต่สามสิบปีขึ้นไปก็ให้นับไว้ และรวมได้สามหมื่นแปดพันคน 4 ดาวิดตรัสว่า "จากพวกนี้ สองหมื่นสี่พันคนจะต้องดูแลการงานในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และหกพันคนเป็นเจ้าหน้าที่และผู้วินิจฉัย คนเลวีถูกนับไว้สำหรับการปรนนิบัติเมื่อพวกเขาเริ่มมีอายุสามสิบปี ซาโลมอนจึงทราบว่ามีคนเลวี 38,000 คนในอาณาจักรนั้นซึ่งพร้อมสำหรับการปรนนิบัติ 24,000 คนของคนเหล่านี้จะต้อง (ตามเวรหรือกะต่างๆ) ดูแลการงานของพระวิหาร

คำที่แปลเช่นนั้น (นัทซัค) ในบริบทนี้มีความหมายว่า ‘กำกับดูแล’ แม้คนเลวีอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของพวกปุโรหิต พวกเขาเองก็อยู่เหนือพวกเนธิมซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา คนเลวีอีก 6,000 คนถูกแต่งตั้งให้เป็น “เจ้าหน้าที่และผู้วินิจฉัย” คนเหล่านี้เป็นผู้บริหารจัดการหรือหัวหน้างานของคนเลวี คนเหล่านั้นที่เป็นผู้วินิจฉัยถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานผู้ปกครองสำหรับประชาชนเพื่อฟังข้อพิพาทต่างๆ

5 สี่พันคนเป็นนายประตู และอีกสี่พันคนจะถวายสรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์ด้วยเครื่องดนตรีซึ่งเราได้สร้างไว้ให้ใช้สรรเสริญ" คนเลวี 4,000 คนถูกมอบหมายให้เป็นผู้เฝ้าประตูของพระวิหารที่จะมานั้น จริงๆแล้วคนเหล่านี้กลายเป็นตำรวจประจำพระวิหาร ซึ่งป้องกันการเข้ามาของพวกยิวที่เป็นมลทินหรือคนต่างชาติที่ไม่มีคุณสมบัติ คนเลวีอีก 4,000 คนถูกมอบหมายให้เป็นนักดนตรีถาวรประจำพระวิหารซึ่งเขียนเพลง เล่น และขับร้องดนตรีศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้า

6 และดาวิดทรงจัดแบ่งเป็นกองๆตามบุตรชายของเลวี คือ เกอร์โซม โคฮาต และเมราริ ดาวิดจึงจัดแบ่งคนเลวี 38,000 คนให้เป็นกองๆ (นั่นคือ เป็นกะๆ) การแบ่งหลักๆคือ แบ่งตามครอบครัวสามสายนั้นของบุตรชายเหล่านั้นของเลวี; พวกปุโรหิตถูกแบ่งออกเป็นยี่สิบสี่ผลัดตามที่ 24:5 กล่าวไว้ คนเลวีก็ถูกแบ่งตามนั้นเช่นกัน ดังนั้น หนึ่งในยี่สิบสี่ส่วนของคนเลวีเหล่านี้จึงปฏิบัติหน้าที่ ณ ช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่งนานครั้งละเจ็ดวัน ดู 1 พงศาวดาร 9:25 ดังนั้น ในสัปดาห์หนึ่งๆ มีคนเลวีประมาณ 1,600 คนปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่พระวิหาร เเวรของพวกเขาก็หมุนเวียนประมาณสองครั้งต่อปี – ปฏิบัติหน้าที่ที่หนึ่งสัปดาห์ และหยุดงานยี่สิบสามสัปดาห์ จากนั้นคนเลวีจึงกลับไปยังหมู่บ้านและพืชผลของตน

1 พศต 23:7-11 จากคนเกอร์โซมคือลาดานและซิเมอี 8 บุตรชายของลาดานคือ เยฮีเอลผู้เป็นหัวหน้า และเศธาม และโยเอล สามคน 9 บุตรชายของซิเมอีคือ เซโลมิต ฮาซีเอล และฮาราน สามคน คนเหล่านี้เป็นประมุขของบรรพบุรุษลาดาน 10 และบุตรชายของซิเมอีคือ ยาหาท คีนา เยอูช และเบรียห์ ทั้งสี่คนนี้เป็นบุตรชายของซิเมอี 11 และยาหาทเป็นหัวหน้า และคิซาคห์เป็นที่สอง แต่เยอูชและเบรียห์ไม่มีบุตรชายมาก เพราะฉะนั้นในการนับจึงรวมเข้าเป็นเรือนบรรพบุรุษเดียวกัน พวกผู้ใหญ่คนสำคัญของลูกหลานของเกอร์โซมถูกหมายเหตุไว้ตรงนี้ คนเหล่านี้อาจเป็นผู้บริหารจัดการคนเลวีส่วนของพวกเขาเมื่อพวกเขาถึงกำหนดทำงานปรนนิบัติ

1 พศด 23:12-20 บุตรชายของโคฮาตคือ อัมราม อิศฮาร์ เฮโบรน และอุสซีเอล ดีคน 13 บุตรชายของอัมรามคือ อาโรนและโมเสส เขาตั้งอาโรนไว้ต่างหากให้เป็นผู้ทำพิธีชำระสิ่งของที่บริสุทธิ์ที่สุด ทั้งเขาและบุตรชายของเขาสืบไปเป็นนิตย์ เพื่อเผาเครื่องหอมถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์และปรนนิบัติพระองค์ และอวยพระพรในพระนามของพระองค์เป็นนิตย์ 14 ฝ่ายโมเสสคนของพระเจ้านั้น บุตรชายของท่านมีชื่อเสียงท่ามกลางคนตระกูลเลวี 15 บุตรชายของโมเสสคือ เกอร์โซม กับ เอลิเยเซอร์

ก่อนให้รายชื่อพวกผู้ใหญ่คนสำคัญของคนโคฮาต ผู้บันทึกพงศาวดารศักดิ์สิทธิ์ท่านนี้ก็นำเสนองศ์วานของโมเสสและอาโรน ซึ่งทั้งคู่เป็นคนโคฮาต ทั้งคู่เป็นบุตรชายของอัมราม พระเจ้าได้ทรงแยกอาโรนและบุตรชายทั้งหลายของเขาไว้ต่างหากเพื่อปรนนิบัติพระองค์ ที่น่าสนใจก็คือ รายชื่อบุตรสองคนนั้นของโมเสส นั่นคือ เกอร์โซมและเอลิเยเซอร์ พวกเขาไม่ถูกกล่าวถึงเลยนับตั้งแต่โมเสสส่งพวกเขาไปกับมารดาของพวกเขาในอพยพ 18:3 แม้เป็นคนแคในต์ (และคนเลวี) พวกเขาก็อาจถูกกลืนกลับเข้ามาในประชาชาติอิสราเอลในเวลาต่อมา ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับพวกเขาที่อื่นอีกเลยในพระคัมภีร์

16 บุตรชายของเกอร์โซมคือ เชบูเอลผู้เป็นหัวหน้า 17 บุตรชายของเอลิเยเซอร์คือ เรหับยาห์ผู้เป็นหัวหน้า เอลิเยเซอร์ไม่มีบุตรชายอีก แต่บุตรชายของเรหับยาห์มีมากนัก 18 บุตรชายของอิสฮาร์คือ เซโลมิทผู้เป็นหัวหน้า 19 บุตรชายของเฮโบรนคือ เยรียาห์ผู้เป็นหัวหน้า อามาริยาห์ที่สอง ยาฮาซีเอลที่สาม และเยคาเมอัมที่สี่ 20 บุตรชายของอุสซีเอลคือ มิคาคาห์ผู้เป็นหัวหน้า และอิสซือฮาห์ที่สอง น่าสนใจที่ว่าลูกหลานของโคฮาตผ่านทางอัมรามถูกให้รายชื่อไว้ผ่านทางบุตรชายสองคนนั้นของโมเสส นั่นคือ เกอร์โซมและเอลิเยเซอร์ จากนั้น พวกผู้ใหญ่ของคนเลวีในสมัยของดาวิดซึ่งสืบเชื้อสายมาจากโคฮาต – อิศฮาร์ เฮโบรนและอุสซีเอล – ก็ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้ คนเหล่านี้อาจเป็นผู้บริหารจัดการเหนือคนเลวีที่สืบเชื้อสายมาจากโคฮาตในพระวิหารอนาคตนั้น

1 พศด 23:21-23 บุตรชายของเมรารีคือ มาห์ลีและมุชิ บุตรชายของมาห์ลีคือ เอเลอาซาร์และกีซ 22 เอเลอาซาร์สิ้นชีวิตไม่มีบุตรชาย มีแต่บุตรสาว บุตรชายของกีซผู้เป็นญาติของเขาแต่งงานกับเขา 23 บุตรชายของมุชิคือ มาห์ลี เอเดอร์ และเยริโมท สามคน พวกเขาผู้ใหญ่ของคนเลวีเชื้อสายของเมรารีถูกหมายเหตุตรงนี้ คนเหล่านี้นี้อาจกลายเป็นผู้บริหารจัดการพวกพี่น้องของตนซึ่งสืบเชื้อสายมาจากเมรารีในพระวิหารอนาคตนั้น

1 พศด 23:24-26 คนเหล่านี้เป็นคนเลวีตามเรือนบรรพบุรุษของเขา เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขา ตามที่เขาได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามจำนวนชื่อรายบุคคล อายุตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไป ผู้ซึ่งจะทำงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ การนับจำนวนคนเลวีเพิ่มเติมซึ่งมีอายุยี่สิบปีขึ้นไปถูกหมายเหตุไว้ เห็นได้ชัดว่า คนเลวีอายุระหว่างยี่สิบปีและสามสิบปีทำหน้าที่เป็นคนเลวี 'เด็กฝึกงาน' ที่พระวิหาร โดยเรียนรู้ทักษะต่างๆเกี่ยวกับงานรับใช้ของตน พวกเขายังทำงานที่ต้องใช้แรงงานและงานจี้อาตต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานปรนนิบัติตามผลัดของพวกเขาด้วย เห็นได้ชัดว่าพออายุสามสิบปี พวกเขาจึงกลายเป็นคนเลวีเต็มตัว

25 เพราะดาวิดตรัสว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอลได้ประกาศการหยุดพักสงบแก่ประชาชนของพระองค์ เพื่อเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นนิตย์ 26 และคนเลวีจึงไม่ต้องหามหามพลับพลาหรือเครื่องใช้ใดๆเพื่องานปรนนิบัติอีกเลย" ดาวิดยกเหตุผลว่าเพราะว่าพระเจ้าได้ประทานการหยุดพักและความสงบสุขแก่ประชาชนของพระองค์ที่เยรูซาเล็มแล้ว พวกคนเลวีที่อายุมากกว่าจึงไม่ควรทำงานแบกหามต่างๆของพระวิหารอีกต่อไป และแน่ทีเดียวงานรับใช้ส่วนใหญ่ของคนเลวีเป็นงานที่ต้องใช้แรงงาน งานเหล่านั้นบัดนี้จะตกเป็นของพวกคนเลวีเด็กฝึกงานที่เป็นคนหนุ่ม (และพวกคนเนธินิม)

1 พศด 23:27-32 เพราะตามพระดำรัสสุดท้ายของดาวิด คนเลวีตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปถูกนับ 28 แต่หน้าที่ของเขาจะต้องคอยช่วยบุตรชายของอาโรนในงานปรนนิบัติพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ มีงานดูแลลานและห้องและงานชำระของทุกอย่างที่บริสุทธิ์ และงานใดๆซึ่งเป็นงานปรนนิบัติของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ที่ถูกบันทึกไว้ก็คือว่าหนึ่งในคำบัญชาสุดท้ายเหล่านี้

นั้นของดาวิดก่อนเขาสิ้นชีวิตก็คือ การรวมคนเลวีที่อายุยี่สิบปีขึ้นไปเข้าในงานรับใช้ของคนเลวีด้วย มันเป็นงานโดยรวมของพวกเขาที่จะคอยช่วยเหลือพวกปุโรหิตในงานปรนนิบัติทางการของพวกเขาที่พระวิหาร

29 และช่วยเกี่ยวกับเรื่องขนมปังหน้าพระพักตร์ด้วย เรื่องยอดแป้งสำหรับธัญญาขมนมไร้เชื้อแผ่นของปังบูชา ของบูชาคอกนม้ำมัน และเครื่องตวง เครื่องวัดทุกขนาด 30 และทุกๆ เข้าเขาจะต้องยื่นโมทนาและสรรเสริญพระเยโฮวาห์ และเวลาเย็นก็เช่นเดียวกัน 31 ทั้งในเวลาเมื่อถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโต ในวันจันทร์หนึ่งค่ำ ในวันเทศกาลกำหนด ตามจำนวนที่กำหนดให้ถวายบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทุกวันเรื่อยไป 32 ดังนี้แหละเขาจะดูแลผลผลิตแห่งชุมนุมและดูแลที่บริสุทธิ์ และจะรับใช้บุตรชายของอาโรนพี่น้องของเขา เพื่องานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

งานที่เฉพาะเจาะจงเหล่านั้นที่คนเลวีจะต้องคอยช่วยเหลือพวกปุโรหิตถูกให้รายการไว้ งานเหล่านี้มีตั้งแต่การอบขนมปังหน้าพระพักตร์ ไปจนถึงคณะนักร้องของคนเลวีทุกๆ เข้า ไปจนถึงการช่วยเหลือพวกปุโรหิตในเรื่องเครื่องสัตวบูชาแบบต่างๆ โดยเฉพาะในวันเทศกาลสำคัญต่างๆ ซึ่งเป็นตอนที่เครื่องสัตวบูชาปริมาณมหาศาลถูกนำมา ยิ่งกว่านั้น คนเลวียังได้รับมอบหมายหน้าที่ในการกำกับดูแลและเฝ้าระวังบริเวณศักดิ์สิทธิ์ทุกแห่งของพระวิหาร การคุ้มกันพวกปุโรหิต และงานอื่นๆ ทั้งสิ้นที่จำเป็นสำหรับการทำงานอันเหมาะสมของพระวิหาร หน้าที่เหล่านั้นของคนเลวีจึงถูกบัญญัติไว้โดยดาวิดก่อนเขาสิ้นชีวิต

ภาพรวมของ 1 พงสวดดาร 24: บทถัดไปนี้ให้รายละเอียดว่าการแบ่งเป็นสามส่วนนั้นของคนตระกูลเลวีถูกจัดระเบียบเป็น 24 ผลัดอย่างไร แม้ชื่อพระคัมภีร์ตรงนี้มีได้ระบุชัดเจนธรรมเนียมยิวก็เชื่อว่าแต่ละผลัดเหล่านี้จะผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาปรนนิบัติที่พระวิหารนานครั้งละหนึ่งสัปดาห์สองครั้งต่อปี ดูความเห็นต่างๆ สำหรับ 1 พงสวดดาร 9:25

1 พศด 24:1-4 กองเวรของลูกหลานอาโรนมีดังนี้ บุตรชายของอาโรนคือ นาดับ อาบิฮู เอเลอาซาร์ และอิธามาร์ 2 แต่นาดับและอาบิฮูสิ้นชีวิตก่อนบิดาของตนและไม่มีบุตร เอเลอาซาร์และอิธามาร์จึงทำหน้าที่ตำแหน่งปุโรหิต บุตรชายเหล่านั้นของอาโรนถูกให้รายชื่อไว้พร้อมกับสองคนนั้นที่เสียชีวิตเพราะทำผิดหน้าที่ของตน – นาดับและอาบิฮู วงศ์วานปุโรหิตจึงสืบเชื้อสายผ่านมาจากเอเลอาซาร์และอิธามาร์ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตนานหลายปี

3 ด้วยความช่วยเหลือของศาสดากบฏบุตรชายเอเลอาซาร์ และอาหิเมเลคบุตรชายอิธามาร์ ดาวิดได้ทรงจัดเป็นเวรตามหน้าที่ในการปรนนิบัติของเขาทั้งหลาย ก่อนเขาสิ้นชีวิต ดาวิดจึงจัดระเบียบลูกหลานของเอเลอาซาร์และอิธามาร์เป็น ‘กะต่างๆ’ ของปุโรหิต ทายาทของเอเลอาซาร์ในสมัยนั้นคือศาสดา ส่วนทายาทของอิธามาร์ในสมัยนั้นคืออาหิเมเลค แต่ละคนมีหน้าที่ดูแลเฉพาะเจาะจงต่างๆซึ่งถูกมอบหมายให้แก่พวกเขา

4 มีหัวหน้าในหมู่บุตรชายของเอเลอาซาร์มากกว่าในหมู่บุตรชายของอิธามาร์ เขาจึงจัดแบ่งดังนี้ พวกบุตรชายของเอเลอาซาร์มีสิบหกคนเป็นหัวหน้าตามเรือนบรรพบุรุษของเขา และในหมู่พวกบุตรชายของอิธามาร์ตามเรือนบรรพบุรุษของเขามีแปดคน

ก่อนสิ้นรัชกาลของดาวิด ลูกหลานของเอเลอาซาร์ก็มีจำนวนมากกว่าลูกหลานของอิธามาร์โดยมีส่วนต่างคือ สองต่อหนึ่ง ดังนั้นดาวิดจึงมอบหมายให้ประมุขสิบหกคนของเอเลอาซาร์เป็นปุโรหิตคนหลักๆและประมุขแปดคนของลูกหลานของอิธามาร์เป็นปุโรหิตคนหลักๆ ดังนั้นจึงมีการแบ่งพวกปุโรหิตออกเป็นยี่สิบสี่ส่วนหรือกะ ความหมายโดยนัยที่ชัดเจนก็คือว่า พวกเขาปรนนิบัตินานหนึ่งสัปดาห์จากนั้นก็กลับไปบ้านนานยี่สิบสามสัปดาห์ พวกเขาจึงจากบ้านและพืชผลของตนมานานเพียงหนึ่งสัปดาห์ต่อครั้ง ดูความเห็นต่างๆสำหรับ 1 พงศาวดาร 9:23

1 พศด 24:5-18 เขาทั้งหลายจัดแบ่งด้วยสลาก เหมือนกันหมด เพราะมีเจ้าหน้าที่ของสถานบริสุทธิ์ และเจ้าหน้าที่แห่งพระนิเวศของพระเจ้า เป็นบุตรชายของเอเลอาซาร์กับบุตรชายของอิธามาร์ทั้งสองฝ่าย ดาวิดสั่งให้การกำกับดูแลด้านต่างๆของปุโรหิตถูกมอบหมายโดย

การจับสลาก บางคนจึงได้รับมอบหมายให้ดูแลที่บริสุทธิ์ที่สุด คนอื่นๆก็ได้รับมอบหมายให้ดูแลส่วนอื่นๆของพระวิหาร

6 และเซไมอาห์บุตรชายนาธานเอลอัครราชทูต ผู้เป็นพวกเลวี ได้บันทึกไว้ต่อพระพักตร์ กษัตริย์ ต่อหน้าเจ้านาย และศาสดาปุโรหิต และอาหิเมเลคบุตรชายอาบียาซาร์ และต่อหน้า ประมุขของบรรพบุรุษของปุโรหิตและของคนเลวี เขาจับสลากครอบครัวหนึ่งจากเอลาซาร์ และจับสลากครอบครัวหนึ่งจากอิซามาร์ เซไมอาห์ อัครราชทูตผู้เป็นเลวีคนหนึ่งจึงถูกสั่งให้เขียน ชื่อของประมุขยี่สิบสี่คนนั้นของพวกปุโรหิตสำหรับงานมอบหมายเหล่านั้น โดยการจับสลาก ชื่อเหล่านั้นจึงถูกจับสลากออกมาจาก ‘หมวก’ และพวกเขาได้รับมอบหมายเวร (นั่นคือ กะ) ของตนตามนั้น

7 สลากแรกตกกับเยโฮยาริบ ที่สองตกแก่เยดาياهو 8 ที่สามแก่ฮาริม ที่สี่แก่เสโอริม 9 ที่ห้าแก่มัดคิยาห์ ที่หกแก่มียามิน 10 ที่เจ็ดแก่ฮักโซส ที่แปดแก่อาบียาห์ 11 ที่เก้าแก่เยชูอา ที่สิบแก่เชคานิยาห์ 12 ที่สิบเอ็ดแก่เอลียาซิบ ที่สิบสองแก่ยาคิม 13 ที่สิบสามแก่หุอุปาห์ ที่สิบสี่แก่เยเซเบอับ 14 ที่สิบห้าแก่บิลกาห์ ที่สิบหกแก่อิมเมอร์ 15 ที่สิบเจ็ดแก่เฮซ็ีร์ ที่สิบแปดแก่อัฟเชส 16 ที่สิบเก้าแก่เปราหิยาห์ ที่ยี่สิบแก่เยเซเชเคล 17 ที่ยี่สิบเอ็ดแก่ยาคีน ที่ยี่สิบสองแก่กามูล 18 ที่ยี่สิบสามแก่เดไลยาห์ ที่ยี่สิบสี่แก่มาอาชิยาห์ พวกปุโรหิตทั้งยี่สิบสี่ผลัดนี้จึงถูกมอบหมายโดยการจับสลาก แต่ละผลัดหรือเวร (นั่นคือ กะ) จะเข้าปฏิบัติหน้าที่นานหนึ่งสัปดาห์และจากนั้นก็หยุดงานสำหรับอีกยี่สิบสามสัปดาห์ถัดมา

1 พศต 24:19 คนเหล่านี้มีหน้าที่กำหนดของเขาในการปรนนิบัติที่จะเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ตามระเบียบที่อาโรนบิดาของเขาได้ตั้งไว้สำหรับเขาทั้งหลาย ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงบัญชาเขาไว้ ผลัดปุโรหิตเหล่านี้จึงถูกสถาปนาโดยดาวิด คำที่แปลเป็น ตามระเบียบ...สำหรับเขาทั้งหลาย (มิชพัท) ปกติแล้วถูกแปลเป็น ‘การพิพากษา’ แต่ตรงนี้มี ความหมายว่า ‘ระเบียบอันเหมาะสม’ พวกเขาทุกคนสืบเชื้อสายมาจากอา

โรนและปรนนิบัติในฐานะปุโรหิต “ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงบัญชาเขาไว้”

1 พศต 24:20-25 ฝ่ายลูกหลานของเลวีที่เหลือน้อยคือ จากบุตรชายของอัมรามมี ชูบาเอล จากบุตรชายของชูบาเอลมี เยเดยาห์ 21 ฝ่ายเรห์บยาห์ คือจากบุตรชายของเรห์บยาห์มี อิสซืออาห์ ผู้เป็นหัวหน้า 22 จากคนอิสฮารมี เซโลโมท จากบุตรชายของเซโลโมทมี ยาหาท 23 และบุตรชายของเฮโบรนคือ เยรียาห์ผู้เป็นหัวหน้า อมาริยาห์ที่สอง ยาฮาซีเอลที่สาม เยคาเมอัมที่สี่ 24 บุตรชายของอูซซีเอลคือ มีคาห์ บุตรชายของมีคาห์คือ ซามิร์ 25 น้องชายของมีคาห์คือ อิสซืออาห์ บุตรชายของอิสซืออาห์คือ เศคาริยาห์

พวกลูกหลานคนสำคัญๆที่เหลือของเลวีผ่านทาง โคอสาทและจากนั้นก็อัมรามถูกบันทึกไว้ดังนี้ คนเหล่านี้เป็นคนโคอสาทคนอื่นๆที่สำคัญตอนปลายรัชกาลของดาวิด คนเหล่านี้แตกต่างจากบุตรชายเหล่านั้นของโคอสาทผ่านทางบุตรชายของ โมเสสดังที่บันทึกไว้ใน 23:12-20

1 พศต 24:26-31 บุตรชายของเมรารีคือ มาห์ลีและมุซึ บุตรชายของยาอาซียาห์คือ เบโน 27 ฝ่ายลูกหลานของเมรารีคือ ของยาอาซียาห์มี เบโน โซฮัม ศักเกอร์ และอิบรี 28 ของมาห์ลีคือ เอลออาซาร์ผู้ไม่มีบุตรชาย 29 ของคิช บุตรชายของคิชคือ เยราเมเอล 30 บุตรชายของมุซึคือ มาห์ลี เอเดอร์ และเยรีโมท คนเหล่านี้เป็นลูกหลานของคนเลวี ตามเรือนบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ลูกหลานคนเลวีที่สำคัญคนอื่นๆของเมรารีตอนปลายรัชกาลของดาวิดถูกหมายเหตุไว้ คนเหล่านี้ถูกเพิ่มเข้ากับคนเหล่านั้นที่ถูกให้รายชื่อไว้ใน 23:21-23

31 คนเหล่านี้คือ แต่ละหัวหน้าเรือนบรรพบุรุษ และน้องชายของเขาก็เหมือนกันได้จับสลากด้วยอย่างเดียวกับพี่น้องของเขา คือ บุตรชายของอาโรน ต่อพระพักตร์ของกษัตริย์ดาวิด ศาโดก อาหิเมเลค และต่อประมุขของบรรพบุรุษของปุโรหิตและของคนเลวี เมื่อปุโรหิตข้างบนเหล่านี้ได้ถูกมอบหมายแวง (นั่นคือ กะ) เฉพาะเจาะจงของตนแล้วโดยการจับสลาก คนเลวีจึงอาจถูกจัดระเบียบเป็นยี่สิบสี่พลัด (นั่นคือ กะ) ต่อหน้าดาวิดและวงศ์วานปุโรหิตสองสายนั้น: ศาโดก

และอาหิเมเลค ดังนั้นในที่สาธารณะต่อหน้าพวกผู้นำของประชาชาตินั้น คนเลวีจึงถูกจัดระเบียบ และถูกมอบหมายหน้าที่ตามสลาทของตน โดยไม่เกี่ยงสถานะหรืออายุ

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 25: บทถัดไปนี้ให้รายละเอียดว่าพวกลูกหลานของนักคนตรี สามกลุ่มหลักๆของพระวิหาร นั่นคือ อาสาฟ เฮมานและเยดูธุนถูกจัดเรียงอย่างไร อีกครั้งที่พวกเขาถูกจัดระเบียบเป็นยี่สิบสี่สัปดาห์สำหรับการปรนนิบัติที่พระวิหาร เห็นได้ชัดว่างานปรนนิบัติที่พระนิเวศของพระเจ้าเป็นระบบและเป็นระเบียบเรียบร้อย

1 พศด 25:1-5 ดาวิดและบรรดาหัวหน้าของผู้ปรนนิบัติได้จัดแยกบางคนไว้
สำหรับการปรนนิบัติ คือจากลูกหลานของอาสาฟ และของเฮมาน และของเยดูธุน ผู้ซึ่งจะพยากรณ์ด้วยพิณเขาลู่ ด้วยพิณใหญ่และด้วยฉาบ รายชื่อของผู้ทำงานตามหน้าที่ของเขา คือ

ก่อนเสียชีวิต ดาวิดจัดระเบียบพวกนักคนตรีที่อยู่ถาวรของพระวิหารที่จะมานั้น “บรรดาหัวหน้าของผู้ปรนนิบัติ” ในบริบทนี้อาจหมายถึงพวกผู้นำคนหลักๆของคนเลวีและพวกปุโรหิต ดาวิดอาจปรึกษากับพวกเขาเกี่ยวกับว่าใครเป็นพวกนักคนตรีที่มีของประทานมากที่สุดในกลุ่มพวกเขา สามครอบครัวถูกเลือก (นั่นคือ ถูกแยกไว้ต่างหาก) สำหรับการรับใช้พิเศษนี้: “ลูกหลานของอาสาฟ และของเฮมาน และของเยดูธุน” การรับใช้ของพวกเขาก็คือ พยากรณ์โดยใช้ดนตรี นีบอกเป็นนัยว่าพวกเขาจะถูกนำพาโดยพระวิญญูณของพระเจ้าในการเขียน การเล่น และการขับร้องคนตรีนั้นที่พวกเขาถูกคลใจ พวกเขาจึงเป็นนักคนตรีที่ ‘เต็มล้นด้วยพระวิญญูณ’ ไม่เพียงมีคณะนักร้องคนเลวีที่พระวิหารเท่านั้น แต่มีวงดนตรีด้วย ข้อความข้างล่างจะระบุเจาะจง ‘ผู้ทำงาน’ เหล่านี้ ความคิดอันหลังนี้ก็คือพวกนักคนตรีที่ทำงาน

2 จากลูกหลานของอาสาฟคือ สักเกอร์ โยเซฟ เนธานิยาห์ และอาซาเรลาห์ ลูกหลานของอาสาฟ ภายใต้การนำของอาสาฟ ผู้พยากรณ์ภายใต้พระราชดำรัสสั่งของกษัตริย์ เหล่าบุตรชายของอาสาฟตามที่หมายเหตุไว้เห็นได้ชัดว่ารวมกันเป็นหรือนำคณะนักร้องคนเลวีเพราะว่าพวก

เขา “พยากรณ์ภายใต้พระราชดำรัสสั่งของกษัตริย์” นี้บอกเป็นนัยว่าพวกบุตรชายของอาสาฟ เขียนและขับร้องเพลงสรรเสริญและเพลงสดุดีศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้นของพระวิหาร

3 จากเยดูธุน คือลูกหลานของเยดูธุนมี เกดาลิยาห์ เตรี เยซาياهو ฮาซาบิยาห์ และมัทธิมิยาห์ หกคนภายใต้การนำของเยดูธุนบิดาของเขา ผู้พยากรณ์ด้วยพิณเขาคู่ในการโรมทนาและสรรเสริญต่อพระเยโฮวาห์ พวกบุตรชายของเยดูธุนเห็น ได้ชัดว่าเป็นนักดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีมากกว่า อีกครั้งที่การรับใช้ของพวกเขาเป็นคำพยากรณ์แห่งการสรรเสริญแด่องค์พระผู้เป็นเจ้านี้บอกเป็นนัยว่าแม้แต่ นักดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีเหล่านี้ก็เต็มล้นด้วยพระวิญญาณและถูกพระวิญญาณนำพา คนตรีของพวกเขาโดยเฉพาะเจาะจงแล้วมิใช่เพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่เคยเลยในพระคัมภีร์ที่ดนตรีศักดิ์สิทธิ์ถูกออกแบบมาเพื่อความบันเทิงหรือแม้แต่ ‘เป็นพร’ แก่หมู่มนุษย์ จุดสนใจหลักของมันอยู่ที่พระองค์ผู้ประทับอยู่เบื้องบนเสมอ

4 จากเฮมาน คือลูกหลานของเฮมานมี บุคคิยาห์ มัทธานิยาห์ อูสซีเอล เซบูนเอล และเยรีโมท ฮานานิยาห์ ฮานานี เอลิยาธาห์ กิดดาลที และโรมัมทีเอเซอร์ โยชเบคาซาห์ มัลโลธี โฮธีร์ และมาหะซิทอท 5 คนเหล่านี้เป็นบุตรชายของเฮมานผู้ทำนายของกษัตริย์ตามพระวณะของพระเจ้าเพื่อจะเปาแตร และพระเจ้าทรงประทานบุตรชายสิบสี่คน และบุตรสาวสามคนแก่เฮมาน

เหล่านักดนตรีภายใต้การนำของเฮมานถูกหมายเหตุไว้ เฮมานยังถูกพรรณนาว่าเป็น “ผู้ทำนายของกษัตริย์ตามพระวณะของพระเจ้าเพื่อจะเปาแตร” เห็นได้ชัดว่าเฮมานเป็นนักดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีเช่นกัน ในฐานะผู้ทำนาย (หรือผู้ดูแล) เฮมานอาจเป็นหัวหน้าของพวกนักดนตรีหรืออย่างน้อยก็เป็นหัวหน้าของพวกนักดนตรีที่ใช้เครื่องดนตรีที่น่าสนใจคือบันทีกที่ว่าเฮมานไม่เพียงมีบุตรชายสิบสี่คนเท่านั้น แต่มีบุตรสาวสามคนด้วย สิ่งที่น่าแปลกก็คือว่าปกติแล้วบันทีกเกี่ยวกับพวกบุตรสาวไม่ถูกกล่าวถึงในวงศ์วานของคนเลวี

1 พศต 25:6-7 เขาทั้งหลายทุกคนอยู่ภายใต้การนำของบิดาของเขาเพื่อประกอบเพลงในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ด้วยฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเจ้า อาสาฟ เยดูธุน และเฮมาน อยู่ภายใต้พระราชดำรัสสั่งของกษัตริย์ รายชื่อที่จะ

ตามมาในข้อ 8-31 คือพวกบุตรชายของนักดนตรีหลักสามคนของพระวิหาร: อาสาฟ, เยชูธุน และเฮมาน การรับใช้ของพวกเขาเป็นอย่างเดียวกันเท่านั้นคือ “เพื่อประกอบเพลงในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์” พวกเขาถูกแต่งตั้งโดยดาวิดไว้เพื่อจัดหาดนตรีศักดิ์สิทธิ์ทั้งที่เป็นถ้อยคำและท่วงทำนองที่พระวิหาร โดยเฉพาะ เครื่องดนตรีสามชนิดหลักๆ (หรือสามจำพวก) ที่ถูกใช้ที่พระวิหารถูกหมายเหตุอีกครั้งว่าเป็น “ฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่” ฉาบเป็นเครื่องตีขณะที่อีกสองอย่างที่เหลือเป็นเครื่องสาย สรุปลก็คือพวกมันเป็นพื้นฐานของวงดนตรีศักดิ์สิทธิ์ที่พระวิหาร

7 จำนวนคนของเขารวมทั้งพี่น้องของเขา ผู้รับการฝึกในการร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ทุกคนผู้มีความชำนาญ มีสองร้อยแปดสิบแปดคน นักดนตรี 288 คนจึงถูกจัดระเบียบ ดังที่จะถูกหมายเหตุไว้ข้างล่าง มียี่สิบสี่ผลัด (นั่นคือ กะ) ของนักดนตรีชั้นนำสิบสองคนในแต่ละผลัด ดังนั้นในแต่ละเวร (นั่นคือ กะ) นักดนตรีคนเลวี่ชั้นนำสิบสองคนจะเข้าปฏิบัติหน้าที่นานหนึ่งสัปดาห์จากนั้นก็กลับไปอยู่บ้านในช่วงยี่สิบสามสัปดาห์ถัดมาก่อนกลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกครั้ง

ตามที่ 1 พงศาวดาร 23:5 กล่าวไว้ คนเลวี่ทั้งสิ้น 4,000 คนถูกมอบหมายให้เป็นนักดนตรีเห็นได้ชัดว่าความคิดหลักก็คือว่ามีนักดนตรีชั้นนำยี่สิบสี่ผลัดซึ่งกำกับหรือทำงานร่วมกับนักดนตรีอีก 4,000 คนที่เหลือ แน่นอนว่านักดนตรีคนเลวี่อีก 4,000 คนที่เหลือก็ถูกแบ่งออกเป็นยี่สิบสี่ผลัดเช่นกันเพื่อที่ว่าในสัปดาห์หนึ่งๆ (หรือกะหนึ่ง) จะมีนักดนตรีคนเลวี่มากกว่า 166 คนที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยไม่รวมนักดนตรีชั้นนำสิบสองคนนั้นที่ถูกให้รายชื่อไว้ข้างล่าง คนเหล่านี้รวมกันเป็นวงดนตรีและคณะนักร้องเป็นประจำทุกวัน

1 พศต 25:8 **เขาทั้งหลายจับสลากหน้าที่ของเขา ทั้งผู้น้อย ผู้ใหญ่ ครุและศิษย์ก็เหมือนกัน** เช่นเดียวกับพวกปุโรหิตและคนเลวี่ทั่วไป มีการจับสลากเพื่อกำหนดผลัด ลำดับก่อนหลังและผู้ใดบ้างจะอยู่ในเวร (นั่นคือ กะ) เหล่านั้น เห็นได้ชัดว่า ชื่อของประมุขแต่ละคนของยี่สิบสี่ครอบครัวของนักดนตรีเหล่านี้ถูกใส่ไว้ใน ‘หมวก’ ใบหนึ่งจากนั้นชื่อก็ถูกจับออกมา ซึ่ง

เป็นการมอบหมายแต่ละครอบครัวให้เข้าปฏิบัติงานตามผลัดของตน ดังนั้นจึงไม่มีการเลือกที่รักมักที่ชังสำหรับนักดนตรีที่มีชื่อเสียงหรือนักดนตรีฝึกหัด ครูหรือนักเรียน (นั่นคือ ศิษย์)

1 พศต 25:9-31 สลากแรกตกเป็นพวกของอาสาไฟได้แกโยเซฟ ที่สองได้แก่เกดาลียาห์ พร้อมกับพี่น้องและบุตรชายของเขา สิบสองคน 10 ที่สามตกแก่ศักเกอร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 11 ที่สี่ได้แก่อิสรี พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 12 ที่ห้าได้แก่เนธานียาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 13 ที่หกได้แก่บุคลิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 14 ที่เจ็ดได้แก่เยซารธาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 15 ที่แปดได้แก่เยชายาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 16 ที่เก้าได้แก่มีทธานียาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 17 ที่สิบได้แก่ชิมเอี พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 18 ที่สิบเอ็ดได้แก่อาซารเอล พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 19 ที่สิบสองได้แก่ฮาซาบิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 20 ที่สิบสามได้แก่ซูบาเอล พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 21 ที่สิบสี่ได้แก่มีททิธียาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 22 ที่สิบห้าได้แก่เยริโอมท พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 23 ที่สิบหกได้แก่ฮานานิยาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 24 ที่สิบเจ็ดได้แก่โยชเบคาซาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 25 ที่สิบแปดได้แก่ฮานานี พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 26 ที่สิบเก้าได้แก่มัลโลธี พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 27 ที่ยี่สิบได้แก่เอเลียซาห์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 28 ที่ยี่สิบเอ็ดได้แก่โฮธีร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 29 ที่ยี่สิบสองได้แก่กิดดาลที พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 30 ที่ยี่สิบสามได้แก่มาหะชิโอท พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน 31 ที่ยี่สิบสี่ได้แก่โรมัมทีเอเซอร์ พร้อมกับบุตรชายของเขาและพี่น้องของเขา สิบสองคน

ยี่สิบสี่ผลัดของพวกนักดนตรีชั้นนำที่เป็นคนเลวีจึงถูกให้รายชื่อไว้ตามลำดับที่ชื่อของ พวกเขาถูกจับสลากออกมา จากนั้นคนเหล่านี้จึงกลายเป็นนักดนตรีประจำที่พระวิหารทันทีที่มัน เปิดให้บริการ ในแต่ละ ‘ผลัด’ มีนักดนตรีชั้นนำสิบสองคน พวกเขาจึงสับเปลี่ยนหมุนเวียนกัน เข้ากะและออกกะครั้งละหนึ่งสัปดาห์ ในปีหนึ่งๆ แต่ละผลัดจะปรนนิบัติสองรอบๆละหนึ่ง สัปดาห์

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 26: บทถัดไปนี้ให้รายละเอียดและการจัดระเบียบและกอง เวนเพิ่มเติมของคนเลวี โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับพวกคนเฝ้าประตูของพระวิหาร

1 พศด 26:1-5 ฝ่ายกองเฝ้าประตู จากคนโคราห์มี เมเชเลมียาห์บุตรชายโคเร เป็นลูกหลานของอาสาฟ 2 และเมเชเลมียาห์มีบุตรชายคือ เศคาริยาห์ บุตรหับปี เยดियाเอล ที่สอง เศบาดิยาห์ ที่สาม ยาทนีเอล ที่สี่ 3 เอลาม ที่ห้า เยโฮฮานัน ที่หก เอลีโอนัย ที่เจ็ด 4 และโอเบเดโธมมีบุตรชายคือ เซไมอาห์ บุตรหับปี เยโฮซาบาด ที่สอง โยอาห์ ที่สาม ฮาคาร์ ที่สี่ เนซันเอล ที่ ห้า 5 อัมมีเอล ที่หก ฮิสฮาคาร์ ที่เจ็ด เปอูลเลซัย ที่แปด เพราะว่าพระเจ้าทรงอำนาจพระพรแก่ เขา

การจัดระเบียบพวกคนเฝ้าประตูของพระวิหารที่จะมานั้นถูกนำเสนอ พวกคนเฝ้าประตู และผู้เฝ้าประตูและขามของอาคาร โดยรอบพระวิหาร ต่อมาพวกเขาจะกลายเป็นตำรวจประจำ พระวิหารในสมัยของพระเยซู มีการแบ่งคนเฝ้าประตูเหล่านี้ออกเป็นหลายกองเฝ้า ที่ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้คือพวกบุตรชายของ โคราห์ บุตรชายของเลวี โปรดสังเกตวลีสุดท้ายของข้อ 5 ที่ กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงอำนาจพระพรแก่เขา” นี่เป็นการอ้างอิงถึงโอเบเดโธมซึ่งถูก หมายเหตุไว้ในข้อ 4 พระเจ้าประทานบุตรชายให้เขาเจ็ดคน การที่เขาให้ที่พักแก่หีบนั้นก่อนการ ส่งมอบมันมายังเยรูซาเล็มทำให้การอวยพรของพระเจ้ามีแก่ครอบครัวของเขา

1 พศด 26:6-9 และแก่เซไมอาห์บุตรชายของเขาด้วย มีบุตรชายหลายคนเกิดแก่ เขา เป็นผู้ปกครองในครัวเรือนบิดาของเขา เพราะเขาทั้งหลายเป็นคนมีอำนาจใหญ่โตและกล้า

หาญ 7 บุตรชายของเซไมอาห์คือ โอทนี เรฟาเอล โอบัด และเอลซาบาด ผู้ซึ่งพี่น้องของเขาเป็น คนมีกำลังคือ เอลีฮู และเสมาคิยาห์ 8 คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นบุตรชายของโอบัดเอโดมกับบุตร ชายและพี่น้องของเขา เป็นคนสามารถมีกำลังเหมาะแก่การปรนนิบัติ เป็นของโอบัดเอโดมหก ลิบสองคน 9 และเมเชเลมียาห์มีบุตรชายและพี่น้องเป็นคนมีกำลังลิบแปดคน ลูกหลานเพิ่มเติม ของโคราห์ผ่านทางเซไมอาห์ถูกให้รายชื่อไว้พร้อมกับพวกคนเฝ้าประตูของพระวิหารที่จะมานั้น ลูกหลานเพิ่มเติมอีกของ โอบัดเอโดมถูกให้รายชื่อไว้ – 62 คน หากจะกล่าวแบบชัดเจน แน่ที่ เดียว พระเจ้าทรงอวยพรคนชอบธรรมผู้นี้อย่างบริบูรณ์

1 พศด 26:10-12 และโฮสาห์ผู้เป็นลูกหลานของเมรารีมีบุตรชายคือ ชิมรี ผู้เป็น หัวหน้า (เพราะถึงเขาจะไม่เป็นบุตรหัวปี บิดาของเขาก็ให้เขาเป็นหัวหน้า) 11 ฮิลคิยาห์ ที่สอง เท บาลิยาห์ ที่สาม เศคาริยาห์ ที่สี่ บุตรชายและพี่น้องของโฮสาห์ทั้งสิ้น มีลิบสามคน 12 กองเวรเฝ้า ประตูเหล่านี้ตามคนผู้เป็นหัวหน้าของเขา มีหน้าที่เช่นเดียวกับพี่น้องของเขา ในการปรนนิบัติใน พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ กองเวรสุดท้ายของพวกผู้เฝ้าประตูที่สืบเชื้อสายมาจากโฮสาห์ผู้เป็น ลูกหลานของเมรารีถูกให้รายชื่อไว้ ที่ถูกให้รายชื่อไว้นั้นมีเฉพาะพวก “หัวหน้า” หรือพวกคนเฝ้า ประตูที่เป็นคนสำคัญๆ เพราะว่าตามที่ 1 พงสวดดาร 23:5 กล่าวไว้ คนเลวีทั้งหมด 4,000 คนเป็น คนเฝ้าประตูที่พระวิหาร แต่ละกองเวรมีส่วนย่อยต่างๆ (นั่นคือ แผนกต่างๆ) ที่ถูกมอบหมาย สำหรับเวรยามของพวกเขา นั่นคือ แต่ละกองเวรมีหน้าที่เฝ้ายามที่ประตูต่างๆของพระวิหารตาม ส่วนของตน

1 พศด 26:13-19 และเขาจับสลากกันตามเรือนบรรพบุรุษของเขา ทั้งผู้น้อยและ ผู้ใหญ่เหมือนกัน สำหรับใครอยู่ประตูไหน แม้ว่ามันไม่ใช่วิธีที่พวกเขาทำมันจริงๆก็ตาม ความคิด เรื่องการจับสลากก็เทียบได้กับการจับชื่อต่างๆออกมาจากหมวกใบหนึ่ง ความคิดที่ใหญ่กว่าก็คือ ว่าการมอบหมายหน้าที่ต่างๆใช้วิธีจับสลาก (นั่นคือ การจับชื่อต่างๆออกมาจาก ‘หมวก’ ใบ หนึ่ง) ทั้งคนเลวีที่เป็นคนสำคัญๆและคนที่ไม่มีใครรู้จักไม่มีชื่อได้เปรียบใดๆทั้งสิ้น

14 สลากสำหรับด้านตะวันออกตกแก่เซเลเมียห์ เขาจับสลากให้บุตรชายของเขาชื่อเศคาริยาห์ด้วย เขาเป็นที่ปรึกษาที่เฉลียวฉลาด และสลากของเขาออกมาสำหรับด้านเหนือ 15 ของ โอบเดโอดมออกมาสำหรับด้านใต้ คลังพัสดุนั้นเขาจัดให้บุตรชายของเขาดูแล 16 ส่วนของ ชูปิมและโฮสาห์ ออกมาสำหรับด้านตะวันตก ที่ประตูซัลเลเกท ตามถนนที่ขึ้นไป กำหนดยาม ตามยาม 17 ด้านตะวันออกมีคนเลวีหกคน ด้านเหนือมีสี่คนทุกวัน ด้านใต้วันละสี่คนทุกวัน และ สองคู่ที่คลังพัสดุ 18 สำหรับระเบียบทางตะวันตกนั้น มีสี่คนที่ถนนและสองคนที่ระเบียบ 19 คน เหล่านี้เป็นเวรเฝ้าประตูจากลูกหลานของโคราห์ และลูกหลานของเมราลี

ที่ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้คือ การมอบหมายหน้าที่กองเวรต่างๆของพวกคนเฝ้าประตูของ พระวิหาร โปรดสังเกตว่าเลวีคนหนึ่งนามว่าเศคาริยาห์มีบุตรชายคนหนึ่งที่ยืนชื่อว่าเป็น “ที่ ปรึกษาที่เฉลียวฉลาด” สรุปก็คือ พวกคนเฝ้าประตูของพระวิหารที่จะมาในไม่ช้านั้นมาจากลูก หลานของ โคราห์และเมราลี

1 พศต 26:20-24 จากคนเลวีนั้น อาหิยาห์ดูแลคลังพระนิเวศของพระเจ้า และคลัง สิ่งของถวาย คราวนี้เป็นรายชื่อของคนเลวีที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานในคลังทรัพย์ของพระ วิหาร พวกเขาอาจเปรียบได้กับพวกผู้จัดการทรัพย์สินของบริษัททางการเงินสักแห่ง พวกเขาเก็บ ประวัติของเงินและสินทรัพย์ต่างๆของพระวิหาร

21 ลูกหลานของลาดานคือ ลูกหลานของคนเกอร์โชน ที่เป็นบุตรชายของลาดาน บรรดา หัวหน้าของลาดาน คนเกอร์โชนคือ เยอีเอลี 22 บุตรชายของเยอีเอลีคือ เศรามและโยเอลน้องชาย ของเขา เป็นผู้ดูแลคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 23 จากคนอัมราม คนอิสฮาร์ คนเฮโบริน และคนอูซซีเอล 24 และเชบูเอล บุตรชายของเกอร์โชม ผู้เป็นบุตรชายของโมเสส เป็นนายคลัง ใหญ่ แม้ชื่อเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่คุ้นหู ที่ควรหมายเหตุไว้ก็คือว่า “เชบูเอล บุตรชายของเกอร์โชม ผู้เป็นบุตรชายของ โมเสส เป็นนายคลังใหญ่” ดังนั้น ลูกหลานคนหนึ่งของ โมเสสจะเป็นนายคลัง ใหญ่คนแรกของพระวิหาร

1 พศต 26:25-28 **พี่น้องของเขา**คือ จากเอเลียเชอร์มี เรห์บยาห์เป็นบุตรชาย บุตรชายของเรห์บยาห์คือ เยชยาห์ บุตรชายของเยชยาห์คือ โยรัม บุตรชายของโยรัมคือ ศิครี บุตรชายของศิครีคือ เซโลมิต 26 เซโลมิตคนนี้และพี่น้องของเขาเป็นผู้ดูแลคลังของถวายทั้งสิ้น ซึ่งกษัตริย์ดาวิด และบรรดาหัวหน้า และนายทหารนายร้อย และผู้บัญชาการกองทัพได้มอบถวายไว้ 27 จากของที่รับได้ซึ่งเขาได้ในสงคราม เขาทั้งหลายมอบถวายเพื่อแก่การซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ นอกจากนี้ลูกหลานคนอื่นๆของโมเสสก็เป็นผู้ช่วยนายคลังที่พระวิหารด้วย พวกเขามีหน้าที่เจาะจงให้ดูแล “ของถวายทั้งสิ้น ซึ่งกษัตริย์ดาวิด และบรรดาหัวหน้า และนายพันนายร้อย และผู้บัญชาการกองทัพได้มอบถวายไว้” อย่างหลังหมายถึงของมีค่าต่างๆที่ถูกยึดมาในการศึกโดยดาวิดซึ่งต่อมาถูกมอบถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและถูกเก็บรวบรวมไว้ในคลังทรัพย์ต่างๆที่เยรูซาเล็มและที่อื่นๆ ดู 1 พงศาวดาร 18:7-11

28 และทุกสิ่งซึ่งซามูเอลผู้ทำนาย และซาอูลบุตรชายคีช และอับเนอร์บุตรชายเนอร์ และโยอาบบุตรชายนางเศรยาห์ได้ถวายไว้ และผู้ใดก็ตามได้ถวายสิ่งใด ของถวายทั้งสิ้นก็อยู่ในความดูแลของเซโลมิตและพี่น้องของเขา คลังทรัพย์ของพระเจ้ายังรวมถึงสินทรัพย์ต่างๆที่ถูกใส่ไว้ที่นั่นโดยซามูเอล ซาอูล อับเนอร์และโยอาบตลอดหลายปีด้วย ทุกสิ่งซึ่งถูกมอบถวายไว้ – ถูกบริจาคหรือถูกถวายแด่พระเจ้า – ถูกใส่ไว้ในคลังทรัพย์ของพระเจ้า ทรัพย์สมบัติเหล่านี้จะถูกใช้เป็นส่วนสำคัญของ “งบท่อสร้าง” เมื่อถึงเวลาที่จะสร้างพระวิหาร ส่วนนี้ของคลังทรัพย์อยู่ภายใต้ความดูแลของ “เซโลมิตและพี่น้องของเขา”

1 พศต 26:29-30 **จากคนอิสราเอล** เคนานิยาห์และบุตรชายของเขาได้รับแต่งตั้งให้มีหน้าที่ภายนอกสำหรับอิสราเอล ให้เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นผู้วินิจฉัย 30 จากคนเฮโบรน ฮาซาบิยาห์และพี่น้องของเขาเป็นคนที่มีความกล้าหาญ หนึ่งในพันเจ็ดร้อยคน ได้เป็นผู้ดูแลอิสราเอลทางฟากตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ในเรื่องกิจการทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์ และราชการของกษัตริย์

อิสฮาร์เป็นหลานชายของเลวีผ่านทางโคฮาท ลูกหลานของเขาได้รับมอบหมายหน้าที่ดูแลเรื่องการเงินต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพลับพลาและจากนั้นก็พระวิหารซึ่งเป็นเรื่องภายนอกกรุงเยรูซาเล็ม เฮโบรนเป็นหลานชายอีกคนของเลวี จากวงศ์วานของเขามีเจ้าหน้าที่และผู้วินิจฉัย 1,700 คนที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ต่างๆในเขตรอบนอกของแผ่นดินที่อยู่ทางทิศตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดน พวกเขาดูแลกิจกรรมต่างๆของพระวิหารและของกษัตริย์ในเขตรอบนอกเหล่านี้

1 พศต 26:31-32 จากคนเฮโบรนมี เยรียาห์เป็นหัวหน้าของคนเฮโบรน ตามพงศ์พันธุ์ ตามบรรพบุรุษ ในปีทีสี่สิบของรัชกาลดาวิด เขาได้สำรวจและพบคนที่มีอำนาจใหญ่โตและกล้าหาญที่ยาเซอร์ในเมืองกิเลอาด จากคนเฮโบรนเช่นกัน เยรียาห์เป็นหัวหน้าของพวกเขา ในปีสุดท้ายของดาวิดในฐานะกษัตริย์ ส่วนอื่นๆของวงศ์วานนี้อาศัยอยู่บนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนที่ยาเซอร์แห่งกิเลอาด

32 กษัตริย์ดาวิดได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านและพี่น้องของท่าน คือคนกล้าหาญสองพันเจ็ดร้อยคนผู้เป็นหัวหน้า ให้เป็นผู้ดูแลคนรูเบน คนกาด และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง ในกิจกรรมทุกอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า และกิจกรรมเกี่ยวกับกษัตริย์ จากบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้จัดการกิจกรรมกลุ่มนี้แห่งอาณาจักรมี 2,700 คนจากตระกูลเหล่านั้นที่อยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดน: “คนรูเบน คนกาด และคนตระกูลมนัสเสห์ครึ่งหนึ่ง” คนเหล่านี้เป็นคนเลวีที่สัตย์ซื่อและจงรักภักดีผู้ดูแลกิจกรรมของพระวิหารและของกษัตริย์ในฝั่งตะวันออกของอาณาจักรนั้น

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 27: ในบทนี้ การจัดระเบียบฝ่ายบริหารของอาณาจักรแห่งอิสราเอลถูกให้รายละเอียด การสับเปลี่ยนหมุนเวียนผู้นำทางทหารถูกจัดระเบียบสำหรับแต่ละเดือนของปี ท้ายบทนี้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ โครงสร้างการปกครองของอิสราเอลในปีท้ายๆของดาวิด

1 พศต 27:1 ต่อไปนี้เป็นรายชื่อประชาชนอิสราเอลตามจำนวน คือ บรรดาหัวหน้า บรรดานายทหารนายร้อย และบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้รับใช้กษัตริย์ในราชการทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

กับกองเวรที่เข้ามาและออกไป เดือนแล้ว เดือนเล่าตลอดปี กองเวรหนึ่งๆมีจำนวนสองหมื่นสี่พันคน ในบทนี้มีคำพรรณนาเกี่ยวกับโครงสร้างของระบบทหารของดาวิด เหมือนกับกองทัพอิสราเอลในปัจจุบัน ผู้ชายทุกคนที่เป็นผู้ใหญ่เป็นสมาชิกของกองทัพในช่วงวัยหนุ่มของพวกเขา หลังจากนั้นพวกเขาก็เป็นกำลังสำรองจนถึงวัยกลางคนเป็นอย่างน้อย ในช่วงสมัยของดาวิดมีทหารประจำการ 24,000 นายซึ่งสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันปฏิบัติหน้าที่แต่ละเดือนของปี ดังนั้นจึงมีทหารเหล่านี้สิบสองกองเวร

1 พศต 27:2-15 คือ ยาโฮเบอัมบุตรชายศับดีเอล เป็นผู้ดูแลกองเวรที่หนึ่งในเดือนต้น ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 3 เขาเป็นลูกหลานของเปเรศ และเป็นหัวหน้าผู้บัญชาการกองทัพทั้งสิ้นในเดือนต้น 4 โดด้ยคนอาโหอาห์ เป็นผู้ดูแลกองเวรของเดือนที่สอง มิกลอทเป็นผู้บังคับบัญชากองเวรของเขา ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 5 ผู้บังคับบัญชาการกองทัพคนที่สามสำหรับเดือนที่สามคือ เบไนยาห์บุตรชายเยโฮยาดา เป็นปุโรหิตใหญ่ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 6 เบไนยาห์นี่คือ ผู้ที่เป็นทแกล้วทหารในสามสิบคน และเป็นผู้บัญชาการของสามสิบคนนั้น อัมมีชาบาดบุตรชายของเขาเป็นผู้ดูแลกองเวรของเขา 7 อาสาเฮลน้องชายของโยอาบเป็นผู้บัญชาการคนที่สี่สำหรับเดือนที่สี่ และเศบาดียาห์บุตรชายของเขาดูแลต่อจากเขา ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 8 ผู้บัญชาการคนที่ห้าสำหรับเดือนที่ห้าคือ ชัมหุทคนอิสราห์ ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 9 ผู้บัญชาการคนที่หกสำหรับเดือนที่หกคือ อีราบบุตรชายอิกเชซชาวเทโคอา ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 10 ผู้บัญชาการคนที่เจ็ดสำหรับเดือนที่เจ็ดคือ เฮเลศคนเปโลน เป็นคนเอฟราอิม ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 11 ผู้บัญชาการคนที่แปดสำหรับเดือนที่แปดคือ สิบเบคัยคนหุซาแห่งคนเศ-ราห์ ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 12 ผู้บัญชาการคนที่เก้าสำหรับเดือนที่เก้าคือ อาบีเยเซอร์ชาวอานาโธคนเบนยามิน ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 13 ผู้บัญชาการคนที่สิบสำหรับเดือนที่สิบคือ มาหะรัยชาวเนโทฟาห์จากคนเศ-ราห์ ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 14 ผู้บัญชาการคนที่สิบเอ็ดสำหรับเดือนที่สิบเอ็ดคือ เบไนยาห์ชาวปีราโชนจากคนเอฟราอิม

ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน 15 ผู้บัญชาการคนที่สิบสองสำหรับเดือนที่สิบสองคือ เฮลดีชชาวเนโทฟาห์จากคนโอทนีเอล ในกองเวรของเขามีสองหมื่นสี่พันคน

ทหารสิบสองกองเวรที่สับเปลี่ยนกันประจำการแต่ละเดือนถูกสาธยายตรงนี้ ส่วนใหญ่เป็นทหารที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก อย่างไรก็ตาม ในข้อ 5-6 เบไนยาห์ถูกให้รายชื่อไว้ซึ่งเป็นหนึ่งในทหารกล้า 30 คนนั้นของดาวิด

1 พศต 27:16-22 เนื้อตระกูลต่างๆของอิสราเอลคือ สำหรับคนรูเบนมี เอลีเยเซอร์ บุตรชายศิครีเป็นประมุข สำหรับคนสิเมโอนมี เซฟาทิยาห์บุตรชายมาอาคาห์ 17 สำหรับคนเลวีมี ฮาซาบิยาห์บุตรชายเคมูเอล สำหรับคนอาโรนมี ศาโดค 18 สำหรับคนยูดาห์มี เอลีสุ พี่ชายคนหนึ่งของดาวิด สำหรับคนอิสสาการ์มี อมริบุตรชายมีคาเอล 19 สำหรับคนเศบูลุนมี อิซมัยอาห์ บุตรชายโอบาดีห์ สำหรับคนนัฟทาลีมี เยรีโมทบุตรชายอัสรีเอล 20 สำหรับคนเอฟราอิมมี โฮเซยาบุตรชายอาซาซียาห์ สำหรับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลมี โยเอลบุตรชายเปดาياهو 21 สำหรับคนมนัสเสห์ครึ่งตระกูลในกิเลอาดมี อิดโดบุตรชายเศคาริยาห์ สำหรับคนเบนยามินมี ยาอาซีเอลบุตรชายอับนอร์ 22 สำหรับคนดานมี อาซารเอลบุตรชายเยโรธัม คนเหล่านี้เป็นประมุขของตระกูลต่างๆแห่งอิสราเอล

ที่ถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้คือ ผู้ปกครองสิบสองคน หรือเป็นที่รู้จักในชื่อ “พวกเจ้านายแห่งตระกูลต่างๆของอิสราเอล” คนเหล่านี้จะเทียบได้กับพวกผู้ว่าราชการของรัฐต่างๆในระบบการเมืองของอเมริกา พวกเขาถูกเรียกว่าผู้ปกครอง (ข้อ 16) และเจ้านาย (ข้อ 22) ที่น่าสนใจคือคำที่แปลเป็นเจ้านาย (ซาร์) มันเป็นรากคำที่แปลเป็น ผู้ปกครอง ในภาษาอื่นๆ เช่น ซาร์ ในภาษารัสเซียหรือ กายะซาร์ ในภาษาลาติน

1 พศต 27:23-24 ดาวิดมิได้ทรงนับจำนวนคนที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปี เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้ว่าจะกระทำให้อิสราเอลมากเหมือนดาวแห่งท้องฟ้า 24 โยอาบบุตรชายนางเศรูยาห์ได้ตั้งต้นนับ แต่ไม่สำเร็จ เพราะพระพิโรธก็มาเหนืออิสราเอลในเรื่องนี้ และจำนวนนั้นก็มิได้ลงไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์ดาวิด เหตุการณ์ตอนที่ดาวิดนับจำนวนทหารซึ่งถูก

พรรณนาไว้ใน 2 ซามูเอล 24 และ 1 พงศาวดาร 21 ถูกกล่าวถึงอย่างย่อๆ ตรงนี้อีกครั้ง การนับจำนวนทหารที่ไม่เสร็จสมบูรณ์ของโยอาบจึงไม่ถูกบันทึกไว้ใน “หนังสือพงศาวดารของกษัตริย์ดาวิด” ฉบับทางการ

1 พศต 27:25-34 อัสมาเวทบุตรชายอาดีเอลเป็นเจ้ากรมพระคลังนครหลวง และเยโฮนาธานบุตรชายของอูลซียาห์ เป็นเจ้ากรมคลังนอกนคร ในหัวเมือง ในชนบทและในป้อม 26 เอลีริบุตรชายเคลือบ เป็นผู้ดูแลบรรดาผู้ที่ทำไร่นาหลวง 27 ซิเมีชาวรามาท่ดูแลสวนองุ่น และต้บตีชาวเซฟามดูแลผลิตผลของสวนองุ่นสำหรับห้องเก็บน้ำองุ่น 28 บาอัธฮานันชาวเกเดอร์เป็นผู้ดูแลต้นมะกอกเทศและต้นมะเดื่อที่ในหุบเขา โยอาชดูแลคลังน้ำมัน 29 ซิธรียชาวซาโรนดูแลฝูงวัวซึ่งหากินอยู่ในซาโรน ชาฟัทบุตรชายอัดลัยดูแลฝูงวัวในหุบเขาทั้งหลาย 30 และโอบิดคนอิซมาเอลดูแลอูฐ เยดาياهوชาวเมโรโนทดูแลลา 31 ยาซีสชาวฮาการ์ดูแลฝูงแพะแกะ บรรดาคนเหล่านี้เป็นพนักงานดูแลทรัพย์สินสมบัติของกษัตริย์ดาวิด 32 โยนาธานลูกของดาวิดเป็นที่ปรึกษา เป็นคนที่มีความเข้าใจและเป็นอาลักษณ์ และเยฮีเอลบุตรชายฮัคโมนีเป็นผู้เลี้ยงดูราชโอรส 33 อาฮีโรเฟลเป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์ และหุซัยคนอารคีเป็นพระสหายของกษัตริย์ 34 เยโฮยาดาบุตรชายเบไนยาห์และอาบียาซาร์เป็นผู้ทำงานต่อจากอาฮีโรเฟล โยอาบเป็นผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์

เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารคนอื่นๆ แห่งอาณาจักรของดาวิดถูกให้รายชื่อไว้ตรงนี้ ที่ถูกให้รายชื่อไว้คือ นายคลังของเขา (ซึ่งต่างจากนายคลังที่เป็นคนเลวีเหล่านั้นของพระวิหารดังที่หมายเหตุไว้ใน 26:20-28) เลขของเขาในเรื่องคลังเก็บต่างๆ เลขของเขาในเรื่องการใช้ที่ดิน เลขของเขาเรื่องสวนองุ่นต่างๆ เลขของเขาเรื่องผลิตผลของสวนองุ่น เลขของเขาเรื่องต้นมะกอกเทศและต้นมะเดื่อ เลขของเขาเรื่องการผลิตน้ำมันมะกอก และเลขหลายคนของเขาในเรื่องปศุสัตว์ นี้บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าดาวิดเป็นเจ้าของในที่สุดของทรัพยากรมหาศาลเหล่านี้ดังที่หมายเหตุไว้ในข้อ 31 จากนั้นเหล่าที่ปรึกษาพิเศษของกษัตริย์ถูกให้รายชื่อไว้ ซึ่งรวมถึงอาฮีโรเฟล (ซึ่งต่อมาเผยธาตุแท้) และหุซัยคนอารคี ผู้บัญชาการกองทัพคือโยอาบ

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 28: บทก่อนสุดท้ายนี้พบว่าดาวิดนำเสนอซาโลมอนบุตรชายของเขาต่อพวกผู้นำของประชาชาตินั้นในฐานะกษัตริย์องค์ถัดไปของพวกเขา นอกจากนี้ดาวิดยังนำเสนอคำสั่งหนึ่งแก่บุตรชายของเขาด้วยผู้ที่จักขึ้นครองบัลลังก์แล้ว

1 พศด 28:1 ณ เยรูซาเล็ม ดาวิดได้ทรงเรียกประชุมบรรดาเจ้านายทั้งสิ้นของอิสราเอล คือเจ้านายของตระกูล และผู้บัญชาการกองทัพที่รับราชการตามเวร นายทหารนายร้อย และพนักงานทั้งสิ้นผู้ดูแลทรัพย์สมบัติและฝูงสัตว์ของกษัตริย์และโอรสของพระองค์ พร้อมกับพนักงานราชสำนัก ทแกล้วทหารและวีรบุรุษทั้งสิ้น ภาพเหตุการณ์นี้เป็นวันทำยาๆแห่งรัชกาลของดาวิด ซึ่งเห็นได้ชัดว่าไม่นานหลังจากตอนที่เขาเริ่มป่วยดังที่บันทึกไว้ใน 2 พงศกษัตริย์ 1 ในวันทำยาๆเหล่านั้นแห่งการครองราชย์ของเขา หลังจากความเจ็บป่วยของเขา ดาวิดก็เรียกประชุมพวกเจ้าหน้าที่และพวกผู้นำของประชาชาตินั้น ทั้งทหารและพลเรือนสำหรับการประชุมศักดิ์สิทธิ์

1 พศด 28:2-5 แล้วกษัตริย์ดาวิดทรงลุกขึ้นประทับยืน และตรัสว่า "พี่น้องของข้าพเจ้า และประชาชนของข้าพเจ้า ขอจงฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีใจประสงค์ที่จะสร้างพระนิเวศอันเป็นที่พักของหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และเพื่อเป็นที่รองพระบาทของพระเจ้าของเรา และข้าพเจ้าได้จัดเตรียมการก่อสร้างไว้เสร็จแล้ว ดาวิดเริ่มกล่าวคำปราศรัยอำลาของตนโดยเตือนใจเหล่าผู้ได้บังคับบัญชาของเขาเกี่ยวกับความปรารถนาที่มีมานานของเขาที่จะสร้างพระวิหารหลังหนึ่งที่คงอยู่ถาวร เขาได้ทำการจัดเตรียมสิ่งต่างๆไว้มานานแล้วเพื่อการนั้น

3 แต่พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าอย่าสร้างนิเวศเพื่อนามของเราเลย เพราะเจ้าเป็นนักรบและได้ทำโลหิตให้ตก' ดาวิดเตือนใจพวกผู้นำที่มาประชุมกันของเขาด้วยว่าพระเจ้าทรงห้ามเขามิให้สร้างพระวิหารที่จะมานั้นเพราะว่าเขาเป็นนักรบที่ได้ทำให้โลหิตตกมาก

4 ถึงกระนั้นก็ดีพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลทรงเลือกข้าพเจ้าจากเรือนบรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหมด ให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็นนิตย์ เพราะพระองค์ทรงเลือกยูดาห์ให้

เป็นประมุข และในวงศัวานของยูดาห์ เรือนบรรพบุรุษของข้าพเจ้า และในบรรดาบุตรชายของ บิดาข้าพเจ้า พระองค์ทรงพอพระทัยในข้าพเจ้า และทรงให้ข้าพเจ้าเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล ทั้งปวง แม้ถูกสั่งห้ามมิให้สร้างพระวิหารนั้น ดาวิดก็เตือนใจคนของเขาว่าพระเจ้าได้ทรงเลือก เขาให้เป็นกษัตริย์อย่างชัดเจน

5 และบุตรชายทั้งสิ้นของข้าพเจ้า (เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานบุตรชายเป็นอันมาก แก่ข้าพเจ้า) พระองค์ทรงเลือกซาโลมอนบุตรชายของข้าพเจ้าให้นั่งบัลลังก์แห่งราชอาณาจักร ของพระเยโฮวาห์เหนืออิสราเอล นอกจากนี้ ดาวิดยังประกาศแก่พวกผู้นำของประชาชนในที่มา ประชุมกันด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกซาโลมอนให้เป็นกษัตริย์องค์ต่อไปเหนืออิสราเอล เห็นได้ ชัดว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากความพยายามที่ล้มเหลวของอาโดเนียห์ที่จะชิงบัลลังก์ ดู 1 พงศาวดาร 29:22

1 พศต 28:6-7 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'ซาโลมอนบุตรชายของเจ้าจะสร้าง นิเวศของเราและลานนิเวศของเรา เพราะเราได้เลือกเขาให้เป็นลูกของเรา และเราจะเป็นพ่อของ เขา 7 เราจะสถาปนาราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิรันดร์ ถ้าเขาจะเพียรแน่วแน่อยู่ในการรักษา ปฏิบัติตามบัญญัติของเราและคำตัดสินของเราอย่างที่เขาทำอยู่ในวันนี้'

ดาวิดจึงประกาศแก่เหล่าผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาที่มาประชุมกันว่าพระเจ้าได้ทรงสั่งให้ ซาโลมอนสร้างพระวิหารนั้น พระเจ้าทรงบอกดาวิดแล้วว่าพระองค์ได้ทรงเลือกซาโลมอนให้ เป็นบุตร (นั่นคือ กษัตริย์) ของพระองค์ และพระองค์จะเป็นเหมือนบิดาคนหนึ่งต่อเขา พระเจ้า ทรงสัญญาแล้วว่าจะยกอาณาจักรนั้นให้แก่ซาโลมอนตลอดไป ถ้าเขาสัตย์ซื่อในการเชื่อฟังคำ บัญชาและบัญญัติ (นั่นคือ ข้อตัดสิน) เหล่านั้นของพระเจ้า ดังนั้นทุกอย่างจึงถูกเตรียมไว้พร้อม แล้วสำหรับการขึ้นครองราชย์ของซาโลมอนผู้บัลลังก์ของดาวิดบิดาของเขา

1 พศต 28:8-10 เพราะฉะนั้นบัดนี้ท่ามกลางสายตาของคนอิสราเอลทั้งปวงอัน เป็นชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ และต่อพระกรรมของพระเจ้าของเรา จงประพฤติตามและ แสวงพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าทั้งหลาย เพื่อเจ้าจะได้กรรมสิทธิ์แผ่นดิน

ดินอันดีนี้ และมอบไว้ให้เป็นมรดกของลูกหลานผู้มาภายหลังเจ้าสืบไปเป็นนิത്യ คาวัดจึงหันไปหาซาโลมอนซึ่งเห็น ได้ชัดว่าอยู่ที่นั่นด้วย เขาออกคำกำชับหนึ่งแก่ซาโลมอนเพื่อที่จะเชื่อฟังและแสวงหาคำบัญชาเหล่านั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเขา เมื่อทำเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็จะประทานอำนาจครอบครองแผ่นดินอิสราเอลอันดีนั้นแก่เขา นอกจากนี้ บุตรชายทั้งหลายของเขาจะได้รับอำนาจครอบครองนั้นเป็นมรดกตลอดไปเช่นกัน นำเศร้าที่สุดท้ายแล้วซาโลมอนล้มคำสั่งนั้นเสียเมื่อเขากลายเป็นคนร่ำรวยและมีอำนาจมาก

9 ซาโลมอนบุตรของเราเอ๋ย เจ้าจงรู้จักพระเจ้าของบิดาเจ้า และจงปรนนิบัติพระองค์ด้วยใจจริงและด้วยความเต็มใจของเจ้า เพราะพระเยโฮวาห์ทรงพิจารณาจิตใจทั้งปวง และทรงเข้าใจในแผนงานแห่งความคิดทั้งปวง ถ้าเจ้าแสวงหาพระองค์ เจ้าจะพบพระองค์ แต่ถ้าเจ้าทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปเสียเป็นนิത്യ คาวัดจึงสั่งซาโลมอนว่า (1) “เจ้าจงรู้จักพระเจ้าของบิดาเจ้า” คำสั่งนั้นเป็นมากกว่าแค่การรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เป็นการรู้จักพระองค์อย่างใกล้ชิด – การรู้จักพระองค์อย่างแท้จริง คาวัดยังสั่งซาโลมอนด้วยว่า (2) “จงปรนนิบัติพระองค์ด้วยใจจริงและด้วยความเต็มใจของเจ้า” คำที่แปลเป็น (ใจ)จริง (ซาเลม) มีความหมายว่า ‘สมบูรณ์พร้อม’ คาวัดจึงสั่งซาโลมอนให้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของเขาและด้วยความเต็มใจ ดู เพลงสดุดี 119:2, 10 คาวัดพูดจากประสบการณ์เพราะว่าเขาได้ปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นนั้นตลอดชีวิตของเขา

คาวัดเตือนซาโลมอนอีกว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพิจารณาจิตใจทั้งปวง และทรงเข้าใจในแผนงานแห่งความคิดทั้งปวง” พระเจ้าทรงทราบความคิดและความมุ่งหมายเหล่านั้นของจิตใจพระองค์ทรงทราบเหตุจูงใจต่างๆของเรา พระองค์ทรงทราบความคิดต่างๆที่อยู่ภายในสุดของเรา และพระองค์ทรงทราบใจของซาโลมอนเช่นกัน คาวัดเตือนซาโลมอนเพิ่มเติม (ต่อหน้าผู้คน) อีกว่า “ถ้าเจ้าแสวงหาพระองค์ เจ้าจะพบพระองค์ แต่ถ้าเจ้าทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงเหวี่ยงเจ้าออกไปเสียเป็นนิത്യ” ถ้าซาโลมอนจะแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเขาตลอดรัชสมัยของเขาในฐานะกษัตริย์ พระเจ้าก็จะอยู่ด้วยกับเขาและอวยพรเขา ถ้าเขาทอดทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าก็จะทรงห้ามการอวยพรของพระองค์ไปเสียจากเขา พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นจริงๆ

เมื่อซาโลมอนหันไปหาพระอื่น ๆ ดังที่มีบันทึกไว้ใน 1 พงศกัมภีร์ 11:9, 14, 23, 25, 26 เมื่อซาโลมอนทอดทิ้งองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็เริ่มเจอความยุ่งยากต่างๆ การอวยพรของพระเจ้ากลายเป็นการติสอนของพระเจ้า

10 บัดนี้จงฟังให้ดี เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงเลือกเจ้าให้สร้างพระนิเวศเพื่อเป็นสถานบริสุทธิ์ จงเข้มแข็งและทำให้สำเร็จเถิด" ดาวิดจึงเตือนสติซาโลมอน (ต่อหน้าผู้คน) พระเจ้าได้ทรงเลือกเจ้าให้สร้างพระวิหารแล้ว ดาวิดจึงหนุนใจเขาให้เข้มแข็ง (ในจิตวิญญาณและจิตใจ) และลงมือทำ – ที่จะไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง

1 พศต 28:11-13 แล้วดาวิดทรงมอบให้กับซาโลมอนโอรสของพระองค์ ซึ่งแผนผัง मुखของพระวิหารและแผนผังเรือนต่างๆของพระวิหารนั้น คลังและห้องชั้นบน และห้องชั้นใน และห้องสำหรับพระที่นั่งกรุณา 12 และแผนผังทั้งสิ้นซึ่งพระองค์มีอยู่ในพระทัย ในเรื่องสถานของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และบรรดาห้องระเบียงรอบ และคลังสำหรับพระนิเวศของพระเจ้า และคลังสำหรับบรรดาของถวาย 13 และผังสำหรับเวรปุโรหิตและคนเลวี และงานปรนนิบัติทั้งสิ้นในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และสำหรับบรรดาเครื่องใช้ในงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

ในการประชุมกันของพวกผู้นำของอิสราเอลกับดาวิดและซาโลมอน ดาวิดจึงให้แบบแปลนเหล่านั้นแก่ซาโลมอนสำหรับพระวิหารที่จะมานั้นตั้งแต่ मुखชั้นนอกไปจนถึงที่บริสุทธิ์ที่สุด ข้อ 12 กล่าวชัดเจนว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเปิดเผยแก่ดาวิดถึงแบบแปลนที่ชัดเจนเหล่านั้นของพระวิหารทั้งหลายซึ่งรวมถึงการจัดระเบียบเวรต่างๆ (นั่นคือ กะต่างๆ) ของพวกปุโรหิตและคนเลวีด้วย มันถูกกำหนดโดยพระเจ้าและถูกเปิดเผยโดยพระวิญญาณของพระเจ้าแก่ดาวิด เห็นได้ชัดว่าดาวิดอ่อนไหวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์และบันทึกสิ่งทั้งปวงที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เขา

1 พศต 28:14-18 พระองค์ทรงมอบน้ำหนักทองคำของเครื่องใช้ทองคำทุกอย่างสำหรับการปรนนิบัติแต่ละอย่าง น้ำหนักเงินของเครื่องใช้เงินทุกอย่างสำหรับงานปรนนิบัติ

แต่ละอย่าง 15 น้ำหนักของเชิงประทีปทองคำและตะเกียงทองคำ น้ำหนักของเชิงประทีปแต่ละคันทะเกียงแต่ละดวง น้ำหนักเงินของเชิงประทีป ทั้งเชิงประทีปกับตะเกียงนั้น ตามที่จะใช้คันทะเกียงแต่ละคันทะเกียง

พระวิญญูณของพระเจ้าทรงระบุเจาะจงแก่ดาวิดด้วยถึงปริมาณที่ชัดเจนของทองคำหรือเงินสำหรับเครื่องใช้ต่างๆของการปรนนิบัติในพระวิหาร กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ ดาวิดได้รับแจ้งจากพระเจ้าเกี่ยวกับแบบแปลนที่ชัดเจนเหล่านั้นและปริมาณทองคำที่ควรถูกใช้สำหรับคันทะเกียงเหล่านั้น (เมโนราห์) ที่ทำด้วยทองคำและคันทะเกียงเหล่านั้นที่ทำด้วยเงิน

15 น้ำหนักของเชิงประทีปทองคำและตะเกียงทองคำ น้ำหนักของเชิงประทีปแต่ละคันทะเกียงแต่ละดวง น้ำหนักเงินของเชิงประทีป ทั้งเชิงประทีปกับตะเกียงนั้น ตามที่จะใช้คันทะเกียงแต่ละคันทะเกียง รายละเอียดเจาะจงเกี่ยวกับเมโนราห์หลักของพระวิหาร ไม่เพียงถูกให้ไว้เท่านั้น แต่คันทะเกียงที่เหลืออีกสิบคันทะเกียง (เมโนราห์ต่างๆ) ด้วยซึ่งจะต้องถูกวางในพระวิหาร ดู 1 พงศกัมภีร์ 7:49

16 น้ำหนักทองคำสำหรับโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์แต่ละโต๊ะ เงินสำหรับโต๊ะเงิน ปริมาณที่แน่ชัดของทองคำที่จะถูกใช้สำหรับโต๊ะเหล่านั้นของขนมปังหน้าพระพักตร์ถูกระบุเจาะจงโดยพระเจ้าแก่ดาวิดเช่นเดียวกับเงินสำหรับโต๊ะต่างๆที่สำคัญน้อยกว่าของพระวิหาร

17 และขอเกี่ยวเนื้อ ขาม กับคนโทเป็นทองคำบริสุทธิ์ ขามทองคำและน้ำหนักทองคำของแต่ละลูก ขามเงินและน้ำหนักเงินของแต่ละลูก พระเจ้าทรงระบุเจาะจงแก่ดาวิดด้วยถึงแบบแปลนที่แน่ชัดเหล่านั้นและปริมาณทองคำและเงินที่จะถูกใช้ในอุปกรณ์และเครื่องใช้เหล่านั้นที่ถูกใช้สำหรับการถวายเครื่องสัตวบูชาที่พระวิหาร

18 แทนเครื่องหอมทำด้วยทองคำเนื้อละเอียดและน้ำหนักของแทนนั้น ทั้งแผนผังสำหรับบรรบทองคำของเขือบ ซึ่งกางปีกออกปกหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ ลักษณะเฉพาะที่เจาะจงต่างๆซึ่งรวมถึงปริมาณทองคำที่จะถูกใช้ในแทนเผาเครื่องหอมถูกเปิดเผยโดยพระเจ้าแก่ดาวิดรวมถึงเขือบทองคำทั้งสองนั้นที่ปีกของพวกมันกางออกเหนือหีบพันธสัญญา

1 พศด 28:19 ดาวิดตรัสว่า "ถึงทั้งปวงเหล่านี้พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจโดยอาศัยลายพระหัตถ์ของพระองค์เหนือข้าพเจ้า คืองานทุกอย่างซึ่งจะต้องกระทำตามแผนผังนั้น" ดาวิดแสดงการเปิดเผยที่น่าอัศจรรย์ยิ่งตรงนี้ แบบแปลนที่ชัดเจนเหล่านั้นของพระวิหารถูกส่งมอบให้แก่เขาเป็นลายลักษณ์อักษร และถูกเขียนโดยพระเจ้าเอง – “งานทุกอย่างซึ่งจะต้องกระทำตามแผนผังนั้น” เกรงว่าผู้ใดจะตั้งคำถามสิ่งที่มีมาก่อนเรื่องนี้ เราควรระลึกว่าการประทานพระราชบัญญัติในตอนแรกนั้น “ถูกเขียน โดยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า” ในวิธีต่างๆซึ่งไม่ถูกพรรณนา พระเจ้าทรงส่งมอบแก่ดาวิดซึ่งแบบแปลนที่ถูกเขียนเหล่านั้นสำหรับพระวิหารพร้อมกับรายละเอียดเจาะจงต่างๆรวมอยู่ด้วย

1 พศด 28:20-21 แล้วดาวิดตรัสกับซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญ และทำให้สำเร็จเถิด อย่ากลัวเลย อย่าขาด เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้า คือพระเจ้าของข้าจะทรงสถิตกับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เจ้าล้มเหลวหรือทอดทิ้งเจ้า จนกว่างานทั้งสิ้นสำหรับงานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะสำเร็จ ดาวิดจึงหนุนใจซาโลมอนให้ลงมือทำงานนั้น ดาวิดหนุนใจเขาให้เข้มแข็งฝ่ายวิญญาณและมีกำลังใจ เหนืออื่นใดแล้ว เขาแค่ต้องทำมัน นอกจากนี้ เขาแนะนำซาโลมอนมิให้หวาดกลัวงานที่จะมานั้นหรือขาดเหตุผลสำหรับความกล้าหาญเช่นนั้นก็คือว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้า คือพระเจ้าของข้าจะทรงสถิตกับเจ้า พระองค์จะไม่ทรงปล่อยให้เจ้าล้มเหลวหรือทอดทิ้งเจ้า จนกว่างานทั้งสิ้นสำหรับงานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จะสำเร็จ” พระเจ้าจะทรงอยู่กับเขาและชูกำลังเขา จนกว่างานยักษ์ที่เป็นการสร้างพระวิหารนี้จะสำเร็จ

21 ดูเถิด มีเวรปุโรหิตและคนเลวี จะอยู่กับเจ้าสำหรับงานปรนนิบัติทุกอย่างแห่งพระนิเวศของพระเจ้า ในการนี้ทั้งสิ้นจะมีคนอยู่กับเจ้า คือทุกคนที่เต็มใจ และเป็นผู้มีฝีมือในงานปรนนิบัติทุกอย่าง ทั้งประมุขและประชาชนทั้งปวงจะอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าทั้งสิ้น" ดาวิดหนุนใจซาโลมอนด้วยว่าเวรต่างๆของพวกปุโรหิตและคนเลวีจะอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยเหลือเขาในการทำงานยักษ์ที่รออยู่นั้นจนสำเร็จ นอกจากนี้ พวกประมุข (นั่นคือ พวกผู้ว่าราชการ) ของตระกูล

เหล่านี้จะอยู่ที่นั่นด้วยเพื่อให้ความช่วยเหลือ สรุปลก็คือ ซาโลมอนจะไม่เพียงได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าสำหรับงานที่รออยู่เท่านั้น แต่จากพวกผู้นำของประชาชาตินั้นด้วย

ภาพรวมของ 1 พงศาวดาร 29: บทสรุปท้ายของ 1 พงศาวดาร นำเสนอคำสั่งของดาวิดที่มีต่อประชาชาตินั้น คำอธิษฐานของเขาที่เป็นการขอบพระคุณและคำทูลขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า การขึ้นครองราชย์ของซาโลมอน และการสิ้นชีวิตของดาวิด

1 พศด 29:1 และกษัตริย์ดาวิดตรัสกับชุมนุมชนทั้งสิ้นว่า "ซาโลมอนบุตรชายของเรา ซึ่งเป็นผู้เดียวที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ นั้นยังเป็นคนหนุ่มและไม่มีความชำนาญ การงานก็ใหญ่โต เพราะว่าพระนิเวศนั้นมิใช่สำหรับคน แต่สำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้า ในบทที่แล้ว ดาวิดได้กล่าวแก่พวกผู้นำของประชาชาตินั้นพร้อมกับซาโลมอนด้วย ในบทนี้ดาวิดกล่าวคำปราศรัยของตนแก่พวกเขาต่อไป อย่างไรก็ตาม จุดสนใจหลักตอนนี้คือ ความรับผิดชอบของประชาชาตินั้นที่มีต่อกษัตริย์องค์ใหม่ของพวกเขา ดาวิดกล่าวชัดเจนอีกครั้งแก่พวกผู้นำเหล่านี้ว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกซาโลมอนให้สืบทอดเขาบนบัลลังก์นั้น ถึงกระนั้น ซาโลมอนก็เป็นชายหนุ่มคนหนึ่งและไม่มีความชำนาญเมื่อเทียบกับกษัตริย์ผู้โชกโชนอย่างดาวิด งานใหญ่รออยู่เบื้องหน้า – การก่อสร้างพระวิหารนั้น ยิ่งกว่านั้นดาวิดยังเตือนใจพวกผู้นำของประชาชาตินั้นว่า "มหานิเวศนั้นมิใช่สำหรับคน แต่สำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้า"

1 พศด 29:2-5 เพราะฉะนั้นเราจึงจัดเตรียมไว้สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา เติมความสามารถของเรา คือทองคำสำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองคำ และเงินสำหรับสิ่งที่ทำด้วยเงิน และทองสัมฤทธิ์สำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองสัมฤทธิ์ และเหล็กสำหรับสิ่งที่ทำด้วยเหล็ก และไม่สำหรับสิ่งที่ทำด้วยไม้ มีพลอยสีน้ำข้าว และพลอยสำหรับฝัง พลวง หินลาย เพชรพลอยทุกชนิด และหินอ่อนมากมาย

โปรดสังเกตคำพูดของดาวิด: "เราจึงจัดเตรียมไว้สำหรับพระนิเวศของพระเจ้าของเรา เติมความสามารถของเรา" ยังมีบทเรียนหนึ่งที่มีพลังมากในเรื่องนี้สำหรับเราในปัจจุบัน ในปี

ท้ายๆของดาวิด จุดสนใจหลักของเขายู่ที่การจัดเตรียมต่างๆสำหรับพระวิหารที่บุตรชายของเขา จะสร้าง แทนที่จะเก็บสะสมความมั่งคั่งมหาศาลไว้สำหรับตัวเอง ดาวิดกลับไปใส่ความมั่งคั่งของตนไว้ในคลังทรัพย์ของพระเจ้าสำหรับพระวิหารที่จะมานั้น ดังนั้นเขาจึงได้รวบรวมทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก ไม้พิเศษต่างๆและพลอยทุกชนิดรวมถึงหินอ่อนสำหรับการก่อสร้างที่จะมี ขึ้นนั้น

3 ยิ่งกว่านั้นอีกนอกจากสิ่งทั้งปวงที่เราจัดหาไว้สำหรับนิเวศบริสุทธิ์แล้ว เรายังมีทองคำ และเงินเป็นสมบัติของเราเอง และเพราะความรักของเรามีต่อพระนิเวศของพระเจ้าของเรา เรา มอบให้แก่พระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา เพราะว่าโครงการพระวิหารนี้เป็นสิ่งที่เขารักสุดหัวใจ ดาวิดจึงได้ถวายทรัพย์สมบัติของตนเองสำหรับ “พระนิเวศของพระเจ้าของเรา นอกเหนือจากสิ่ง ทั้งปวงที่เราได้จัดเตรียมสำหรับพระนิเวศบริสุทธิ์นี้แล้ว” เขาไม่เพียงสะสมทรัพย์ากรต่างๆ โดย ทั่วไปสำหรับพระวิหารที่จะมานั้นเท่านั้น แต่เขายังใช้เงินทองของตัวเองสำหรับการนั้นด้วย

4 ดังนี้ ทองคำสามพันตะลันต์ เป็นทองคำเมืองโอฟีร์ และเงินถลุงแล้วเจ็ดพันตะลันต์ เพื่อจะบุผนังพระนิเวศ ดาวิดได้ถวายจากเงินทุนส่วนตัวของเขาเอง คือ ทองคำ 3,000 ตะลันต์ ทองคำเมืองโอฟีร์ถูกถือว่าเป็นเนื้อดีที่สุดในโลกสมัยนั้น เขายังได้ถวายเงินที่ถลุงแล้ว 7,000 ตะลันต์ ของเขาเองด้วย “เพื่อจะบุผนังพระนิเวศ”

5 ทองคำสำหรับสิ่งที่ทำด้วยทองคำ และเงินสำหรับสิ่งที่ทำด้วยเงิน และเพื่องานทั้งสิ้นที่ ช่างจะต้องทำด้วยมือ ใครบ้างเต็มใจที่จะถวายของพร้อมกับถวายตัวแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้” ดาวิดจึงได้ถวายจากเงินทุนของเขาเองเพื่อการก่อสร้างพระวิหารนั้น เขาจึงท้าทายพวกผู้นำที่ ชุมมุนกันของประชาชาตินั้นให้ถวายแบบเดียวกัน “ใครบ้างเต็มใจที่จะถวายของพร้อมกับถวาย ตัวแด่พระเยโฮวาห์ในวันนี้” นั่นคือ ใครบ้างในพวกท่านเต็มใจที่จะถวายสำหรับงานของพระเจ้า เหมือนที่ข้าพเจ้าได้ถวาย

1 พศต 29:6-9 แล้วเจ้านายของบรรพบุรุษ บรรดาประมุขของตระกูลแห่ง อิสราเอล ทั้งนายทหารนายร้อย และพนักงานดูแลราชการก็ถวายด้วยความเต็มใจ ดาวิดได้นำ

โดยเป็นแบบอย่างแล้ว เขาได้ถวายด้วยใจกว้างขวางจากเงินทุนส่วนตัวของเขาเองสำหรับโครงการก่อสร้างพระวิหารนั้น ดังนั้น พวกผู้นำของประชาชาตินั้นจึง “ถวายด้วยความเต็มใจ” เช่นกัน

7 เขาทิ้งหลายถวายเพื่องานปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า เป็นทองคำห้าพันตะลันต์ และหนึ่งหมื่นดาร์ริค เงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์หนึ่งหมื่นแปดพันตะลันต์ และเหล็กหนึ่งแสนตะลันต์ พวกผู้นำของประชาชาตินั้นจึงคว่ำโอกาสและถวายทองคำ 5,000 ตะลันต์ เงิน 10,000 ตะลันต์ ทองสัมฤทธิ์ 18,000 ตะลันต์และเหล็ก 100,000 ตะลันต์

8 ผู้ใดที่มีเพชรพลอยก็ถวายไว้ที่คลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ในความดูแลของเยฮีเอลคนเกอร์โซน คนเหล่านั้นที่มีเพชรพลอยมีค่าก็นำพวกมันมายังคลังทรัพย์นั้น โดยมอบไว้แก่เยฮีเอลคนเกอร์โซน ซึ่งพร้อมกับบุตรชายทั้งหลายของเขามีหน้าที่ดูแลคลังของพระวิหาร ดู 1 พงศาวดาร 26:21-22

9 แล้วประชาชนก็เปรมปรีดี เพราะเขาถวายสิ่งเหล่านี้ตามความสมัครใจของเขา เพราะเขาถวายด้วยความจริงใจและความเต็มใจแต่พระเยโฮวาห์ กษัตริย์ดาวิดก็ทรงเปรมปรีดีเป็นที่ยิ่งด้วย ในข้อ 9 มีบทเรียนหนึ่งอันทรงพลังเกี่ยวกับการเป็นผู้รักษา เมื่อประชาชนของพระเจ้าถวายอย่างเต็มใจและด้วยใจเพียบพร้อม (นั่นคือ สุดใจ) เพื่องานของพระเจ้า ก็มีความชื่นชมยินดีเมื่อตัวแทนเหล่านั้นของประชาชาตินั้นถวายเช่นกันเหมือนที่ดาวิดได้ถวาย พวกเขาที่ชื่นชมยินดีมีความชื่นบานอย่างแท้จริงในการถวาย การให้เป็นเหตุให้เกิดความสุขยิ่งกว่าการรับ พวกเขาได้ถวายอย่างเต็มใจ คำที่แปลเป็น ความจริงใจ (ซาลेम) มีความหมายว่า ‘เพียบพร้อม’ หรือ ‘หมดทั้งตัว’ พวกเขาได้ถวายด้วยสุดใจของพวกเขา ในทางกลับกันดาวิดก็ชื่นชมยินดีกับพวกเขาด้วยความชื่นบานใหญ่ยิ่ง เมื่อประชาชนของพระเจ้าลุกขึ้นและถวายด้วยสุดใจของพวกเขา ก็มีความชื่นบาน ความตระหนี่และความขี้เหนียวนำมาแต่จิตใจที่ขุ่นเคือง ความเอื้อเฟื้อแผ่ยอมนำมาซึ่งความชื่นบาน

1 พศต 29:10-12 เพราะฉะนั้นดาวิดจึงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ต่อหน้าชุมนุมชนทั้งปวง และดาวิดทูลว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย สาธุการแด่พระองค์เป็นนิตย์และเป็นนิตย์ 11 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความยิ่งใหญ่ ฤทธานุภาพ สง่าราศี ชัยชนะ และความโอ้อ่าตระการเป็นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ราชอาณาจักรเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องเป็นจอมของสิ่งสารพัด 12 ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติมาจากพระองค์ และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนือทุกสิ่ง ฤทธานุภาพและมหิทธีฤทธิ์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์ที่จะทรงกระทำให้ใหญ่ยิ่งและประทานกำลังแก่คนทั้งมวล

ดาวิดจึงลุกขึ้นเพื่อถวายสาธุการ (นั่นคือ สรรเสริญ) องค์พระผู้เป็นเจ้าต่อหน้าชุมนุมชนที่มารวมตัวกันนั้นซึ่งเป็นเหล่าผู้นำของประชาชาตินั้น (28:1) เมื่อประชาชาตินั้นทั้งหมดถวายดาวิดจึงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้า โปรดสังเกตคำสรรเสริญหลายประการของดาวิดที่มีต่อพระเจ้า (1) ความยิ่งใหญ่ ฤทธานุภาพ สง่าราศี ชัยชนะ และความโอ้อ่าตระการเป็นของพระองค์ จักรวาลทั้งสิ้นเป็นของพระองค์ ดู เพลงสดุดี 24:1 (2) ราชอาณาจักรของพระเจ้า (และราชอาณาจักรอิสราเอล) เป็นของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องเหนือสิ่งทั้งปวง (3) พระองค์ทรงเป็นแหล่งที่มาของความมั่งคั่งและเกียรติยศและพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์เหนือสิ่งทั้งปวง (4) ในพระหัตถ์ของพระองค์คือ ฤทธานุภาพและมหิทธีฤทธิ์และ (5) ในพระหัตถ์ของพระองค์คือ ความสามารถที่จะทำให้อิ่งใหญ่และให้พลังแก่สิ่งทั้งปวง

1 พศต 29:13 ฉะนั้นบัดนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายโมทนาพระคุณพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ และสรรเสริญพระนามอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ดังนั้น ดาวิดจึงขอบพระคุณพระบิดาในสวรรค์ของเขาและสรรเสริญพระนามอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์ เขาอวดในพระเจ้าของเขา

1 พศด 29:14-15 แต่ข้าพระองค์เป็นผู้ใด และชนชาติของข้าพระองค์เป็นผู้ใด ที่ข้าพระองค์ทั้งหลายจะสามารถถวายแด่พระองค์ด้วยความเต็มใจเช่นนี้ เพราะว่าสิ่งของทุกอย่างมาจากพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายได้ถวายของที่เป็นของพระองค์แด่พระองค์เท่านั้น ท่ามกลางเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเขา ดาวิดหยุดชั่วคราวเพื่อกย้อนถึงความไม่สำคัญของตัวเขาเองและประชาชาติของเขา ดาวิดเป็นคนถ่อมใจอย่างแท้จริงและถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เขาถูกทำให้ถ่อมใจที่ว่าประชาชนของเขาจะถูกขึ้นและถวายอย่างมากมายขนาดนั้น และอย่างเต็มใจเช่นนั้นแด่พระเจ้า เขายอมรับอย่างเปิดเผยว่า “ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่างในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (ยากอบ 1:17)

15 เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นคนต่างด้าวต่างแดนต่อพระพักตร์พระองค์ และเป็นคนอาศัยอยู่ชั่วคราว ดังที่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ได้เป็นอย่างนั้นมาแล้ว วันปีของข้าพระองค์บนแผ่นดินโลกเป็นเหมือนเงา และไม่มีอะไรจริง ดาวิดยอมรับอย่างเปิดเผยว่า “เขาทั้งหลายเป็นคนต่างด้าวและเป็นผู้สัญจรอยู่ในแผ่นดินโลก” (ฮีบรู 11:13) เขาตระหนักว่าชีวิตเป็นเหมือนเงา (นั่นคือ หายไปอย่างรวดเร็ว) ดู ยากอบ 4:14

1 พศด 29:16 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ของมากมายเหล่านี้ทั้งสิ้นซึ่งข้าพระองค์จัดหาเพื่อสร้างพระนิเวศถวายแด่พระองค์เพื่อพระนามบริสุทธิของพระองค์ มาจากพระหัตถ์ของพระองค์ และเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น แม้ดาวิดและประชาชนเหล่านั้นได้ถวายอย่างมากมายเพื่อการก่อสร้างพระวิหารนั้น ดาวิดก็ตระหนักว่าสุดท้ายแล้วมันมาจากพระเจ้าเอง เพราะว่าสิ่งทั้งปวงเป็นของพระองค์ เขาจึงสรรเสริญพระองค์ต่อไปอีก

1 พศด 29:17-19 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทราบแล้วว่า พระองค์ทรงทดลองจิตใจ และทรงพอพระทัยในความเที่ยงธรรม ส่วนข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ถวายทุกสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นด้วยความเต็มใจในความเที่ยงธรรมแห่งจิตใจของข้าพระองค์ และบัดนี้ข้า

พระองค์ขึ้นใจที่ได้เห็นประชาชนของพระองค์ ผู้ซึ่งอยู่ ณ ที่นี้ได้เต็มใจถวายแด่พระองค์ ดาวิด
รับรู้ว่าพระเจ้าทรงประเมินใจมนุษย์จริงๆ ดู เพลงสดุดี 66:10 นอกจากนี้ พระเจ้ายังทรงพอ
พระทัยในความเที่ยงธรรมของจิตใจด้วย แน่ทีเดียวพระเจ้าทรงรักความชอบธรรม ดู เพลงสดุดี
5:12, 11:7, 33:5, 45:7, 146:8 และฮีบรู 1:9 ดาวิดจึงสารภาพว่าในความเที่ยงธรรม (นั่นคือ ความ
สัตย์สุจริต) แห่งใจของเขา เขาได้เต็มใจถวายแด่พระเจ้าซึ่งเงินทุนเหล่านั้นสำหรับพระวิหาร เขา
ยังชื่นชมยินดีด้วยในการเห็นความขึ้นบานของประชาชนของเขาเองเมื่อพวกเขาถวายเช่นกัน

18 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัคและอิสราเอลบรรพบุรุษของข้า
พระองค์ทั้งหลาย ขอพระองค์ทรงรักษาความประสงค์แห่งความคิดในใจของประชาชนของ
พระองค์ให้เป็นเช่นนี้เสมอไป และขอทรงตั้งจิตใจของเขาทั้งหลายให้มั่นในพระองค์ ดาวิดจึงทูล
ขอพระเจ้าให้ทรงรักษาจิตใจอันพร้อมนี้ในหัวใจของประชาชนของพระองค์และทำให้พวกเขา
เตรียมใจของพวกเขาให้พร้อมต่อพระองค์เสมอไป

19 ขอพระองค์ทรงโปรดชาโลมอนบุตรชายของข้าพระองค์ให้มีจิตใจจริงที่จะรักษา
บรรดาพระบัญญัติของพระองค์ พระโอวาทของพระองค์ และกฎเกณฑ์ของพระองค์ และให้
กระทำทุกอย่างเหล่านี้ และสร้างนิเวศตามซึ่งข้าพระองค์ได้เตรียมไว้แล้วนั้น" ดาวิดจึงทูล
ของค์พระผู้เป็นเจ้าให้ประทานแก่ชาโลมอนซึ่ง "จิตใจจริงที่จะรักษาบรรดาพระบัญญัติของ
พระองค์ พระโอวาทของพระองค์ และกฎเกณฑ์ของพระองค์" อีกครั้งที่คำที่แปลเป็น (จิตใจ)
จริง (ชาเลม) มีความหมายว่า 'พร้อมสรรพ' หรือ 'สมบูรณ์' กล่าวอีกนัยหนึ่ง ดาวิดทูลขอ
พระเจ้าให้ประทานแก่ชาโลมอนซึ่งหัวใจหนึ่งที่มีมอบถวายเต็มที่เพื่อเชื่อฟังพระวามะของ
พระองค์ในทุกรายละเอียด กล่าวอย่างเจาะจงก็คือ มันเป็นคำอธิษฐานของดาวิดต่อพระเจ้าที่ขอ
ให้พระองค์ประทานแก่ชาโลมอนซึ่งใจที่อุทิศถวายโดยสมบูรณ์เพื่อ "สร้างนิเวศตามซึ่งข้า
พระองค์ได้เตรียมไว้แล้วนั้น" ตรงนี้เขาเรียกพระวิหารที่จะมานั้นว่าเป็น 'นิเวศ' หนึ่ง

1 พศด 29:20-22 แล้วดาวิดตรัสกับชุมนุมชนทั้งปวงว่า "จงถวายสาธุการแด่พระเย
โฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย" และชุมนุมชนทั้งปวงก็สรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง

บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และกัมศิระษะของเขาทั้งหลายลงและนมัสการพระเยโฮวาห์ และถวายบังคมแด่กษัตริย์ ดาวิดจึงสั่งชุมนุมชนที่มาประชุมกันนั้นซึ่งเป็นพวกผู้นำของประชาชาติ นั้นให้ก้มกราบและถวายสาธุการองค์พระผู้เป็นเจ้าและนมัสการพระองค์ พวกเขาทำเช่นนั้น

21 และเขาทั้งหลายได้ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ และถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ในวันรุ่งขึ้นต่อจากวันนั้น เป็นวัวผู้หนึ่งพันตัว แกะผู้หนึ่งพันตัว ลูกแกะหนึ่งพันตัว พร้อมกับเครื่องดื่มบูชาที่คู่กัน และถวายสัตวบูชาอย่างมากมายเพื่ออิสราเอลทั้งปวง พวกผู้นำของประชาชาตินั้นจึงลุกขึ้นวันถัดมาและถวายวัวผู้ 1,000 ตัว แกะผู้ 1,000 ตัว ลูกแกะ 1,000 ตัว พร้อมกับเครื่องดื่มบูชาต่างๆและเครื่องสัตวบูชาอีกมากมายแด่พระเจ้า

22 และเขาทั้งหลายได้กินได้ดื่มต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในวันนั้นด้วยความยินดี และเขาทั้งหลายได้ตั้งซาโลมอนโอรสของดาวิดเป็นกษัตริย์เป็นคำรบสอง และเขาทั้งหลายได้เจิมท่านไว้ให้เป็นเจ้านายเพื่อพระเยโฮวาห์ และศาโดกให้เป็นปุโรหิต ดังนั้น การเฉลิมฉลองใหญ่โตจึงถูกจัดให้มีขึ้นเมื่อแบบแปลนต่างๆสำหรับพระวิหารนั้นถูกสรุปลงและประชาชนได้ถวายทรัพย์เพื่อการก่อสร้างนั้น วันนั้นเองพวกเขาเจิมซาโลมอนเป็นกษัตริย์อีกครั้ง (เป็นครั้งที่สอง) อย่างเป็นทางการและต่อหน้าประชาชน ดาวิดทำเช่นนั้น ไปแล้วตอนเหตุการณ์เรื่องอาโดเนียห์ ดู 1 พงศกษัตริย์ 1:39 ศาโดกก็ถูกเจิมตั้งให้เป็นมหาปุโรหิตเช่นกัน

1 พศต 29:23-25 แล้วซาโลมอนทรงประทับบนพระที่นั่งของพระเยโฮวาห์เป็นกษัตริย์แทนดาวิดราชบิดาของพระองค์ และพระองค์ทรงเจริญขึ้น และอิสราเอลทั้งปวงก็เชื่อฟังพระองค์ 24 บรรดาประมุขทั้งปวง และทแกล้วทหารทั้งหลาย ทั้งบรรดาโอรสของกษัตริย์ดาวิดได้ปฏิบัติตนต่อกษัตริย์ซาโลมอน จากนั้นซาโลมอนก็ขึ้นสืบราชบัลลังก์ของดาวิดบิดาของเขา ในฐานะกษัตริย์องค์ต่อไปของอิสราเอล โปรดสังเกตว่าเขา 'เจริญขึ้น' พระเจ้าทรงอวยพรเขา และประชาชาตินั้นดำเนินตามความเป็นผู้นำของเขา เหล่าผู้นำและพวกคนสำคัญของประชาชาตินั้นก็นบอบเชื่อฟังต่อเขาในฐานะกษัตริย์เช่นกัน

25 และพระเยโฮวาห์ทรงให้ซาโลมอนมีเกียรติยศอย่างเหลือล้นท่ามกลางสายตาของอิสราเอลทั้งปวง และทรงประทานความสง่าผ่าเผยของกษัตริย์แก่พระองค์ อย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดในอิสราเอลที่มาก่อนพระองค์ได้รับ พระเจ้าจึงทรงทำให้ซาโลมอนเป็นใหญ่ในสายตาของประชาชนของเขาและประทานความสง่าผ่าเผยแบบกษัตริย์แก่เขามากกว่าที่กษัตริย์องค์ใดเคยมีในอิสราเอล

1 พศต 29:26-28 ฝ่ายดาวิดบุตรชายเจสซีได้ครอบครองเหนืออิสราเอลทั้งปวง 27 เวลาที่พระองค์ทรงครอบครองเหนืออิสราเอลนั้นเป็นสี่สิบปี พระองค์ทรงครอบครองในเฮโบรนเจ็ดปี และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามสิบสามปี 28 แล้วพระองค์สิ้นพระชนม์เมื่อทรงพระชรามาก หง่อมแล้ว ทั้งทรงมั่งคั่งและมีพระเกียรติ และซาโลมอนโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

รัชกาลของดาวิดจึงถูกสรุปดังนี้ เขาครองราชย์นานสี่สิบปี: เจ็ดปีเหนือยูดาห์ในเฮโบรน และสามสิบสามปีเหนือทั้งประชาชาตินั้นจากเยรูซาเล็ม แม้ความบาปเรื่องนางบัทเชบาจะสร้างรอยด่างพร้อยแก่มรดกของเขาไปตลอดกาล ถึงกระนั้นดาวิดก็ “สิ้นพระชนม์เมื่อทรงพระชรามาก หง่อมแล้ว ทั้งทรงมั่งคั่งและมีพระเกียรติ และซาโลมอน โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์”

1 พศต 29:29-30 ส่วนพระราชกิจของกษัตริย์ดาวิด ตั้งแต่ต้นจนที่สุด ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือของซามูเอลผู้ทำนาย และในหนังสือของนาธานผู้พยากรณ์ และในหนังสือของกาดผู้ทำนาย 30 มีเรื่องราวการครอบครองของพระองค์ทั้งสิ้น และยุทธพลังของพระองค์ และเรื่องราวที่บังเกิดกับพระองค์และกับอิสราเอล และบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของประเทศต่างๆ บันทึกเรื่องชีวิตและการครองราชย์ของดาวิดในฐานะกษัตริย์ถูกบันทึกไว้ในหนังสือเหล่านั้นของซามูเอล เชื่อกันว่า 2 ซามูเอล ถูกเขียน โดยนาธานผู้พยากรณ์และโดยกาดผู้พยากรณ์ด้วย บันทึกเรื่องการครอบครองของเขาและยุทธพลังของเขาในช่วงปีเหล่านั้นจึงถูกบันทึกไว้ใน

หนังสือเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงข้างบน – ไม่เพียงเหนืออิสราเอลเท่านั้น แต่ประชาชาติอื่นๆด้วยที่
ถูกกำราบโดยดาวิดในช่วงการครองราชย์ของเขา หนังสือ 1 พงศาวดารจึงจบลงเท่านี้